

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR

JOSEPH FIELDING SMITH

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR
JOSEPH FIELDING SMITH

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

Böcker i serien *Kyrkans presidenters lärdomar*

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (artikelnummer 36481 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young (35554 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor(35969 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff(36315 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow (36787 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith (35744 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant (35970 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: George Albert Smith (36786 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay (36492)

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Fielding Smith (36907 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee (35892 180)

Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball (36500 180)

Beställ dessa böcker via ditt distributionscenter eller på internet på store.lds.org. Böckerna finns också elektroniskt på LDS.org.

Vi uppskattar förslag och synpunkter på den här boken. Var vänlig skicka dem till Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

E-post: cur-development@ldschurch.org

Ange namn, adress, församling och stav. Glöm inte att ange bokens titel. Skriv sedan vad du anser vara bokens styrkor samt förslag på möjliga förbättringar.

© 2013 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 8/03

Godkänt för översättning: 8/03

Originalets titel: *Teachings of Presidents of the Church:*

Joseph Fielding Smith

Swedish

36907 180

Innehåll

Inledning	V
Historiskt sammandrag	IX
Joseph Fielding Smiths liv och verksamhet	1
1 Vår Fader i himlen	35
2 Vår Frälsare, Jesus Kristus	47
3 Frälsningsplanen	57
4 Att stärka och bevara familjen	71
5 Tro och omvändelse	81
6 Sakramentets betydelse	93
7 Joseph och Hyrum Smith, vittnen om Jesus Kristus	103
8 Guds kyrka och rike	115
9 Vittnen till Mormons bok	125
10 Vårt sökande efter sanning	137
11 Hedra prästadörets nycklar som återställdes genom Joseph Smith	149
12 Prästadörets ed och förbund	159
13 Dopet	169
14 Den Helige Andens gåva	179
15 Evtigt äktenskap	189
16 Att fostra barn i ljus och sanning	201
17 Beseglingsmakten och templets välsignelser	213
18 Leva av varje ord som utgår från Guds mun	227
19 I världen men inte av världen	237
20 Kärlek till och omtanke om alla vår Faders barn	249
21 Att förkunna evangeliet för världen	259
22 Bön — en befallning och en välsignelse	271
23 Personligt ansvar	281
24 Sista dagars heliga kvinnors arbete: ”Osjälvisk hängivenhet till detta härliga verk”	291
25 Jesu Kristi födelse: ”Ett glatt budskap om stor glädje”	303
26 Att förbereda sig för vår Herres ankomst	313
Bildförteckning	327
Ämnesregister	329

Joseph Fielding Smith

Inledning

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har tagit fram serien *Kyrkans presidenters lärdomar* för att hjälpa dig få en djupare insikt i det återställda evangeliet och komma närmare Herren genom att läsa nutida profeters lärdomar. Allteftersom kyrkan ger ut ytterligare band i den här serien får du ett evangeliebibliotek i ditt hem. Böckerna i serien är avsedda att användas både för enskilda studier och för söndagsundervisning. De kan också hjälpa dig att förbereda andra lektioner eller tal och att besvara frågor om kyrkans lära.

Den här boken innehåller president Joseph Fielding Smiths lärdomar. Han var president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från 23 januari 1970 till 2 juli 1972.

Enskilda studier

Sök inspiration från Anden när du studerar president Joseph Fielding Smiths lärdomar. Frågorna i slutet av varje kapitel hjälper dig förstå president Smiths lärdomar och att tillämpa dem i ditt liv. När du studerar dessa lärdomar, fundera då gärna på hur du skulle kunna undervisa familjemedlemmar och vänner om dem. På så vis får du större insikt om det du läser.

Undervisning ur denna bok

Boken har utformats för att användas i hemmet och i kyrkan. I högprästernas grupp, äldstekvorumet och Hjälpföreningen kommer två söndagslektioner varje månad undervisas ur denna bok. Eftersom boken innehåller fler kapitel än man hinner gå igenom på tolv månader får församlings- och stavsledare avgöra vilka kapitel som bäst möter behoven hos medlemmarna som de tjänar.

Följande riktlinjer kan hjälpa dig att undervisa ur boken:

Förbered dig för att undervisa

Sök efter den Helige Andens vägledning när du förbereder dig för att undervisa. Studera kapitlet under bön så att du är säker på att du förstår president Smiths lärdomar. Din undervisning blir uppriktigare och kraftfullare om du själv har påverkats av hans ord (se L&F 11:21).

Om du förbereder en lektion för melkisedekska prästadömet eller Hjälpföreningen, lägg då inte den här boken åt sidan eller förbered lektionen med hjälp av annat material. Välj under bön ut de lärdomar i kapitlet som du tror ska bli till störst hjälp för dem du undervisar. Några kapitel innehåller mer material än ni hinner ta upp under lektionstiden.

Uppmuntra deltagarna att studera kapitlet före lektionen och att ta med sig boken. Om de gör det är de bättre förberedda att medverka i diskussionen och uppbygga varandra.

När du förbereder dig för att undervisa, lägg då särskilt märke till "Förslag till studier och diskussion" i slutet av varje kapitel. Under denna rubrik hittar du frågor, relaterade skriftställen och undervisningstips. Frågorna och de skriftställena relaterar särskilt till respektive kapitel. Undervisningstipsen kan vägleda dig i din strävan att hjälpa andra finna glädje i att lära sig och att leva evangeliet.

Presentera kapitlet

När du presenterar kapitlet, försök då att skapa och bibehålla en atmosfär där Anden kan nå hjärta och sinne hos dem du undervisar. Börja lektionen med att hjälpa dem du undervisar att fokusera på lärdomarna i kapitlet. Överväg följande förslag:

- Läs och diskutera avsnittet "Ur Joseph Fielding Smiths liv" i början av kapitlet.
- Samtala om en bild eller ett skriftställe i kapitlet.
- Sjung en psalm som har med ämnet att göra.
- Berätta kortfattat om en personlig upplevelse som är relaterad till ämnet.

Led en diskussion om president Smiths lärdomar

När du undervisar ur boken, be då andra att delge sina tankar, ställa frågor och undervisa varandra. När de deltar aktivt är de mer förberedda för att inhämta kunskap och ta emot personlig uppenbarelse. Låt bra diskussioner få fortsätta hellre än att försöka hinna med alla lärdomar. Uppmuntra till diskussion med hjälp av frågorna i slutet av kapitlet. Du kan också formulera egna frågor speciellt för dem du undervisar.

Följande alternativ kan ge dig ytterligare uppslag:

- Be deltagarna berätta vad de lärde sig när de studerade kapitlet på egen hand. Kontakta gärna några deltagare under veckan och be dem att vara beredda att berätta vad de har lärt sig.
- Ge deltagarna i uppgift att läsa valda frågor i slutet av kapitlet (enskilt eller i mindre grupper). Be dem leta efter lärdomar i det kapitel som hör samman med frågorna. Be dem sedan att låta de övriga få del av vad de diskuterade och vad de kom till insikt om.
- Läs tillsammans valda yttranden av president Smith i kapitlet. Be deltagarna komma med exempel från skrifterna och från egna erfarenheter som belyser vad president Smith undervisade om.
- Be deltagarna att välja ett avsnitt i kapitlet och läsa det tyst. Be dem att dela upp sig i grupper på två eller tre som valt samma avsnitt och diskutera vad de lärde sig.

Uppmuntra till delaktighet och tillämpning

President Smiths lärdomar är till störst nytta för deltagarna om de delar med sig av dem till andra och tillämpar dem i sina liv. Överväg följande förslag:

- Fråga deltagarna hur de kan tillämpa president Smiths lärdomar i sitt ansvar i hemmet och i kyrkan. Du kan till exempel be dem fundera över och diskutera hur de kan tillämpa lärdomarna som män, hustrur, föräldrar, söner, döttrar, hemlärare eller besökslärare.
- Uppmuntra deltagarna att dela med sig av president Snows lärdomar till familj och vänner.

- Inbjud deltagarna att tillämpa det de lärt sig och berätta för de andra om sina upplevelser i början av nästa lektion.

Avsluta diskussionen

Sammanfatta lektionen kortfattat eller be en eller två deltagare göra det. Vittna om de lärdomar ni diskuterat. Du kan också be andra att vittna om dem.

Information om källorna som citeras i denna bok

President Smiths lärdomar i denna bok utgörs av direkta citat ur hans predikningar, publicerade skrifter och dagböcker. Citat ur publicerade källor har behållit interpunktion, stavning, stor begynnelsebokstav och styckeindelning, såvida inte redaktionella eller typografiska förändringar behövts för att förbättra läsbarheten.

Dessutom använde president Smith ibland maskulina benämningar när han syftade på alla människor, både män och kvinnor. Han använde ofta pronomen som *han*, *hans*, och *honom* när han syftade på bägge könen. Detta var vanligt på hans tid. Trots skillnaderna mellan detta språkbruk och ett modernare kan president Smiths lärdomar tillämpas på både kvinnor och män.

Historiskt sammandrag

Följande kronologi ger en kortfattad historisk bakgrund till president Joseph Fielding Smiths lärdomar i denna bok.

19 juli 1876	Föds i Salt Lake City, Utah, som son till Julina Lambson Smith och Joseph F. Smith.
19 juli 1884	Döps och konfirmeras av sin far. Får sitt första egna exemplar av Mormons bok av sin far.
6 april 1893	Deltar i invigningen av Salt Lake-templet.
1896	Tar emot melkisedekska prästadömet och tempelbegåvningen.
26 april 1898	Gifter sig med Louie Emily Shurtliff i Salt Lake-templet.
Maj 1899 till juli 1901	Tjänar som heltidsmissionär i England.
1901 till 1910	Tjänar i många ämbeten i kyrkan, bland annat som president i ett prästadömskvorum, medlem i generalkommittén för "Gemensamma utbildningsföreningen för unga män", högråd, och medlem i en av kyrkans generalkommittéer med uppdraget att ta fram material till kyrkans försvar.
Oktober 1901	Börjar arbeta på kyrkans historikers kontor.

- 1902 Publicerar släktforskningsbroschyren *Arael Smith från Topsfield, Massachusetts, med en kortare redogörelse för familjen Smith*. Detta är den första av många publikationer som inkluderar 25 böcker och många artiklar för Kyrkans tidskrifter och veckotidningar.
- 8 april 1906 Inröstas under generalkonferensen som assisterande kyrkohistoriker, ett ämbete han innehar fram till mars 1921.
- 30 mars 1908 Louie Shurtliff Smith avlider efter en tids svår sjukdom i samband med hennes tredje graviditet.
- 2 november 1908 Gifter sig med Ethel Georgina Reynolds i Salt Lake-templet.
- 7 april 1910 Ordineras till apostel av sin far.
- Oktober 1918 Skriver ner en uppenbarelse om de dödas återlösning som dikteras av hans far, som är kyrkans president. Denna uppenbarelse finns nu i Läran och förbunden 138.
- 6 januari 1919 Kallas som rådgivare i Salt Lake-templets presidentskap, ett ämbete han innehar fram till 1935.
- 17 mars 1921 Utses till kyrkans historiker, en position han innehar fram till 1970.
- 1934 Utses till president för Genealogical Society of Utah, vilket han förblir fram till 1961.
- 26 augusti 1937 Ethel Reynolds Smith avlider efter fyra års sjukdom.
- 12 april 1938 Gifter sig med Jessie Ella Evans i Salt Lake-templet.

- Maj till november 1939 Får ett särskilt uppdrag att resa till Europa med Jessie och besöka England, Skottland, Holland, Belgien, Frankrike, Schweiz, Italien, Sverige, Norge, Danmark, Tjeckoslovakien, Österrike och Tyskland. Leder evakueringen av alla amerikanska missionärer från Europa vid andra världskrigets utbrott.
- 8 juni 1945 Kallas att tjäna som president för Salt Lake-templet, ett ämbete som han innehar fram till 1949.
- 6 oktober, 1950 Avskiljs till tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.
- 9 april 1951 Inröstas som president för de tolv apostlarnas kворum.
- Juli till augusti 1955 Reser till Asien på särskilt uppdrag i sällskap med Jessie. Inviger Guam, Korea, Okinawa och Filippinerna för predikande av evangeliet.
- September 1958 Deltar i invigningen av templet i London.
- Oktober 1960 till januari 1961 Besöker tillsammans med Jessie kyrkans ledare och missionärer i Central- och Sydamerika.
- Maj 1963 Officierar vid hörnstensläggningen till templet i Oakland, Kalifornien.
- September 1963 Inviger pionjärmonumentet i Kansas City, Missouri, och den historiska platsen för Libertyfängelset i Missouri.
- 29 oktober 1965 Kallas att tjäna som rådgivare i första presidentskapet under ledning av president David O. McKay.

- 18 januari 1970   Blir seniorapostel och presiderande ledare för kyrkan efter president David O. McKays död.
- 23 januari 1970   Avskiljs till president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.
- 6 april 1970   Inröstas som kyrkans president under generalkonferensen.
- 3 augusti 1971   Jessie Evans Smith avlider.
- 27–29 augusti 1971   Presiderar vid kyrkans första områdeskonferens som hålls i Manchester, England.
- 18 januari 1972   Håller invigningsbönen för templet i Ogden, Utah.
- 9 februari 1972   Presiderar vid invigningen av templet i Provo, Utah. Ger president Harold B Lee i uppgift att hålla invigningsbönen som han själv har skrivit.
- 2 juli 1972   Avlider i Salt Lake City, sjutton dagar före sin 96-årsdag.

Joseph Fielding Smiths liv och verksamhet

President Joseph Fielding Smith ”använder tre storslagna ord som jag aldrig ska glömma”, mindes president Gordon. B Hinckley. Dessa ord var ”sanna och trofasta”. President Hinckley sade: ”I sina tal, i enskilda samtal, i sina böner till Herren, vädjade han om att vi skulle vara sanna och trofasta.”¹ President Thomas S. Monson berättade om ett liknande minne: ”Även i äldre år bad [han] alltid: ‘Må vi vara sanna och trofasta intill änden.’”²

”Sann och trofast.” För president Joseph Fielding Smith var dessa ord mer än en ofta upprepad fras. De var ett innerligt uttryck för hans hopp för alla människor. De kan också beskriva hans liv, från barndomen till tjänandet som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

”Ett löftets barn”

Joseph Fielding Smith ”föddes som ett löftets barn”, sade äldste Bruce R. McConkie i de tolv apostlarnas kvorum. Äldste McConkie, som var president Smiths svärson, förklarade att Julina Lambson Smith ”hade tre döttrar men inga söner, så i likhet med Hanna i forna dagar ‘gav hon [Herren] ett löfte’ [1 Sam. 1:11]. Löftet var att om Herren gav henne en son ‘skulle hon göra allt i sin makt för att hjälpa honom att ära Herren och sin far’. Herren hörde hennes böner och hon höll sitt löfte till honom”.³ Den 19 juli 1876 välkomnade Julina och hennes man, Joseph F. Smith, en nyfödd son till familjen. De gav honom namnet Joseph Fielding Smith Jr efter hans far.

Joseph Fielding Smith föddes in i en familj som var rik på tro, tjänande och ledarskap. Hans farfar, Hyrum Smith, var profeten Joseph Smiths bror, och ett trofast vittne om evangeliets återställelse.

Joseph Fielding Smiths föräldrar, president Joseph F. Smith och Julina Lambson Smith

Herren utsåg Hyrum till att "vara en profet, siare och uppenbarare för [sin] kyrka", och sade att Hyrums namn skulle bli "med heder ihågkommet från släktled till släktled i evigheters evighet" (L&F 124:94,96). Tillsammans med sin bror Joseph beseglade Hyrum sitt vittnesbörd med sitt blod då han dödades av en pöbel den 27 juni 1844 (se L&F 135).

Joseph Fielding Smiths far, Joseph F. Smith, axlade ett stort ansvar ända från barnsben. Som Hyrum och Mary Fielding Smiths förstfödde, var han fem år gammal när hans far led martyrdöden och nio år gammal när han hjälpte sin mor att köra hennes vagn från Nauvoo, Illinois, till Saltsjödalen. Senare tjänade han som missionär och som medlem i de tolv apostlarnas kворum. Han var rådgivare i första presidentskapet när hans son Joseph föddes. Från den 17 oktober 1901 till den 19 november 1918 verkade han som kyrkans president.

Joseph Fielding Smiths mor, Julina Lambson Smith, hörde till en av de tidiga pionjärfamiljerna i Saltsjödalen. Från nio års ålder växte hon upp i sin farbror George A. Smith, som då var medlem i de tolv apostlarnas kворum, och sin faster Bathsheba W. Smith. (Äldste Smith tjänade senare som förste rådgivare i första presidentskapet under president Brigham Young, och syster Smith tjänade senare som Hjälpföreningens generalpresident.) Som vuxen var Julina en hängiven hustru, mor och medlem i Hjälpföreningen. Hon var känd för sin medkänsla och skicklighet som barnmorska. Hon hjälpte "nästan 1 000 barn till världen" och vårdade deras mödrar.⁴ Från oktober 1910 till april 1921 tjänade hon som andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap.

Arbete och lek som ung man

Joseph lärde sig att arbeta vid tidig ålder. Hans familj ägde en gård i Taylorsville i Utah, 16 kilometer hemifrån, där han och hans bröder hjälpte till med bevattning, höskörd och boskapsskötsel. Hemma skötte familjen om ett stort grönsaksland, flera fruktträd, tre långa rader av vindruvor, en flock höns, tre kor och några hästar. President Joseph F. Smith praktiserade månggifte, så familjen hade många munnar att mätta och många händer som kunde hjälpa till

med arbetet. Eftersom Joseph Fielding Smith var en av de äldsta sönerna i den stora familjen, fick han vissa uppgifter som normalt sett skulle ha getts till en vuxen. Förutom dessa uppgifter såg han alltid till att sköta sitt skolarbete.

Josephs första arbete utanför hemmet och familjegården var tillsammans med sin mor. Han körde ofta häst och vagn för att hjälpa henne att sköta sitt jobb som barnmorska. I sena tonåren blev han anställd på varuhuset Zion's Cooperative Mercantile Institution (ZCMI), där arbetsdagarna var långa och fysiskt krävande. Han erinrade sig senare: "Jag arbetade som en arbetshäst hela dagen lång och var uttröttad när kvällen kom efter att ha burit säckar med mjöl och socker och fläsk på ryggen. Jag vägde 68 kilo, men jag klarade utan vidare av att ta upp en 100-kilossäck på ryggen."⁵

För att balansera sina tunga arbetsuppgifter såg Joseph till att ha tid för lek. Han och hans syskon tyckte om att leka i huset och trädgården på kvällarna, och gömma sig bland vinrankorna — "särskilt när vindruvorna var mogna".⁶ Han tyckte också mycket om att spela baseboll. Varje församling hade ett organiserat basebollag och han tyckte om den vänliga rivaliteten.

Evangeliestudier och andlig tillväxt

Även om basebollen var viktig för den unge Joseph Fielding Smith gick han ibland tidigt från matcherna på grund av ett intresse som var ännu viktigare för honom. Vid sådana tillfällen kunde man hitta honom ensam "på höskullen eller i skuggan av ett träd i färd med att återuppta sin läsning" av Mormons bok.⁷ "Så långt jag kan minnas", sade han senare, "ända från den tid jag lärde mig läsa, har jag haft mer nöje och större tillfredsställelse av att studera skrifterna, läsa om Herren Jesus Kristus och om profeten Joseph Smith och det verk som åstadkommits för människornas frälsning, än jag fått av något annat i hela världen."⁸ Med stor iver läste han standardverken och kyrkans publikationer. Han bar med sig Nya Testamentet i fickformat så att han kunde läsa under lunchrasterna och medan han gick till och från sitt arbete på ZCMI. Ständigt och ihärdigt stärkte han sitt vittnesbörd om det återställda evangeliet.

Den unge Joseph Fielding Smith gick ibland tidigt från baseballmatcher för att läsa Mormons bok på familjens höskulle.

Men Josephs andliga tillväxt begränsades inte till tysta personliga studier. Han deltog trofast i kyrkans möten och lektioner och tog emot prästadömetts förrättningar och välsignelser. Han kände sig särskilt dragen till templet. Salt Lake-templet hade varit under byggnad i 23 år när han föddes. ”Genom hela sin ungdom iakttog Joseph med stort intresse de dagliga framstegen i konstruktionen av denna storslagna byggnad. Han hade sett de sista enorma granitblocken komma med tågagnar från stenbrottet. ... [Han] hade sett de majestätiska spirorna äntligen ta form. ... [Han sade:] 'Jag brukade undra om jag skulle leva tillräckligt länge för att få se templet färdigställt.'”⁹

Den 6 april 1893 deltog Joseph i den första invigningssessionen av Salt Lake-templet. President Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, presiderade vid sessionen och höll invigningsbönen. Till vänster om president Woodruff på förhöjningen satt hans andre rådgivare, president Joseph F. Smith.

När Joseph Fielding Smith var 19 år gammal fick han en patriarkalisk välsignelse. Välsignelsen som uttalades av hans farbror John Smith, som då tjänade som kyrkans patriark, bidrog till Josephs andliga tillväxt. Joseph fick veta:

”Det är din förmån att leva till hög ålder och Herrens vilja att du skall bli en mäktig man i Israel. ...

Det blir din plikt att sitta i råd med dina bröder och att presidera bland folket. Det blir din plikt att resa mycket hemma och utomlands, över land och vatten, och predika evangeliet. Och jag säger till dig: Lyft upp ditt huvud, höj din röst utan fruktan eller partiskhet såsom Herrens Ande leder dig, och Herrens välsignelser skall vila över dig. Hans Ande skall vägleda ditt sinne och ge dig ord och tankar som du skall omintetgöra de ogudaktigas visdom och orättfärdigas råd med.”¹⁰

Senare samma år, efter hans 20-årsdag, fick han nya möjligheter till tjänande och andlig tillväxt. Han ordinerades till äldste i melkisedekska prästadömet och han fick sin tempelbegåvning. I slutet av hans liv, när han tjänade som president för kyrkan, sade han: ”Jag är så tacksam för att jag innehar det heliga prästadömet. Jag har i hela mitt liv strävat efter att sätta min kallelse i det prästadömet högt och hoppas att kunna hålla ut intill änden här i livet och få njuta av samvaron med de trofasta i livet efter detta.”¹¹

Uppvaktning och äktenskap

Medan den unge Joseph Fielding Smith hjälpte till att försörja sin familj, studerade evangeliet och förberedde sig för prästadömet välsignelser, lade en ung kvinna vid namn Louie Shurtliff märke till hans ansträngningar. Louie, vars föräldrar bodde i Ogden i Utah, kom för att bo hos familjen Smith så att hon kunde gå på University of Utah, som på den tiden låg tvärsöver gatan från familjen Smiths hem.

Till en början var Josephs och Louies förhållande inget mer än vänskap, men det växte gradvis till en uppvaktning. Eftersom paret hade ont om pengar bestod uppvaktningen mestadels i att läsa tillsammans i familjens vardagsrum, prata med varandra, gå på promenader och delta i kyrkans aktiviteter. Joseph tyckte också om att

lyssna när Louie spelade piano. Ibland gick de på en föreställning på en närliggande teater. När Louies andra år på universitetet var till ända, hade deras uppvaktning blommat ut i kärlek — till den grad att Joseph cyklade de åtta milen till Ogden på ojämna grusvägar vid ett eller ett par tillfällen under skollovet för att besöka henne.¹²

Så småningom började Louie och Joseph prata om att gifta sig. Men en sak undrade de över: Skulle Joseph bli kallad att tjäna som missionär? På den tiden gick inte unga män och kvinnor som ville tjäna som missionär till sin biskop för att bli rekommenderade för ett sådant kall. Utfärdandet av missionskallelser sköttes helt och hållet av kyrkans presidentskap. En ung man visste aldrig på förhand när en missionskallelse skulle komma med posten.

Louie tog sin universitetsexamen våren 1897 och flyttade hem till föräldrarna i Ogden. Ett år senare, då ingen missionskallelse tycktes vara på väg, beslutade paret att gå vidare med bröllopsplanerna. Som Joseph senare sade: "[Jag] övertygade henne om att byta bostad, och den 26 april 1898 begav vi oss till Salt Lake-templet och vigdes för tid och evighet av min far, president Joseph F. Smith."¹³ När Joseph och Louie började sitt liv tillsammans bodde de i en liten lägenhet i familjen Smiths hem.

Tackade ja till missionskallelsen

I kyrkans unga år kallades ofta gifta män att tjäna som heltidsmissionärer, så Joseph och Louie blev inte förvånade när en missionskallelse undertecknad president Lorenzo Snow kom med posten den 17 mars 1899. Men Joseph blev troligtvis lite överraskad över platsen där han skulle tjäna. Innan han fick sitt kall, hade han haft en konversation med president Franklin. D. Richards, president för de tolv apostlarnas kворum, om möjligheten att han skulle kallas som missionär. Joseph erinrade sig senare: "[Han] frågade mig vart jag skulle vilja åka. Jag sade att jag inte hade några preferenser, utan att jag skulle åka dit jag blev skickad. Men han sade: 'Det finns väl någonstans dit du skulle föredra att åka.' Jag sade: 'I så fall skulle jag föredra att åka till Tyskland.' Så de skickade mig till England!"¹⁴

Louie bestämde sig för att bo hos sina föräldrar medan Joseph var borta. Hon kände att det skulle hjälpa henne att stå ut med att

Äldste Joseph Fielding Smith som heltidsmissionär

vara åtskild från sin man. Hon skulle också arbeta i sin fars affär och tjäna pengar för att hjälpa till att finansiera Josephs mission.¹⁵

Den 12 maj 1899, dagen innan de skulle ge sig av till missionsfältet, tog Äldste Smith och andra missionärer emot instruktioner av president Joseph F. Smith och äldsterna George Teasdale och Heber J. Grant i de tolv apostlarnas kворum. Det var all utbildning de fick innan de gav sig av som heltidsmissionärer. Under detta möte fick varje missionär ett officiellt missionärscertifikat. På äldste Smiths stod det:

”Härmed intygas att innehavaren, äldste Joseph F. Smith Jr, som i tro och gemenskap är helt i harmoni med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, vederbörligen förordnats som missionär för kyrkan och i den egenskapen har behörighet att predika evangeliets principer och utföra dess förrättningar.

Och vi inbjuder alla människor att ge akt på hans lärdomar och råd som en Guds man som sänts för att för dem öppna dörren till livet och frälsningen — och att bistå honom i hans resor, i allt som han kan behöva.

Och vi ber Gud, den evige Fadern, att välsigna äldste Smith och alla som tar emot honom och månar om hans välbefinnande, med himlens och jordens välsignelser, för tid och all evighet, i Jesu Kristi namn, amen.

”Signerad i Salt Lake City, Utah, 12 maj 1899, å kyrkans vägnar. Lorenzo Snow, George Q. Cannon, Jos. F. Smith, första presidentskapet.”¹⁶

Följande dag samlades familjen i hemmet för att ta avsked av Joseph och en äldre bror som också han hade kallats att tjäna i England. En familjemedlem saknades dock. Josephs yngre syster Emily gömde sig eftersom hon skämdes över något hon gjort några år tidigare. När Joseph och Louie hade börjat uppvakta varandra hade Joseph ibland skickat Emily och andra yngre barn i säng tidigt för att kunna tillbringa lite tid på tu man hand med sin käresta. Emily hade i frustration över denna upplevda orättvisa, ofta bett att Herren skulle skicka iväg hennes bror som missionär. Nu när han verkligen skulle åka kände hon sig skyldig för den roll hon kunde ha spelat i hans avresa.¹⁷

Joseph och Louie visste att kallet att tjäna i England hade kommit från Herren. Joseph var ivrig att göra sin plikt och Louie var glad över att hennes man skulle tjäna som missionär, men båda tyckte det kändes svårt att behöva skiljas åt. När det var dags för äldste Smiths att åka till tågstationen ”försökte Louie att vara tapper och inte låta Joseph se henne gråta. Men det var svårt att dölja sina röda ögon. Och Joseph hade redan en sådan hemlängtan bara vid tanken på att åka hemifrån att han helst inte ville tala med någon. ... Joseph hade en klump i halsen när han stannade vid ytterdörren till sitt gamla hem på First North Street och kysste var och en av sina närstående farväl: Mamma, pappa, bröder, systrar, mostrar, fastrar och sist av allt Louie. ‘Farväl min älskade Louie. Må Gud välsigna dig och beskydda dig åt mig’.”¹⁸

Sådde evangeliets frön i England

Från den stund som äldste Smiths tåg, som var obekvämt och fyllt av tobaksrök, lämnade stationen hängav han sig åt sin mission. Hans dagboksanteckningar och breven han skickade och tog emot avslöjade de svårigheter han ställdes inför som missionär och den tro och hängivenhet som han mötte dem med.

När hans första dag av missionärsarbete i England var till ända skrev han i sin dagbok: "Detta har varit en mycket viktig dag i mitt korta liv. Jag åkte hemifrån för mindre än en månad sedan i avsikt att predika vår Herres evangelium. ... Idag har jag varit ute och skriftat och delat ut 25 broschyrer. Det är första gången jag har försökt utföra arbete av det här slaget, och det var inte särskilt lätt för mig. ... Jag bar mitt vittnesbörd för världen för första gången idag, men kommer att kunna göra det bättre. Med Herrens hjälp skall jag göra hans vilja, såsom jag kallades att göra."¹⁹

När hans far skickade honom några dollar till förnödenheter svarade han: "Jag skall vara mycket sparsam med de medel du sände mig. Jag spenderar ingenting om jag inte har en god anledning att göra det." Han berättade också för sin far om sin beslutsamhet att lära sig och att undervisa om evangeliet: "Jag är här för att predika evangeliet och jag hoppas att jag kommer att göra det väl. ... Det är min önskan att utveckla mitt sinne och mina talanger medan jag här, så att jag alltid kan göra nytta i livet. ... Jag vill göra det rätta i allt och inget ger mig större glädje än att lära mig något om evangeliet. Jag önskar bli förtrogen med det och få visdom."²⁰

President Joseph F. Smith skrev följande berömmande ord i ett brev till äldste Joseph Fielding Smith: "Jag uppskattar din ande, jag har tro på din integritet och jag finner glädje och tillfredsställelse i dig. Jag vill att du odlar visdom, gott omdöme och tålmod, såväl som den Helige Anden och Guds kärlek."²¹ Louies far, Lewis Shurtliff uttryckte även han sitt förtroende för äldste Smith: "Jag har alltid känt att du skulle bli en enastående missionär och få en erfarenhet som kommer att förbereda dig för den upphöjda ställning som du är ämnad att få i framtiden."²²

I breven till Louie uttryckte Joseph alltid sin kärlek till henne. Han skickade ofta med pressade blommor i sina ”varma och tillgivna brev”.²³ Han skrev också om utmaningarna han mötte: ”Det finns många i den här nationen som vet att evangeliet som vi undervisar om är sant, men de har inte det moraliska modet att lämna världen och ta emot det.”²⁴

Louie skickade brev minst en gång i veckan. Hon skrev: ”Kom ihåg att jag finns här och älskar och ber för dig och att jag aldrig för ett enda ögonblick glömmet dig. ... Att Gud må välsigna dig, min egen älskade make, är ständigt min bön.”²⁵ Louie uttryckte sig tydligt om sin hängivenhet mot sin man, och hon uttryckte lika tydligt sin hängivenhet mot Herren och hans verk. Hon påminde ständigt Joseph om att inte låta hans hemlängtan försvaga hans beslutsamhet att tjäna.

Äldste Smith behövde sådan uppmuntran, för han hittade sällan någon som ville ta emot budskapet om det återställda evangeliet. Flera år senare ”berättade han för sin son Joseph att omständigheterna var så svåra och folket så ointresserat att han nådde en punkt då han trodde att han inte kunde fortsätta. En kväll låg han vaken och tänkte på hur han skulle arbeta ihop pengar till hemresan.”²⁶ Men inspirerad av sina närståendes uppmuntran och stärkt av deras böner och sin egen önskan att tjäna övervann han sådana tankar. Han visste att Herren hade kallat honom och han visste att han måste arbeta flitigt för deras bästa som han tjänade och för sin familjs bästa. Han skrev: ”Jag stannar hellre här för alltid än kommer hem utan en hedervärd avlösning. ... Jag ber att jag må ha evangeliets ande och kärlek mot mina medmänniskor så att jag kan stanna här tills jag blir med heder avlöst. Om det inte vore för de många böner som uppsänds för min skull av er där hemma och av mig själv skulle jag inte lyckas.”²⁷

Äldste Joseph Fielding Smith blev hedervärd avlöst från sin mission den 20 juni 1901. Under sina två år av trofast tjänande ”lyckades han inte omvända någon, fick inte utföra ett enda dop, men fick konfirmera en omvänd”.²⁸ Men han och hans kamrater hade sått evangeliets frön och hjälpt många människor att finna större frid och förståelse, och han hade vuxit personligen som student och lärare av evangeliet och som prästadömsledare.

Louie Shurtliff Smith

Ett nytt hem och nya ansvar

Joseph anlände till Salt Lake City den 9 juli 1901. Efter att ha tillbringat några dagar tillsammans med Louies familj i Ogden återvände Joseph och Louie till sitt hem hos familjen Smith och återupptog sitt liv tillsammans. Medan de arbetade för att skapa ett hem och en familj och tjäna i kyrkan präglades deras äktenskap av tro, strävsamhet och tjänande.

Strax efter att Joseph återvänt hem började han leta efter jobb för att kunna försörja sin familj. Med hjälp av en släkting fick han tillfälligt arbete på Salt Lake Countys kamrerskontor. Omkring fem veckor senare tackade han ja till en tjänst på kyrkans historikers kontor. Medan han lärde sig mer om kyrkans historia, blev han också mer medveten om personer som försökte misskreditera kyrkan och dess ledare. Han arbetade outtröttligt för att ta fram information till trons försvar. Det blev början på ett tjänande som skulle bli till välsignelse för kyrkan i flera år framåt.

På våren 1902 var Louie gravid. Hon och Joseph var tacksamma för sin lilla lägenhet, men såg fram emot att få ett eget hem. Josephs

fasta anställning gjorde det möjligt för dem att börja planera för det. De anlidade en byggfirma och bestämde att Joseph skulle göra en stor del av arbetet själv för att minska på kostnaderna. Deras första barn, dottern Josephine, föddes i september 1902 och de flyttade in i sitt nya hem omkring tio månader senare. 1906, efter att Louie genomlidit en svår graviditet, välkomnade de ännu en dotter till sitt hem och gav henne namnet Julina.

Joseph var alltid villig att delta i Herrens frälsningsverk och fick många tillfällen till det. 1902 kallades han att tjäna som en av presidenterna av de sjuttios 24:e kvorum, där han bland annat fick ansvaret att undervisa. (På den tiden hade kyrkan mer än 100 sjuttios kvorum. Medlemmarna i dessa kvorum var inte generalauktoriteter.) Joseph kallades också att tjäna i generalkommittén för Unga mäns gemensamma utbildningsförening och som medlem av högrådet i Salt Lakes stav. Han ordinerades till högpräst av sin bror Hyrum som var medlem i de tolv apostlarnas kvorum. Under generalkonferensen i april 1906 röstades han in som assisterande kyrkohistoriker och i januari följande år kallades han till en särskild kommitté vars uppgift var "att förbereda information till kyrkans försvar mot dess fiendes angrepp".²⁹

När Josephs far tjänade som kyrkans president hjälpte Joseph honom ofta med korrespondens och andra administrativa plikter, och han följde ibland med sin far på uppdrag i kyrkan. En gång reste Joseph till och med i president Smiths ställe. Han skrev: "Jag åkte till Brigham City [i Utah] på min fars begäran för att inviga Brigham Citys andra församlings möteshus. De önskade att *han* skulle hålla invigningsbönen, men eftersom han led av en besvärlig förkylning skickade han mig i sitt ställe." När stavspresidenten och en biskop mötte Joseph på tågstationen, blev de inte glada att se honom.³⁰ Stavspresidenten lär ha sagt: "Jag skulle kunna gråta. Vi väntade oss kyrkans president och fick hit en pojke istället." Enligt en version av historien svarade Joseph skämtsamt: "Jag skulle också kunna gråta."³¹

Trots att många av Josephs plikter i kyrkan tog honom hemifrån, hittade han och Louie också tid för att tjäna tillsammans och glädjas åt varandras sällskap. I en dagboksanteckning från 1 november 1907 skrev han: "Tillsammans med Louie tillbringade jag större

delen av dagen i Salt Lake-templet, en av vårt livs lyckligaste dagar och den som gjort oss mest gott.”³²

Prövningar och välsignelser

I mars 1908 lade Joseph många av sina kyrkouppgifter åt sidan, då han kände att han behövde stanna hemma hos Louie så mycket som möjligt. Hon led av en svår, obeveklig sjukdom relaterad till de tidiga stadierna i sin tredje graviditet. Trots böner, prästadömsvälsignelser, sin mans angelägna omsorg och läkares noggranna vård fortsatte hon att försämrans. Hon avled den 30 mars.

I sin sorg skrev Joseph: ”Under den här månaden som har varit fylld av ständig ängslan och oro för mig, har jag gått igenom prövningar och erfarenheter av det djupaste och mest smärtsamma slag. Genom alltsammans har jag förlitat mig på Herren för styrka och tröst. Efter att ha utstått den mest olidliga smärta under tre eller fyra veckor och efter en sjukdom som varat i nästan två månader befriades min kära hustru från sitt lidande ... och lämnade mig och våra älskade små barn för en bättre värld där vi tålmodigt och sorgset väntar på en återförening som skall bli så härlig.” Joseph sade att han hustru ”dog fast i tron och sann mot varje princip i evangeliet”.³³

Joseph blev snart överväldigad av uppgiften att uppfostra två små flickor i ett moderlöst hem. Hans föräldrar inbjöd den unga familjen att bo hos dem. Trots den hjälpen insåg änklungen att hans små barn behövde en kärleksfull mors omsorg.

Som med alla viktiga beslut, gjorde Joseph den här frågan till föremål för innerlig bön. Ethel Georgina Reynolds, som var sekreterare på kyrkans historikers kontor, blev svaret på hans böner. Joseph bjöd henne att följa med honom och hans döttrar på en utflykt till parken den 6 juli 1908. Utflykten blev lyckad och alla fyra trivdes i varandras sällskap. Tio dagar senare gick Joseph och Ethel ut tillsammans utan barnen, och strax därefter förlovade sig.

Ethel och Joseph beseglades i Salt Lake-templet den 2 november 1908. Flera år senare skrev Joseph i ett brev till Ethel: ”Du vet inte hur ofta jag har tackat Herren för att jag inte misstog mig när jag behövde en livskamrat. Du sändes till mig.”³⁴ Ethel var inte bara en

Ethel Reynolds Smith

kärleksfull hustru till Joseph utan blev även snart en andra mor för Josephine och Julina.

Tjänade som medlem i de tolv apostlarnas kворum

Strax före generalkonferensen i april 1910 avled president John R. Winder, förste rådgivare i första presidentskapet. Äldste John Henry Smith, som hade tjänat i de tolv apostlarnas kворum, kallades att tjäna i första presidentskapet vilket innebar att det fanns en vakans i de tolv kворum. Första presidentskapet och de tolv kворum samlades i Salt Lake-templet för att tala om vilka män som skulle vara bäst lämpade att fylla vakansen. Efter att ha rådgjort med varandra i en timme kunde de inte ”uppnå någon enighet i saken. Slutligen drog sig president Joseph F. Smith i avskildhet tillbaka till ett rum och knäböjde i bön för att få vägledning. När han återvände frågade han med viss tveksamhet de 13 övriga bröderna om de skulle vara villiga att tänka sig hans son Joseph Fielding Smith Jr till ämbetet. Han föreslog det motvilligt, sade han, för hans son Hyrum var redan medlem av rådet och hans son David var rådgivare i presiderande biskopsrådet. Han fruktade att kyrkans medlemmar skulle sätta sig

emot att ytterligare en av hans söner utsågs till generalauktoritet. Ändå kände han sig inspirerad att ta upp Josephs namn för deras övervägande. De övriga männen var genast mottagliga för förslaget och stödde president Smith i detta.

President Smith lär ha anförtrott valet av Joseph till hans [Josephs] mor före generalkonferensen. Josephs syster Edith S. Patrick säger: 'Jag minns att mor berättade för oss om den gången 1910 när far kom hem från rådsmötet i templet och verkade mycket orolig. När han blev tillfrågad vad som tyngde honom sa han att Joseph hade utvalts till en av de tolv. Han sade att bröderna hade valt honom enhälligt och han sa att han, som president, nu skulle bli hårt kritiserad för att ha gjort sin son till apostel. Mor sade åt honom att inte oro sig det minsta över vad folk skulle säga. Hon visste att Herren hade utvalt honom och sade att hon visste att han skulle ära sitt kall.'

"... På den tiden var seden sådan att man *inte* meddelade den utvalda personen i förväg utan istället låta honom få reda på sitt kall när hans namn under konferensen föreslogs för inröstning. Så när Joseph Fielding åkte till konferensen den 6 april 1910 hade han ingen aning om att han hade blivit utvald." När han gick in i tabernaklet sade en dörrvakt till honom: "Nå, Joseph, vem blir den nye aposteln?" Han svarade: "Det vet jag inte. Men det blir varken du eller jag!"

Precis innan namnet på den nyaste medlemmen av de tolvvs kворum lästes upp kände Joseph Anden tala om för honom att namnet kunde vara hans eget. Trots detta sade han senare att när hans namn lästes upp: "Blev jag så överrumplad och förstummad att jag knappt kunde prata."

Senare samma dag återvände han hem för att berätta nyheten för Ethel, som inte hade kunnat närvara vid mötet. Han började med att säga: "Jag antar att vi måste sälja kon. Jag har inte tid att sköta om den längre!"³⁵

Under sina 60 år som medlem i de tolv apostlarnas kворum såg Joseph Fielding Smith många förändringar i världen. När han kallades till apostel var det till exempel fortfarande många som använde häst och vagn som främsta transportmedel. Mot slutet av sitt tjänande i kворumet reste han ofta på sina uppdrag med jetplan.

De tolv apostlarnas kvorum 1921. Äldste Joseph Fielding Smith står längst till vänster.

Äldste Smith hade många förtroendeposter och ansvarsfulla ämbeten medan han tjänade som medlem i de tolv kvorum. De första åtta åren som apostel verkade han inofficiellt som sin fars sekreterare. Han utförde detta arbete tills hans far gick bort i november 1918. I den här rollen agerade Joseph Fielding Smith som skrivare när hans far dikterade visionen om de dödas återlösning som nu återfinns i Läran och förbunden 138.

Äldste Smith tjänade som assisterande kyrkohistoriker, som kyrkohistoriker i nästan 50 år, som rådgivare i Salt Lake-templets presidentskap, som president för Salt Lake-templet, som president för Utahs genealogiska och historiska tidskrift, och som ordförande för kyrkans utbildningsråds verkställande kommitté. Han verkade också som ordförande för kyrkans publikationskommitté, vilket innebar att han måste läsa tusentals sidor manuskript innan de användes som lektionsböcker och andra kyrkans publikationer.

Han avskildes som tillförordnad president för de tolv kvorum den 6 oktober 1950 och verkade i det ämbetet fram till april 1951 då han avskildes som president för de tolv kvorum. Det ämbetet innehade han från april 1951 till januari 1970, då han blev kyrkans president. Från 1965 till 1970 tjänade han också som rådgivare i

första presidentskapet medan han fortsatte verka som president för de tolv kvorum.

En verksamhet präglad av stränga varningar och mild förlåtelse

I sitt första konferenstal vände sig äldste Joseph Fielding Smith direkt till dem som kunde tänkas: "höja sin röst emot de auktoriteters handlingar som presiderar över kyrkan". Han gav detta stränga tillkännagivande: "Jag vill höja en varningens röst till alla sådana personer som är medlemmar i kyrkan, och säga till dem att det bör omvända sig och vända sig till Herren för att hans straffdomar inte ska komma över dem, för att de inte ska förlora sin tro och vändas från sanningen."³⁶

Under hela sin verksamhet fortsatte han att höja en varningens röst. Han sade en gång: "Jag har upplevt det som mitt uppdrag, och känt mig manad av Herrens Ande under mina resor i Sions stavar, att säga till folket att *nu* är omvändelsens dag. ... Jag ser det som mitt uppdrag att ropa omvändelse och uppmana folket att tjäna Herren."³⁷

Detta rättframma och uppriktiga sätt att undervisa balanserades med mildhet och vänlighet. Äldste Boyd K. Packer bevitnade detta under ett möte när Joseph Fielding Smith var ordförande för kyrkans missionärskommitté. "En rapport lästes upp angående en olycka där två missionärsäldster krockat i en av kyrkans bilar. En äldre grönsaksförsäljare i en lastbil hade inte iakttagit stopplikten. Missionärernas bil träffades i sidan och blev totalförstörd. Lastbilens förare hördes av polisen. Han hade ingen försäkring. Som tur var hade ingen av missionärerna skadats allvarligt.

President Smith satt tyst medan kommitténs medlemmar diskuterade saken. Efter en stunds samtal instruerade de chefen för kyrkans missionärsavdelning att anlita en advokat och ta saken till domstol.

Först då tillfrågades president Smith om han godkände den handlingsplanen. Han sade tyst: 'Ja, vi skulle kunna göra så. Och om vi driver saken med full kraft kanske vi till och med lyckas ta lastbilen ifrån den stackars mannen. Hur ska han då kunna försörja sig?'

‘Vi såg lite skamset på varandra’, sade äldste Packer. ‘Sedan beslutade vi att kyrkan skulle köpa en ny bil till missionärerna, fortsätta med arbetet och låta saken bero.’³⁸

”En vänlig, kärleksfull make och far”

När äldste Smith kallades till apostel hade han tre barn: Josephine och Julina och Ethels förstfödda dotter, Emily. Sju månader senare välkomnade familjen ännu en dotter. Ethel och Joseph gav henne namnet Naomi. På grund av komplikationer vid födseln måste Naomi kämpa för livet, och familjen fruktade att hon inte skulle leva länge. Men, som hennes far senare sade ”räddades [hon] genom bönens och prästadömet kraft efter att det tycktes som om det sista andetaget lämnat hennes kropp”.³⁹ Ethel födde senare ytterligare sju barn: Lois, Amelia, Joseph, Lewis, Reynolds, Douglas, och Milton.

På grund av sina uppdrag som apostel måste president Smith ofta vara borta från sin familj i långa perioder. Men när han var hemma ägnade han familjen all sin uppmärksamhet. Hans hustru Ethel beskrev honom som ”en vänlig, kärleksfull make och far vars största ambition i livet är att göra familjen lycklig. Han glömmer helt sig själv i sina ansträngningar att göra detta”.⁴⁰

Barnen i familjen Smith var ofta roade av intrycket som många människor hade av deras far — som en allvarlig, sträng man. ”Vid ett tillfälle ... efter att han hade hållit en tämligen kraftfull predikan om vikten av att ge sina barn en ordentlig uppfostran, kom en irriterad kvinna fram till två av hans små döttrar och uttryckte sympati för dem [och sade]: ‘Jag är säker på att er pappa slår er!’” Som svar på denna anklagelse fnissade flickorna bara. De kände sin far mycket bättre än hon gjorde — han skulle aldrig göra dem illa. När han kom hem från sina långa resor ”gladdes de från den stund de ivrigt mötte honom på tågstationen tills de sorgset tog avsked av honom igen några dagar senare”. De lekte lekar, bakade pajer och gjorde glass, gick på utflykt, åkte tåg och besökte närliggande kanjoner och sjöar. De njöt av att höra historier om hans uppdrag för kyrkan över hela världen.⁴¹ De arbetade också tillsammans och utförde sysslor runtom i huset.⁴²

President Smiths söner idrottade, och han gick på deras matcher närhelst det var möjligt.⁴³ Han tyckte också om att spela boll tillsammans med dem, i synnerhet handball (ett spel liknande squash). Han hade roligt med dem, men var tävlingsinriktad. Sönerna Reynolds och Lewis mindes tillfällena då de två tillsammans spelade mot sin far. Han lät dem välja vilken hand han skulle använda under matchen. Trots att han hade en hand bakom ryggen lyckades han alltid "[klå] dem båda ordentligt".⁴⁴

Ledsamhet och hopp

Äldste Smiths resor i ämbetet var svåra för Ethel och barnen, och de veckor de måste vara skilda åt var plågsamma även för honom. Den 18 april 1924 reste han med tåg för att presidera vid en stavs-konferens. Ethel var gravid i åttonde månaden och gjorde sitt bästa för att ta hand om barnen därhemma. I ett brev till henne skrev han: "Jag tänker på dig och önskar att jag ständigt kunde vara hos dig de närmsta veckorna och hjälpa till att ta hand om dig."⁴⁵ Med tankarna på sin familj avslutade han brevet med en dikt som han hade skrivit. En del av texten till den dikten återfinns i många av kyrkans psalmböcker under titeln "Synes vägen dig lång?"

Synes vägen dig lång,
är den stenig och trång,
ger dig tistel och törne besvär?
Har du tröttnat att gå,
är du modfälld också?
Var dock orädd – till målet det bär.

Är ditt hjärta beklämt,
har till vemod det stämt
din tanke och nedtyngda själ?
Var dock modig och glad,
Gud dig hjälper åstad,
snart du målet skall nå – allt är väl.

Tynger smärta ditt bröst,
kväver gråten din röst?
Snart du gläds uti hjärta och sinn.
Se, det strålande land

vid en blomstrande strand,
tag hans hand och med honom gå in!

Ett land så heligt och rent,
där inga bekymmer finns,
där ditt liv är fritt från all synd,
där tårar ej längre fällt,
ty inga sorger längre finns.

Tag hans hand och med honom gå in.”⁴⁶

Med början 1933 stördes lyckan i familjen Smiths hem ibland av ”en [nedtyngd] själ”, som äldste Smith hade uttryckt sig i sin dikt nio år tidigare. Ethel började lida av ”en fruktansvärd sjukdom som hon inte kunde förstå. Tidvis föll hon ner i depressionens djup och tidvis rusade hennes sinne okontrollerat och tvingade hennes utmattade kropp att göra mer och mer. Familjens ömma kärlek och stöd, böner och välsignelser och till och med sjukhusvistelser tycktes inte hjälpa.”⁴⁷ Efter fyra års lidande avled hon den 26 augusti 1937. Hennes sörjande man skrev följande ord om hennes död: ”En bättre kvinna står inte att finna, inte heller en mer trofast hustru och mor.”⁴⁸ I sin djupa sorg hämtade han tröst i vetskapen om att han och Ethel Reynolds Smith var sammanbundna för tid och all evighet av ett heligt beseglingsförbund.

En ny vänskap leder till äktenskap

När Ethel avled bodde fortfarande fem barn i familjen Smiths hem. Två av dem skulle snart flytta hemifrån — Amelia var förlovad och Lewis förberedde sig för att tjäna som heltidsmissionär. Kvar hemma var då 16-åriga Reynolds, 13-åriga Douglas och 10-åriga Milton. Bekymrad över dessa moderlösa söner övervägde Joseph Fielding Smith att gifta sig igen.

Med detta i åtanke fokuserade äldste Smith sin uppmärksamhet på Jessie Ella Evans, en berömd solist i tabernakelkören. Jessie hade sjungit ett solostycke på Ethels begravning och äldste Smith hade skickat henne ett brev där han uttryckte sin tacksamhet. Det brevet hade lett till flera telefonsamtal. Äldste Smith och Jessie hade inte känt varandra före dessa samtal, men blev snabbt goda vänner.

Joseph Fielding Smith och Jessie Evans Smith vid pianot

Äldste Smith tillbringade flera dagar med att fundera och be om möjligheten att be Jessie att gifta sig med honom. Till slut skrev han ett brev till henne där han antydde att han gärna skulle vilja ha en mer personlig vänskap med henne. Fyra dagar senare tog han mod till sig och levererade brevet personligen. Han tog det till stads- och länskontoret där hon arbetade som länskrivare. Senare skrev han följande i sin dagbok: "Gick till Länskontoret. ... *Hade ett samtal med skrivaren, mycket viktigt*, och gav henne brevet jag skrivit."⁴⁹ Efter en veckas resande med tåg till stavskonferensmöten återvände äldste Smith hem och besökte återigen Jessie.

I sin typiskt rättframma stil, skrev äldste Smith i sin dagbok: "Träffade miss Jessie Evans och hade [ett] *viktigt* samtal med henne." Med ömsesidiga känslor av beundran ordnade de så att han fick träffa Jessies mor och att Jessie fick träffa hans barn. Mindre än en månad senare, den 21 november 1937, tog hon emot en förlovningsring. Paret beseglades i Salt Lake-templet den 12 april 1938 av president Heber J. Grant, kyrkans sjunde president.⁵⁰

Äldste Francis M. Gibbons, som verkade som sekreterare för första presidentskapet när president Smith var president för kyrkan, beskrev relationen mellan Joseph Fielding Smith och Jessie Evans

Smith: "Trots en åldersskillnad på 26 år och deras olika temperament, bakgrund och utbildning, passade Joseph Fielding Smith och Jessie Evans Smith märkvärdigt bra ihop. Hon var en oemotståndligt utåtriktad och rolig person som alltid var på gott humör och njöt av rampljuset och uppmärksamheten. Joseph, å andra sidan, var en tystlåten, inåtvänd, värdig och avskärmad man som alltid verkade något obekvämt i en offentlig miljö och som aldrig försökte dra till sig uppmärksamhet. Det som överbryggade den vida klyftan mellan dessa två olika personligheter var den genuina kärlek och respekt som de kände för varandra."⁵¹ Denna kärlek och respekt inkluderade Jessies mor, Jeanette Buchanan Evans, som Jessie hade bott tillsammans med fram till bröllopet. Syster Evans flyttade med sin dotter till familjen Smiths hem och hjälpte till att ta hand om barnen.

Betjänade en orolig värld

Den nya syster Smith, som kallades tant Jessie av äldste Smiths barn och barnbarn, följde ofta med sin man på hans resor till stavs-konferenser. Lokala ledare inbjöd henne ofta att sjunga på möten och ibland övertalade hon sin man att sjunga en duett tillsammans med henne. 1939 fick äldste och syster Smith i uppdrag av president Heber J. Grant att besöka alla kyrkans missioner i Europa.

Trots att andra världskriget ännu inte hade brutit ut när paret Smith anlände i Europa ökade spänningarna mellan nationerna. Den 24 augusti, när paret Smith var i Tyskland, beordrade första presidentskapet äldste Smith att se till att alla missionärer i Tyskland förflyttades till neutrala länder. Han samordnade detta arbete från Köpenhamn. Under förflyttningen av missionärer kände Wallace Toronto, missionspresidenten i Tjeckoslovakien att det vore tryggare för Martha och deras barn i Köpenhamn. Han stannade kvar i Tjeckoslovakien för att evakuera fyra missionärer som hade hållits kvar. Dagarna gick utan att de hörde något av dem. Martha erinrade sig:

"Till slut kom dagen då alla tåg, färjor och båtar lämnade Tyskland för sista gången och vi bad att Wally [president Toronto] och hans fyra unga skyddslingar skulle vara med på den sista färjan till sin hemmahamn. Då president Smith såg att jag var mycket orolig och mer och mer nervös för varje minut som gick, kom han

fram till mig, lade sin beskyddande arm om mina axlar och sade: 'Syster Toronto, det här kriget kommer inte att börja förrän broder Toronto och hans missionärer har kommit hit till Danmark.' När det närmade sig kväll ringde telefonen. ... Det var Wally! De fem männen hade kommit ut ur Tjeckoslovakien tillsammans med den brittiska legationen på ett särskilt tåg som hade skickats in i landet för deras skull, gått ombord på den sista färjan från Tyskland och befann sig nu på Danmarks kust och väntade på transport till Köpenhamn. Den lättnad och glädje som kändes i missionshemmet och bland de 350 missionärerna var som ett mörkt moln som skingrades och släppte igenom solskenet."⁵²

Äldste Smith var tacksam mot folket i Danmark, som släppte in så många evakuerade missionärer i sitt land. När kriget bröt ut profeterade han att tack vare det danska folkets generositet skulle de inte lida brist på mat under kriget. Flera år senare "hade folket i Danmark överlevt kriget kanske bättre än något annat europeiskt folk. De heliga i Danmark hade till och med skickat välfärdspaket till fattiga sista dagars heliga i Holland och Norge. Medlemsantalet hade ökat stadigt och tiondedonationerna i den danska missionen hade mer än fördubblats. ... De danska heliga betraktade sina omständigheter som en direkt fullbordan av profetian som äldste Joseph Fielding Smith hade gett."⁵³

När kriget började organiserade äldste Smith evakueringen av de 697 amerikanska missionärer som tjänade i Europa. Eftersom vissa av missionärerna hade tjänat som distrikts- och grensledare överförde äldste Smith dessa ledaruppgifter till lokala medlemmar. Efter att ha uppfyllt dessa plikter tog äldste Smith båten hem till Förenta staterna tillsammans med Jessie. De tog tåget från New York och kom hem sju månader efter att de hade åkt.

Även om äldste Smith var glad över att de amerikanska missionärerna kunde återvända hem i säkerhet uttryckte han oro för de oskyldiga människor som nu var fast i krigets tragedi i sina hemländer. Han skrev: "Mitt hjärta värkte varje gång vi skakade hand med människorna efter ett möte. De hälsade oss med värme och deras vänskap betydde mer för mig än de kanske insåg. Några av dem fällde tårar och sa att ett stort lidande väntade dem och att vi aldrig igen skulle återses i det här livet. Jag lider med dem nu och

ber varje dag att Herren ska beskydda dem genom den här hemska tiden.”⁵⁴

Äldste Smiths son Lewis, som var i England när andra världskriget bröt ut, var bland de sista missionärerna som återvände hem.⁵⁵ Omkring två och ett halvt år senare korsade Lewis Atlanten igen, denna gång för att göra sin militärtjänst. ”Denna situation gjorde oss alla ledsna”, skrev äldste Smith. ”Det är tråkigt att de rena och rättfärdiga tvingas in i en världsomspännande konflikt, på grund av människors orättfärdighet.”⁵⁶

Den 2 januari 1945 fick äldste Smith ett telegram där han informerades om att hans son hade dödats i sitt lands tjänst. Han skrev: ”Beskedet kom som en svår chock för oss, då vi hade haft stora förhoppningar om att han snart skulle vara tillbaka i Förenta staterna. Vi hade känt att han skulle bli beskyddad eftersom han hade undkommit faran flera gånger förut. Det var svårt för oss att inse att något sådant kunde hända. ... Hur stor smärtan än är känner vi frid och glädje i vetskapen om att han var ren och fri från de laster som finns i så stor mängd i världen och i armén. Han var fast i tron och är värdig en härlig uppståndelse, när vi ska förenas igen.”⁵⁷

En trofast lärare och ledare

Som medlem i de tolv kvorum stod Joseph Fielding Smith ofta framför sista dagars heliga för att vittna om Jesus Kristus, undervisa om det återställda evangeliet och uppmana folket att omvända sig. Han gav höll mer än 125 tal på generalkonferenser, deltog i tusentals stavskonferenser och talade på evenemang som släktforskningskonferenser och radioutsändningar. Han undervisade också genom det skrivna ordet. Under många år skrev han en kolumn i kyrkans tidskrift *Improvement Era* där han besvarade läsarnas frågor. Han skrev också andra artiklar för kyrkans tidskrifter och kyrkodelen av *Deseret News*. Under sin verksamhet som apostel, från 1910 till 1972, publicerades hans texter i 25 böcker, däribland *Essentials in Church History*, *Frälsningens lära*, *Church History and Modern Revelation* och *Answers to Gospel Questions*.

Genom att lyssna på hans tal och läsa hans texter kom kyrkans medlemmar att förlita sig på president Smith som en man som var

lärd i evangeliet. Något ännu viktigare var att de lärde sig att förtrösta på och följa Herren. President N. Eldon Tanner sade: "[Joseph Fielding Smith] påverkade hundratusentals människors liv genom att leva och i tal och skrift undervisa evangeliets alla principer. Ingen kunde tvivla på att han visste att Gud är en levande Gud och att vi är hans andebarn; att Jesus Kristus är Guds enfödde son i köttet; att han gav sitt liv för oss för att vi skulle kunna få odödlighet; och att vi genom att ta emot och leva efter evangeliet kan få evigt liv."⁵⁸

Äldste Bruce R. McConkie sade:

"President Joseph Fielding Smiths liv och arbete kännetecknades av tre saker:

"1. Hans kärlek till Herren och den absoluta, orubbliga trofasthet med vilken han sökte ge uttryck för den kärleken genom att hålla hans bud och alltid göra sådant som skulle behaga Herren.

"2. Hans lojalitet mot profeten Joseph Smith och de eviga sanningar som återställdes genom honom; mot sin farfar, patriarken Hyrum Smith, ... som mötte martyrdöden; och mot sin far, president Joseph F. Smith, vars namn finns för evigt bevarat i den celestia stadens som en som tappert härdade ut i hans sak vars blod utgöts för att vi skulle få leva.

"3. Hans egen kunskap om evangeliet och andliga insikt; hans egen outröttliga flit som rättfärdighetens förkunnare; och hans eget sätt att mäta de hungriga, klä de nakna, besöka änkor och faderlösa, och uppvisa en ren gudstjänst genom föreskrifter såväl som föredöme."⁵⁹

President Smiths bröder i de tolv kvorum såg honom som en vis, barmhärtig ledare. För att uppmärksamma hans 80-årsdag publicerade de andra medlemmarna i de tolv kvorum en hyllning till honom. En del av den hyllningen löd:

"Vi som arbetar i de tolv råd under hans ledarskap har tillfälle att skymta hans karaktärs sanna ädelhet. Dagligen ser vi ytterligare bevis på hans förståelse och omtänksamma medkänsla om sina medarbetare då han ger oss våra uppdrag och samordnar våra ansträngningar för att Herrens verk skall gå framåt. Vi önskar bara att hela kyrkan kunde få känna hans själs ömhet och hans stora

omsorg om de mindre lyckligt lottades och lidandes välfärd. Han älskar alla de heliga och slutar aldrig att be för syndaren.

Med en makalös urskiljningsförmåga tycks han nå sina slutgiltiga beslut genom att ställa endast två frågor: Vad önskar första presidentskapet? Vad är bäst för Guds rike?”⁶⁰

Kyrkans president

En sabbatsmorgon den 18 januari 1970 nådde president David O. McKays jordiska liv sitt slut. Ansvar för kyrkans ledarskap vilade nu på de tolv apostlarnas kворum, med den 93-åriga Joseph Fielding Smith som president.

Den 23 januari 1970 samlades de tolv kворum och stödde officiellt president Smith i hans ämbete som president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. President Smith valde Harold B Lee som förste rådgivare och N. Eldon Tanner som andre rådgivare. Alla tre männen avskildes sedan för att uppfylla sina nya ansvar.

Äldste Ezra Taft Benson som närvarade vid mötet erinrade sig: ”Vi kände en underbar enighet under mötet och bevittnade stora ömhetsbevis när bröderna slog armarna om varandra när det nya ledarskapet utvaldes och avskildes.”⁶¹

Äldste Boyd K. Packer gav sitt personliga vittnesbörd om president Smiths kallelse:

”[Jag] lämnade kontoret en fredagseftermiddag och tänkte på mina uppgifter i samband med konferensen som skulle hållas över veckoslutet. Jag väntade på att hissen skulle komma ner från femte våningen.

Då hissdörrarna tyst öppnades, stod president Joseph Fielding Smith där. Det blev ett ögonblicks förvåning över att se honom, eftersom hans kontor ligger en våning lägre ner.

Då jag såg honom inramad av dörrposten, föll det på mig ett mäktigt vittnesbörd. Där står Guds profet. Andens ljuva röst som är besläktad med ljuset, som har något att göra med ren intelligens, bekräftade för mig att detta var Guds profet.”⁶²

*President Joseph Fielding Smith och hans rådgivare i första presidentskapet:
President Harold B Lee (mitten) och president N. Eldon Tanner (höger)*

Under president Smiths ledarskap fortsatte kyrkan att växa. Till exempel bildades 81 stavar, däribland de första stavarna i Asien och Afrika, och kyrkans medlemsantal passerade tre miljoner. Två tempel invigdes — i Ogden och Provo i Utah.

Trots att kyrkan började bli världsomfattande betonade president Smith vikten av enskilda hem och familjer. Han påminde sista dagars heliga att ”kyrkans organisation är till för att hjälpa familjen och dess medlemmar att nå upphöjelse”.⁶³ Han lärde: ”Familjen är den viktigaste organisationen i tiden eller i evigheten. ... Det är Herrens vilja att familjeenheten skall styrkas och bevaras.”⁶⁴ I en ansträngning att stärka familjer och individer lade kyrkan större tonvikt på familjens hemafton, ett program som hade uppmuntrats sedan 1909, då president Smiths far var president för kyrkan. Under president Joseph Fielding Smiths ledarskap avsattes måndagen officiellt som hemaftonskväll. Dessa kvällar skulle inga kyrkomöten hållas och kyrkans lokala fastigheter hölls stängda.

Trots sin höga ålder utförde president Smith sitt ämbete med barnslig ödmjukhet och ungdomlig energi. Under de två år och

fem månader som han verkade som kyrkans profet, siare och upp-
enbarare inspirerades sista dagars heliga över hela världen av hans
budskap.

Han förkunnade att ”vi är andebarn till Gud, vår himmelske
Fader”⁶⁵ och att ”vi måste tro på Kristus och forma våra liv efter
hans”.⁶⁶ Han vittnade om att Joseph Smith ”såg Gud Fadern och
Jesus Kristus och verkligen stod i deras närvaro”⁶⁷ och blev ”upp-
enbararen av kunskapen om Kristus och om frälsning till världen i
denna tid och till detta släkte”.⁶⁸

Han uppmuntrade de heliga att ”överge många av världens
vanor”⁶⁹ men att älska alla världens människor — ”att se det goda i
människor även när vi försöker hjälpa dem att övervinna en eller ett
par dåliga vanor”.⁷⁰ Han påminde dem om att ett sätt att visa denna
”anda av kärlek och broderskap” är att dela med sig av evangeliet
— att ”[inbjuda] alla människor överallt ... att lyssna till de ord om
evigt liv som uppenbarats i denna tid”.⁷¹

Han sträckte sig ut till kyrkans ungdomar och uppmuntrade
under möten stora samlingar av unga sista dagars heliga att ”stå
fasta i tron trots allt motstånd”.⁷²

Han talade ofta till prästadömsbärare och påminde dem om att
de hade ”kallats att representera Herren och bära hans myndighet”
och uppmanade dem att ”komma ihåg vilka de [var] och handla
därefter”.⁷³

Han uppmuntrade alla sista dagars heliga att ta emot templets
välsignelser, vara trogna sina tempelförbund och återvända till
templet för att ta emot heliga förrättningar för sina förfäder. Före
invigningen av templet i Ogden i Utah sade han: ”Får jag påminna
er om att när vi inviger ett hus åt Herren överlämnar vi oss själva
i Herrens tjänst, med ett förbund att vi skall använda huset på det
sätt som det är avsett att användas.”⁷⁴

”Håll buden”, förmanade han. ”Vandra i ljuset. Uthärda intill
änden. Var trofasta mot varje förbund och förpliktelse, så kommer
Herren att välsigna er mer än ni kunnat drömma om.”⁷⁵

President Harold B Lee citerade president Brigham Young när
han beskrev president Smiths inflytande och ledarskap: ”Presi-
dent Young sade följande: ‘Om vi lever enligt vår heliga religion

och låter Anden styra, blir den inte avtrubbad eller bedövad, utan medan kroppen närmar sig slutet, tar Anden ett fastare grepp om den bestående materian bakom slöjan, och från livets eviga källa hämtar den gnistrande juveler av intelligens, som omger det skröpliga och krympande tabernaklet med en gloria av odödlig visdom.’

Detta har vi bevittnat om och om igen då vi diskuterat mycket allvarliga frågor — beslut som endast kunde fattas av kyrkans president. Det var då vi kunde se denna gnistrande visdom visa sig, då han [president Smith] återgav ting som otvivelaktigt låg bortom hans eget nuvarande förstånd och som hämtats från djupet av hans själ.”⁷⁶

”Kallad av Herren ... till andra och större arbeten”

Den 3 augusti 1971 avled Jessie Evans Smith, och president Joseph Fielding Smith blev änkling för tredje gången. Följden blev att president Smith flyttade hem till sin dotter Amelia McConkie och hennes man, Bruce. Hans övriga barn turades regelbundet om att besöka honom och ta honom med på åkturer. Han fortsatte att åka till kontoret varje veckodag, närvara vid möten och resa i kyrkans ärenden.

Mot slutet av dagen den 30 juni 1972 lämnade president Smiths sitt kontor på första våningen av kyrkans administrationsbyggnad. Tillsammans med sin sekreterare D Arthur Haycock, gick han till kyrkans historikers kontor där han hade arbetat innan han blev kyrkans president. Han ville hälsa på alla som tjänade där. Efter att ha skakat hand med var och en åkte han ner i källaren för att skaka hand med telefonisterna och andra som arbetade där för att visa sin uppskattning. Detta var hans sista dag på kontoret.

Söndagen den 2 juli 1972, bara sjutton dagar före sin 96-årsdag, besökte han sakramentsmötet i sin hemmaförsamling. Senare den eftermiddagen hälsade han på sitt äldsta barn, Josephine, tillsammans med sonen Reynolds. Den kvällen avled han fridfullt, sittande i sin favoritfåtölj hos familjen McConkie. Som hans svärson senare sade så hade president Smith ”kallats av Herren som han älskade så mycket och tjänade så väl till andra och större arbeten i hans eviga vingård”.⁷⁷

President Harold B. Lee, som nu var seniorapostel på jorden, besökte familjen McConkies hem när han fick höra talas om president Smiths bortgång. Han ”gick tyst fram till soffan och tog knäböjande en av profetens händer i sin. Han stod kvar i samma ställning en lång stund, i bön eller meditation, utan att tala. Sedan reste han sig upp och uttryckte sitt deltagande för familjen, sin beundran för deras far och sin uppmaning till dem att hedra president Smith genom att leva värdigt.”⁷⁸

Hyllningar till ”en hängiven Guds man”

På president Smiths begravningsgudstjänst kallade president N. Eldon Tanner honom för ”en hängiven Guds man, en som så ädelt har tjänat både Gud och sina medmänniskor och som har varit ett föredöme för sin familj och alla andra som han har kallats att presidera över; en om vilken det i sanning kan sägas att han var en man utan svek och utan högmod. President Tanner fortsatte: ”Det skulle aldrig kunna sägas om honom att han ’hellre [ville] bli [ärad] av människor än av Gud’ [Joh. 12:43].”⁷⁹

President Harold B Lee sade: ”Broder Tanner och jag har älskat denne man de senaste två och ett halvt åren. Vår kärlek har inte varit låtsad. Han blev älskad för att han älskade oss och vi har stått vid hans sida, såsom han har stått vid vår sida och litat på oss.”⁸⁰

En dagstidning som hade varit kritisk mot president Smith och till och med ifrågasatt hans kall till de tolv kворum över 60 år tidigare, publicerade nu följande hyllning: ”Joseph Fielding Smith, en sträng man i fråga om hängivenhet till sin tro, men mild i fråga om alla människors grundläggande behov, gav visa råd till sina medarbetare, kärleksfull omsorg till sin familj och ett upphöjt ledarskap i sina ansvarsområden i kyrkan. Han kommer att bli saknad, men ihågkommen med särskild värme.”⁸¹

Den kanske mest meningsfulla hyllningen kom från en familjemedlem, president Smiths svärson Bruce R. McConkie. Han beskrev honom som ”en Guds Son; en Herren Jesu Kristi apostel, den allra högstes profet; och framför allt, en fader i Israel!” Äldste McConkie profeterade: ”I många år framåt kommer hans röst att tala ur stoftet

när ännu ofödda generationer lär sig evangeliets läror från hans skrifter.”⁸²

När ni studerar denna bok kommer president Joseph Fielding Smiths lärdomar att bidra till att den profetian går i uppfyllelse. Hans röst kommer att ”tala ur stoftet” till er medan ni ”undervisas om evangeliets lära”.

Slutnoter

1. Gordon B. Hinckley, ”Tron på hans profeter”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 49.
2. Thomas S. Monson, i ”News of the Church”, *Ensign*, maj 1996, s. 110.
3. Bruce R. McConkie, ”Joseph Fielding Smith: Apostel, profet, fader i Israel”, *Nordstjärnan*, nov. 1972, s. 448–451.
4. Julina Lambson Smith, i Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 52.
5. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 65.
6. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 51.
7. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 57.
8. I Conference Report, apr. 1930, s. 91.
9. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 62.
10. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 71–72.
11. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1970, s. 92.
12. Se Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 73–74; Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 52–53.
13. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 75.
14. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 79.
15. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 80.
16. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 81.
17. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 82.
18. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 83.
19. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 90.
20. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 117; se även s. 116.
21. Joseph F. Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 116.
22. Lewis Shurtliff, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 112–113.
23. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113.
24. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 96.
25. Louie Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113–114.
26. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 92.
27. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 115.
28. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 91.
29. Se Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 124.
30. Se Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 152–153.
31. Se *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 113.
32. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 160.
33. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 162.
34. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 169.

35. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 174–176.
36. I Conference Report, okt 1910, s. 39.
37. I Conference Report, okt 1919, s. 88–89.
38. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), s. 176.
39. Joseph Fielding Smith, i *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 162.
40. Ethel Smith, i Bryant S. Hinckley, "Joseph Fielding Smith", *Improvement Era*, juni 1932, s. 459.
41. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 14.
42. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 234.
43. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 15.
44. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 237.
45. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 188–189.
46. *Psalmer*, nr 74; se även Hymns nr. 127.
47. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 242–243.
48. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 249.
49. Joseph Fielding Smith, i *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 275.
50. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 251–258.
51. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 278–279.
52. Martha Toronto Anderson, *A Cherry Tree behind the Iron Curtain* (1977), s. 32.
53. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), s. 204.
54. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 282–283.
55. Se *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 315.
56. Joseph Fielding Smith, i *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 332.
57. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 287–288.
58. N. Eldon Tanner, "A Man without Guile", *Ensign*, aug. 1972, s. 33.
59. Bruce R. McConkie, "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", *Ensign*, aug. 1972, s. 28.
60. De tolv apostlarnas kворum, "President Joseph Fielding Smith", *Improvement Era*, juli 1956, s. 495.
61. Ezra Taft Benson, i Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson*, s. 411.
62. Boyd K. Packer, "Anden bär vittne", *Nordstjärnan*, jan. 1972, s. 11.
63. Joseph Fielding Smith, i "Budskap från presidenten", *Nordstjärnan*, aug. 1971, s. 227.
64. Joseph Fielding Smith, "Råd till de heliga och till världen", *Nordstjärnan*, dec. 1972, s. 495.
65. Joseph Fielding Smith, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 jan. 1971), s. 2.
66. Joseph Fielding Smith, "The Plan of Salvation", *Ensign*, nov. 1971, s. 5.
67. Joseph Fielding Smith, "To Know for Ourselves", *Improvement Era*, mar. 1970, s. 3.
68. Joseph Fielding Smith, "Den sista utdelningens första profet", *Nordstjärnan*, dec. 1979, s. 23.
69. Joseph Fielding Smith, "Vårt ansvar som prästadömsbärare", *Nordstjärnan*, dec. 1971, s. 355.
70. Joseph Fielding Smith, "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, jan. 1971, s. 4.
71. Joseph Fielding Smith, "Jag vet att min förlössare lever", *Nordstjärnan*, maj 1972, s. 180.
72. Joseph Fielding Smith, "President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme", *New Era*, sept. 1971, s. 40.
73. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1970, s. 92.
74. Joseph Fielding Smith, i "Ogden Temple Dedicatory Prayer", *Ensign*, mars 1972, s. 6.
75. Joseph Fielding Smith, "Råd till de heliga och till världen", s. 495.
76. Harold B Lee, "The President—Prophet, Seer, and Revelator", *Ensign*, aug. 1972, s. 35.

77. Bruce R McConkie, "Joseph Fielding Smith: Apostel, profet, fader i Israel", s. 448.
78. Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 495.
79. N. Eldon Tanner, "A Man without Guile", *Ensign*, aug. 1972, s. 32.
80. Harold B Lee, "The President—Prophet, Seer, and Revelator", s. 39.
81. *Salt Lake Tribune*, 4 juli, 1972, s. 12.
82. Bruce R. McConkie, "Joseph Fielding Smith: Apostel, profet, fader i Israel", s. 451.

Vår Fader i himlen

”Det är min önskan att påminna er om vilken slags varelse Gud är, så att ni kan tillbe honom i ande och sanning och därigenom få alla hans evangeliums välsignelser.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith förundrades över sin tids tekniska framsteg. ”Stora framsteg har gjorts inom mekanik, kemi, fysik, kirurgi och annat”, sade han. ”Människor har byggt storslagna teleskop som har gjort dolda galaxer synliga. De har med hjälp av mikroskopet upptäckt väldiga världar av mikroorganismer. ... De har upptäckt sätt att kontrollera sjukdomar. ... De har uppfunnit maskiner som är känsligare än mänsklig beröring och mer långtseende än det mänskliga ögat. De har kontrollerat elementen och tillverkat maskiner som kan flytta berg, och gjort många fler saker än jag kan nämna. Ja, det är en underbar tid.” Han var dock bekymrad över en annan trend som han såg i världen. Han sade: ”Alla dessa upptäckter och uppfinningar har inte fört människan närmare Gud! Inte heller har de skapat ödmjukhet och omvändelsens anda i deras hjärtan, utan tvärtom, till deras fördömelse. ... Tron har inte ökat i världen, inte heller rättfärdigheten eller lydnaden mot Gud.”¹

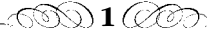
Som kontrast till världens växande likgiltighet gentemot Gud demonstrerade president Smith en närhet till sin himmelske Fader. En av hans dottersöner erinrade sig: ”Min mor var en utmärkt kock och min morfar åt ofta hemma hos oss. Ofta bad min far honom att välsigna maten. Hans böner var alltid väldigt personliga — som om han talade till en vän.”²

Genom Joseph Smiths första syn återställdes "den sanna kunskapen om Gud".

Joseph Fielding Smiths lärdomar

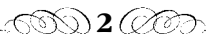
Från och med Joseph Smiths första syn har den sanna kunskapen om Gud återställts i våra dagar.

Jag är mycket tacksam för den första synen, i vilken Fadern och Sonen visade sig för den unge profeten och åter gav människan den sanna kunskapen om Gud.³

Vi bör komma ihåg att hela den kristna världen som den såg ut 1820 hade förlorat den sanna läran om Gud. Den enkla sanning som förstods så väl av forna dagars apostlar och heliga hade gått förlorad i den avfallna världens mysterier. Alla de forna profeterna och Jesu Kristi apostlar hade en klar insikt om att Fadern och Sonen var skilda personer, som våra skrifter så tydligt undervisar om. Genom avfallet förlorades denna kunskap. ... Gud hade blivit ett mysterium, och Fadern och Sonen betraktades som en enda ofattbar utströmning av ande, utan kropp, beståndsdelar eller passioner. När Fadern och Sonen visade sig placerade de ett gudomligt vittne på jorden som genom kunskap kunde återställa Guds sanna natur till världen.⁴

Joseph Smiths [första] syn klargjorde att Fadern och Sonen är åtskilda personer med kroppar som är lika påtagliga som människornas kroppar. Dessutom uppenbarades för honom att den Helige Anden är en personlighet av ande, åtskild från Faderns och Sörens personer [se L&F 130:22]. Denna ytterst viktiga sanning förbluffade världen. Ändå är det, när vi tänker på de heliga skrifternas klara uttryckssätt, ytterst förvånande och underligt att människorna kunnat fara vilse i så hög grad. Frälsaren sade: "Fadern är större än jag", [Joh. 14:28] och han inbjöd sina lärjungar, efter uppståndelsen, att röra honom för att se om det var han, för, som han sade: "En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har." [Luk. 24:39.] Apostlarna förstod tydligt att Fadern, Sonen och den Helige Anden är skilda åt, och de talar ständigt om det i sina brev. Paulus informerade korintierna om det faktum att när allt är har blivit lagt under Fadern "då skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud skall vara allt i alla". [1 Kor. 15:28.]

Joseph Smith såg Fadern och Sonen. Därför kunde han med personlig kunskap vittna om att de skrifter var sanna där vi läser: ”Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.” [1 Mos. 1:27.] Detta skulle förstås bokstavligt, och inte på något mystiskt eller bildligt sätt.⁵

För att utöva tro på Gud och dyrka honom måste vi förstå hans egenskaper.

En av våra stora uppenbarelser säger oss att om vi ska bli förhärsligade i Kristus, som han är i Fadern, måste vi förstå och känna till både hur man tillber och vad vi tillber. (Se L&F 93:19–20.)

Det är min önskan att påminna er om vilken slags natur och vilken slags varelse Gud är, så att ni kan tillbe honom i ande och sanning och därigenom få hans evangeliums alla välsignelser.

Vi vet att Gud är känd endast genom uppenbarelse, att han är uppenbarad eller förblir för alltid okänd. Vi måste gå till skrifterna — inte till forskarna eller filosoferna — om vi ska kunna lära oss sanningen om gudomen. Faktum är att Johannes stora profetia om evangeliets återställelse genom en ängel som skulle flyga fram genom himlarymden säger att det skulle ske så att människorna skulle kunna komma till kunskap om den sanne Guden och bli undervisade: ”Frukta Gud och ge honom äran. ... Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna” (Upp 14:7). Med andra ord, i och med evangeliets återställelse i denna tidshushållning kallas människorna än en gång att tillbe och tjäna sin Skapare hellre än de felaktiga uppfattningar om gudomen som råder i världen.

I varje tidsålder har Herrens profeter kallats att bekämpa felaktig tillbedjan och förkunna sanningen om Gud. I det forna Israel dyrkade somliga avbilder och hednagudar och Jesaja frågade: ”Vem vill ni likna Gud vid, vad vill ni jämföra honom med?”

Har du inte hört att HERREN är en evig Gud, som har skapat jordens ändar? Han blir inte trött och utmattas inte, hans förstånd kan inte utforskas” (Jesaja 40:18, 28).

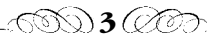
En stor del av världen idag har inte denna kunskap om Gud, och även i [kyrkan] finns somliga som inte fullkomnat sin förståelse av

den härliga varelse som är vår evige Fader. Till dem som är utan denna kunskap kan vi mycket väl säga: "Varför begränsar du Guds härlighet? Eller varför tror ni att han är mindre än han är? Vet du då inte? Har du inte hört att den evige Guden, Herren, han som har skapat jordens ändar, är oändlig och evig, att han har all makt, all kraft och välde, att han vet allt och att allt är inför hans ansikte?"

I kapitel 20 i Läran och förbunden vilket ledde Joseph Smith att organisera kyrkan på nytt i vår tidsutdelning, har vi en uppbarad sammanfattning av några av frälsningens grundläggande läror. Beträffande gudomen säger uppenbarelsen: "... det finns en Gud i himlen, som är oändlig och evig, från evighet och till evighet samme oföränderlige Gud som har skapat himmel och jord och allt som är i dem." (L&F 20:17.) ...

Gud är vår Fader. Han är den varelse i vars avbild människan är skapad. Han har en kropp av kött och ben lika påtaglig som människans (L&F 130:22), och han är den bokstavige och personlige fadern till alla människornas andar. Han är allsmäktig och allvetande, han har all makt och all visdom, och hans fullkomlighet består i att han äger all kunskap, all tro eller makt, all rättvisa, allt omdöme, all barmhärtighet, all sanning och fullheten av alla gudomliga attribut. ... Om vi ska kunna få denna fullkomliga tro, varigenom vi kan få evigt liv, måste vi tro på Gud som ägare av fullheten av alla dessa egenskaper och attribut. Jag säger också att han är oändlig och en evig varelse, och som en oföränderlig varelse äger han dessa fullkomliga krafter och attribut från evighet till evighet.⁶

Vi vet att vår himmelske Fader är en förhärligad, upphöjd person som har all makt, all kraft och herravälde över allt och att han vet allt. Vi betygar att han, genom sin enfödde Son, är denna jords skapare och att han skapat otaliga världar.⁷

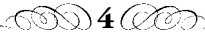

Gud är en personlig varelse och våra andars Fader.

Vi är vår himmelske Faders andebarn. ... Vi är medlemmar av hans familj. ... Vi levde med honom en lång tid i vårt förjordiska liv. ... Han utformade en plan för framåtskridande och frälsning som skulle göra det möjligt för oss att, om vi är trofasta i allt, gå framåt i vår utveckling tills vi blir som han.⁸

Skrifterna lär oss att Gud i bokstavlig och inte bara bildlig bemärkelse är vår evige Fader. Vår Frälsares ord till Maria nära graven från vilken han hade uppstigit och vunnit seger över döden, är ytterst ädla och har en storslagen innebörd: ”Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud.” [Joh. 20:17.] Med dessa ord betonas sanningen om Guds faderskap av hans enfödde Son, som förkunnar att han är vår broder och att vi har samma evige Fader.⁹

Jag är tacksam att kunskapen om Gud och hans lagar har återställts i vår tid och att vi som är medlemmar i kyrkan vet att han är en personlig varelse och inte, som vissa sekter säger, ”en samling lagar som flyter lik en dimma i universum”. Jag är tacksam att vi vet att han är vår Fader i himlen, Fadern till våra andar, och att han förordnat lagar varigenom vi kan gå framåt och fullkomnas till dess vi blir lika honom. Och jag är tacksam att vi vet att han är en oändlig och evig varelse som känner till allt och har all makt och vars framåtskridande inte består i vinnandet av mer kunskap eller makt, inte heller i ytterligare fullkomnande av hans gudomliga attribut, utan i förökandet och mångfaldigandet av hans rike.¹⁰

Vår himmelske Fader älskar oss och bryr sig om var och en av oss.

Jag kommer att tänka på ett uttryck i Den kostbara pärlan, i den syn som Mose fick när han fördes upp på ett mycket högt berg och såg Gud ansikte mot ansikte och talade med honom. Herren visade Mose ”sina händers verk” och Mose såg världen och alla generationers människobarn. [Se Mose 1:1–8, 27–29.]

Och Herren sade till Mose:

”Ty se, det finns många världar som har förgåtts genom min makts ord. Och det finns många som nu består, och oräkneliga är de för människan, men för mig är alla ting räknade, ty de är mina och jag känner dem.

Och det hände sig att Mose talade till Herren och sade: Var barmhärtig mot din tjänare, o Gud, och berätta för mig om denna jord

Mose, som här blickar ut över det utlovade landet, fick en syn där han fick undervisning om Guds verk och härlighet.

och dess invånare, och likaså om himlarna, och sedan skall din tjänare vara nöjd.

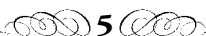
Och Herren Gud talade till Mose och sade: Himlarna, de är många och de kan inte räknas för människor, men de är räknade för mig, ty de är mina.” [Mose 1:35–37.]

... Jag kommer att tänka på att oavsett hur många världar som finns och hur stora vissa av dem är, så är de medel till att uppnå ett ändamål, och inte själva ändamålet. Fadern skapar världar i avsikt

att befolka dem med sina söner och döttrar. I kapitel 76 i Läran och förbunden står det att genom Guds Son ”skapas och skapades världarna, och deras invånare är födda som söner och döttrar åt Gud”. [L&F 76:24.]

Vi lär oss av dessa skrifter som jag har läst ur och från andra uppenbarelser från Herren att människan är den viktigaste av alla vår Faders skapelser. I samma syn som gavs till Mose sade Fadern: ”Och liksom en jord med dess himlar skall förgås, så skall en annan uppstå, och det finns ingen ände på mina verk, inte heller på mina ord. Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.” [Mose 1:38–39.]

Jag menar att vi från detta och andra skriftställen lär oss att Faderns storslagna verk är att åvägabringa sina barns frälsning och ge var och en av dem den belöning som de förtjänar enligt deras gärningar. Jag är förvissad om att vår Fader i himlen är mycket mer intresserad av en själ — ett av sina barn — än det är möjligt för en jordisk fader att vara av ett av sina barn. Hans kärlek till oss är större än en jordisk förälders kärlek till sin avkomma.¹¹

Vår himmelske Fader gråter över sina olydiga barn.

Vi får veta att när Herren talade till Enok och visade honom jordens nationer och förklarade för honom vilket straff som skulle drabba dem för deras överträdelse av hans bud, så grät Herren och visade sin sorg i tårar för deras olydnad. På grund av detta förundrades Enok och tyckte att det var märkligt att Herren kunde gråta.

Så här står det:

”Och det hände sig att himlens Gud såg på de övriga människorna, och han grät. Och Enok vittnade därom och sade: Hur kommer det sig att himlarna gråter och fäller sina tårar som regnet på bergen?

Och Enok sade till Herren: Hur kommer det sig att du kan gråta, med tanke på att du är helig och är från all evighet till all evighet?

Och om en människa kunde räkna alla de partiklar som jorden, ja, miljoner jordar liksom denna, består av, skulle det ändå inte vara en början till dina skapelsers antal, och dina förhängen är

fortfarande utsträckta, och ändå är du där och ditt sköte är där, och du är även rättvis, du är barmhärtig och god för evigt.” [Se Mose 7:28–30.]

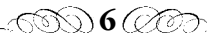
Och Herren svarade: ”Se dessa dina bröder. De är mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem, och i Edens lustgård gav jag människan hennes handlingsfrihet.

Och till dina bröder har jag sagt och även givit dem budet att de skall älska varandra och att de skall välja mig, deras Fader, men se, de är kärlekslösa och de hatar sitt eget blod.” [Mose 7:32–33.]

Dessa är skälen till att Herren grät och himlarna grät.

En broder frågade mig en gång om människan skulle kunna vara fullkomligt lycklig i det celestialet riket om ett av hans barn inte tilläts komma in dit. Jag talade om för honom att jag antog att en man som måste se ett av sina barn stängas ute från det celestialet riket naturligtvis skulle känna ledsamhet på grund av detta, och att det är precis det som vår himmelske Fader upplever. Alla hans barn är inte värdiga en celestialet härlighet, och många tvingas lida hans vrede på grund av sina överträdelser, och detta får Fadern och alla himlar att känna ledsamhet och gråta. Herren verkar i enlighet med den naturliga lagen. Människan måste återlösas enligt lagen och hennes belöning måste grundas på rättvisans lag. På grund av detta kommer Herren inte att ge människan det hon inte förtjänar, utan ska belöna alla människor enligt deras gärningar.

... Jag är förvissad om att vår Fader i himlen om det var möjligt skulle frälsa alla människor och ge dem celestialet härlighet och upphöjelsens fullhet. Men han har gett människan handlingsfriheten och människan måste lyda sanningen enligt det som uppenbarats för att kunna ta emot de rättfärdigas upphöjelse.¹²

Vår himmelske Fader har gett oss återlösningens väg så att vi kan föras tillbaka till hans närhet.

När Adam kom till Edens lustgård befann han sig i Gud vår Faders närhet. ... När han drivits ut ur Edens lustgård förändrades det. Adam fördrevs från Faderns närhet på grund av sin överträdelse.

Skrifterna lär att han blev andligt död — det vill säga, han utestängdes från Guds närhet.¹³

Jag vet att Jesus Kristus är Guds Son och att han av sin Fader fick kraften att lösa människan från den andliga och timliga död som kom in i världen genom Adams fall.¹⁴

Det fanns bara ett sätt som återlösningen kunde ske, ett sätt som återställandet kunde göras och kroppen förenas med anden. Det var genom ett evigt försoningsoffer som måste göras av en evig varelse, någon som inte var underkastad döden men som ändå hade makten att dö och makt över döden. Så vår himmelske Fader sände oss sin Son, Jesus Kristus, till världen med inneboende makt över livet. Och eftersom han [Jesus Kristus] hade en mor som hade blod i sina ådror, hade han makten att dö. Han kunde ge sin kropp till döden och sedan ta tillbaka den. Låt mig läsa hans egna ord: ”Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka.

Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet har jag fått av min Fader” (Joh. 10:17–18).¹⁵

Det var aldrig vår himmelske Faders avsikt att låta människorna famla sig fram i mörker utan något ljus att leda dem, och att förvänta sig att de under sådana omständigheter skulle hitta vägen tillbaka till hans rike och hans heliga närhet. Detta är inte Herrens sätt. Ända sedan begynnelsen har vår himmelske Fader visat sina barn sin vänlighet och har varit villig att ge dem vägledning. Ända sedan himlarna öppnades har Herren sänt budbärare från sin närhet till gudomligt utvalda tjänare, män som har prästadörets myndighet och som fått uppgiften att undervisa om evangeliets principer, varna folket och lära dem rättfärdighet. Och dessa män har fått denna kunskap, denna inspiration och vägledning från budbärarna från Guds närhet. Detta stämmer in på vår egen tidsutdelning. Det finns ingen anledning för människan att sluta ögonen och känna att det inte finns något ljus, att de bara måste förlita sig på förnuftet. Herren har alltid varit villig att leda och visa vägen. Han har som sagt sänt budbärare från sin närhet. Han har sänt uppenbarelser. Han har befallt att hans ord ska skrivas ner och publiceras så att alla människor kan få del av det.¹⁶

Jag säger till er och till hela kyrkan, och hela världen för den delen, att en nåderik och kärleksfull Fader i dessa sista dagar åter har talat från himlen till sina tjänare profeterna.

Hans röst har inbjudit alla människor att komma till hans älskade Son, att lära av honom, att ta del av hans godhet, att ta på sig hans ok och att utarbeta sin frälsning genom lydnad mot evangeliets lagar. Hans röst har varit en röst av ära och heder, av frid i det här livet, och av evigt liv i den tillkommande världen.¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vad tror du får en person att kunna be till Gud "som om han talade till en vän"? ("Ur Joseph Fielding Smiths liv".) Fundera över hur du kan stärka din relation till din himmelske Fader.
- President Smith uttryckte sin tacksamhet mot Joseph Smiths första syn, som återställde "den sanna kunskapen om Gud" (avsnitt 1). Vilka sanningar känner du till om Gud Fadern och Jesus Kristus tack vare den första synen?
- Vilka av de Guds egenskaper som president Smith nämner i avsnitt 2 är mest betydelsefulla för dig? Varför? Hur kan du bättre lära känna din himmelske Faders egenskaper när du utövar tro på honom?
- President Smith vittnade: "Vi är vår himmelske Faders andebarn. ... Vi är medlemmar i hans familj" (avsnitt 3). Hur har den här sanningen påverkat dig?
- Vilka uttryck i avsnitt 4 och 5 hjälper dig att känna din himmelske Faders kärlek till dig? Varför är det viktigt att förstå att Gud älskar oss och bryr sig om oss som individer? Hur kan vi hjälpa familjemedlemmar och vänner att känna hans kärlek?
- Fundera på vad din himmelske Fader har gjort för att hjälpa dig återvända till hans närhet (se avsnitt 6). Vad får du för känslor när du tänker på att din himmelske Fader sände sin älskade son? På vilka sätt har din himmelske Fader sänt ett "ljus att leda [dig]"?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Joh. 3:16; 17:3; 1 Nephi 11:17; Alma 30:44

Undervisningstips

”En ganska stor del av undervisningen i kyrkan utförs så stelt att det blir en föreläsning. Vi reagerar inte så bra på föreläsningar i klassrummet. Det går bra på sakramentsmöten och på konferenser, men undervisning kan vara en tvåvägskommunikation så att man kan ställa frågor. Du kan lätt använda frågor i en klass” (Boyd K. Packer, ”Principer för undervisning och inläring”, *Liahona*, juni 2007, s. 55).

Anteckningar

1. I Conference Report, apr 1943, s. 15–16.
2. Oplicerat manuskript av Hoyt W. Brewster Jr.
3. I Conference Report, apr. 1930, s. 90.
4. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band. (1957–1966), 3:117.
5. ”Origin of the First Vision,” *Improvement Era*, apr. 1920, s. 496–497; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 band (1954–56), 1:12.
6. ”Den viktigaste kunskapen”, *Nordstjärnan*, sept. 1971, s. 260.
7. ”Ut ur mörkret”, *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 291.
8. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 jan. 1971), s. 2.
9. ”Purpose and Value of Mortal Probation”, *Deseret News*, kyrkodelen, 12 juni, 1949, s. 21; se även *Frälsningens lära*, 1:11.
10. ”Den viktigaste kunskapen”, s. 260.
11. I Conference Report, apr 1923, s. 135–136. Notera att Moses syn som står nedtecknad i Moses bok 1 är ett exempel på hur Frälsaren talar Faderns ord genom gudomligt förläna auktoritet (se ”The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Twelve”, *Improvement Era*, aug. 1916, s. 939; omtryckt i *Ensign*, apr. 2002, s. 17). Texten ur skrifterna och Joseph Fielding Smiths kommentar i det här kapitlet visar att orden i Moses bok 1 representerar Gud Faderns sinne och vilja.
12. I Conference Report, apr. 1923, s. 136–137, 139. Se även slutnot 11 i det här kapitlet, som även gäller Enoks syn som står nedtecknad i Moses bok 7.
13. I Conference Report, okt. 1953, s. 58.
14. ”A Witness and a Blessing”, *Ensign*, juni 1971, s. 109.
15. I Conference Report, apr. 1967, s. 122.
16. I Conference Report, okt. 1931, s. 15.
17. ”A Witness and a Blessing”, s. 109.

Vår Frälsare, Jesus Kristus

”Bevara främst i ert sinne nu och i alla tider att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son som kom till världen för att ge sitt liv så att vi kunde leva. Det är sanningen och den är grundläggande. Det är på den vi bygger vår tro.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Som apostel var president Joseph Fielding Smith trogen sitt kall att vara ett av de ”särskilda vittnena om Kristi namn i hela världen” (se L&F 107:23). Han sade: ”Jag försöker älska honom, vår Återlösare, mer än någonting annat. Det är min plikt att göra det. Jag reser hit och dit i det här landet som ett av hans särskilda vittnen. Jag skulle inte kunna vara ett särskilt vittne om Jesus Kristus om jag inte hade en fullkomlig kunskap om att han är Guds Son och världens Återlösare.”¹

Som far var president Smith precis lika hängiven sitt ansvar att vittna om Frälsaren. Den 18 juli 1948 skickade han ett brev till sina söner Douglas och Milton, som tjänade som heltidsmissionärer. Han skrev:

”Ibland sitter jag och reflekterar, och när jag läser skrifterna tänker jag på vår Herres mission, vad han gjorde för *mig*, och när dessa känslor kommer över mig säger jag till mig själv att jag inte kan vara trolös mot honom. Han älskade mig med en fullkomlig kärlek, som han har älskat alla människor, särskilt de som tjänar honom, och jag *måste* älska honom med all kärlek jag kan upp-båda, även om den är ofullkomlig, vilket den inte borde vara. Det är underbart. Jag levde inte på vår Frälsares tid; han har inte personligen kommit till mig. Jag har inte sett honom. Hans Fader och han har inte ansett det vara nödvändigt att ge mig en sådan storslagen

*"Allt är koncentrerat i och omkring Herren
Jesus Kristus, världens Återlösare."*

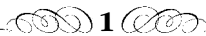
välsignelse. Men det behövs inte. Jag har känt hans närvaro. Jag vet att den Helige Anden har upplyst mitt sinne och *uppenbarat honom för mig*, så att jag älskar min Återlösare. Jag hoppas och känner att det är så, mer än någonting annat i det här livet. Jag skulle inte vilja ha det på något annat sätt. Jag vill vara trofast mot honom. Jag vet att han dog för mig, för er och hela mänskligheten så att vi kan få leva igen genom uppståndelsen. Jag vet att han dog för att jag skulle bli förlåten för mina dumheter, mina synder, och bli renad från dem. Vilken underbar kärlek det är. Hur kan jag, när jag nu vet detta, göra annat än att älska honom, min Återlösare? Jag vill att mina söner på missionsfältet ska känna på samma sätt. Jag vill att mina barn och barnbarn ska känna på samma sätt, och aldrig irra bort från sanningens och rättfärdighetens stig.”²

En av president Smiths söner berättade:

”Som barn hörde vi honom så ofta säga: ‘Om bara människorna i världen kunde förstå de prövningar, de svårigheter och de synder som vår Herre tog på sig för vår skull.’ När han talade om detta fylldes hans ögon med tårar.

En gång när jag satt jag ensam med min far på hans kontor såg jag att han hade varit försjunken i djup meditation. Jag drog mig för att bryta tystnaden, men till sist började han tala. ‘O min son, jag önskar att du kunde ha varit med mig förra torsdagen när jag sammanträdde med mina bröder i templet. Ack om du kunde ha fått höra dem vittna om sin kärlek till sin Herre och Frälsare, Jesus Kristus!’ Och sedan sänkte han huvudet och tårar strömmade från hans ansikte och droppade ner på hans skjorta. Många sekunder senare, utan att höja huvudet, men medan han rörde huvudet fram och tillbaka sade han: ‘O, vad jag älskar min Herre och Frälsare Jesus Kristus!’”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Jesus Kristus är Guds enfödde Son och världens Frälsare.

Jag vill säga, så klart och så kraftfullt jag kan, att vi tror på Kristus. Vi accepterar honom utan förbehåll som Guds Son och världens Frälsare.⁴

Vi vet att frälsningen är i Kristus, att han var den evige Faderns förstfödde Son, att han blev utvald och förutordinerad i rådet i himlen att arbeta fram den slutliga och eviga försoningen, att han har fötts till världen som Guds Son och att han har fört liv och odödlighet i ljuset genom evangeliet.

Vi tror med fullkomlig säkerhet att Kristus kom för att lösa människan från den timliga och andliga död som fördes in i världen genom Adams fall och att han tog på sig alla människors synder på villkor att de omvänder sig. ...

Vi tror att det är genom nåd som vi blir frälsta sedan vi gjort allt vi kan göra [se 2 Nephi 25:23], och att alla människor med Kristi försoning som grund måste utarbeta sin egen frälsning med fruktan inför Herren [se Fil. 2:12; Mormon 9:27].⁵

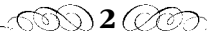
Skillnaden mellan vår Frälsare och oss andra är att vi har haft fäder som var jordiska och därför underkastade döden. Vår Frälsare hade ingen jordisk Fader och därför var döden underkastad honom. Han hade makten att ge sitt liv för att sedan ta det tillbaka [se Joh. 10:17–18], men vi har inte makten att ge vårt liv för att ta det tillbaka. Det är genom Jesu Kristi försoning som vi får evigt liv, genom de dödas uppståndelse och lydning mot evangeliets principer.⁶

Han är i sanning Guds enfödde Son, och har genom sin nåd, och sin Faderns nåd återlöst oss från synden på villkor att vi omvänder oss. Vi vet att han har uppstått från de döda, att han har uppstigit i höjden, och tagit fångar [se Ps. 68:19], och har blivit upphovet till allas frälsning som vill tro, som vill omvända sig från sina synder och ta emot honom som världens Återlösare [se Hebr. 5:9]. Sista dagars heliga behöver inte tvivla om detta.⁷

Medan människan formulerar planer, antar teorier, introducerar märkliga verk och samlar och lär ut många underliga doktriner, är en lärdom grundläggande, och från den kan vi inte avvika: *allt är koncentrerat i och omkring Herren Jesus Kristus, världens Återlösare*. Vi accepterar honom som Faderns Enfödde i köttet, den ende som har levt i köttet som har haft en odödlig Fader. På grund av hans födelserätt och omständigheterna kring hans ankomst till jorden, blev han människans Återlösare, och genom utgjutandet av hans blod har vi förmånen att kunna återvända till vår Faderns

närhet, på villkor att vi omvänder oss och tar emot den storslagna återlösningsplanen som han är upphov till.⁸

Vi betygar att Jesu Kristi evangelium är frälsningsplanen och att alla människor genom vår Herres återlösande offer också ska uppstå som odödliga för att dömas av honom enligt de gärningar som gjorts i köttet, och att de som tror och lyder evangeliets lags fullhet också ska upphöjas till evigt liv i vår Faders rike.⁹

Vi blir Jesu Kristi söner och döttrar genom hans försoning och genom våra förbund att lyda honom.

Vår himmelske Fader är Jesu Kristi Fader, både i anden och i köttet. Vår Frälsare är den förstfödde i anden, den enfödde i köttet.¹⁰

Han [Jesus Kristus] är vår äldre broder och hedrades av Fadern med myndighetens och maktens fullhet som medlem i det stora presidentskapet: Fadern, Sonen och den Helige Anden.¹¹

Våra skrifter lär att Jesus Kristus är både Fadern och Sonen. Den enkla sanningen är att han föddes som Guds Son, både i anden och i köttet. Han är Fadern på grund av det verk som han har utfört.¹²

Frälsaren blir vår Fader i den bemärkelse som begreppet används i skrifterna, för att han erbjuder oss liv, evigt liv, genom den försoning som han utförde för oss. I de underbara instruktioner som kung Benjamin gav finner vi: ”Och på grund av det förbund som ni har slutit skall ni nu kallas *Kristi barn, hans söner och hans döttrar*. Ty se, denna dag *har han andligen fött er*, ty ni säger att era hjärtan har förändrats genom tro på hans namn. Därför är ni *födda av honom och har blivit hans söner och hans döttrar*.”[Mosiah 5:7; se även vers 8–11.]

Därför blir vi barn till Jesus Kristus, hans söner och döttrar, genom våra lydnadsförbund med honom. På grund av hans gudomliga auktoritet och offer på korset blir vi hans andligt födda söner och döttrar, och han är vår Fader.¹³

På samma sätt som nephiterna på kung Benjamins tid, har vi sista dagars heliga tagit på oss Kristi namn [se Mosiah 5:1–9; 6:1–2]. Varje vecka under sakramentsmötet tar vi, såsom vi blivit befallda

”Vi blir Jesu Kristi söner och döttrar genom hans försoning och genom våra förbund att lyda honom.”

att göra, på oss hans namn för att alltid minnas honom, och det är vad nephiterna ingick förbund att göra.¹⁴

3

Frälsaren har uppenbarat sig i denna tidsutdelning, och var och en av oss kan få ett orubbligt vittnesbörd om honom.

Vi tar emot Jesus som världens Återlösare. Vi vet att han uppenbarade sig i denna tidsutdelning. Vi är inte beroende av forntida värdiga mäns vittnesbörd, som levde på hans tid och samtalade med honom medan han tjänade, och för vilka han visade sig efter

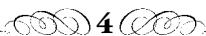
sin uppståndelse. Vi har vittnen som har levt i vår tid, som har sett honom, som vet att han lever och har vittnat för oss och för världen om detta. Vi vet att deras vittnesbörd är sant. Joseph Smith lämnades inte ensam att bära vittne om Jesu Kristi mission i denna tidsutdelning, för Herren uppreste andra vittnen som, tillsammans med profeten Joseph Smith, såg Återlösaren, tog emot instruktioner från honom och såg honom i himlen, sittande på Faderns högra sida omgiven av heliga änglar. De har gett oss sitt vittnesbörd som ska stå emot världen för att döma alla dem som inte hörsammar det.

Men som medlemmar i kyrkan är vi inte heller beroende av Joseph Smiths, Oliver Cowderys, Sidney Rigdons eller några andra nu döda personers vittnesbörd, som i denna tidsutdelning fick ta emot underbara uppenbarelser och syner från Herren genom vilka de visste att Jesus Kristus lever och är världens Återlösare. Vi har ett eget vittnesbörd som getts genom Herrens Ande åt alla som har levt i enlighet med evangeliet. Om vi har levt i harmoni med sanningen efter att ha blivit döpta för våra synders förlåtelse och konfirmerade genom handpåläggning för den Helige Andens gåva, har Herren uppenbarat för var och en av oss att dessa saker är sanna. Vi är inte beroende av någon annans vittnesbörd för denna kunskap, för vi vet genom Anden att Jesus är Kristus, världens Återlösare.¹⁵

Om det finns något som ger människans hjärta mer glädje, frid och tillfredsställelse än någonting annat som jag känner till, så är det ett orubbligt vittnesbörd som jag har, och som ni har, om att Jesus Kristus är Guds Son. Det är en sanning som inte kan ändras. Människor må angripa den, de må förlöjliga den, de må förkunna att han inte är världens Återlösare, att hans mission inte var sann, eller att dess syfte, genom utgjutandet av blod, inte var att ge alla människor syndernas förlåtelse på villkor av deras omvändelse. De må vägra tro på uppståndelsen från de döda, eller till och med att Kristus själv visade sig, som skrifterna lär oss, efter att han hade dödats av sina fiender. Men sanningen kvarstår. Han dog verkligen för världens synder, han möjliggjorde återlösningen från döden, han gav människan möjlighet till omvändelse och syndernas förlåtelse genom deras tro och deras mottagande av evangeliets principer och av hans mission. Dessa sanningar är grundläggande, de kommer att

bestå. De kan inte förstöras oavsett vad människor må säga eller tänka.¹⁶

Bevara främst i ert sinne nu och i alla tider att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son som kom till världen för att ge sitt liv så att vi kunde leva. Det är sanningen och den är grundläggande. Det är på den vi bygger vår tro.¹⁷

Vi bör forma vårt liv efter Jesu Kristi liv.

Det största föredöme som någonsin funnits för människan var Guds Son själv. Hans liv var fullkomligt. Han gjorde allt väl och kunde säga till alla människor "Följ mig", [2 Nephi 31:10] och vi bör alla forma våra liv efter hans.

Jag ska ge er en illustration från hans liv. Han lärde folket hur man ska be och sade sedan: "Sannerligen, sannerligen säger jag er att ni alltid måste vaka och be så att ni inte blir frestade av djävulen och bortförda som hans fångar. Och så som jag har bett ibland er, just så skall ni be i min kyrka, bland mitt folk som omvänder sig och blir döpta i mitt namn. Se, jag är ljuset. Jag har givit er ett föredöme. ... Håll därför upp ert ljus så att det lyser för världen. Se, jag är det ljus som ni skall hålla upp — det som ni har sett mig göra." [3 Nephi 18:15–16,24.]

Hans kanske mest fullkomliga råd i detta avseende gavs till de nephitiska lärjungarna. "Vad slags män bör ni då vara?" frågade han och gav sedan detta svar: "Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är" [3 Nephi 27:27].¹⁸

Vi måste tro på Kristus och forma vårt liv efter hans. Vi måste döpas som han döptes. Vi måste tillbe Fadern som han gjorde. Vi måste göra Faderns vilja som han gjorde. Vi måste söka att göra gott och utöva rättfärdighet som han gjorde. Han är vårt föredöme, det stora mönstret för frälsning.¹⁹

När ni har ett problem och måste göra ett val, gör det då genom att fråga er själva: "Vad skulle Jesus ha gjort?" Gör sedan just så.

Ni kan känna glädjen av hans närvaro och få vägledning av honom varje dag i ert liv om ni söker efter det och lever värdigt. Jesu kärlek och hans Helige Andes tröstande styrka kan bli precis

lika verkliga för er som de var för de barn som han tog till sig när han levde på jorden.²⁰

Jag vill säga att de som följer hans exempel kommer att bli lika honom och förhärligas med honom i hans Faders rike, för att få ära, makt och myndighet. Till vissa nephitiska lärjungar som hade följt honom med uppriktiga hjärtan sade han: "... ni skall bli sådana som jag är, och jag är så som Fadern, och Fadern och jag är ett." [3 Nephi 28:10.] ...

Jag ber att vi alla må gå i hans fotspår och hålla hans bud så att vi kan bli lika honom. Detta är min önskan. Jag hoppas att det är er.²¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur tror du att president Smiths barn påverkades av hans vittnesbörd och hans uttryck för sin kärlek till Frälsaren? (Se "Ur Joseph Fielding Smiths liv".) Fundera över vad du kan göra för att du ska få större kärlek till Frälsaren och dela med dig av ditt vittnesbörd om honom.
- President Smith förkunnade att "allt är koncentrerat i och omkring Herren Jesus Kristus" (avsnitt 1). På vilka sätt kan den här sanningen påverka våra personliga liv? På vilka sätt kan den påverka våra hem?
- På vilka sätt hjälper dig lärdomarna i avsnitt 2 att förstå ditt förhållande till Frälsaren? Vad innebär det för dig att ta på dig Kristi namn?
- President Smith varnade för att vissa människor kommer att angripa och förlöjliga sanningar om Jesus Kristus och hans försoning (se avsnitt 3). Hur kan vi stärka vårt vittnesbörd så att vi kan stå emot sådana utmaningar? Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att stärka sitt vittnesbörd?
- Fundera över president Smiths råd att fråga: "Vad skulle Jesus ha gjort?" (avsnitt 4). Vad finns det för specifika sätt som vi kan forma vårt liv efter Jesu Kristi liv? Hur kan vi påverka andras liv om vi följer hans exempel?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Joh. 14:6; 1 Nephi 10:6; Mosiah 3:5–7; Helaman 5:12; 3 Nephi 11:3–7; L&F 34:1–3; 76:22–24; Joseph Smith—Historien 1:17

Undervisningstips

”[Undvik] frestelsen att ta med för mycket material. ... Det [är] människor vi undervisar, inte ämnet i sig. Och ... alla lektionsöversikter jag någonsin sett [har] mer material att gå igenom än vad som är möjligt att ta med på den tilldelade tiden” (Jeffrey R. Holland, ”Undervisning och inläring i kyrkan”, *Liahona*, juni 2007, s. 59).

Anteckningar

1. ”Message of President Joseph Fielding Smith” (tal hållet den 22 maj 1955, Joseph Fielding Smith Collection, Church History Library), s. 2.
2. I Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 387–388; kursivering i originalet.
3. I Leon. R Hartshorn, ”President Joseph Fielding Smith: Student of the Gospel”, *New Era*, jan. 1972, s. 63.
4. ”Den sista utdelningens första profet”, *Nordstjärnan*, dec. 1979, s. 23.
5. ”Ut ur mörkret”, *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 291–293.
6. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 band (1977), 1:30.
7. I Conference Report, apr. 1912, s. 67.
8. ”The One Fundamental Teaching”, *Improvement Era*, maj 1970, s. 3; kursivering i originalet.
9. ”Ut ur mörkret”, s. 293.
10. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:23.
11. ”The Spirit of Reverence and Worship”, *Improvement Era*, sept. 1941, s. 573; se även *Frälsningens lära*, 1:21.
12. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:30.
13. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:30.
14. *Man: His Origin and Destiny* (1954), s. 117.
15. I Conference Report, okt. 1914, s. 98.
16. I Conference Report, okt. 1924, s. 100–101.
17. I Conference Report, okt 1921, s. 186; se även *Frälsningens lära*, 2:257.
18. ”Follow His Example”, *New Era*, aug. 1972, s. 4.
19. ”The Plan of Salvation” *Ensign*, nov. 1971, s. 5.
20. ”Christmas Message to Children of the Church in Every Land”, *Friend*, dec. 1971, s. 3.
21. ”Follow His Example”, s. 4.

Frälsningsplanen

”Vår Fader i himlen upprättade en frälsningsplan för sina andebarn ... för att hjälpa dem att framåtskrida tills de uppnår evigt liv.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

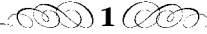
Den 29 april 1901 avled Joseph Fielding Smiths 18 år gamla syster Alice efter en längre tids sjukdom. Joseph höll just på att avsluta en heltidsmission i England. Hans svar på nyheten om Alices bortgång gav uttryck för hans kärlek till sin familj och hans vittnesbörd om frälsningsplanen. Han skrev i sin dagbok: ”Det är ett fruktansvärt slag för oss alla. Jag insåg inte hur svårt sjuk hon var även om jag visste att hon var sjuk. Jag var helt inställd på att träffa henne igen tillsammans med resten av familjen om några veckor, men må Guds vilja ske. Det är vid sådana här tillfällen som det hopp som evangeliet ger oss är som mest välkommet. Vi ska alla mötas igen på den andra sidan och njuta av glädjen och välsignelserna av varandras närvaro, där familjeband aldrig mer ska brytas, utan där vi alla skall leva för att ta emot vår himmelske Faders välsignelser och uppleva hans barmhärtiga ömhet. Må jag alltid vandra sanningens stig och ära det namn jag bär, så att mitt möte med mina närstående i sanning må bli ljuvt och evigt, är min ödmjuka bön.”¹

Som apostel och senare kyrkans president vittnade president Joseph Fielding Smith upprepade gånger om det hopp som kommer av att förstå evangeliet. Han lärde: ”Vi har frälsningsplanen, vi administrerar evangeliet. Och evangeliet är världens enda hopp, det enda sättet varigenom det kan bli frid på jorden och varigenom man kan rätta till de fel som finns i alla nationer.”²

"Vi levde med [vår himmelske Fader] innan jordens grundvalar lades."

Joseph Fielding Smiths lärdomar

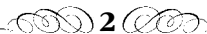

I den förjordiska andevärlden gladdes vi när vi fick lära oss om vår himmelske Faders frälsningsplan.

Vi är alla medlemmar av vår himmelske Faders familj. Vi levde med honom innan jordens grundvalar lades. Vi såg hans ansikte, kände hans kärlek och hörde hans undervisning, och han stiftade lagarna genom vilka vi kan framåtskrida och få egna eviga familjeenheter.³

Vår Fader i himlen upprättade en frälsningsplan för sina andebarn. Denna plan utformades för att hjälpa dem att framåtskrida tills de uppnår evigt liv, vilket är det slags liv som vår himmelske Fader lever. Denna plan gör det möjligt för Guds barn att bli lika honom och få samma kraft, visdom och kunskap som han har.⁴

I Den kostbara pärlan får vi veta att det hölls ett råd i himlen, när Herren kallade till sig sina andebarn och lade fram en plan för dem. Enligt den skulle de få komma hit till jorden, ta del av dödligheten och få fysiska kroppar, gå igenom en jordisk provotid och sedan fortsätta till en högre upphöjelse genom uppståndelsen, som skulle åstadkommas genom hans Enfödde Sons, Jesu Kristi försoning [se Moses 4:1–2; Abraham 3:22–28]. De fylldes med en jublets anda och ”ropade av glädje” [se Job 38:4–7] vid tanken på att gå igenom jordelivet och ta del av alla dess växlingar som skulle ge dem erfarenheter såväl som genom lidande, smärta, sorg, frestelser och sjukdomar, som genom denna världsliga tillvaros glädjeämnen. Om de sedan var trofasta skulle de uppstå till evigt liv i Guds rike för att bli lika honom. [se 1 Joh. 3:2]. Erfarenheterna och kunskapen som de skulle få under jordelivet kunde inte erhållas på något annat sätt, och det var nödvändigt för deras upphöjelse att de fick en fysisk kropp.⁵

Adams och Evas fall var en del av vår himmelske Faders plan.

Frälsningsplanen eller Jesu Kristi evangelium antogs i himlarna före jordens grundläggning. Det bestämdes där att Adam, vår fader, skulle komma till jorden och stå i spetsen för hela mänskligheten.

Adams och Evas fall "[förde] med sig smärta, sorg och död, men ... också ... välsignelser".

En del av denna storslagna plan var att han skulle ta del av den förbjudna frukten och genom sitt fall föra in lidande och död i världen, för sina barns bästa.⁶

Fallet var en grundläggande del av människans jordiska prövotillstånd. ... Hade Adam och Eva inte tagit del av frukten, hade de inte kunnat få jordelivets storslagna gåva. Dessutom hade de inte kunnat få någon avkomma, och det stora budet som Herren gav dem hade inte uppfyllts.⁷

Adams fall åstadkom alla jordelivets växlingar. Det medförde smärta. Det medförde sorg. Det medförde död. Men vi får inte glömma bort att det också medförde välsignelser. ... Det medförde kunskapens och förståelsens och jordelivets välsignelser.⁸

3

Jesus Kristus offrade sig själv för att rädda oss från fallet och från våra synder.

Adams överträdelse införde följande två sorters död: andlig och timlig. Människan fördrevs från Guds närhet, blev dödlig och underkastad alla köttets sjukdomar. För att hon skulle kunna föras tillbaka igen, måste den brutna lagen återställas. Rättvisan fordrade det.⁹

Det är mest naturligt och rättvist att den som begår överträdelsen ska betala skulden och sona sitt felsteg. När Adam överträtt lagen fordrade därför rättvisan att han och ingen annan skulle svara för synden och straffas med sitt liv. Men när Adam bröt mot lagen blev han själv underkastad förbannelsen, och under sådana förhållanden kunde han inte sona eller gottgöra vad han hade gjort. Inte heller hans barn kunde det för de stod också under förbannelsen, och för att sona arvsynden krävdes det någon som inte stod under förbannelsen. Eftersom vi alla stod under förbannelsen stod det inte heller i vår makt att sona våra personliga synder. Därför blev det nödvändigt att Fadern sände sin enfödde Son, som var fri från synd, för att sona såväl våra synder som Adams överträdelse, vilket enligt rättvisans krav måste göras. Därför erbjöd han sig som syndaoffer. Genom sin död på korset tog han på sig både Adams överträdelse och våra personliga synder. På så sätt återlöste han oss från fallet och från våra synder, på villkor att vi omvänder oss.¹⁰

Det är vår plikt att undervisa om Jesu Kristi mission. Varför kom han? Vad gjorde han för oss? Hur gynnas vi av det? Vad kostade det honom att göra det? Det kostade honom livet, ja, mer än livet! Vad gjorde han förutom att låta sig spikas upp på korset? Varför spikades han upp på det? Han spikades upp på korset så att hans blod kunde utgjutas för att återlösa oss från detta det allra mest fruktansvärda straffet, förvisningen från Guds närhet. Han dog på korset för att vi skulle få komma tillbaka och för att våra kroppar och andar skulle få återförenas. Han gav oss den förmånen. Om vi bara vill tro på honom och hålla hans bud så har han dött för vår skull så att vi kan få syndernas förlåtelse och inte tvingas avtjäna straffet. Han betalade priset. ...

... Ingen människa hade kunnat göra det som han gjorde för oss. Han var inte tvungen att dö, han kunde ha vägrat. Han gjorde det frivilligt. Han gjorde det för att det var en befallning från hans Fader. Han visste hur svårt hans lidande skulle bli, och ändå, på grund av sin kärlek till oss, var han villig att göra det. ...

Spikarna som hamrades in i Frälsarens händer och fötter var den minsta delen av hans lidande. Jag tror att vi alla har för vana att känna eller tänka att hans största lidande var att spikas upp på korset och lämnas att hänga där. Men det skedde vid en tidpunkt i

världens historia då tusentals män fick lida på samma sätt. Så långt var alltså hans lidande inte värre än det som andra upplevde som blev korsfästa. Vad utgjorde då hans stora lidande? Jag önskar att jag kunde hjälpa varje medlem i denna kyrka att förstå detta: Hans stora lidande skedde innan han korsfästes. Enligt skrifterna var det i Getsemane som blodet sipprade ur varje por i hans kropp, och som han i sin själs outhärliga vanda ropade till sin Fader. Det var inte spikarna som drevs in i hans händer och fötter. Fråga mig inte hur det skedde, för det vet jag inte. Ingen vet det. Allt vi vet är att han på något sätt tog på sig själv detta hemska straff. Han tog på sig våra överträdelser och betalade ett pris, ett plågsamt pris.

Tänk er hur Frälsaren bar den sammanlagda bördan av varje enskild plåga — på något sätt som jag redan sagt att jag inte kan förstå, utan bara acceptera — som fick honom att uppleva en smärta i jämförelse med vilken spikarna i hans händer och fötter var obetydliga. Han ropade ut sin ångest till sin Fader: ”Om det är möjligt så ta denna kalk ifrån mig!” men det var inte möjligt [se Matt. 26:42; Mark. 14:36; Luk. 22:42]. Låt mig läsa ett par ord för er om vad Herren säger om detta:

”Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig.

Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag.

Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ — och jag önskade att jag inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga —

dock, ära vare Fadern, och jag drack och fullbordade mina förberedelser för människobarnen.” [L&F 19:16–19.]

När jag läser det så ödmjukar det mig. Hans kärlek till mänskligheten, till världen, var så stor att han var villig att bära en börda som ingen dödlig man kunde bära, och betala ett hemskt pris som ingen annan någonsin hade kunnat betala, för att vi skulle undkomma.¹¹

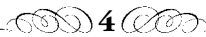
Guds Son [sade]: ”Jag ska gå ner och betala priset. Jag ska bli Återlösaren och återlösa människan från Adams överträdelse. Jag ska ta på mig världens synder och återlösa eller frälsa varje själ från hans egna synder, om han bara omvänder sig.”¹²

Låt mig illustrera detta: En man som går på vägen råkar falla ner i en grop som är så djup och mörk att han inte kan klättra upp till ytan och återfå sin frihet. Hur ska han kunna rädda sig ur sitt predikament? Inte genom något han själv kan göra, för det finns inget sätt för honom att ta sig upp ur gropen. Han ropar på hjälp, och en vänlig själ som hör hans rop skyndar till undsättning. Han sänker ner en stege och ger därigenom mannen möjlighet att klättra upp till jordytan igen. Det var exakt ett sådant tillstånd Adam försatte sig själv och sin avkomma i när han åt av den förbjudna frukten. Eftersom alla var tillsammans i graven, kunde inte någon nå upp till ytan och hjälpa de andra. Graven utgjordes av fördrivningen från Herrens närhet och den timliga döden, kroppens upplösning. Och eftersom alla var underkastade döden kunde ingen erbjuda en möjlighet att undkomma.¹³

Sedan kommer Frälsaren, som inte är underkastad graven, och sänker ner stegen. Han kommer ner i graven och gör det möjligt för oss att använda stegen för att undkomma.¹⁴

I sin oändliga nåd hörde Fadern sina barns rop. Han sände därför sin enfödde Son som inte var underkastad död eller synd, för att ge dem möjlighet att undkomma. Detta gjorde han genom sitt oändliga försoningsoffer och det eviga evangeliet.¹⁵

Tacksamheten i vårt hjärta borde flöda över i kärlek och lydnad mot [Frälsarens] stora och ömma barmhärtighet. På grund av det han har gjort bör vi aldrig svika honom. Han köpte oss till ett pris som bestod av hans svåra lidande och utgjutandet av hans blod som ett offer på korset.¹⁶

När vi bygger på Jesu Kristi försonings grund, utarbetar vi vår frälsning under jordelivet.

Vår Frälsare Jesus Kristus är den centrala gestalten i denna stor-slagna plan för framåtskridande och frälsning.¹⁷

Frälsningsplanen som är byggd på försoningens grund innefattar följande:

För det första måste vi ha tro på Herren Jesus Kristus. Vi måste ta emot honom som Guds Son. Vi måste lita på honom, förlita oss

på hans ord, och ha en önskan att få de välsignelser som kommer av lydnad mot hans lagar.

För det andra måste vi omvända oss från våra synder. Vi måste överge världen. Vi måste utan förbehåll besluta i våra hjärtan att vi ska leva goda och redbara liv.

För det tredje måste vi döpas i vatten av en därtill bemyndigad förrättare, som har makten att binda på jorden och besegla i himlen. Vi måste, genom denna heliga förrättning, ingå ett förbund att tjäna Herren och hålla hans bud.

För det fjärde måste vi ta emot den Helige Andens gåva. Vi måste bli pånyttfödda. Vi måste låta synder och orättfärdighet brännas bort från våra själar liksom med eld. Vi måste skapas på nytt genom den Helige Andens kraft.

För det femte måste vi hålla ut till änden. Vi måste hålla buden efter dopet. Vi måste utarbeta vår egen frälsning med fruktan och bävan inför Herren. Vi måste leva så att vi kan skaffa oss rättfärdiga egenskaper och bli sådana människor som kan njuta av det celestiala rikets härlighet och under.¹⁸

Nu betygar jag att dessa lagar som människorna måste lyda för att vinna frälsning och som innehåller Jesu Kristi evangelium har uppenbarats i dessa dagar till profeter och apostlar och att de nu förvaltas av hans kyrka, som han åter har upprättat på jorden.¹⁹

För var och en av oss är vår vistelse i denna värld en provotid. Vi sändes hit i första hand för att få tabernakel [kroppar] till våra eviga andar och i andra hand för att provas, lida motgångar såväl som överflödande lycka och glädje som kan uppnås genom ett heligt förbund att lyda evangeliets eviga principer. Jordelivet är, som Lehi lärde sina barn ett "provotillstånd" (2 Nephi 2:21). Det är här vi ska provas för att se om vi, medan vi är utestängda från vår evige Faders närhet men ändå får undervisning om vägen till evigt liv, kommer att älska och vörda honom och vara trogen hans älskade son, Jesus Kristus.²⁰

Vi kom hit för att provas genom att komma i kontakt med det onda såväl som det goda. ... Fadern har tillåtit Satan och hans andar att fresta oss, men med hjälp av Herrens Andes vägledning och de

"Vår Frälsare Jesus Kristus är den centrala gestalten i denna storlagna plan för framåtskridande och frälsning."

bud vi fått genom uppenbarelse, är vi beredda att göra våra val. Om vi gör ont har vi fått löfte om att bli straffade; om vi gör gott kommer vi att få ta emot rättfärdighetens eviga belöning.²¹

Denna jordiska provotid [är] en kort period, bara en kort tidrymd som [förenar] den gångna evigheten med den framtida. Ändå [är] den en oerhört betydelsefull period. ... Detta liv är den viktigaste perioden under vår eviga tillvaro.²²

 5

**Alla människor kommer att få uppståndelsens
välsignelse tack vare Jesu Kristi försoning.**

Vi kom in i den här världen för att dö. Det förstod vi innan vi kom hit. Det är en del av planen som diskuterades och organiserades långt innan vi sattes på jorden. ... Vi var villiga att göra den resan från Guds närhet i andevärlden till denna värld, för att här genomgå allt som hör livet till, dess glädjeämnen och dess sorger, och för att dö. Och döden är lika viktig som födelsen.²³

Den fysiska döden innebär inte att anden och kroppen skiljs åt för alltid, även om kroppen återvänder till jorden. Döden betyder endast en tillfällig separation som upphör på uppståndelsens dag, då kroppen ska kallas fram från stoftet och göras levande av anden. Varje människa får ta del av den välsignelsen genom Kristi försoning, utan hänsyn till om de varit goda eller onda under jordelivet. Paulus sade att både de rättfärdiga och de orättfärdiga döda ska uppstå (Apg. 24:15), och Frälsaren sade att alla som är i gravarna ska höra hans röst och gå ut ur dem: ”De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom” (Joh. 5:29).²⁴

Varje grundläggande del av varje kropp kommer att återställas till sin fullkomliga form vid uppståndelsen, oavsett vad som kan ha hänt kroppen i döden. Om den så har brunnit upp eller ätits upp av hajar. Varje grundläggande del av den kommer att återställas till sin fullkomliga form.²⁵

Andar kan inte bli fullkomliggjorda utan kroppar av kött och ben. Kroppen och dess ande blir odödliga och får del av frälsningens välsignelser genom uppståndelsen. Efter uppståndelsen kan kroppen och anden aldrig mer skiljas åt. De är oskiljaktigt förenade så att människan kan ta emot glädjens fullhet. Endast genom att födas till livet, och inte på något annat sätt, samt genom att uppstå, kan andar bli lika vår himmelske Fader.²⁶

 6

De trofasta kommer att få evigt liv tillsammans med sina familjer i vår himmelske Faders närhet.

Somliga människor ärver rikedomar genom sina fäders hårda arbete. Somliga människor upphöjs på grund av sitt arv till världsliga troner, till makt och höga positioner bland sina medmänniskor. Somliga söker efter ett arv av världslig kunskap och blir kända för sitt eget arbete och uthållighet. Men det finns ett arv som är värt mer än alla andra, och det är den eviga upphøjelsens arv.

Skrifterna säger att evigt liv, som är det liv som vår evige Fader och hans son Jesus Kristus lever, är Guds mest storslagna gåva [se L&F 14:7]. Endast de som är renade från all synd ska ta emot det. Det utlovas till dem ”som genom tro övervinner och beseglas genom löftets Helige Ande, som Fadern utgjuter över alla dem som är rättfärdiga och sanna. Det är de som utgör den Förstföddes församling. Det är de i vilkas händer Fadern har givit allt.” [L&F 76:53–55; se även vers 52.]²⁷

Denna frälsningsplan sätter familjen i centrum. ... Den är utformad för att göra det möjligt för oss att skapa våra egna eviga familjeenheter.²⁸

De som når upphøjelse i det celestialet riket kommer att få ”en fortsättning på släkten från evighet till evighet”. De kommer att leva tillsammans som familjer.²⁹

Jesu Kristi evangelium lär oss att familjeorganisationen, vad den celestialet upphøjelsen beträffar, kommer att bli en fullständig sådan. Det kommer att bli en organisation där far, mor och barn i ett släktled har sammanlänkats med far, mor och barn i nästa släktled. På så sätt utvidgar den sig fram till tidens slut.³⁰

Det eviga arvets härliga välsignelser ... kommer endast genom villighet att hålla buden och till och med att lida med Kristus om så krävs. Med andra ord förväntas de som kandiderar till evigt liv — Guds största gåva — att lägga allt de har på altaret om det skulle krävas av dem, och inte ens då, eller om det krävdes av dem att ge sitt liv för hans sak, skulle de kunna återgälda honom för alla de rika välsignelser som tas emot och utlovas på villkor av lydnad mot hans lagar och bud.³¹

När vi har övergett världen och tagit emot evangeliets fullhet, är vi kandidater till celestial härlighet. Nej, vi är mer än kandidater, om vi är trofasta, för Herren har försäkrat oss att vi genom vår trofasthet ska få komma in i det celestialet riket. ...

... Låt oss leva så att vi kan bli lovade vår plats, och så att vi kan veta, genom det liv som vi lever, att vi ska komma in i hans närhet, leva med honom och ta emot den välsignelsernas fullhet som vi har blivit lovade. Vem bland de sista dagars heliga nöjer sig med mindre än frälsningens fullhet som vi har blivit lovade? ... Det är nödvändigt att vi, i vår ödmjukhet, och i omvändelsens anda, ständigt går framåt; att vi håller buden till änden, för vår förhoppning och vårt mål är evigt liv, och det är ett liv i Faderns och Sonens närhet. Herren sade: "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanna Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." [Joh. 17:3.]³²

Jag står nu i vad som kan kallas livets skymning med insikt om att jag inom en inte allt för avlägsen framtid kommer att kallas att lämna en rapport om hur jag skött det som anförtrotts mig under jordelivet. ...

Jag är säker på att vi alla älskar Herren. Jag vet att han lever, och jag ser fram emot den dag då jag ska se hans ansikte och jag hoppas få höra hans röst säga till mig: "Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse." (Matt. 25:34.)

Och jag ber att detta må bli allas vår lyckliga lott när vår tid kommer.³³

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Läs dagboksanteckningen i "Ur Joseph Fielding Smiths liv" och fundera på ett tillfälle då du fann tröst i ditt vittnesbörd om frälsningsplanen. Hur kan du hjälpa en familjemedlem eller vän att finna en sådan tröst?
- Hur kan president Smiths lärdomar om rådet i himlen hjälpa oss när vi står inför motgångar? (Se avsnitt 1.)

- President Smith lärde att ”vi [inte] får glömma att [Adams och Evas fall] förde med sig välsignelser” (avsnitt 2). Varför tror ni att det är viktigt att komma ihåg denna sanning? Vilka är några välsignelser som du har fått tack vare fallet?
- Hur relaterar president Smiths exempel i avsnitt 3, om en man som faller ner i en grop, till våra liv? Fundera över hur Frälsaren har räddat dig genom sin försoning.
- Vad säger presidents Smiths ord i avsnitt 4 om syftet med vårt liv på jorden? Vad har Herren gett oss för att hjälpa oss att ta oss i genom denna prövotid i säkerhet?
- Hur skulle du kunna hjälpa någon att förstå president Smiths uttalande i avsnitt 5 om att ”döden är lika viktig som födelsen”? Hur har läran om uppståndelsen påverkat ditt liv?
- På vilka sätt skiljer sig världslig rikedom från det ”eviga arv” som vi kan få genom frälsningsplanen? (Se avsnitt 6.) Hur kan en förståelse för dessa skillnader hjälpa oss att förbereda oss för evigt liv?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Job 38:4–7; 2 Nephi 2:15–29; 9:5–27; Alma 12:20–35; L&F 19:16–19; Mose 5:10–12

Undervisningstips

”För att hjälpa oss undervisa från skrifterna och om nutida profeters ord har kyrkan framställt lektionsböcker och annat material. Det finns föga behov av kommentarer eller hänvisningsmaterial” (*Undervisning: Den högsta kallelsen, Ett källmaterial för undervisning om evangeliet* [2000], s. 52).

Slutnoter

1. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 117–118.
2. ”Budskap till de heliga i Storbritannien”, *Nordstjärnan*, febr. 1972, s. 48.
3. Se ”Pres. Smith Tells of Parents’ Duty”, *Church News*, 3 apr. 1971, s. 10.
4. Tal vid Logans religionsinstitut, 10 jan. 1971, s. 3; opublicerat manuskript.
5. ”Is Man Immortal?” *Improvement Era*, feb. 1916, s. 318; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1977), 1:51.
6. *Elijah the Prophet and His Mission och Salvation Universal* (1957), s. 65–66.
7. I Conference Report, okt. 1966, s. 59.
8. ”Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation”, *Deseret News*, Church section, 22 apr. 1939, s. 3; se även *Frälsningens lära*, 1:90–91.
9. ”The Atonement”, *Deseret News*, Church section, 2 mars 1935, s. 7; se även *Frälsningens lära*, 1:95.
10. *Elijah the Prophet and His Mission och Salvation Universal* (79), s. 80–86.

11. *Seek Ye Earnestly*, sammanst. av Joseph Smith Jr. (1970), s. 118–120.
12. "Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation", s. 5; se även *Frälsningens lära*, 1:96.
13. *Elijah the Prophet and His Mission och Salvation Universal* (80), s. 81–66.
14. "Principles of the Gospel: The Infinite Atonement—Redemption, Salvation, Exaltation", s. 5; se även *Frälsningens lära*, 1:96.
15. *Elijah the Prophet and His Mission och Salvation Universal* s. 81.
16. "Purpose and Value of Mortal Probation", *Deseret News*, kyrkodelen, 12 jun, 1949, s. 21; se även *Frälsningens lära*, 1:102.
17. Tal vid Logans religionsinstitut, 10 jan 1971, s. 3; opublicerat manuskript.
18. "The Plan of Salvation", *Ensign*, nov. 1971, s. 5.
19. "Jag vet att min förlössare lever", *Nordstjärnan* maj 1972, s. 180.
20. I Conference Report, apr. 1965, s. 11.
21. I Conference Report, apr. 1964, s. 107–108.
22. "Purpose and Value of Mortal Probation", s. 21; se även *Frälsningens lära*, 1:59.
23. I "Services for Miss Nell Sumsion", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, jan. 1938, s. 10–11.
24. "What Is Spiritual Death?" *Improvement Era*, jan. 1918, s. 191–192; se även *Frälsningens lära*, 2:187–188.
25. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band. (1957–1966), 5:103; kursivering borttagen.
26. "The Law of Chastity", *Improvement Era*, sep. 1931, s. 643; se även *Frälsningens lära*, 2:79.
27. *The Way to Perfection* (1931), s. 21–22.
28. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 jan. 1971), s. 2.
29. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 2:245; kursivering borttagen.
30. I Conference Report, apr. 1942, s. 26; se även *Frälsningens lära*, 2:152.
31. *The Way to Perfection*, s. 23.
32. I Conference Report, apr 1922, s. 61–62.
33. "Låt enhetens anda råda", *Nordstjärnan*, nov. 1972, s. 452.

Att stärka och bevara familjen

”Det är Herrens vilja att familjeenheten ska stärkas och bevaras.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith förkunnade: ”Familjen är den viktigaste organisationen i tiden eller i evigheten.”¹ Ingenstans lärde han ut detta på ett tydligare sätt än i sitt eget hem där han föregick med gott exempel som kärleksfull make, far, morfar och farfar. Trots sitt fullspäckade schema som apostel fann han alltid tid för sin familj ”och kompenserade för dagarna då de var skilda åt genom att överösa dem med en dubbel dos tillgivenhet när han var hemma”.²

President Snows andra hustru, Ethel, fick en gång frågan: ”Kan du berätta något om mannen du känner?” Då hon var medveten om att många av kyrkans medlemmar såg hennes man som överdrivet sträng svarade hon:

”Ni ber mig berätta för er om den man jag känner. Jag har ofta tänkt att när han är borta kommer folk att säga: ‘Han var en mycket god man, uppriktig, ortodox, och så vidare.’ De kommer att tala om honom som allmänheten känner honom, men den man de har i tankarna är mycket olik den man jag känner. Den man jag känner är en vänlig, kärleksfull make och far vars största ambition i livet är att göra familjen lycklig. Han glömmer helt sig själv i sina ansträngningar att göra detta. Han är den man som vaggar det oroliga barnet till sömns, som berättar sagor vid läggdags, som aldrig är för trött eller för upptagen att sitta uppe sent en kväll eller stiga upp tidigt en morgon för att hjälpa de äldre barnen lösa svåra skolproblem. När någon blir sjuk vårdar och passar den man jag känner upp den sjuke. Det är sin far de gråter efter, för de tycker att hans närvaro är den bästa medicinen mot alla sjukdomar. Det är hans händer som förbinder sår, hans armar som ger den lidande mod, hans röst

"Evangeliet är centrerat kring familjen. Det måste levas i familjen."

som milt förebrår dem när de gör fel tills det blir deras glädje att göra sådant som gör honom glad. ...

Den man jag känner är osjälvisk, omtänksam, medkännande, klagar aldrig och gör allt i sin förmåga att göra livet till en oerhörd glädje för sina älskade. Sådan är den man jag känner.”³

President Smiths barn delade med sig av exempel på hans ansträngningar att stärka och bevara sin familj och ”göra livet till en oerhörd glädje” för dem. I en biografi om Joseph Fielding Smith inkluderar författarna Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart följande minne: ”Det var en lycklig dag för hans barn när de såg pappa ta på sig ett förkläde och börja baka en hel arsenal med pajer. Köttfärspaj var en av hans favoriter. Han gjorde sin egen köttfärsfyllning. Men han vågade sig också på andra slags pajer: äpple, körsbär, persika och pumpa. Hans pajbakningsprojekt involverade hela familjen och barnen skickades hit och dit för att hjälpa till att hämta de nödvändiga redskapen och ingredienserna. Den ljuvliga, frestande doften av pajer som gräddades i den stora ugnen bidrog till en timme av glad förväntan. Man höll ett vakande öga på dem så att de varken kom ut för tidigt eller för sent. Under tiden rörde Ethel ihop en sats hemgjord glass och barnen turades om att dra veven på glassmaskinen.”⁴

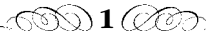
Douglas A. Smith sade att han och hans far hade en ”fantastisk relation”. Han delade med sig av exempel på aktiviteter de gjorde tillsammans: ”Vi brukade boxas ibland, eller åtminstone låtsas boxas. Jag respekterade honom för mycket för att slå honom och han älskade mig för mycket för att slå mig. ... Det blev mer eller mindre som skuggboxning. Vi brukade spela schack och jag gladdes mycket när jag kunde slå honom. Nu när jag ser tillbaka på det undrar jag om han inte förlorade avsiktligt.”⁵

Amelia Smith McConkie erinrade sig: ”Det var nästan roligt att vara sjuk eftersom han gav oss särskild uppmärksamhet. ... Han underhöll oss genom att spela bra musik på den gamla Edisongrammofonen. Till vår förtjusning brukade han dansa till musiken eller marschera runt i rummet och till och med försöka sjunga. ... Han gav oss vackra stora, söta apelsiner och satt på sängen och skalade dem. Sedan gav han oss en klyfta i taget. Han berättade historier om sin barndom, eller om hur hans far tog hand om honom när han

var sjuk. Om det behövdes så gav han oss en välsignelse.”⁶ Amelia avslöjade också sin fars metod för att disciplinera sina barn: ”Om någon av oss behövde tillrättavisas för vårt uppträdande lade han bara händerna på våra axlar, såg in i våra ögon med en sårad blick och sade: ‘Jag önskar att mina barn vill vara snälla’. Inget smisk eller någon annan bestraffning kunde ha varit mer effektiv.”⁷

President Smiths kärlek till och omsorg om sina barn utsträcktes också till barnbarnen. Hans dotterson Hoyt W Brewster Jr berättade om ett tillfälle då han som missionär i Nederländerna fick tillåtelse att besöka invigningen av templet i London, England 1958. När han och andra missionärer gick in till samlingsrummet fick hans morfar syn på honom. Hoyt erinrade sig senare: ”Utan ett ögonblicks tvekan hoppade han upp ur stolen och sträckte ut armarna och vinkade dit mig. I det ögonblicket såg jag inte Joseph Fielding Smith, president för de tolv apostlarnas kворum ... utan en morfar som såg ett av sina barnbarn som han älskade så mycket. Utan att tveka skyndade jag fram till förhöjningen där han omfamnade mig och kysste mig inför hela församlingen. För mig var det ett av mitt livs mest heliga och minnesvärda stunder.”⁸

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Familjen är den viktigaste organisationen i tiden eller i evigheten.

Får jag påminna er om hur viktig familjenheten är i hela vår himmelske Faderns plan. I själva verket existerar kyrkans organisation endast för att hjälpa familjen och dess medlemmar att nå upphöjelse.

Familjenhet och familjens samhörighet med evangeliet är så viktig att den onde har vänt en stor av sin uppmärksamhet åt att förstöra familjerna i vårt samhälle. Från alla håll görs det attacker på familjens grundläggande integritet som grunden till det som är gott och ädelt i livet. ... Liberalisering av abortlagar över hela världen antyder den existerande bristen på respekt för livets helighet. Familjer slits isär av en ökad användning av illegala droger och missbruk av

legala sådana. Motstånd mot auktoritet hos fler och fler ungdomar börjar vanligen med bristande respekt och olydnad i hemmen. ...

När ondskans krafter angriper den enskilde genom att dra bort familjerötterna blir det nödvändigt för sista dagars heliga föräldrar att bibehålla och stärka familjen. Det finns möjligtvis några få starka individer som kan överleva utan stöd från en familj, men de flesta av oss behöver den kärlek, undervisning och förståelse som kommer från dem som verkligen bryr sig om oss.⁹

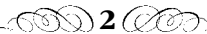
Det finns vissa gamla sanningar som kommer att vara sanningar så länge världen finns till, och som inga framsteg kan ändra på. En av dessa är att familjen (organisationen bestående av far, mor och barn) är grunden till allting i kyrkan. En annan är att synder mot ett rent och sunt familjeliv är de som, mer än alla andra, kommer att hemsöka de nationer i vilka de äger rum. ...

Långt viktigare än frågan om människors yrke eller rikedomar är frågan om hur deras familjeliv ser ut. Allt annat är mindre viktigt så länge som det finns riktiga hem, och så länge som de som hemmen består av gör sin plikt gentemot varandra.¹⁰

Inget kan ersätta ett rättfärdigt hem. Så kanske världen inte ser på det, men det gör man, eller bör man göra, i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Familjer är beståndsdelarna i Guds rike.¹¹

Familjen är den viktigaste organisationen i tiden eller i evigheten. ... Det är Herrens vilja att familjeenheten ska stärkas och bevaras. Vi vädjar till fäderna att inta sin rättmätiga plats som familjens överhuvud. Vi ber mödrarna stödja och bistå sina män och vara föredömen för sina barn.¹²

Evangeliet är centrerat kring familjen. Det måste levas i familjen. Det är här vi får vår största och viktigaste undervisning när vi söker efter att skapa oss eviga familjeenheter som är formade efter Gud vår Faders familj.¹³

Herren instiftade familjen för att den skulle vara för evigt.

Vi har lärt oss att äktenskapet är en princip som förordnades före världens grundläggning och som instiftades på denna jord innan döden trädde in. Våra första föräldrar befalldes att föröka sig och

"Kyrkans organisation är till för att hjälpa familjen och dess medlemmar att nå upphöjelse."

uppfylla jorden. Därav förstår man att familjeorganisationen också var avsedd att vara evig. I planen som bereddes för den här jorden blev lagarna som styr i det celestialska riket grunden. Herrens stora verk och härlighet är "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan". [Mose 1:39.] Det enda sättet som detta kan ske på är genom äktenskapet och familjen. Faktum är att det är den eviga ordningen bland de upphöjda och oräkneliga forna världarna.¹⁴

Planen som framläggs i evangeliet för att leda människan på jorden liknar lagen som styr Guds rike. Är det möjligt att föreställa sig en större sorg än att bli lämnad i den eviga världen utan far, mor eller barn? Tanken på en nation utan familjeenheten som sin grundval, där alla invånare i stort sett är främlingar och där naturlig tillgivenhet inte finns, där inga familjeband binder samman grupperna, är en hemsk tanke. Ett sådant tillstånd skulle bara kunna få ett

slut — anarki och undergång. Är det inte rimligt att tro att samma sak gäller för Guds rike? Om det i det riket inte fanns några familjeband och alla män och kvinnor var ”änglar” utan den naturliga vänskapen, så som många människor tror, skulle det då kunna vara en lycklig plats — en himmel?¹⁵

I Herrens tempel beseglas eller vigs par för tid och all evighet. Barn som föds inom det förbundet kommer att vara den faderns och moderns barn inte bara i jordelivet utan i all evighet, och de blir medlemmar i Guds familj i himlen och på jorden, så som Paulus sade [se Ef. 3:14–15], och den familjeordningen ska aldrig brytas. ...

... De barn som föds åt dem har rätt till en fars och mors kamratskap och fadern och modern har en skyldighet inför sin himmelske Fader att vara varandra trogna och uppfostra barnen i ljus och sanning så att de, i evigheten som ska komma, kan vara ett — en familj i Guds stora familj.¹⁶

Som sista dagars heliga bör vi komma ihåg att utanför det celestiala riket finns ingen familjeorganisation efter döden. Den organisationen är reserverad för dem som är villiga att vara trogna varje förbund och varje förpliktelse som vi kallas att ta emot under vår vistelse här i jordelivet.¹⁷

Guds rike kommer att vara en stor familj. Vi kallar oss själva för bröder och systrar och vi kommer verkligen att bli Jesu Kristi medarvingar genom hans evangelium [se Rom. 8:16–17], Guds söner och döttrar, och berättigade till alla hans rikets välsignelser om vi omvänder oss och håller buden.¹⁸

Hoppet om evigt liv, inbegripet återföreningen av familjen när uppståndelsen kommer, fyller hjärtat med större kärlek och tillgivenhet för varje familjemedlem. Med detta hopp är män mer benägna att älska sina hustrur med en starkare och heligare kärlek, och hustrur att älska sina män på samma sätt. Den känsla av ömhet och omsorg som föräldrar har för sina barn ökar, för barnen blir dem mer kära tack vare glädjens och kärlekens band som inte kan brytas.¹⁹

 3

**Vi stärker och bevarar våra familjer när vi
tillbringar tid tillsammans, älskar varandra
och tillsammans lever efter evangeliet.**

Den huvudsakliga uppgiften för sista dagars heligas hem är att se till att varje medlem i familjen arbetar på att bidra till en atmosfär och förhållanden där alla kan arbeta på att bli fullkomliga. För föräldrar kräver detta mycket mer tid och energi än att bara se till barnens fysiska behov. För barnen innebär det att kontrollera den naturliga tendensen att vara självisk.

Ägnar du lika mycket tid åt att skapa en lycklig familj och ett lyckat hem som du ägnar åt sociala och yrkesmässiga ansträngningar? Ägnar du den bästa delen av din energi och fantasi åt den viktigaste delen i samhället — familjen? Eller är ditt förhållande till familjen huvudsakligen en tråkig rutinsak i ditt liv? Förälder och barn måste vara villiga att sätta familjeansvaret främst för att kunna nå upphöjelse för familjen.²⁰

Hemmet ... är den verkstad där mänskliga egenskaper byggs, och hur de formas beror på förhållandet mellan föräldrarna och barnen. Hemmet kan inte vara vad det bör vara om dessa förhållanden inte är av rätt karaktär. Om de är det eller inte beror, det är sant, både på föräldrarna och barnen, men mycket mer på föräldrarna. De måste göra sitt bästa.²¹

”Äsch, gå iväg och lämna mig ifred, jag har inte tid att bli störd”, sade en stressad, otålig mor till sin lilla treåriga dotter som försökte hjälpa till med en viss hushållssyssla. ... Önskan att hjälpa till finns i varje normalt barn och föräldrar har ingen rätt att klaga. Hushållsarbetet blir inte slitsamt när alla hjälper till med sysslorna, och genom att man utför sysslorna tillsammans uppstår den ljuvaste kamratskap som går att uppleva.

Om jag måste föreslå en sak som jag tror att vi som föräldrar saknar mest, så skulle det vara en medkännande förståelse för våra barn. Lev med barnen; följ deras stigar. ... Lär dig allt som barnen intresserar sig för, ha tålamod med dem.²²

Vi har försökt inpränta i föräldrarna behovet av att ge sina barn mer uppmärksamhet, att ha lite mer av evangeliets anda i sina hem,

lite mer enighet och lite mer tro; lite mer andligt ansvar hos fäderna, och också hos mödrarna; mer evangelieundervisning i hemmet.²³

Till föräldrarna i kyrkan säger vi: Älska varandra av allt ert hjärta. Följ moralens bud och lev efter evangeliet. Uppfostra era barn i ljus och sanning, undervisa dem om evangeliets frälsande sanningar och gör ert hem till en himmel på jorden, en plats där Herrens ande kan bo och där rättfärdighet kan inplanteras i varje familjemedlems hjärta.²⁴

Jag ber att vår himmelske Fader ska ge oss alla styrka att sträcka oss mot vår sanna potential. Jag nedkallar hans ande över kyrkans hem, så att kärlek och harmoni kan finnas där. Må vår Fader bevara och upphöja våra familjer.²⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- När du läser anekdoterna i ”Ur Joseph Fielding Smiths liv” fundera då över hur president Smiths föredöme kan vara en ledstjärna i ditt liv. Fundera över hur du personligen kan förbättra dig för att stärka förhållanden i familjen.
- Reflektera över familjens betydelse som den beskrivs i avsnitt 1. Vad gör du för att stärka din familj mot världens negativa inflytanden?
- President Smith talade om ”hoppet om evigt liv, inbegripet återföreningen av familjen när uppståndelsen kommer” (avsnitt 2). Hur påverkar det här hoppet ditt umgänge med familjemedlemmar?
- I avsnitt 3 ställer president Smith tre djuplodande frågor. Besvara dessa frågor tyst för dig själv. När du läser detta avsnitt, fundera då över vilka förändringar du kan göra i ditt liv för att förbättra känslan i ditt hem.

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ords. 22:6; 1 Nephi 8:37; L&F 88:119; 93:40–50; se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”

Undervisningstips

”Låt deltagarna välja ett avsnitt i kapitlet och läsa det tyst. Be dem att dela upp sig i grupper på två eller tre som valt samma avsnitt och diskutera vad de lärde sig” (från sidan. vii i den här boken).

Slutnoter

1. ”Råd till de heliga och till världen”, *Nordstjärnan*, dec. 1972, s. 495.
2. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 14.
3. Ethel Smith, i Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, juni 1932, s. 459.
4. Joseph Fielding Smith Jr. och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 228.
5. Douglas A Smith, i D Arthur Haycock, *Exemplary Manhood Award*, Brigham Young University Speeches of the Year (18 apr. 1972), s. 5.
6. Amelia Smith McConkie, ”Joseph Fielding Smith”, *Church News*, 30 okt. 1993, s. 10.
7. Amelia Smith McConkie, ”Joseph Fielding Smith”, s. 10.
8. I Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 254.
9. I ”Message from the First Presidency”, *Ensign*, jan. 1971 s. 1.
10. ”Our Children—”The Loveliest Flowers from God’s Own Garden””, *Relief Society Magazine*, jan. 1969, s. 4.
11. I Conference Report, okt. 1948, s. 152.
12. ”Råd till de heliga och till världen”, s. 495.
13. ”Mothers in Israel”, *Relief Society Magazine*, dec. 1970, s. 886.
14. *The Way to Perfection* (1931), s. 251.
15. ”A Peculiar People”, *Deseret News*, Kyrkodelen, 2 apr. 1932, s. 6; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:63.
16. I Conference Report, apr. 1961, s. 49.
17. I Conference Report, okt. 1948, s. 153.
18. I Conference Report, apr. 1959, s. 24.
19. *The Way to Perfection*, s. 258.
20. I ”Budskap från första presidentskapet”, *Nordstjärnan*, apr. 1971, s. 100.
21. ”Our Children—”The Loveliest Flowers from God’s Own Garden””, s. 6.
22. ”Our Children—”The Loveliest Flowers from God’s Own Garden””, s. 6–7.
23. *Take Heed to Yourselves!* (1966), s. 354.
24. ”Råd till de heliga och till världen”, s. 495.
25. I ”Budskap från första presidentskapet”, *Nordstjärnan*, apr. 1971, s. 99–100.

Tro och omvändelse

”Vad vi behöver både i och utanför kyrkan är omvändelse. Vi behöver större tro och större övertygelse att tjäna Herren.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith lärde: ”Syndernas förlåtelse kommer genom tro och uppriktig omvändelse.”¹ Han sade att ”det är nödvändigt att inte endast tro utan också att omvända sig”, och han lärde också att när vi utför goda gärningar i tro intill änden kommer vi att ”få den trofastes belöning och en plats i Guds celestiaa riket”.² Med en önskan om att alla människor ska få ta del av denna belöning vittnade han om Jesus Kristus och predikade omvändelse under hela sin verksamhet.

I början av sin verksamhet som apostel sade han: ”Jag har ansett det vara mitt uppdrag, efter att ha blivit manad av Herrens Ande under mina resor i Sions stavar, att förkunna för folket att *nu* är omvändelsens dag och att kalla de sista dagars heliga att komma ihåg sina förbund, löftena de har gett Herren, att hålla hans bud och följa den undervisning och de uppmaningar de får av Israels äldster—Guds Profeter— som de har nedtecknats i dessa heliga skrifter. I allt vi gör bör vi vandra i ödmjukhet och varsamhet inför Herren så att vi kan bli välsignade och vägleda av hans Helige Ande. Jag anser att detta är varningens dag. Det har varit en varningens tid ända sedan den dag då profeten för första gången tog emot uppenbarelse från himlen att evangeliet skulle återställas.”³

På ett sakramentsmöte en söndag förklarade president Smith för församlingen varför han talade med en varningens röst. Hans son, Joseph, som närvarade vid mötet, skrev senare: ”Jag minns tydligt några av de saker min far sade vid detta tillfälle. ‘Vem är er vän, eller vem älskar er mest?’ frågade han församlingen. ‘Personen som säger

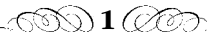

President Joseph Fielding Smith förklarade varför han kallade de sista dagars heliga till omvändelse: "Jag älskar kyrkans medlemmar."

att allt är väl i Sion och att välgång väntar runt hörnet, eller personen som varnar er för de katastrofer och svårigheter som väntar er om evangeliets principer inte efterlevs? Jag vill att ni ska veta att jag älskar kyrkans medlemmar, och jag vill inte att en enda av dem ska peka ett anklagande finger mot mig när vi går igenom slöjan efter jordelivet och säga: 'Om du bara hade varnat mig så hade jag inte befunnit mig i den här situationen.' Så jag höjer en varningens röst i hopp om att mina bröder och systrar ska vara förberedda för ett härlighetens rike.'"⁴

De som arbetade nära president Smith såg att bakom hans stränga varningar fanns en man med öm omsorg om personer som kämpade med synden. Äldste Francis M. Gibbons, som verkade som första presidentskapets sekreterare, var ofta närvarande när president Smith tog upp disciplinära frågor. Äldste Gibbons erinrade sig: "Hans beslut fattades alltid i vänlighet och kärlek och med största möjliga barmhärtighet som omständigheterna kunde rättfärdiga. Det var inte ovanligt att han, när han fick klarhet i omständigheterna bakom ett allvarligt fall, sade: 'Varför kan folk inte uppföra sig?' Han sade det inte på ett anklagande eller fördömande sätt, utan med ledsamhet och sorg."⁵ President Spencer W Kimball, som verkade tillsammans med president Smith som medlem i de tolv apostlarnas kворum, sade: "Många gånger har vi sagt att eftersom de tolv kommer att vara domare i Israel, skulle vem som helst av oss vara glad att ställas inför honom, för hans dom skulle vara vänlig, barmhärtig, rättvis och helig."⁶ När president Smith ordinerade biskopar gav han ofta rådet: "Kom ihåg att alla har svagheter, och att varje historia har minst två sidor. Om ni dömer felaktigt, se då till att ni dömer på kärlekens och barmhärtighetens sida."⁷

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus.

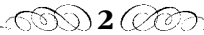
Det centrala i vår tro är Herren Jesus Kristus, och genom honom Fadern. Vi tror på Kristus, erkänner honom som Guds Son, och har tagit på oss hans namn i dopets vatten.⁸

Låt oss först och främst hålla i minnet nu och för alltid att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, som kom till världen för att ge sitt liv så att vi skulle få leva. Det är sanningen och den är grundläggande. Vår tro är grundad på den. Den kan inte omintetgöras. Vi måste stå fast vid denna sanning oaktat världens lärdomar och människors idéer, ty den är av yttersta vikt och absolut väsentlig för vår frälsning. Herren återlöste oss med sitt blod och förlänade oss frälsningen på det villkoret, vilket vi aldrig får glömma bort, att vi lyder hans bud och befallningar och alltid kommer ihåg honom. Om vi är villiga att göra det ska vi bli frälsta medan människors idéer och dåraktigheter ska förgås.⁹

Genom tron kommer vi till Gud. Om vi inte trodde på Herren Jesus Kristus, om vi inte hade tro på honom eller hans försoning skulle vi inte ha någon benägenhet att åtlyda hans bud. Men på grund av den tro vi har bringas vi i samklang med hans sanningar och hyser i våra hjärtan en åstundan att tjäna honom ...

Evangeliets första grundsats är att tro på Herren Jesus Kristus. Naturligtvis kan vi inte tro på Herren Jesus Kristus utan att ha tro på hans Fader. Om vi sedan utövar tro på Gud Fadern och Sonen och vägleds av den Helige Anden, vilket borde vara fallet, kommer vi att ha tro på Herrens tjänare genom vilka han har talat.¹⁰

Tro innebär handling.

”Tro är drivkraften bakom all handling.” [Föredrag om tron, föredrag 1.] Om ni begrundar det för ett ögonblick tror jag att ni kommer att hålla med mig om att det är fullkomligt sant både beträffande tmliga och andliga ting. Det är sant när det gäller våra egna handlingar, såväl som Guds handlingar. ...

”Tron utan gärningar är död” [Jak. 2:26], — med andra ord existerar den inte. Jag anser att det är tydligt att Jakob menar: ”Visa mig din tro utan gärningar, så ska du se att det inte leder någonvart; men jag ska visa dig min tro genom mina gärningar, och då kommer något att uppnås.” [Se Jak. 2:18.] Tro innebär handling. ... Därför är tro starkare än en övertygelse ...

Tro är en Guds gåva. Alla goda ting är gåvor från Gud. Det är en lärdom från skrifterna som återfinns i Hebreerbrevets 11:e kapitel, som är en fin avhandling om tro, och i uppenbarelserna som Herren har gett oss i Läran och förbunden, och i andra skrifter. Tro kan inte erhållas genom inaktivitet eller genom likgiltighet eller en passiv övertygelse. Enbart en önskan om att erhålla tro kommer inte att ge tro mer än en önskan om att bli en skicklig musiker eller konstnär leder någonvart utan intelligent handlande. Det är här problemet ligger. Vi får ett vittnesbörd om evangeliet, vi tror på Joseph Smith, vi tror på Jesus Kristus, vi tror på evangeliets principer, men hur hårt arbetar vi på dessa saker?

... Om vi vill ha en levande, bestående tro, måste vi aktivt utföra alla våra plikter som medlemmar i den här kyrkan. ...

Om vi ändå hade Nephis tro! Läs i 1 Nephi kapitel 17 där hans bröder motsatte sig och drev med honom för att han skulle bygga en båt, och sade:

”Vår bror är en dåre, ty han tror att han kan bygga ett fartyg, ja, och han tror också att han kan fara över dessa stora vatten.”
[1 Nephi 17:17.]

Nephi svarade dem:

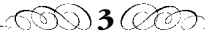
”Om Gud hade befallt mig att göra allt, så skulle jag kunna göra det. Om han skulle befälla mig att säga till detta vatten: Bli jord, så skulle det bli jord. Och om jag sade det skulle det ske.” [1 Nephi 17:50.]

Detta var hans tro.¹¹

Vi vandrar inte nu med synens vägledning, som vi gjorde innan vi föddes till jorden, men Herren förväntar sig att vi ska vandra i tro [se 2 Kor. 5:7 , och när vi vandrar i tro ska vi få ta emot de rättfärdigas belöning, om vi hörsammar de bud som vi har fått för vår frälsning.¹²

Med mindre en människa håller fast vid läran, vandrar i tron, accepterar sanningen och åtlyder buden såsom de givits är det omöjligt för henne att erhålla evigt liv hur mycket hon än med sina läppar har bekänt att Jesus är Kristus eller tror att hans Fader sände honom till världen för att återlösa människan. Jakob hade rätt när

han sade att de onda andarna ”tror och bävar”, men de omvänder sig inte [se Jak. 2:19].¹³

Omvändelse är evangeliets andra grundsats och är avgörande för vår frälsning och upphöjelse.

Omvändelse är evangeliets andra grundläggande princip och en naturlig följd av tro.¹⁴

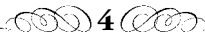
Vad vi behöver både i och utanför kyrkan är omvändelse. Vi behöver större tro och större övertygelse till att tjäna Herren.¹⁵

Är det sant att det finns somliga ibland oss som tror att det inte spelar någon roll om vi syndar så länge det inte är en svår synd, en dödssynd, och att vi ändå kommer att bli frälsta i Guds rike? Nephi såg vår tid. Han sade att folk skulle säga så [se 2 Nephi 28:7–9]. Men jag säger er att vi inte kan avvika från sanningens och rättfärdighetens stig och behålla den Helige Andens vägledning.¹⁶

Det finns ingen plats i Sion för den avsiktliga syndaren. Det finns en plats för den botfärdige syndaren, för den som vänder sig bort från orättfärdighet och söker efter evigt liv och evangeliets ljus. I likhet med Herren bör vi inte se på synden med minsta grad av overseende, utan vandra rättrådigt och fullkomligt inför Herren.¹⁷

Människan kan bara bli frälst och upphöjd i Guds rike i rättfärdighet. Därför måste vi omvända oss från våra synder och vandra i ljuset liksom Kristus är i ljuset [se 1 Joh. 1:7, så att hans blod kan rena oss från all synd och så att vi kan ha gemenskap med Herren och ta emot hans härlighet och upphöjelse].¹⁸

Vi behöver omvända oss och vi behöver bli tillsagda att omvända oss.¹⁹

I omvändelsens princip blir vår himmelske Faders och Jesu Kristi barmhärtighet uppenbar.

Omvändelse är en av de mest trösterika och härliga principer som lärs ut i evangeliet. I denna princip uppenbaras vår himmelske Faders och hans enfödde Sons, Jesu Kristi barmhärtighet, på ett kanske mer kraftfullt sätt än i någon annan princip. Så fruktansvärt

”Omvändelse är en av de mest trösterika och härliga principer som lärs ut i evangeliet.”

det vore om det inte fanns någon syndernas förlåtelse för dem som ödmjukt omvänder sig! Vi kan bara delvis föreställa oss den skräck som skulle komma över oss om vi måste uthärda straffet för våra överträdelser i all evighet utan hopp om lindring. Hur kan vi få denna lindring? Av vem kan vi få den?

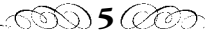
Vår Herre har sagt:

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.” [Joh. 3:16–17; se även verserna 18–21.]

Om Fadern inte hade sänt Jesus Kristus till världen, kunde vi inte ha fått syndernas förlåtelse och vi kunde inte ha fått någon lindring från synden genom omvändelsen.²⁰

Om vi verkligen förstod och bara i någon mån kunde känna Jesu Kristi kärlek och barmhärtiga villighet att lida för våra synder, så skulle vi vara villiga att omvända oss från alla våra överträdelser och tjäna honom.²¹

Omvändelse innefattar uppriktig sorg över synden och att helt vända sig bort från den.

Skrifterna lär:

”Du skall frambära ett offer åt Herren din Gud i rättfärdighet, ja, ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande.” [L&F 59:8.]

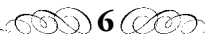
Det innebär att omvända sig.

... Omvändelse, enligt den definition som ges i ordboken, är uppriktig sorg över synden, självförebråelse och att fullständigt vända sig bort från synden. ... Det kan inte finnas någon sann omvändelse utan sorg och en önskan att bli befriad från synden.

Ånger är en manifestation av en förkrossad eller ödmjukad ande på grund av synden och en uppriktig känsla för syndens lumpenhet och insikt om Guds barmhärtighet och nåd för den botfärdige syndaren. ... Av denna anledning säger Herren, som jag redan citerat, att vi ska frambära ett offer ”i rättfärdighet, ja, ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande”. ...

Omvändelse är en Guds gåva. ... Det är inte så lätt för somliga att omvända sig, men omvändelsens och trons gåva kommer att ges till var och en som söker den.²²

Jag har lärt mig av egen erfarenhet att när man verkligen vill förändras så kan man göra det. Vårt samvete och skrifterna talar om för oss hur vi ska leva, och de talar om för oss vilka vanor vi bör förändra för vår eviga välfärd och vårt eviga framåtskridande.²³

Tiden att omvända sig är nu.

Gud kommer inte att frälsa varje man och kvinna i det celestialet riket. Om du vill komma dit och du har dina fel, om du begår synder, om du bryter Herrens bud och du vet om det då måste du omvända och förbättra dig nu, och inte gå omkring och tro att det

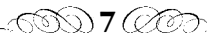
är en sådan liten sak att Herren kommer att förlåta dig — bara ett par få rapp och vi blir förlåtna — för du kommer att finna dig själv utkastad om du envisas med och håller fast vid en sådan kurs.²⁴

Uppskjutande när det gäller evangelieprinciper kan beröva oss det eviga livet, som är ett liv i Faderns och Sonens närhet. Det finns många ibland oss, till och med medlemmar i kyrkan, som känner att det inte är så bråttom med att iaktta evangelieprinciper och hålla buden. ...

Låt oss inte glömma Amuleks ord: ”Ty se, detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk.

Och som jag sade till er förut: Eftersom ni har fått så många vittnesbörd vädjar jag till er att ni inte uppskjuter er omvändelses dag till slutet. Ty efter detta livets dag, som är oss given till att bereda oss för evigheten, se, om vi inte utnyttjar vår tid medan vi är här i livet, då kommer mörkrets natt under vilken inget arbete kan utföras.

Ni kan inte, när ni har kommit i detta hemska krisläge säga: Jag vill omvända mig, jag vill återvända till min Gud. Nej, ni kan inte säga så, ty samma ande som är i besittning av er kropp den stund ni lämnar detta liv, samma ande har makt att ta kroppen i besittning i den eviga världen.” [Alma 34:32–34.]²⁵

Vi är skyldiga världen att höja en varningens röst.

Det är Herrens avsikt att människan ska vara lycklig, det är hans ändamål. Men människan vägrar att vara lycklig och gör sig olycklig på grund av att hon tror att hennes sätt är bättre än Guds sätt, samt på grund av själviskhet, penningbegär och ogudaktighet som finns i hennes hjärta. Det är problemet med oss idag.²⁶

Av de observationer vi gör när vi reser från en plats till en annan och av det som vi läser i dagspressen, tvingas vi dra slutsatsen att omvändelse från synd är av yttersta vikt i hela världen idag.²⁷

Tro inte att vi har uppnått det tillstånd som inte kan förvärras. Utan omvändelse kommer det att bli värre. Således ropar jag

omvändelse till detta folk, till de sista dagars heliga, till ... denna nation och till jordens nationer överallt.²⁸

Vi är skyldiga världen att höja en varningens röst och i synnerhet till kyrkans medlemmar” [se L&F 88:81].²⁹

Det är vår plikt att vaka över varandra, att beskydda varandra, att varna varandra för faror, att undervisa varandra om rikets evangeliums principer, och att stå tillsammans i en enad front mot världens synder.³⁰

Jag vet inget som är viktigare eller mer nödvändigt i denna tid än att ropa omvändelse, även till de sista dagars heliga, och jag uppmanar dem såväl som dem som inte är medlemmar i kyrkan att hörsamma dessa vår Återlösares ord. Han har tydligt sagt att inget orent kan vistas i hans närhet. Endast de som bevisar sin trofasthet och har tvättat sina kläder i hans blod genom sin tro och omvändelse — ingen annan ska finna Guds rike.³¹

”Men se, alla nationer, släkter, tungomål och folk skall bo tryggt i Israels Helige om så är att de omvänder sig.” [1 Nephi 22:28.] Och jag ber att de vill omvända sig. Jag vill att de ska bo tryggt. Jag vill att de ska tro på Israels Helige, som kom till världen och sonade våra synder, hela människosläktets synder, som gav oss återlösningen från döden, som har lovat oss frälsning och syndernas förlåtelse på villkor att vi omvänder oss.

Jag önskar så att alla människor ville tro på honom, ville tillbe honom och hans Fader, och ville tjäna Herren vår Gud i Sonens namn, och sedan skulle friden komma, sedan skulle rättfärdigheten råda, sedan skulle Herren kunna upprätta sitt rike på jorden.³²

Jag vädjar till världen att omvända sig och tro på sanningen, att låta Kristi ljus lysa i sina liv, att behålla varje god och sann princip som de har, och att till dem lägga det ytterligare ljus och den ytterligare kunskap som har kommit genom uppenbarelse i våra dagar. Jag vädjar till dem att bli medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och skörda evangeliets välsignelser.

Jag vädjar till kyrkans medlemmar att verka i rättfärdighet, att hålla buden, att söka Anden, att älska Herren, att sätta det som hör Guds rike till främst i sina liv, och därigenom arbeta på sin frälsning med fruktan och bävan inför Herren [se Fil. 2:12].³³

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Gå till "Ur Joseph Fielding Smiths liv" och repetera president Smiths ord om varför han ville höja "en varningens röst". Hur är kallelsen till omvändelse ett uttryck för kärlek?
- Vad innebär det att det centrala i vår tro är vår himmelske Fader och Jesus Kristus? (Se avsnitt 1.)
- Varför leder uppriktig tro alltid till handling? (I avsnitt 2 finns några exempel.) På vilka sätt kan vi visa vår tro genom våra handlingar?
- Hur är omvändelse en "naturlig följd av tro"? (Se avsnitt 3.)
- Fundera tyst på ett tillfälle då du omvände dig och kände din himmelske Faders och Jesu Kristi barmhärtighet och kärlek (se avsnitt 4). Vad kan du dela med dig av när det gäller din tacksamhet för Frälsarens försoning?
- Varför är omvändelse inte möjlig "utan sorg och en önskan att bli befriad från synden"? (Se avsnitt 5.) Hur kan de sista två styckena i avsnitt 5 ge hopp till någon som känner sorg över synden?
- På vilka sätt kan uppskjutande "beröva oss det eviga livet"? (Se avsnitt 6.) Vilka faror finns det med att uppskjuta vår omvändelse?
- När du går igenom avsnitt 7, fundera då över vad det betyder att "höja en varningens röst". Hur kan vi på ett vänligt och kärleksfullt sätt varna andra?

Skriptställen som hör till detta ämne:

Hebr. 11:1–6; Mosiah 4:1–3; Alma 34:17; Ether 12:4; Moroni 7:33–34; L&F 18:10–16; Trosartiklarna 1:4

Undervisningstips

"Det [är] eleven som måste aktiveras. När en lärare ställer sig i rampljuset och blir den stora stjärnan, när det bara är han som talar och på andra sätt tar över all aktivitet, är det nästan säkert att han förhindrar elevernas inläring" (Asahel D Woodruff, *Teaching the Gospel* [1962], s. 37; i Virginia H Pearce, "Det vanliga klassrummet — en viktig plats för stabil och fortsatt tillväxt", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 12).

Slutnoter

1. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 1:84.
2. "Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict", *Improvement Era*, okt. 1924, ss 1151; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:264.
3. I Conference Report, okt. 1919, s. 88; kursivering i original.
4. Joseph Fielding Smith Jr, i *Take Heed to Yourselves!* (1966), s. v–vi.
5. Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. viii.
6. Spencer W Kimball, citerad av Bruce R McConkie i "Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel", *Ensign*, aug. 1972, s. 28.
7. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 10.
8. I Conference Report, apr. 1970, s. 113.
9. I Conference Report, okt. 1921, s. 186; se även *Frälsningens lära*, 2:257.
10. "Redemption of Little Children", *Deseret News*, 29 apr. 1939, Kyrkodelen, s. 3; se även *Frälsningens lära*, 2:257–258.
11. "Faith", *Deseret News*, 16 mars 1935, Kyrkodelen, s. 3, 7.
12. I Conference Report, apr. 1923, s. 139.
13. "Faith and Works: The Clearing of a Seeming Conflict", s. 1151; se även *Frälsningens lära*, 2:264.
14. *The Restoration of All Things* (1945), s. 196.
15. "The Pearl of Great Price", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1930, s. 104; se även *Frälsningens lära*, 2:49.
16. I Conference Report, okt. 1950, s. 13.
17. I Conference Report, apr. 1915, s. 120.
18. I Conference Report, okt. 1969, s. 109.
19. "A Warning Cry for Repentance", *Deseret News*, 4 maj 1935, Kyrkodelen, s. 6; se även *Frälsningens lära*, 3:45.
20. *The Restoration of All Things*, s. 196–197.
21. *The Restoration of All Things*, s. 199.
22. "Repentance and Baptism", *Deseret News*, 30 mars 1935, Kyrkodelen, s. 6.
23. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, jan. 1971, s. 5.
24. "Relief Society Conference Minutes", *Relief Society Magazine*, aug. 1919, s. 473, se även *Frälsningens lära*, 2:24.
25. I Conference Report, apr. 1969, s. 121, 123.
26. "A Warning Cry for Repentance", s. 6; se även *Frälsningens lära*, 3:37.
27. I Conference Report, okt. 1966, s. 58.
28. I Conference Report, okt. 1932, s. 91–92; se även *Frälsningens lära*, 3:35.
29. I Conference Report, apr. 1937, s. 59; se även *Frälsningens lära*, 3:49.
30. I Conference Report, apr. 1915, s. 120.
31. I Conference Report, okt. 1960, s. 51.
32. I Conference Report, okt. 1919, s. 92.
33. I Conference Report, okt. 1970, s. 7–8.

Sakramentets betydelse

”Att ta del av dessa emblem utgör en av kyrkans heligaste förrättningar.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Den 5 oktober 1929, efter att ha verkat som apostel i nitton år, stod äldste Joseph Fielding Smith i tabernaklet i Salt Lake City för att hålla sitt 39:e generalkonferenstal. Han sade: ”Det är en eller två tankar jag vill delge som berör sakramentet, särskilt angående de möten som blivit avskilda i kyrkan genom uppenbarelse, genom Herrens befallning, till deltagandet av dessa emblem som representerar Jesu Kristi blod.” Som inledning till detta ämne berättade han om sina känslor för sakramentet:

”Enligt min uppfattning är sakramentsmötet det allra heligaste mötet av alla möten i kyrkan. När jag tänker på hur Frälsaren och hans apostlar samlades den där minnesvärda kvällen då han instiftade sakramentet, när jag tänker på detta heliga ögonblick fylls mitt hjärta av förundran och jag blir rörd. Jag betraktar den sammankomsten som en av de högtidligaste och underbaraste sedan tidernas begynnelse.

Där undervisade Frälsaren dem om sitt förestående offer vilket de i sin förvirring inte kunde förstå. Med enkla ord berättade han för dem om sin död och sitt blods utgjutande och detta sades i hans ångestfyllda stund då han led för världens synder. Det var en mycket högtidlig händelse då sakramentet instiftades och lärjungarna befalldes att ofta komma tillsammans för att ihågkomma Jesu Kristi lidande och död, ty han offrade sig för världens återlösning.

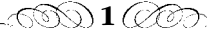
Han skulle snart ta på sig den skuld som drabbat världen genom fallet så att människan kunde återlösas från döden och helvetet. Han hade undervisat folket om att han skulle lyftas upp på korset

"Gör detta till minne av mig" (Luk. 22:19).

för att kunna dra alla människor till sig och att alla som omvänder sig och tror på honom samt håller hans bud inte skulle behöva lida, ty han skulle ta på sig deras synder.”¹

Joseph Fielding Smiths lärdomar

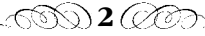

Herren har befallt oss att mötas ofta för att ta del av sakramentet.

Att ta del av dessa emblem [brödet och vattnet] utgör en av kyrkans heligaste förrättningar. Det är en förrättning som ersatt påskalammet vilket offrades och åts av Israel i Egypten [som symbol för] vår Återlösares stora offer. ... Från och med israeliternas uttåg ur Egypten fram till vår Återlösares korsfästelse befalldes de att iakttaga påskhögtiden vid en särskild tid varje år. Under den högtidliga kvällen före korsfästelsen ändrade Herren på den förrättningen och gav i dess ställe sakramentet. Vi har blivit befallda att ofta komma tillsammans, inte bara en gång om året, och bege oss till bönehuset och där ihågkomma vår Frälsare och ingå förbund med honom genom att ta del av hans heliga förrättning.²

En person som avstår från att komma till sakramentsmötet vecka efter vecka och månad efter månad, utan att något hindrar honom från att komma, är inte lojal mot sanningen. Han älskar den inte. Gjorde han det skulle han närvara för att ta del av dessa emblem — bara en liten bit bröd, en liten mugg med vatten. Han skulle vilja göra det för att visa sin kärlek till sanningen och sin lojalitet mot Guds Son.³

Vi har uppmanats att högtidlighålla denna stora händelse [Jesu Kristi försoning] och att ständigt ha den i åtanke. Därför kallas vi samman en gång i veckan för att ta del av emblemen och bära vittne om att vi kommer ihåg vår Herre, att vi är villiga att påtaga oss hans namn och att vi ska hålla hans bud. Vi uppmanas att förnya det förbundet varje vecka, och vi kan inte kvarhålla Herrens ande om vi inte ständigt efterlever det förbundet. Om vi älskar Herren kommer vi att vara närvarande på dessa möten i en anda av gudsdyrkan och bön för att ihågkomma Herren och det förbund vilket vi förnyar varje vecka genom sakramentet som han begärt av oss.⁴

Vi tar del av sakramentet i åminnelse av Jesu Kristi försoning.

Det är vår plikt som medlemmar i kyrkan att vandra ödmjukt och trofast i kunskap om och förståelse för Jesu Kristi försoning. ... Jag hoppas jag har fel, men tror inte att jag har det, men jag har en känsla av att en mycket stor andel av kyrkans medlemmar inte inser vad det innebär att äta en liten brödbit, dricka en liten mugg vatten till åminnelse av utgjutandet av Frälsaren Jesu Kristi blod och hans offer på korset.

Låt mig göra er uppmärksamma på välsignelsen av brödet. Jag ska läsa den ödmjukt så att vi förstår vad den innehåller:

”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta bröd för alla deras själar som äter därav, så att de kan göra det till minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har givit dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig. Amen” [L&F 20:77.] ...

Att äta till minne av honom. Betyder det att jag bara ska minnas att för nästan 2 000 år sedan tog några onda män honom, hängde honom på korset, spikade fast hans händer och fötter och lämnade honom där för att dö? För mig har det en mycket djupare betydelse. Att minnas honom — varför hängde han på korset? Hur gynnar det mig att han hängde på korset? Vilket lidande gick han igenom på korset för att jag skulle kunna få förlåtelse för mina synder?

Det är naturligt att tänka: Hans händer och fötter spikades fast och han hängde där tills han dog. ... På vilket sätt led han mer? Detta är något jag tror att de flesta av oss förbiser. Jag är övertygad om att hans största lidande inte var att få sina händer och fötter fastspikade och hänga på korset, hur olidligt och hur fruktansvärt det än var. Han bar även en annan börda som var mycket svårare och mer genomträngande. På vilket sätt då? Vi kan inte helt förstå det, men jag får en glimt av det.⁵

Jag tror inte att det finns någon bland oss som inte har gjort något fel och sedan ångrat sig. Vi har fått dåligt samvete och blivit

väldigt, väldigt olyckliga. Har du gått igenom den upplevelsen? Det har jag. ... Men vi har Guds Son som bär bördan av mina och dina överträdelser. ... Hans största lidande var inte spikarna i händer och fötter, hur smärtsamma de än var, utan ett själsligt lidande som jag inte helt förstår. Men han bar bördan — vår börda. Jag lade någonting till den, och det gjorde du också. Det gjorde alla andra också. Han erbjöd sig att betala priset så att jag fick slippa — så att ni fick slippa — straffet, på villkor av att vi tar emot hans evangelium och förblir trofasta.

Det är det här jag försöker tänka på. Det är det jag minns — den olidliga smärta han kände när han i sin bön ropade till sin Fader att låta bågaren gå förbi honom. Han bad inte bara om lindring för spikarna i händerna och fötterna. Han upplevde ett svårare lidande än så, på ett sätt som jag inte kan förstå.⁶

Det är omöjligt för svaga dödliga, och vi är alla svaga, att helt förstå hur svårt Guds Sons lidande var. Vi kan inte förstå priset han måste betala. Till profeten Joseph Smith sade han:

”Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig. Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag. Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ — och jag önskade att jag inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga — dock, ära vare Fadern, och jag drack och fullbordade mina förberedelser för människobarnen.” [L&F 19:16–19.]

Det ligger dock inom vår förmåga att veta och förstå att hans olidligt smärtsamma offer har gett oss den största välsignelse vi någonsin kunnat få. Dessutom kan vi förstå att denna extrema smärta — som ingen dödlig varelse hade haft kraft att uthärda — genomleddes på grund av den stora kärlek som Fadern och Sonen har för människobarnen. ...

Om vi helt och fullt uppskattade de många välsignelser som vi fått genom återlösningen, fanns det inget som Herren kunde be oss om som vi inte ivrigt och villigt skulle göra.⁷

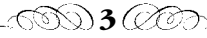
Jag är säker på att om vi kunde se framför oss (vilket jag försökt många gånger) det högtidliga tillfället när Frälsaren samlade sina

"Jag önskar att vi kunde få kyrkans medlemmar att ännu bättre förstå de förbund de sluter när de tar del av sakramentet."

apostlar runt omkring sig och se hans sorg över världens synder och över den av hans tolv apostlar som skulle förråda honom, men hur han ändå undervisade de elva som älskade honom och ingick förbund med honom, så skulle vi säkert känna i våra hjärtan att vi aldrig vill överge honom. Tänk om vi kunde se följande bild framför oss: Efter måltiden, sedan lovsången sjungits, gick Frälsaren ut tillsammans med sina apostlar. Tiden var inne då han skulle förrådas, hånas och begabbas. Lärjungarna övergav honom i denna timme av djupaste bedrövelse. Om vi kunde förstå allt detta med vår begränsade förmåga (ty begränsad är den och måste så vara, mina bröder och systrar), skulle vi då inte för all framtid önska att vandra i sanningens ljus? Om vi kunde se människornas Frälsare lida i örtagården och på korset och inse hela vidden av vad han betydde för oss skulle vi vilja hålla hans bud och vi skulle älska

Herren vår Gud av allt vårt hjärta, all vår makt, själ och förmåga och tjäna honom i Jesu Kristi namn.⁸

Det är vår plikt att noga tänka igenom förbundet vi sluter när vi tar del av sakramentet.

Jag önskar att vi kunde få kyrkans medlemmar att ännu bättre förstå de förbund de sluter när de tar del av sakramentet på våra sakramentsmöten.⁹

Jag har sett två medlemmar i kyrkan sitta tillsammans [på sakramentsmötet] och börja samtala, upphöra medan brödet och vattnet välsignades, och sedan fortsätta samtalet. ... Jag finner det chockande, och jag är säker på att Herren också gör det.¹⁰

Det är vår plikt att noggrant och eftertänksamt begrunda sakramentsbönerna när vi hör dem under våra möten. Det finns fyra väldigt viktiga saker vi sluter förbund att göra varje gång vi tar del av dessa emblem, och när vi tar del av dem visar vi att vi helt och fullt tar på oss dessa förpliktelser och de blir bindande för oss. Dessa fyra är:

1. Vi äter till minne av Jesu Kristi kropp och lovar att vi alltid ska minnas hans sargade kropp som dödades på korset.

2. Vi dricker till minne av det blod som utgöts för världens synder, som sonade Adams överträdelse och som befriar oss från våra egna synder på villkor att vi uppriktigt omvänder oss.

3. Vi sluter förbund att vi ska vara villiga att ta på oss Sonens *namn* och alltid minnas honom. När vi sluter detta förbund lovar vi att vi ska kalla oss vid hans namn och aldrig göra någonting som skulle dra skam eller vanära över det namnet.

4. Vi sluter förbund att vi ska hålla de bud som han har gett oss; inte ett bud, utan att vi är villiga att "leva av varje ord som utgår från Guds mun". [L&F 84:44.]

Om vi gör detta är vi lovade den Helige Andens ständiga vägledning och om vi inte gör detta har vi inte denna vägledning.¹¹

Jag skulle vilja ställa några frågor, och jag talar, naturligtvis, till alla medlemmar i kyrkan. Tror ni att en människa som i bön,

"Det är vår plikt att noggrant och eftertänksamt begrunda sakramentsbönerna när vi hör dem under våra möten."

ödmjukhet och tillbedjan kommer till sakramentsmötet och tar del av dessa emblem till minne av Jesu Kristi kropp och blod avsiktligt skulle bryta Herrens bud? Tror ni att en sådan människa skulle försumma att betala sitt tionde om hon verkligen insåg vad det betyder när hon tar del av sakramentet — när hon ingår förbund att ta på sig Jesu Kristi namn och alltid minnas honom samt hålla hans bud och när detta löfte förnyas vecka efter vecka? Tror ni att en sådan person skulle vanhelga sabbatsdagen eller ignorera Visdomsordet? Tror ni att han skulle glömma bort sina böner eller att han inte skulle ta hand om sina uppgifter i kvorumet och kyrkan? Det verkar omöjligt för mig att kunna bryta dessa heliga förbund vecka efter vecka inför Herren och de heliga om man vet vad dessa löften innebär.¹²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- I "Ur Joseph Fielding Smiths liv" delger president Smith sina tankar om när Frälsaren instiftade sakramentet. Varför är denna händelse viktig för dig?
- När du studerar avsnitt 1, fundera då över varför det är viktigt att närvara vid sakramentsmötet varje vecka. Hur kan du förbereda dig för sakramentsmötet? Vad kan föräldrar göra för att hjälpa sina barn att förbereda sig?
- Vad gör intryck på dig när det gäller president Smiths tankar om när han tog del av sakramentet? (Se avsnitt 2.) Vad kan vi göra för att minnas Frälsaren och hans försoning när vi tar del av sakramentet?
- Läs igenom listan av förbund i avsnitt 3. Fundera tyst över hur du känner för dessa förbund. Hur påverkar dessa förbund ditt liv?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 26:26–29; 1 Kor. 11:23–29; 3 Nephi 18:1–13; Mormon 9:29; Moroni 4–5; L&F 20:75–79; 59:9–12

Undervisningstips

"Ge deltagarna i uppgift att läsa valda frågor i slutet av kapitlet (antingen enskilt eller i mindre grupper). Be dem leta efter lärdomar i det kapitel som hör samman med frågorna. Be dem sedan låta de övriga få del av vad de diskuterade och vad de kom till insikt om" (s. vii i denna bok).

Slutnoter

1. I Conference Report, okt. 1929, s. 60; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:288.
2. "Importance of the Sacrament Meeting", *Relief Society Magazine*, okt. 1943, s. 590; se även *Frälsningens lära*, 2:289.
3. *Seek Ye Earnestly*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr (1972), s. 99.
4. I Conference Report, okt. 1929, s. 61; se även *Frälsningens lära*, 2:289–290.
5. "Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament", tal hållet vid University of Utahs religionsinstitut i Salt Lake City, 14 jan. 1961, s. 7–8.
6. "Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament", s. 8.
7. "Importance of the Sacrament Meeting", s. 591–592.
8. I Conference Report, okt 1929, s. 63; se även *Frälsningens lära*, 2:294.
9. "Fall-Atonement-Resurrection-Sacrament", s. 7.
10. *Seek Ye Earnestly*, s. 122.
11. "Importance of the Sacrament Meeting", s. 591.
12. I Conference Report, okt. 1929, s. 62–63; se även *Frälsningens lära*, 2:293.

*Joseph och Hyrum Smith: "I livet var de inte söndrade
och i döden var de inte åtskilda!" (L&F 135:3).*

Joseph och Hyrum Smith, vittnen om Jesus Kristus

”Vi höjer våra röster i tacksägelse för profeten Joseph Smiths och patriarken Hyrum Smiths liv och verksamhet och för de profeters och rättfärdiga mäns och kvinnors liv och verksamhet som har byggt på grundvalen som de lade.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Ända sedan han var väldigt ung visste Joseph Fielding Smith att hans familj hade ett särskilt band till profeten Joseph Smith. Han inspirerades av sin farfar Hyrum Smiths föredöme, en äldre broder och lojal vän till profeten Joseph. Hyrum tjänade trofast vid sin brors sida som ledare i kyrkan. Han hjälpte också till med publikationen av Mormons bok och kallades att vara ett av de åtta vittnena om boken. Den 27 juni 1844 led Joseph och Hyrum martyrdöden i Carthage i Illinois, och beseglade sina vittnesbörd om Frälsaren och hans evangelium. ”I livet var de inte söndrade och i döden var de inte åtskilda!” ((L&F 135:3).

Joseph Fielding Smith kände aldrig sina farföräldrar. Långt innan han föddes mördades hans farfar Hyrum. Hyrums hustru, Mary Fielding Smith, dog även hon ung. Joseph Fielding Smith sade: ”Jag kände aldrig farmor Smith. Jag har alltid sört över det, för hon var en av de ädlaste kvinnor som någonsin levat, men jag kände hennes goda syster, min gammelmyster Mercy Thompson, och som pojke brukade jag hälsa på i hennes hem och sitta vid hennes fötter och lyssna till berättelser om profeten Joseph Smith, och så tacksam jag är för den erfarenheten.”¹

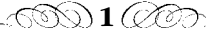
Joseph Fielding Smith lärde sig också av sin far Joseph F. Smiths exempel, som hade känt profeten Joseph Smith personligen. Joseph

Fielding Smiths sade följande om sin far: "Det fanns ingen tvekan eller osäkerhet i hans vittnesbörd. I synnerhet var det så när han talade om vår Frälsares gudomlighet eller profeten Joseph Smiths mission."²

Dessa exempel och lärdomar ledde till att Joseph Fielding Smith fick ett vittnesbörd om det återställda evangeliet som barn. "Jag kan inte minnas en tid då jag inte trodde på vår Herre och Frälsare Jesu Kristi eller profeten Joseph Smiths mission",³ sade han senare. När han undervisade om evangeliet uttryckte han ibland sitt vittnesbörd i familjetermer: "Älskar jag profeten Joseph Smith? Ja, det gör jag, precis som min far gjorde före mig. Jag älskar honom därför att han var Guds tjänare och på grund av återställelsen av evangeliet och på grund av de förmåner och välsignelser som jag och mina närstående har fått, och du och dina närstående, genom de välsignelser som förlänades den här mannen och dem som arbetade vid hans sida."⁴

Även om president Smith var tacksam för sin familjs undervisning och arv så var hans vittnesbörd hans eget. Han sade: "Jag har alltid varit mycket tacksam för det vittnesbörd som jag har fått genom Herrens Ande, att Joseph Smith, Guds profet, kallades att stå i spetsen för tidernas fullhets utdelning."⁵ Vid ett annat tillfälle vittnade han: "Jag vet, genom Guds gåva, att Joseph Smith år 1820 såg Fadern och Sonen, att Fadern presenterade sin Son, att Sonen talade till honom, frågade vad det var han ville veta. Han gav honom råd, talade om vad han skulle göra och lovade att han så småningom skulle få ytterligare ljus och att evangeliets fullhet, som då inte fanns på jordens yta, skulle återställas." Sedan uttryckte han en försäkran om att alla människor kan få samma vittnesbörd: "Varje själ på jordens yta som har en önskan att veta det har den förmånen, för varje själ som vill ödmjuka sig, och i djupaste ödmjukhet och tro, med en förkrossad ande, komma inför Herren, kommer att ta emot den kunskapen så sant som han lever."⁶

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Två teman framstår särskilt klart: att Jesus Kristus är Guds Son och att Joseph Smith var en profet.

Vi kopplar samman Jesu Kristi och Joseph Smiths namn. Kristus är Herren. Han utförde försoningsoffret. Han är uppståndelsen och livet. Genom honom uppstår alla människor som odödliga, och de som tror på honom och lyder hans lagar ska också få evigt liv.

Joseph Smith var en profet som kallats i de sista dagarna att genom uppenbarelse ta emot evangeliets frälsande sanningar och stå som laglig förvaltare, eftersom han hade makt från höjden att förvalta evangeliets förrättningar.

Eftersom de sanningar som uppenbarats genom honom är de som ska gå ut till varje nation före Kristi andra ankomst, är det naturligt att Moroni säger till Joseph Smith att hans ”namn skulle hållas för gott och ont bland alla nationer, släkten och tungomål, eller att man skulle tala både gott om det bland alla folk”. [Joseph Smith — Historien 1:33.]

Inte heller är det att undra på att Herren senare säger till profeten: ”Jordens ändar skall fråga efter ditt namn och dårarna skall göra dig till åtlöje och helvetet skall rasa mot dig,

medan de i hjärtat rena och de visa och de ädla och de dygdiga ständigt skall söka råd och myndighet och välsignelser under din hand.” (L&F 122:1–2.)

Jordens ändar börjar nu fråga efter Joseph Smiths namn och många människor i många nationer gläds över det återställda evangelium som återställts med honom som redskap.

Sedan denna tidsutdelnings början har vittnesbördet om Jesus, som det uppenbarats till Joseph Smith, undervisats i Förenta staterna, Storbritannien, större delen av Europa och Stilla havsöarna.

På senare år har det skett en nästan ofattbar expansion av verket i Mexiko, i länderna i Centralamerika och i Sydamerika.

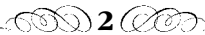
Och Asien håller nu [1971] på att öppnas för evangeliets budskap på ett sätt som aldrig tidigare skådats. Kyrkan har börjat bli

etablerad i Japan och Korea, i Taiwan och Hong Kong och vi inleder nu arbetet i Thailand, Singapore och Indonesien.

Och dagen kommer i Herrens försyn, då andra nationer som nu är stängda för sanningens budskap, ska öppna sina dörrar för oss, och Israels äldster ska gå in och berätta för de i hjärtat uppriktiga i dessa nationer om Kristus och hans rikes evangelium som åter har kommit till jorden genom profeten Joseph Smith.⁷

Joseph Smith är uppenbararen av kunskapen om Kristus och om frälsning till världen i denna tid och till detta släkte.⁸

Två teman framstår alltid särskilt klart i mitt sinne. Att Jesus Kristus är Guds Son, som korsfästes för världens synder, och att Joseph Smith var en profet kallad att inleda tidernas fullhets utdelning. Det är mitt budskap till världen.⁹

Herren kallade Joseph Smith att stå i spetsen för denna härliga tidsutdelning.

Joseph Smith ... kom och under ledning av heliga budbärare lade han grunden för Guds rike och för detta underbara och förunderliga verk så att världen kan förbereda sig för Herrens ankomst.¹⁰

Jag vet att han [Joseph Smith] kallades och utvaldes av vår himmelske Fader, att han tog emot uppenbarelser och vägledning från Guds Son som skulle bli till välsignelse för alla människor om de ville ta emot den.¹¹

Jag hyser inga tvivel om att Herren uppreste profeten Joseph Smith och gav honom uppenbarelser och bud, öppnade himlarna för honom, och kallade honom att stå i spetsen för denna härliga tidsutdelning. Jag är fullkomligt förvissad om att denne unge man, när han gick ut för att be, fick se och stå inför Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. I mitt sinne finns inga tvivel — jag vet att det är sant. Jag vet att han senare tog emot besök från Moroni, aronska prästadömet under Johannes Döparens händer, melkisedekska prästadömet under Petrus, Jakobs och Johannes händer, och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades den sjätte dagen i april 1830 på gudomlig befallning.¹²

”Joseph Smith var en profet kallad att inleda tidernas fullhets utdelning.”

När Herren skulle välja en representant som skulle stå i spetsen för detta förunderliga verk som snart skulle påbörjas ibland människobarnen”, [se L&F 4:1] valde han inte någon som var lärd i världens kunskap och traditioner. Hans vägar är inte människans vägar och inte heller är hans tankar som människans tankar [se Jes. 55:8]. Någon som var lärd i fråga om världslig kunskap skulle ha haft för många traditioner och människofilosofier att göra sig kvitt. I sin stora visdom valde Herren ett osofistikerat barn — en fjortonårig pojke. Till denne unge man uppenbarade Herren evangeliets fullhet som världen inte ville ta emot på grund av otro. Efter flera år av himmelsk vägledning — för han undervisades av budbärare från Herrens närhet — var denne unge man, Joseph Smith, förberedd att leda återställelsen av evangeliet och uppbyggandet av Guds rike.¹⁵

 3

Herren sade att denna generation skulle få hans ord genom profeten Joseph Smith.

I varje tidsålder som evangeliet finns på jorden måste det uppenbaras till Herrens profeter, och dessa måste kallas att stå som lagliga administratörer för att utföra och leda utförandet av frälsningens förrättningar för medmänniskorna.

Joseph Smith är den profet som Herren kallat i våra dagar för att återställa frälsningens sanningar och ta emot nycklarna och makten att förvalta dessa frälsande sanningar.

Till honom sade Herren: "... detta släktled skall få mitt ord genom dig." (L&F 5:10.) Och angående evangeliet som återställdes genom Joseph Smith sade Herren sedan: "Detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla nationer, och sedan skall änden komma, eller de ogudaktigas undergång." [Joseph Smith — Matteus 1:31.]¹⁴

[Jag] säger nu:

Att Joseph Smith är den hos vilken alla människor i vår tid måste söka sanningen om Kristus och hans evangelium.

Att i sinom tid kommer denne profets namn att bli känt på varje plats på jorden och bland alla människor.

Att de uppriktiga i hjärtat kommer att acceptera honom som profet och kommer att tillbe den Herre som han uppenbarat.

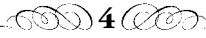
Att den kyrka han organiserade på gudomlig befallning blomstrar eftersom den följer de uppenbarelser som kom genom honom.

Att alla som tror på Joseph Smiths lärdomar och arbete enligt den kurs han utstakade skall komma till kunskap om att Jesus Kristus är Guds Son som korsfästes för världens synder.

På samma sätt som jag vet att Jesus är Kristus — och detta gör jag genom uppenbarelse från den Helige Anden — vet jag att Joseph Smith är, var och för evigt ska förbli en Guds profet. ...

I en anda av vittnesbörd och tacksägelse delar jag med mig av dessa inspirerade ord från Läran och förbunden: "Joseph Smith, Herrens profet och siare, har med undantag endast av Jesus gjort

mer för människornas frälsning i den här världen än någon annan människa som någonsin levte i den.” (L&F 135:3.)¹⁵

Joseph Smith och hans bror Hyrum var förenade i livet och i döden.

Jag är tacksam för den eviga sanningens återställelse i denna sista evangelieutdelning, för profeten Joseph Smiths och min farfar, patriarken Hyrum Smiths mission och verksamhet, och för det faktum att Guds rikes nycklar åter har överlämnats till människan på jorden.¹⁶

”Och vidare: Sannerligen säger jag dig: Välsignad är min tjänare Hyrum Smith, ty jag, Herren, älskar honom på grund av hans hjärtas redbarhet och eftersom han älskar det som är rätt för mig, säger Herren.” [L&F 124:15.]

Vem skulle inte glädjas över en sådan hyllning av förtroende och beröm från Herren? Hyrum Smith var en av de första som döptes i denna tidsutdelning. Hela sitt liv stod han vid sin bror Josephs sida och stärkte honom genom uppmuntran, tro och hängiven kärlek. Hyrum var en man med ett underbart ömt hjärta. Han besatt en djup ödmjukhet och älskade sin bror mer än han älskade sitt eget liv. Detta kan vi se i hans död genom vilken han fick ta emot en martyrs krona. Han var orädd i sitt försvar av sanningen. Han älskade sannerligen ”det som är rätt”.

Hyrum Smith föddes den 9 februari 1800 och var nästan sex år äldre än profeten. Det fanns inga hedersbetygelser till Joseph Smith som inte delades av Hyrum som gladdes med sin bror i alla de välsignelser som Herren gav honom. Samma broderliga kärlek visades av profeten Joseph Smith för hans bror Hyrum. De gick igenom samma sorger och glädjeämnen tillsammans. Samma förföljelser drabbade dem båda. De delade samma fängelsehålor för evangeliets sak och när tiden kom då deras vittnesbörd skulle beseglas, delade de martyrskapets krona. ”I livet var de inte söndrade och i döden var de inte åtskilda!” [L&F 135:3.] ...

Detta är en välförtjänt hyllning från profeten: ”Broder Hyrum, vilket troget hjärta du har! Ack, må den evige Jehova kröna ditt huvud med eviga välsignelser som belöning för den omsorg du haft om min själ! Ack, hur många sorger i livet vi delat, och än en gång

*Tillsammans beseglade Joseph och Hyrum Smith
sina vittnesbörd med sitt blod.*

är vi fjättrade av förtryckets obevekliga hand. Hyrum, ditt namn skall skrivas i Herrens lagbok, för att de som kommer efter dig skall kunna se det, så att dina gärningar kan tjäna som förebild för dem.”

Profeten sade: ”Jag kunde be i mitt hjärta att alla mina bröder skulle likna min älskade bror Hyrum, som besitter ett lamms mildhet och Jobs redbarhet, Kristi saktmod och ödmjukhet, och jag älskar honom med den kärlek som är starkare än döden, ty jag har aldrig haft skäl att tillrättavisa honom, eller han mig.”¹⁷

5

**Joseph och Hyrum Smith beseglade
sina vittnesbörd med sitt blod.**

Min farfar, patriarken Hyrum Smith kallades att hålla nycklarna till denna tidsutdelning tillsammans med profeten Joseph, hans yngre bror. Herren har sagt att efter två vittnens vittnesmål skall varje sak avgöras [se 2 Kor. 13:1]. ...

Om Joseph Smith hade stått ensam hade hans verk misslyckats, på samma sätt som Frälsarens verk behövde bekräftas av ett annat vittne, och vem kunde vittna om Kristus bättre än hans Fader? [Se Joh. 8:12–18.] Så Herren kallade en annan man att stå vid Joseph Smiths sida och hålla nycklarna till frälsning i den här tidsutdelningen som ett vittne tillsammans med honom. ...

... Hyrum kallades inte bara till kyrkans patriark, vilket var hans födslorätt, utan vid den tidpunkten sade Herren också till honom:

”Och från och med nu utser jag honom att i likhet med min tjänare Joseph vara en profet och en siare och en uppenbarare för min kyrka,

så att även han kan handla i samförstånd med min tjänare Joseph, och så att han får råd från min tjänare Joseph, som skall visa honom nycklarna varigenom han kan be om och få samt krönas med samma välsignelse och härlighet och ära och prästadöme och prästadörets gåvor som en gång gavs till honom som var min tjänare Oliver Cowdery,

så att min tjänare Hyrum kan bära vittnesbörd om det som jag skall visa honom, så att hans namn kan bli med heder ihågkommet från släktled till släktled i evigheters evighet.” [L&F 124:94–96.]

I enlighet med detta ämbete och bud, förlänade profeten Joseph Smith Hyrum alla prästadörets nycklar, befogenheter och gåvor som han, profeten, hade, och som tidigare hade förlänats Oliver Cowdery. Herren uppenbarade också för Hyrum Smith allt som var nödvändigt för att han helt och fullt skulle kunna vittna om sin bror, som profet, siare, uppenbarare och president för kyrkan, och för att tillsammans med sin bror Joseph, Jesu Kristi vittne, kunna stå i spetsen för denna tidsutdelning för tid och all evighet.¹⁸

Tillsammans med sin bror, min farfar patriarken Hyrum Smith, beseglade han [Joseph Smith] sitt vittnesbörd med sitt blod i fångelset i Carthage. Jag vill vara ett redskap i Herrens händer till att låta jordens ändar få veta att frälsningen återigen kan fås eftersom Herren upprest en mäktig siare i denna tid för att återupprätta sitt rike på jorden.¹⁹

Vi höjer våra röster i tacksägelse för profeten Joseph Smiths och patriarken Hyrum Smiths liv och verksamhet och för de profeters

och rättfärdiga mäns och kvinnors liv och verksamhet som har byggts på grundvalen som de lade.²⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Smith berättade om familjemedlemmar som hjälpte till att ge näring åt hans barndoms vittnesbörd om Joseph Smiths mission (se "Ur Joseph Fielding Smiths liv"). Vad kan vi göra för att hjälpa barnen att få ett vittnesbörd om profeten Joseph Smiths mission?
- På vilka sätt hör namnen Jesus Kristus och Joseph Smith samman? (Se avsnitt 1.) Hur har profeten Joseph Smiths verksamhet påverkat ditt vittnesbörd om Frälsaren och hans evangelium?
- Fundera över president Smiths iakttagelse att Herren kallade Joseph Smith och inte "någon som var lärd beträffande världens kunskap och traditioner" (avsnitt 2). Hur kan denna insikt hjälpa oss när vi känner oss otillräckliga inför våra uppgifter?
- I avsnitt 3 citerar president Smith Läran och förbunden 5:10 och 135:3. Hur skulle du förklara dessa verser för någon som inte känner till Joseph Smiths mission?
- Vad kan du lära dig av förhållandet mellan Joseph Smith och hans bror Hyrum? (Se avsnitt 4.)
- Vad får du för känslor när du tänker på att Joseph och Hyrum Smith beseglade sina vittnesbörd med sitt blod? (Se avsnitt 5.) Hur kan vi hedra deras offer?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Joseph Smith Translation, Genesis 50:30–31; 2 Nephi 3:5–15; L&F 11:11–26; 76:22–24; 135

Undervisningstips

Ett sätt att uppmuntra till flitigt lärande är att lyssna uppmärksamt när någon ställer en fråga eller yttrar sig. "Att lyssna är ett uttryck för kärlek. Det kräver ofta uppoffringar. När vi verkligen lyssnar på andra avstår vi ofta från att säga det vi tänkt, så att andra kan få uttrycka sig" (*Undervisning: Den högsta kallelsten*[2000],s 66).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1962, s. 44.
2. I Bryant S. Hinckley, "Joseph Fielding Smith", *Improvement Era*, juni 1932, s. 459.
3. I Conference Report, apr. 1962, s. 44.
4. I Conference Report, apr. 1960, s. 73.
5. I Conference Report, apr. 1962, s. 45.
6. I Conference Report, okt. 1949, s. 88–89.
7. I Conference Report, okt. 1970, s. 6.
8. "Den sista utdelningens förste profet", *Nordstjärnan*, dec. 1979, s. 23.
9. I Conference Report, apr. 1920, s. 108–109.
10. I Conference Report, apr. 1920, s. 107.
11. I Conference Report, okt. 1949, s. 88.
12. "To Know for Ourselves", *Improvement Era*, mars 1970, s. 3.
13. *Essentials in Church History* (1950), s. 20–21.
14. I Conference Report, okt. 1970, s. 6.
15. "Den sista utdelningens förste profet", s. 24.
16. "A Witness and a Blessing", *Ensign*, juni 1972, s. 130.
17. "Hyrum Smith: A Tribute by Joseph Fielding Smith", *Improvement Era*, feb. 1933, s. 201; kursivering borttagen från originalet; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 481.
18. I Conference Report, okt. 1930, s. 91; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 1:162.
19. "Den sista utdelningens förste profet", s. 24.
20. "Ogden Temple Dedicatory Prayer", *Ensign*, mars 1972, s. 9.

President Joseph Fielding Smith, en hängiven tjänare i Herrens rike

Guds kyrka och rike

”Låt alla människor med säkerhet veta att detta är Herrens kyrka och att han leder dess verksamhet. Vilket privilegium det är att vara medlem i en så gudomlig institution!”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Joseph Fielding Smiths verksamhet som president för kyrkan, från 23 januari 1970 till 2 juli 1972 var kulmen av en livstids hängivenhet i Herrens rike. Han skämtade om att han fick sin första uppgift i kyrkan som baby. När han var nio månader gammal följde han och hans far, president Joseph F. Smith med Brigham Young till S:t George i Utah för att närvara vid invigningen av templet i S:t George.¹

Som ung man verkade Joseph Fielding Smith som heltidsmissionär och kallades senare till president i ett prästadömskvorum och medlem i generalkommittén för Unga mäns gemensamma utbildningsförening (föregångaren till dagens Unga män-organisation). Han arbetade också som sekreterare på kyrkans historieskrivares kontor, och han hjälpte i tysthet sin far som inofficiell sekreterare när hans far var president för kyrkan. Genom dessa tjänandetillfällen lärde sig Joseph Fielding Smith att uppskatta kyrkans inspirerade organisation och dess roll i att leda individer och familjer till evigt liv.

Joseph Fielding Smith ordinerades till en Herren Jesu Kristi apostel den 7 april 1910. Han verkade som medlem i de tolv apostlarnas kvorum i nästan 60 år, varav nästan 20 år som president för kvorumet. Som apostel hjälpte han till att leda kyrkan i hela världen. Han var delaktig i många av kyrkans uppgifter, verkade

som kyrkohistoriker, president för Salt Lake-templet, president för Utahs genealogiska förening och rådgivare i första presidentskapet.

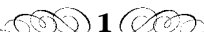
Joseph Fielding Smith var en enkel och anspråkslös man som aldrig eftersträvade dessa ämbeten. Men när Herren kallade honom att tjäna, lydde han villigt och entusiastiskt. Han visade sin hängivenhet i tysthet en dag när han vid 89 års ålder gick till ett möte. När han gick från sitt hem halkade han och ramlade nedför trappan. Trots att han gjorde illa sitt ben gick han omkring en halv kilometer och, som han sade, ”haltade som en gammal man”, för att utföra sin plikt. Efter mötet gick han hem igen där han till slut lät en läkare undersöka honom. Läkaren upptäckte att president Smiths ben hade flera frakturer. President Smith kommenterade senare upplevelsen. ”Mötet blev lite långt”, sade han. ”Men det blir ju de flesta möten.”²

I ett budskap till sista dagars heliga ungdomar delade president Smith med sig av följande anledning att vara så hängiven kyrkans verk:

”Jag vet att Gud lever. Jag vet att Jesus Kristus är Faderns enfödde Son i köttet. Jag har en fullkomlig tro på profeten Joseph Smiths och hans efterträdares uppgift.

Jag vet att vi har sanningen i Jesu Kristi eviga evangelium, lika väl som jag vet att jag lever. Om jag inte visste det skulle jag inte vilja vara här eller ha något med detta arbete att göra. Men jag vet det med varje fiber i min kropp. Gud har uppenbarat det för mig.”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Efter århundraden av andligt mörker och avfall har Herren återställt sitt evangelium och organiserat sin kyrka på jorden.

Herren har återställt evangeliet och än en gång organiserat sin kyrka på jorden. Anledningen till en sådan återställelse är det faktum att världen i flera århundraden hade befunnit sig i andligt mörker, utan myndigheten och utan förståelsen. De visste inte hur de skulle tillbe den levande Guden. ...

Det eviga förbundet hade brutits, den rätta förståelsen för evangeliets principer hade gått förlorad genom avfallet, rätten att officiera

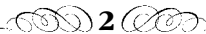
i evangeliets förrättningar hade upphört bland människobarnen. Det blev nödvändigt att allt detta skulle återställas, och att tron skulle öka bland folket genom att himlarna öppnades och evangeliet återupprättades.

Så Herren sände sina budbärare från sin närhet, med evangeliets fullhet, och med prästadörets makt och myndighet att förläna människan, och gav dem befallningar ... för Herren visste vilket elände som skulle drabba världen, och det var hans vilja att folket skulle varnas och få möjlighet att ta emot evangeliet så att de kunde omvända sig och vända sig bort från sin orättfärdighet och tjäna Herren [se L&F 1:17–23].⁴

Vi förkunnar att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Guds rike på jorden, den enda plats där människan kan få lära sig frälsningens sanna lära och finna det heliga prästadörets myndighet.⁵

Mina älskade bröder och systrar: Jag är mer tacksam än ord kan beskriva för de välsignelser som Herren har gett till mig, och till de trofasta medlemmarna i sin kyrka i världens olika nationer, och till alla sina barn överallt.

Jag tackar honom varje dag i mitt liv för att han i dessa sista dagar har återställt sitt eviga evangelium för allas frälsning som vill tro och lyda dess lagar.⁶

Herren själv leder kyrkans verk, och det är vår förmån att få vara medlemmar i den.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är i bokstavlig betydelse Guds rike på jorden.⁷

Jag vill säga att ingen man på egen hand kan leda denna kyrka. Det är Herren Jesu Kristi kyrka. Han står vid rodret. Kyrkan bär hans namn, har hans prästadöme, administrerar hans evangelium, predikar hans läror, utför hans verk.

Han väljer ut män och kallar dem att vara redskap i hans händer för att genomföra sina avsikter, och han vägleder dem i deras arbete. Men män är bara redskap i Herrens händer, och all heder och ära för allt som hans tjänare utträttar bör tillfalla honom för evigt.

Om detta var människans verk skulle det misslyckas, men det är Herrens verk och han misslyckas inte. Och vi har blivit lovade att om vi håller buden och är trofasta vårt vittnesbörd om Jesus och varje förtroende, kommer Herren att vägleda oss och sin kyrka på rättfärdighetens stigar för att hans avsikter ska uppfyllas.⁸

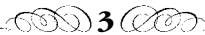
Till alla kyrkans medlemmar i hela världen vill jag säga att denna kyrka har ett gudagivet uppdrag att genomföra under ledning av Jesus Kristus, vår Frälsare, och ingenting kommer att stoppa hans planer rörande det. Det kommer att uppfylla vår himmelske Faders plan. Jag hoppas att de heliga runtom i världen dagligen tackar Herren för sitt medlemskap i hans kyrka och för profeten Joseph Smiths uppdrag att återställa evangeliet till vår glädje och lycka.⁹

Till alla uppriktiga människor i alla länder säger vi: Herren älskar er. Han vill att ni ska få evangeliets alla välsignelser. Han bjuder er nu att tro på Mormons bok, att acceptera Joseph Smith som profet samt att komma in i hans jordiska rike och därigenom bli arvingar till evigt liv i hans himmelska rike.¹⁰

Det har aldrig funnits en tid sedan kyrkan organiserades då en människa har lett kyrkan. Det var inte så på Joseph Smiths eller Brigham Youngs tid och det har inte varit så sedan dess. Det är Herrens verk, och glöm inte att det är den Allsmäktige som utför sitt arbete och inte människan.¹¹

Jag vet att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Guds rike på jorden, och att den som den nu är uppbyggd och styrd har Herrens godkännande och rör sig i den riktning han har avsett.

Låt alla människor med säkerhet veta att detta är Herrens kyrka och att han leder dess verksamhet. Vilken förmån det är att vara medlem i en så gudomlig institution!¹²

Kyrkan har organiserats för att hjälpa medlemmar att finna lycka och glädje i det här livet och evigt liv i det tillkommande.

Herren har upprättat allting i ordning och har gett oss ett fullkomligt system. Människan kan inte förbättra det. Om vi skulle kunna utföra det som Herren har uppenbarat, så som han har uppenbarat

det, skulle allt bli fullkomligt, för organisationen är en fullkomlig organisation; dess teori — dess plan — är felfri.¹³

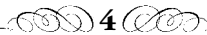
Herren har i sin kyrka satt upp en prästadömsorganisation med apostlar och profeter som överhuvud. Och han har också gett oss andra organisationer till hjälp för prästadömet.

I varje evangelieutdelning finns det särskilda behov som behöver tillgodoses, problem att lösa och hjälp som måste ges medlemmarna i kyrkan för att de ska kunna arbeta på sin frälsning ”med fruktan och bävan” inför Herren. (Se Fil. 2:12.) Därför har vi biorganisationer [Hjälpföreningen, Unga män, Unga kvinnor, Primärföreningen och Söndagsskolan] som ska hjälpa prästadömet. De är organiserade på ett sådant sätt att de ska tillgodose människornas behov under vilka sociala förhållanden de än lever. De är en del av Guds rike och är avsedda att hjälpa medlemmarna i kyrkan att fullkomna sina liv och göra de saker som garanterar dem lycka och glädje i detta liv och evigt liv i det tillkommande. ...

Kyrkan och dess organisationer utgör en serviceorganisation till hjälp för familjen och individen. Hemlärare, prästadömsledare och biskopar är utsedda att leda dem som de arbetar med till evigt liv i vår Faders rike, och biorganisationerna finns till för att hjälpa till i detta stora frälsningsverk.

Vi kan inte tillräckligt starkt betona det stora behovet av att använda dessa program till nytta och välsignelse för alla vår Faders barn. ...

Om vi alla gör allt vi bör för att föra fram kyrkans program, kommer Herren att välsigna oss så rikt att framgång ska kröna vårt arbete och följden ska bli frid och glädje här och evig upphöjelse i livet efter detta.¹⁴

Genom vårt tjänande i kyrkan uttrycker vi vår kärlek till andra och vår uppskattning för Herrens oändliga tjänande.

Herren är med kyrkan. Han vägleder oss. Hans ande vilar på detta folk. Det han begär av oss är att vi tjänar honom i ödmjukhet och enighet i hjärta och själ.¹⁵

"Det tjänande du utför går inte obemärkt förbi den Gud som du tjänar och för vars sak du är engagerad."

Vår Frälsare kom till världen för att lära oss att älska varandra, och eftersom han gjorde det genom att lida och dö för att vi skulle få leva, borde vi då inte uttrycka vår kärlek till våra medmänniskor genom att tjäna dem? Borde vi inte visa vår uppskattning för den oändliga gåva han gav oss genom att verka för hans sak?

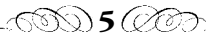
Den människa som bara gör de saker i kyrkan som rör honom själv kommer aldrig att nå upphöjelse. En man som till exempel är villig att be, betala sitt tionde och sina offergåvor, och utföra de plikter som hör till hans privatliv och inget annat, kommer aldrig att nå fullkommandets mål.¹⁶

Vägra aldrig att tjäna. När en ledare ber om din hjälp, tacka då glatt ja och gör ditt bästa i din uppgift. Herren förväntar sig detta av oss, och vi har slutit förbund att göra det. Detta förhållningsätt

ger oss lycka och frid och på samma gång får de som vi tjänar ta emot stora välsignelser. Läraren får mer än den som undervisas; välsignelserna vi får tillbaka när vi tackar ja till att verka i kyrkan är mycket större än de välsignelser vi kan ge andra. Den som vägrar att tjäna eller undviker ansvar som han har fått i kyrkan löper stor risk att mista Andens vägledning. Så småningom blir han ljummen och likgiltig inför alla sina plikter, och likt växten som inte får näring eller vatten, torkar han ut och dör en andlig död.¹⁷

Det tjänande du utför går inte obemärkt förbi den Gud som du tjänar och för vars sak du är engagerad.¹⁸

Det är min bön att vi alla tillsammans, som sanna bröder och systrar i Herrens rike, ska engagera oss i det stora arbete som ligger framför oss.¹⁹

I denna tidsutdelning kommer Guds rike och Herrens verk att spridas i världen.

En evangelieutdelning inleds när gudomligt utvalda ledare, på uppdrag av Gud, förlänas makt och myndighet att sprida Guds ord och betjäna i alla evangeliets förrättningar.

Det har funnits tider när evangeliet har dragits undan från människan på grund av deras överträdelser. Så var det på Noas tid. Israel vände sig bort från Herren och fick leva i mörker i många generationer innan Jesu Kristi ankomst, och när han kom återställde han evangeliets fullhet. Han sände lärjungar för att förkunna hans budskap över hela världen, men det dröjde inte många århundraden innan folket återigen hade blivit orättfärdigt och miste myndigheten att handla i Herrens namn. Detta gjorde att det blev nödvändigt för himlarna att öppnas och för en ny evangelieutdelning att inledas för att förbereda för den dag då vår Herren ska komma ned bland molnen för att regera på jorden i härlighet under tusen år. Och den dagen är nära för handen.²⁰

Sjelva evangeliet har varit detsamma under alla tidsutdelningar. Frälsningsplanen är densamma för alla vår Faders barn i alla tider. Då och då har den gått förlorad på grund av människans avfall, men när Herren har haft ett folk på jorden har de erbjudits samma frälsnings lagar och sanningar som han har uppenbarat för oss.

Men i vår tid har vi fått någonting som ingen tidigare fått. I den här tidsutdelningen har Herren tillkännagett att kyrkan aldrig mer ska ledas vilse. Den här gången är evangeliet här för att stanna. Den här gången ska den uppenbarade sanningen förbereda folket för Människosonens andra ankomst, och kyrkan kommer att vara organiserad i hela världen när Herren kommer för att regera under de tusen åren av frid och rättfärdighet.²¹

Vi är medlemmar i en världskyrka, en kyrka som har livets och frälsningens plan, en kyrka som Herren själv har rest upp i dessa sista dagar för att föra ut sitt frälsningsbudskap till alla sina barn över hela jorden. ...

Vi har uppnått den resning och styrka som gör det möjligt för oss att genomföra det uppdrag vi fått av Herren genom profeten Joseph Smith att föra återställelsens glada budskap till varje nation och till alla folk.

Men vi ska inte bara predika evangeliet i varje nation före Människosonens andra ankomst, utan vi ska också föra omvända till kyrkan och upprätta församlingar av heliga bland dem.²²

Guds rike och Herrens verk kommer att spridas allt mer. Det kommer att gå fram snabbare i världen i framtiden än det har gjort tidigare. Så har Herren sagt, och Anden bär vittne om det. Och även jag vittnar om det, för jag vet att det är sant. Guds rike är här för att växa, sprida sig till andra länder, slå rot på jorden, och förbli där Herren har upprest det genom sin egen makt och sitt eget ord, för att aldrig mer förstöras, utan stanna kvar tills den Allsmäktiges avsikter har uppfyllts — varje princip som profeterna har talat om sedan världens grundläggning. Det är Guds verk som han själv enligt sin egen visdom och inte enligt människans visdom har återställt till jorden i de sista dagarna.²³

Evangeliet är till för alla människor och kyrkan ska etableras överallt, i alla nationer, ända till världens ändar, före människosonens andra ankomst.²⁴

Jag vet och vittnar om att Herrens avsikter på jorden ska uppnås. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är här för att stanna. Herrens verk ska segra. Ingen makt på jorden kan förhindra spridandet av sanningen och predikandet av evangeliet i varje nation.²⁵

Jag lämnar min välsignelse med er och min försäkran om att Gud är med sitt folk och att verket som vi är en del av ska triumfera och gå framåt tills Herrens eviga avsikter har uppfyllts.²⁶

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur kan vi följa president Smiths föredöme i vårt tjänande i kyrkan? (Se ”Ur Joseph Fielding Smiths liv”.)
- Fundera över president Smiths undervisning om evangeliets återställelse (se avsnitt 1). Vad känner du när du tänker på att du lever i en tid när Herrens kyrka har återställts till jorden?
- President Smith vittnade om att Jesus Kristus står vid rodret för kyrkan (se avsnitt 2). Hur kan du dela med dig av ditt vittnesbörd om denna sanning med någon som inte är medlem i kyrkan?
- Hur har kyrkans organisationer och program hjälpt dig att få de välsignelser som omnämns i avsnitt 3? Hur har de hjälpt din familj?
- President Smith sade: ”Vår Frälsare kom till världen för att lära oss att älska varandra” (avsnitt 4). På vilka sätt kan vi följa Frälsarens kärleksfulla exempel när vi verkar som hemlärare eller besökslärare?
- När du går igenom avsnitt 5, lägg då märke till hur vår tidsutdelning skiljer sig från andra. Hur kan denna förståelse påverka vårt tjänande i kyrkan? Vad får du för känslor när du tänker på att förbereda världen för Frälsarens andra ankomst?

Skriptställen som hör till detta ämne:

Mosiah 18:17–29; L&F 1:30; 65:1–6; 115:4; 128:19–22

Undervisningstips

”När du varierar inlärningsaktiviteterna, har eleverna en benägenhet att förstå evangelieprinciperna bättre och minnas mer. En noggrant utvald metod kan förtydliga en princip, göra den mer intressant och mer minnesvärd” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 89).

Slutnoter

1. Se Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 16.
2. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 4.
3. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, jan. 1971, s. 5.
4. I Conference Report, okt. 1944, s. 140–141.
5. "Ut ur mörkret", *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 293.
6. I Conference Report, apr. 1970, s. 4.
7. "Använd kyrkans program", *Nordstjärnan*, mars 1971, s. 68.
8. I Conference Report, apr. 1970, s. 113.
9. Se "Ty så skall min kyrka kallas", *Nordstjärnan*, aug. 1970, s. 228.
10. "Råd till de heliga och till världen", *Nordstjärnan*, dec. 1972, s. 494.
11. I Conference Report, okt. 1968, s. 123.
12. I Conference Report, okt. 1970, s. 8.
13. "The One Fundamental Teaching", *Improvement Era*, maj 1970, s. 3.
14. "Använd kyrkans program", s. 67–68.
15. "The One Fundamental Teaching", s. 3.
16. I Conference Report, apr. 1968, s. 12.
17. I Conference Report, apr. 1966, s. 102.
18. I Conference Report, apr. 1970, s. 59.
19. I Conference Report, apr. 1970, s. 114.
20. "A Peculiar People: Gospel Dispensations", *Deseret News*, 5 dec. 1931, Kyrkodelen, s. 6.
21. "A Call to Serve", *New Era*, nov. 1971, s. .
22. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 5.
23. I Conference Report, okt. 1968, s. 123.
24. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 176.
25. "Råd till de heliga och till världen", s. 495.
26. I Conference Report, apr. 1970, s. 148–149.

Vittnen till Mormons bok

”Det tycks mig som om ingen medlem i denna kyrka borde vara tillfreds förrän han eller hon har läst Mormons bok om och om igen, och noggrant begrundat den så att han eller hon kan bära vittne om att den verkligen är en uppteckning inristad med den Allsmäktiges inspiration.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith verkade som kyrkans historiker och skrivare från mars 1921 till februari 1970. I denna egenskap bidrog han till att skaffa fram originaldokument som var av historiskt värde för kyrkan. Ett av dessa dokument var ett handskrivet vittnesbörd undertecknat David Whitmer, ett av de tre särskilda vittnena om Mormons bok. President Smith fick också förmånen att ta hand om ett handskrivet vittnesbörd av Oliver Cowdery, ett annat av de tre vittnena om Mormons bok. Efter att ha kopierat dessa två dokument för hand, läste president Smith upp dem i minst två offentliga tal — ett i mars 1939 och ett annat under oktoberkonferensen 1956.

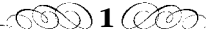
Trots att president Smith kände att dessa skrivna vittnesbörd var tillräckligt viktiga för att dela med sig av, talade han oftare om ett annat vittnesbörd om Mormons bok — sitt eget — som han fick långt innan han började arbeta på kyrkans historikers kontor. Han sade: ”Jag började läsa Mormons bok innan jag var gammal nog att vara diakon, och jag har läst den ända sedan dess, och jag vet att den är sann.”¹ ”Jag har läst den många, många gånger”, berättade han för de sista dagars heliga. ”Jag har inte läst den tillräckligt. Den innehåller fortfarande sanningar som jag kan fortsätta söka och finna, för jag behärskar dem inte, men jag vet att den är sann.”²

En ängel visade guldplåtarna för Oliver Cowdery och David Whitmer, två av de tre vittnena, med Joseph Smith närvarande. Ängeln visade senare plåtarna för Martin Harris, det tredje vittnet.

President Smiths avsikt med att dela med sig av dessa vittnesbörd om Mormons bok var att uppmuntra andra att skaffa egna vittnesbörd. Han förkunnade: ”Jag bär vittne till er om att Herren har gjort det mycket klart för mig genom uppenbarelse som jag har tagit emot — och många av er som är här kan bära vittne på samma sätt — att dessa saker är sanna, att detta är ett privilegium för varje uppriktig person som vill försöka läsa med en bön i hjärtat och en önskan att få veta huruvida boken är sann eller inte. Och han kommer att få det vittnesbördet enligt löftet som gavs till Moroni, som förseglade uppteckningarna för att de skulle komma fram i tidernas fullhets utdelning.”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Mormons bok är en helig uppteckning som innehåller det eviga evangeliet och bär vittne om Jesus Kristus.

Mormons bok är den heliga historien om de forna invånarna på den amerikanska kontinenten, och innehåller deras profeters förutsägelser, Herrens bud till dem och dessa forna folkslags historia och öde. Det är den amerikanska skriftsamlingen och är lika helig och inspirerad som Bibeln som innehåller hebréernas heliga uppteckningar från det östra halvklotet.⁴

De nephitiska profeterna bad om och eftersträvade flitigt att deras skrifter skulle bevaras för att komma fram och tala som från de döda, för att bära vittne till Lehis efterkommande, och även till jude och icke-jude, om att Gud för dem hade uppenbarat evangeliets fullhet. De önskade att människan i dessa sista dagar skulle kunna bringas till omvändelse och tro på Gud genom vittnesbörden som gavs till dessa nephitiska profeter många århundraden tidigare. Faktum är att Mormons bok lär oss att detta är bokens främsta syfte, som det står i många av dess avsnitt. ...

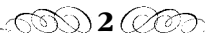
... Herren gjorde det mycket klart för de nephitiska profeterna att deras historia och profetior skulle bli bevarade för att komma fram i de sista dagarna som ett vittne om Jesus Kristus och för att etablera hans evangelium bland folket. Nephi profeterade för icke-judarna och judarna om vår tid och lämnade sitt vittnesbörd för dem på

ett mycket kraftfullt och talande sätt. (2 Nephi 33.) Moroni gjorde samma sak. (Moroni 10:24–34.)⁵

Nephi, en av den israelitiska kolonins första profeter, förutsåg nästan sex hundra år innan den kristna eran, att när uppteckningarna innehållande hans folks historia skulle uppenbaras ur stoftet skulle det vara i en tid då människor skulle ”förneka Guds, Israels Heliges, makt”, och de skulle säga: ”Lyssna till oss och hör vår lära. Ty se, det finns ingen Gud idag, ty Herren och Återlösaren har utfört sitt verk, och han har givit sin makt åt människor.” [2 Nephi 28:5.] Och när en ny skriftsamling skulle presenteras för dem, innehållande historien om folket på västra halvklotet, skulle många av dem säga: ”En bibel! En bibel! Vi har en bibel och det kan inte finnas någon mer bibel.” [2 Nephi 29:3.]

... Denna nya skriftsamling skulle vittna om Kristus och innehålla det eviga evangeliet, men den skulle också vittna om de judiska skrifterna — Bibeln. Och dessa två uppteckningar skulle enligt Nephis, hans fars och Israels son Josephs profetior, växa samman och bära vittnesbörd om det eviga evangeliet [se 2 Nephi 3:11–13; 29:10–14]. Som ett sådant vittne står dessa uppteckningar idag och vittnar om sanningen till allas fördömelse som förkastar dess lärdomar.⁶

Jag vet att Joseph Smith översatte Mormons bok genom Guds gåva och makt, och att den har kommit fram ”för att övertyga jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer”. [Mormons boks titelblad.]⁷

I enlighet med vittneslagen kallade Herren särskilda vittnen att vittna om Mormons bok.

Det finns en lag som är tydligt uttalad i skrifterna angående vittnesbörd och utnämningen av vittnen. Denna lag har Herren alltid följt när han har gett människan nya uppenbarelser.⁸

I alla tider har denna lag [vittneslagen] varit permanent och definitiv. Om vi hade uppteckningar från alla tidsåldrar skulle vi se att när Herren har upprättat en tidsutdelning, har det funnits fler än ett vittne som kunnat vittna om honom. Paul skrev till korintierna:

”Efter två eller tre vittnens samstämmiga vittnesmål skall varje sak avgöras.” [2 Kor. 13:1.]⁹

Angående framkomsten av Mormons bok sade Herren att han skulle utse vittnen. Det skulle finnas tre särskilda vittnen som skulle bära vittne för världen och, som han sade:

”Och det finns ingen annan som skall se den, förutom några få enligt Guds vilja för att bära vittnesbörd om hans ord till människobarnen. Ty Herren Gud har sagt att de trofastas ord skall tala som om de kom från de döda.

Därför skall Herren Gud börja frambringa bokens ord. Och genom så många vittnens mun som synes honom gott skall han stadfästa sitt ord. Och ve den som förkastar Guds ord!” (2 Nephi 27:13–14.)¹⁰

De tre männen som kallades att tjäna som särskilda vittnen om Mormons boks framkomst genom Guds kraft, är Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris. ... De hjälpte Joseph Smith att upprätta detta förunderliga verk i denna tidsutdelning. ...

Deras vittnesbörd är att de blev besökta av en ängel från Guds närhet, som lade framför dem guldplåtarna från vilka Mormons bok översattes, och gav dem instruktioner. De fick se inristningarna på plåtarna medan bladen vändes ett efter ett inför dem, och de hörde Guds röst förkunna från himlen att översättningen skett genom Guds gåva och makt, och befalla dem att bära vittne om det för hela världen. Dessa tre vittnen förblev trogna sina vittnesbörd genom motgångar, förföljelser och alla livets skeden. De hade sett plåtarna i en ängels närvaro och hört Guds röst tala till dem från himlen.

Det fanns åtta andra vittnen som också fick se plåtarna, röra vid dem och noggrant undersöka inristningarna på dem, när Joseph Smith visade dem plåtarna. Deras vittnesbörd har också getts till världen och finns i varje exemplar av Mormons bok. Alla dessa åtta män höll fast vid detta vittnesbörd fram till sin död.

Dessa tolv vittnen [inklusive Joseph Smith], fyra av vilka såg änglar och fick himmelska syner, och åtta som såg plåtarna så som de blev visade dem av Joseph Smith, är allt som Herren ansåg nödvändigt för att upprätta sanningen om Mormons bok, som han

Joseph Smith visade guldplåtarna för de åtta vittnena.

lovade genom Nephi att han skulle göra. "Och ve den som förkastar Guds ord!" Dessa mäns vittnesbörd uppfyller lagen mer än väl.¹¹

Joseph Smith ... var ensam om den första synen, ensam när Moroni kom med sitt budskap till honom, ensam när han tog emot plåtarna. Men efter det var han inte ensam. Herren kallade andra vittnen. Farmor Smith [Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith] säger i sin historia att profeten kom hem och grät av glädje efter att vittnena hade sett plåtarna under ledning av en Guds ängel, för, sade han: "Bördan har lättats och jag är inte längre ensam."¹²

 3

De tre vittnena förblev trogna sina vittnesbörd om Mormons bok.

Samtliga tre särskilda vittnen tog avstånd ifrån och lämnade kyrkan. Oliver Cowdery och Martin Harris kom tillbaka och bad ödmjukt om medlemskap i kyrkan, och båda dog som fullvärdiga medlemmar. David Whitmer kom aldrig tillbaka till kyrkan, men alla tre av dessa män förblev trogna det vittnesbörd som de gav till världen, som finns att läsa i varje exemplar av Mormons bok.¹³

Detta är ett vittnesbörd av David Whitmer, som han gav i Richmond, Missouri, den 19 mars 1881, som kopierats av originaldokumentet som publicerades i *The Richmond Conservator* samma datum.

”Till alla nationer, släkten, tungomål och folk som kommer att ta del av dessa ord —

då det påstås av en John Murphy från Polo [Caldwell County], Missouri, att jag i en konversation med honom förra sommaren förnekade mitt vittnesbörd som ett av de tre vittnena om Mormons bok —

i den avsikt att han må förstå mig nu, om han inte gjorde det då, och att världen må veta sanningen, önskar jag nu, i livets solnedgång, och i gudsfruktan, en gång för alla göra följande offentliga uttalande:

”Jag har aldrig någonsin förnekat det vittnesbörd eller någon del därav som sedan så länge har publicerats i den boken, som ett av de tre vittnena.

De som känner mig bäst vet att jag alltid har hållit fast vid det vittnesbördet, och för att ingen må bli vilseledd eller betvivla mina nuvarande åsikter angående detsamma, bekräftar jag än en gång sanningen i alla mina yttranden som då gjordes och publicerades.”¹⁴

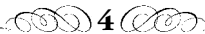
Låt mig nu säga något om Martin Harris. ... Medan han fortfarande stod fast vid sitt vittnesbörd om Mormons bok var han i många år missnöjd med kyrkan. Men någon tid efter det att de heliga kommit till Utah för några av våra goda bröder efter honom, fann honom, förnyade hans intresse för kyrkan samt förde honom

tillbaka. Han kom hit ut [Utah], döptes om, levde här några år, och bar sitt vittnesbörd bland nybyggena. Han dog här och begravdes [i Clarkston, Utah].

Nu kommer vi till Oliver Cowdery. Hur är det med Oliver Cowdery, den viktigaste av de tre, som var med Joseph Smith så många gånger när änglar visade sig och nycklar återställdes? Hur var det med honom? Han lämnade kyrkan och blev mycket bitter, men förnekade aldrig sitt vittnesbörd. Vissa personer har sagt att han gjorde det, men han gjorde det aldrig. Han var alltid trogen mot sitt vittnesbörd ...

Sedan de heliga drivits ut ur Nauvoo och var ute på slätterna och allt såg som mörkast ut (Sidney Rigdon sade att de hade gått mot sin undergång, att de inte fanns något hopp för dem och tidningarna skrev att de inte kunde överleva!), under dessa förhållanden bad Oliver Cowdery ... att få komma tillbaka till kyrkan. ... Han fick komma tillbaka och förberedde sig för en mission till Storbritannien när han blev sjuk och dog. Han dog i David Whitmers hem, bärande vittnesbörd om sanningen.¹⁵

Varje medlem i kyrkan kan vara ett vittne om Mormons bok.

Dessa är inte de enda vittnen som kan tala om Joseph Smiths gudomliga mission eller om att Mormons bok är sann. I Mormons bok ges ett löfte om att alla som önskar veta om den är sann och innehåller Herrens ord kan få veta om den är sann om de frågar med ett uppriktigt hjärta, med ett ärligt uppsåt och med tro på Kristus, för han ska uppenbara det för dem genom den Helige Andens kraft [se Moroni 10:3–5]. Det finns hundratusentals människor som har prövat detta löfte och med fullständig uppriktighet kan säga att de har fått den kunskapen.¹⁶

Jag vet lika säkert att denna Mormons bok ur vilken jag har läst är Guds ord och uppenbarades så som Joseph Smith förkunnade att den uppenbarades, som jag vet att jag står här och ser era ansikten. Varje själ på jordens yta som har tillräcklig intelligens för att förstå kan få veta den sanningen. Hur kan han få veta det? Allt han behöver göra är att följa den formel som gavs av Herren själv när

"Vi kan få inspiration och en känsla av fridfull glädje och tillfredsställelse när vi läser denna bok uppriktigt och under bön."

han förkunnade för judarna att de som vill göra hans Faders vilja ska förstå om hans lära är från Gud eller om han talar av sig själv [se Joh. 7:17]. Mitt vittnesbörd till hela världen är att denna bok är sann. ...

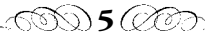
Jag vet att de tre vittnenas vittnesbörd som står skrivet i varje exemplar av Mormons bok är sant, att de stod inför en Guds ängel som förkunnade för dem att uppteckningen som den översatts var korrekt, och att deras vittnesbörd om att Gud talade till dem från himlen och kallade dem att bära vittnesbörd om detta faktum är sant. Det finns ingen som inte kan få samma vittnesbörd om han önskar ta emot det, genom att läsa den här boken trofast och under bön, med en önskan om att veta sanningen, som Moroni har förkunnat genom uppenbarelse. Han ska få veta sanningen angående återställelsen av dessa skrifter som gavs till de forna invånarna på denna kontinent.¹⁷

Det tycks mig som om ingen medlem i denna kyrka borde vara tillfreds förrän han eller hon har läst Mormons bok om och om igen, och noggrant begrundat den så att han eller hon kan bära vittne om

att den verkligen är en uppteckning inristad med den Allsmäktiges inspiration, och att dess historia är sann. ...

Ingen medlem i denna kyrka kan befinnas värdig i Guds närhet som inte allvarligt och noggrant läst Mormons bok.¹⁸

När man läser Mormons bok vet man att man läser sanningen. Varför? Därför att Gud instruerade män att skriva om dessa händelser så som de skedde, och han gav dem visdomen och inspirationen att göra detta. Följaktligen skrevs uppteckningarna av män som trodde på Gud. Dessa uppteckningar föll i avfällingars händer, men historikerna skrev och talade så som de manades att göra av den Helige Anden, och vi vet att det som de skrev är sant för att Herren har satt sin godkännande stämpel på den [se L&F 16:6].¹⁹

När vi fortsätter läsa Mormons bok uppriktigt och under bön, blir den oss mer och mer kär.

Alla som uppriktigt har läst Mormons bok har imponerats av dess sidors inspirerade innehåll. ... Vi kan få inspiration och en känsla av fridfull glädje och tillfredsställelse när vi läser denna bok uppriktigt och under bön.²⁰

När jag läser Mormons bok imponeras jag mer och mer av dess helighet, av budskapet den innehåller i försvar av Herren Jesu Kristi mission, och det evangelium som har återställts i tidernas fullhets utdelning för själarnas frälsning. Denna uppteckning blir mig mer kär för var dag som går, då jag bevittnar uppfyllandet av profetior som gavs av dessa profeter som nu talar från de döda, och från stoftet till världens nationer, ropar omvändelse till dem, och kallar dem att tro på Kristus.²¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Smith sade att han inte hade läst Mormons bok tillräckligt (se "Ur Joseph Fielding Smiths liv"). Vad kan vi lära oss av denna iakttagelse?

- I avsnitt 1 i det här kapitlet finns några av president Smiths lärdomar om avsikten med Mormons bok. Hur har dessa avsikter uppfyllts i ditt liv?
- Trots att Oliver Cowdery, Martin Harris och David Whitmer lämnade kyrkan så förnekade ingen av dem någonsin sitt vittnesbörd om Mormons bok (se avsnitt 2 och 3). Varför är detta betydelsefullt när vi tänker på deras vittnesbörd?
- President Smith sade att alla människor kan bli vittnen om Mormons bok (se avsnitt 4). Hur har du fått ett vittnesbörd om boken? Vad kan du göra för att dela med dig av ditt vittnesbörd?
- Om Mormons bok sade president Smith: ”Denna uppteckning blir mig mer kär för var dag som går” (avsnitt 5). Hur har du sett det stämma för dig? Vad kan man göra för att stärka sitt vittnesbörd om Mormons bok?

Skriftställen som hör till detta ämne:

1 Nephi 6:3–5; 2 Nephi 29:7–8; Jakobs bok 4:1–4; Enos 1:13; L&F 20:8–12

Undervisningstips

”Vittna närhelst Anden manar dig att göra det, inte bara i slutet av varje lektion. Ge möjlighet till dem du undervisar att bära vittnesbörd” (*Undervisning: Den högsta kallelsen*[2000], s. 45).

Slutnoter

1. I Conference Report, okt. 1961, s. 18.
2. I Conference Report, okt. 1949, s. 89; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 3:189.
3. I Conference Report, okt. 1956, s. 20; se även Moroni 10:3–5.
4. ”Origin of the First Vision”, *Improvement Era*, apr. 1920, s. 503; se även *Frälsningens lära*, 3:172.
5. *Church History and Modern Revelation* (1953), 1:31–32.
6. ”Predictions in the Bible Concerning the Book of Mormon”, *Improvement Era*, sept. 1923, s. 958–959; se även *Frälsningens lära*, 3:187.
7. I Conference Report, okt. 1970, s. 8.
8. ”Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon”, *Improvement Era*, sept. 1927, s. 950; se även *Frälsningens lära*, 1:152.
9. *Frälsningens lära*, 1:152; kursivering borttagen från originalet.
10. I Conference Report, okt. 1956, s. 19–20.
11. ”Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon”, s. 952–953; se även *Frälsningens lära*, 3:188–189.
12. *Frälsningens lära*, 1:157.
13. ”Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon”, s. 952; se även *Frälsningens lära*, 3:188.
14. I Conference Report, okt. 1956, s. 20.
15. *Frälsningens lära*, 1:167–168.

16. "Testimonies of the Witnesses to the Book of Mormon", s. 953; se även *Frälsningens lära*, 3:189.
17. I Conference Report, okt. 1949, s. 89; se även *Frälsningens lära*, 3:189.
18. I Conference Report, okt. 1961, s. 18.
19. "History and History Recorders", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, apr. 1925, s. 55; se även *Frälsningens lära*, 2:174–175.
20. "Origin of the First Vision", s. 503.
21. I Conference Report, apr. 1925, s. 73.

Vårt sökande efter sanning

”Det är ett krav som ställs på oss medlemmar i denna kyrka att vi ska lära känna det som Herren har uppenbarat så att vi inte leds vilse. ... Hur ska vi kunna vandra i sanningen om vi inte känner till den?”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

När Joseph Fielding Smith var åtta år gammal gav hans far honom ett exemplar av Mormons bok och bad honom läsa den. ”Jag tog emot denna nephitiska uppteckning med tacksamhet”, erinrade han sig senare, ”och anstränger mig för att utföra den uppgift som jag har fått.” Hans kärlek till boken motiverade honom att få sina sysslor undanstökade snabbt och ibland till och med att gå tidigare från basebollmatcher för att hitta ett lugnt ställe att läsa. På mindre än två år efter att han fått gåvan från sin far läste han boken två gånger. Om sina tidiga studier sade han senare: ”Det finns vissa skriftställen som har präntats in i mitt sinne och jag har aldrig glömt dem.”¹ Han läste också andra böcker. ”Jag brukade läsa böckerna som skrivits till primärbarnen och söndagsskolebarnen på den tiden”, sade han, ”och jag hade oftast en bok i händerna när jag var hemma. ... Senare läste jag kyrkans historia som den fanns återgiven i *Millennial Star*. Jag läste också Bibeln, Mormons bok, Den kostbara pärlan och Läran och förbunden och annan litteratur som jag kunde få tag på.”²

President Smith behöll sin törst efter kunskap om evangeliet hela sitt liv. Allteftersom han lärde sig evangeliets sanningar delade han med sig av dem och när det var nödvändigt försvarade han dem. Tre år efter att han blev ordinerad till apostel fick han en prästdömsvälsignelse där han fick följande råd: ”Du har välsignats med förmågan att förstå, analysera och försvara sanningens principer som överträffar många av dina likars, och tiden kommer då alla de

*Äldste Joseph Fielding Smith i de tolv apostlarnas
kvorum och president Joseph F. Smith, 1914.*

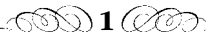
bevis du har insamlat ska stå som en skyddsmur mot dem som försöker och kommer att försöka omintetgöra bevisen för gudomligheten i Joseph Smiths mission. I detta försvar ska du aldrig komma på skam, och Andens ljus kommer att stråla på ditt hjärta så milt som daggen faller från himlen, och det kommer att uppenbara många sanningar om detta verk för ditt förstånd.”³ Han levde i enlighet med dessa profetiska ord. Som evangeliestudent, lärare och författare arbetade han flitigt med att förklara och försvara frälsningens lära. President Heber J Grant kallade honom en gång för ”den mest bevandrade i skrifterna” bland alla generalauktoriteterna.⁴

Mot slutet av sitt liv reflekterade president Smith ofta över de välsignelser han fått genom sina studier av evangeliet:

”Hela mitt liv har jag studerat och begrundat evangeliets principer och sökt att leva efter Herrens lagar. Som en följd av detta har mitt hjärta fyllts av en stor kärlek till honom och till hans verk och till alla dem som söker att fullfölja sitt ändamål på jorden.”⁵

”I hela mitt liv har jag studerat skrifterna och sökt efter Herrens vägledning när det har gällt att förstå deras sanna betydelse. Herren har varit god mot mig och gett mig förmånen att undervisa om hans frälsande principer.”⁶

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Vi bör söka sanningen inom många områden, men den viktigaste kunskapen är den om evangeliet.

Vi tror på utbildning. Som folk har vi alltid sökt lärdom på varje område, och som kyrka har vi lagt ut stora summor pengar och gjort ansevliga uppoffringar för att göra utbildningsmöjligheter tillgängliga för kyrkans medlemmar. Särskilt i dessa tider av vetenskaplig forskning och utveckling. Vi anser att våra ungdomar bör få så mycket bildning och teknisk utbildning som är nödvändig.

Men vi anser att denna strävan efter världslig kunskap bör blandas med en lika stor strävan efter andlig förståelse. Det är viktigare, tusen gånger viktigare, att ha kunskap om Gud och hans lagar, så att vi kan göra de saker som leder till frälsning, än att ha all den världsliga kunskap som finns att få.⁷

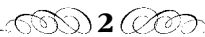

Varje människa bör lära sig något nytt varje dag. Ni har alla frågande sinnen och söker sanningen inom många områden. Jag hoppas verkligen att ert främsta sökande ligger inom det andliga riket, för det är där vi kan nå frälsning och göra det framåtskridande som leder till evigt liv i vår Faders rike.

Den allra viktigaste kunskapen i världen är kunskap om evangeliet. Det är en kunskap om Gud och hans lagar, om de saker som människor måste göra för att utarbeta sin egen frälsning med fruktan och bävande inför Herren [se Fil. 2:12; Mormon 9:27].⁸

All sanning har inte samma värde eller betydelse. Vissa sanningar är större än andra. Den största sanningen, eller de största sanningarna, finns i Jesu Kristi evangeliums grundlära. Först och främst att Jesus Kristus är Guds Son, världens Återlösare, som kom till världen för att dö för att människan skulle få leva. Den sanningen bör vi känna till. Det är mycket viktigare att veta att Jesus Kristus är vår Återlösare, att han har gett oss det eviga livets principer, än det är att veta allt som man kan lära sig genom en världslig utbildning.⁹

Beträffande världens filosofi och visdom betyder den ingenting om den inte överensstämmer med Guds uppenbarade ord. Varje lära, oavsett om den hör till religion, vetenskap, filosofi eller vad som helst, kommer att misslyckas om den strider mot Herrens uppenbarade ord. Den kan tyckas trovärdig. Den kan läggas fram i övertygande ordalag som du kan vara svarslös emot. Den kan verka vara stödd av bevis som du inte kan ifrågasätta, men allt du behöver göra är att bida din tid. Tiden kommer att rätta till allt. Du kommer att upptäcka att varje lära, varje princip, oavsett hur allmänt vedertagen den är, kommer att förgås om den inte överensstämmer med Herrens gudomliga ord. Vi behöver inte heller försöka tänja ut Herrens ord för att få dem att överensstämma med dessa teorier och läror. Herrens ord ska inte förbli ouppfyllt, men dessa falska läror och teorier kommer alla att gå om intet. Sanningen och endast sanningen kommer att återstå när allt annat har förgåtts.¹⁰

Herren har befallt oss att utforska skrifterna.

Herren har befallt kyrkans medlemmar i vår tid att söka honom genom bön, tro och studier. Vi har blivit befallda att studera buden

”Ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria” (Joh. 8:32).

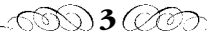
som han gett oss i Läran och förbunden, i Mormons bok och i alla skrifter, med löftet att ”[oavsett] vilken grad av intelligens vi uppnår i detta liv, kommer den att följa med oss i uppståndelsen. Och om en person genom sin flit och lydnad förvärvar mera kunskap och intelligens i detta liv än en annan, kommer han att ha motsvarande större fördelar i den kommande världen.” [L&F 130:18–19.] ... Frälsaren sade till judarna: ”Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.” [Joh. 5:39.] Hur många medlemmar i kyrkan *tycker* likadant, men förbereder sig ändå inte genom studier och tro?¹¹

Det tycks mig som att en medlem i denna kyrka inte borde kunna känna frid och ha ett rent samvete utan att ha skaffat sig kunskap, genom studier och genom tro, om kyrkans standardverk. Dessa uppteckningar är ovärderliga. Världen hånar dem, men genom deras undervisning har vi möjlighet att komma närmare Gud, få en bättre förståelse för vår himmelske Fader och hans son Jesus Kristus,

bli närmare bekanta med dem och lära oss mer om den underbara frälsningsplan som de har gett till oss och till världen.¹²

Forntida profeter, som såg vår tid, talade inte specifikt till nytta för folket som levde på deras tid, utan till nytta för folket som skulle leva i den tid som dessa profetior handlar om.¹³

Jag säger er, mina bröder och systrar, att ni inte kan hålla Herrens bud och vandra i rättfärdighet om ni inte känner till dem. Herren har befallt oss att utforska skrifterna, för de saker som står i dem är sanna och ska fullbordas [se L&F 1:37]. ... Utforska skrifterna. Gör er bekanta med det som Herren har uppenbarat för er frälsnings skull, ert hems frälsning och världens.¹⁴

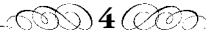
Vi har ett stort ansvar att ge akt på det sanningsbudskap som Herren nu uppenbarar för sina tjänare.

Om vi ger akt på Herrens ord och själva utforskar och hämtar kunskap från Mormons bok, från Bibeln, från Läran och förbunden, från Den kostbara pärlan, och från den undervisning som vi får av kyrkans ledare, och söker att göra Herrens vilja och kommer ihåg våra böner och de förbund vi slutit med honom, kommer vi inte att gå vilse.¹⁵

I den nionde trosartikeln förkunnar vi att: "Vi tror allt vad Gud har uppenbarat och allt vad han nu uppenbarar, och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike." Eftersom detta är sant är det nödvändigt för oss att förstå allt som han har uppenbarat, och det som han nu uppenbarar. Annars är vi inte i samklang med hans verk och kan inte få reda på hans vilja gällande oss, för vi förstår den inte.¹⁶

De sista dagars heliga bör förlita sig på sina ledare och följa kyrkans auktoriteters undervisning, för de talar till dem med en röst av profetia och inspiration. Herren har förkunnat i det första kapitlet i Läran och förbunden att antingen han talar genom sin egen röst eller genom sina tjänares är det detsamma [se L&F 1:38]. Därför har vi precis samma ansvar och förpliktelse att hörsamma hans röst som står som överhuvud för att undervisa folket, eller att lyssna till Israels äldsters röst, när de för ut sanningens budskap till folket, som vi

skulle ha om Herren sände en ängel från sin närhet eller själv kom ned för att förkunna dessa saker för oss.¹⁷

Vi kan lära oss evangeliets sanningar genom studier, tro och lydnad och genom den Helige Andens vägledning.

Det vore väl om vi följde det råd som Herren har gett oss, nämligen: ”Den som bevarar mina ord, skall inte bli bedragen.” [Joseph Smith — Matteus 1:37.] Att bevara hans ord är mycket mer än att bara läsa det. För att bevara det måste man inte bara läsa och studera, utan i ödmjukhet och lydnad söka hålla de bud som ges och uppnå den inspiration som den Helige Anden ger oss.¹⁸

Ibland hör vi klagomålen: ”Jag har inte tid.” Men vi har alla tid att läsa och studera, vilket är vår allvarliga plikt. Kan vi inte ordna så att vi får åtminstone femton minuter per dag att ägna åt systematisk läsning och eftertanke? Detta är försvinnande lite tid, ändå blir det en timme och 45 minuter på en vecka, sju och en halv timme på en månad med 30 dagar och 91 timmar och femton minuter på ett år. ...

... Mycket få av oss läser för mycket. De flesta av oss läser för lite. Herren har sagt: ”Och eftersom inte alla har tro så sök flitigt och lär varandra visdomsord, ja, sök i de bästa böcker efter visdomsord. Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro.” [L&F 88:118; 109:7.]¹⁹

Vi förväntas studera och lära oss allt vi kan genom forskning och analys. Men det finns en gräns för hur mycket vi kan lära oss genom förnuft och studier. Det som hör Gud till kan vi bara lära oss genom Guds Ande. Vi måste skaffa oss kunskap genom tro.²⁰

Man kan söka, man kan studera. Man kan naturligtvis lära sig mycket. Man kan lägga upp en stor fond av kunskaper, men man kan aldrig nå fram till fullheten av sanningen och ljuset ... om man inte leds av sanningens ande, den Helige Anden, samt håller Guds bud.²¹

Sann tro i kombination med en anda av ödmjukhet leder människan till kunskap om sanningen. Det finns inget bra skäl till att människor överallt inte ska kunna känna till sanningen som gör

människan fri. Det finns inget bra skäl till att inte alla människor ska kunna upptäcka sanningens ljus och få veta huruvida Herren åter har talat i dessa sista dagar eller inte. Paulus förkunnade att människan bör ”söka Gud, om de möjligen skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom, fastän han inte är långt borta från någon enda av oss”. [Apg. 17:27.] Inte ens mitt i det andliga mörker och den bristande tro som övertäcker jorden, dras Herrens arm inte tillbaka. Han hör en ärlig sanningssökares uppriktiga vädjan, och ingen behöver vandra utan kunskap om gudomlig sanning eller om var man kan finna Jesu Kristi kyrka. Allt man behöver är ödmjuk tro, en förkrossad ande och en beslutsamhet att vandra i ljuset, så kommer Herren att uppenbara det.²²

Vi kan alla lära känna sanningen. Vi är inte hjälplösa. Herren har gjort det möjligt för varje människa att lära känna sanningen genom att följa [hans] lagar, och genom ledning av hans helige Ande, som sänds i avsikt att undervisa oss när vi lever efter lagen, så att vi kan lära känna den sanning som gör oss fria [se Joh. 8:32].²³

När vi lever i enlighet med sanningen ger Herren oss mer ljus och förståelse.

Det är ett krav som ställs på oss medlemmar i denna kyrka att vi ska lära känna det som Herren har uppenbarat så att vi inte leds vilse. ... Hur ska vi kunna vandra i sanningen om vi inte känner till den?²⁴

Vårt hela syfte vad beträffar frälsningens sanningar ska vara att ta reda på vad Herren har uppenbarat och sedan tro på och handla i överensstämmelse med det.²⁵

Om vi vill följa ljusets ande, sanningens ande, anden som framställs i uppenbarelserna från Herren, om vi genom börens och ödmjukhetens ande vill söka efter den Helige Andens ledning, så ska Herren öka vårt ljus och vår förståelse så att vi får urskilningens ande. Vi ska förstå sanningen. Vi ska känna igen falskhet när vi ser den, och vi ska inte bli bedragna.

Vem är det som blir bedragen i kyrkan? Inte den som trofast har uppfyllt sina plikter, inte den som har bekantat sig med Herrens ord, inte den som har lytt buden som ges i uppenbarelserna,

"Låt oss utforska skrifterna. Låt oss få veta vad Herren har uppenbarat. Låt oss leva i samklang med hans sanning."

utan den som inte känner till sanningen. Den som vandrar i andligt mörker. Den som inte förstår och omfattar evangeliets principer. En sådan människa blir bedragen, och när de falska andarna kommer ibland oss kan hon inte förstå eller skilja mellan ljus och mörker.

Men om vi vandrar i ljuset av Herrens uppenbarelser, om vi lyssnar till råden som ges av dem som befinner sig i kyrkans råd och är bemyndigade att ge undervisning, så kommer vi inte att gå vilse.²⁶

Låt oss utforska skrifterna. Låt oss få veta vad Herren har uppenbarat. Låt oss leva i samklang med hans sanning. Då blir vi inte bedragna, utan får kraft att stå emot ondska och frestelse. Våra sinnen blir upplivade och vi kommer att kunna förstå sanningen och skilja den från osanning.²⁷

Om det finns någon lära eller princip i det som kyrkan lär som vi inte förstår, låt oss då gå ner på våra knän. Låt oss gå inför Herren i bönens och ödmjukhetens anda och fråga så att våra sinnen kan bli upplysta och vi kan förstå.²⁸

”Det som är av Gud är ljus, och den tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen.” [L&F 50:24.]

Av detta förstår vi alltså att den som söker Gud och blir ledd av sanningens Ande, eller Hjälparen, och förblir i Gud, kommer att växa i kunskap, i ljus, i sanning, tills den fullkomliga dagen av ljus och sanning till slut ska komma.

Vi kommer dock inte att få allt det i det här livet. Det är omöjligt för människan att nå det målet under jordelivets korta år. Men det som vi lär oss här, det som är evigt, det som är inspirerat av sanningens Ande, kommer att förbli hos oss bortom graven, och sedan ska vi fortskrida, om vi förblir i Gud, för att ta emot ljus och sanning tills vi till slut ska nå den fullkomliga dagen.²⁹

Alla de som vill ta emot sanningens ljus och genom studier och lydnad försöka lära känna evangeliet har blivit lovade att de ska ta emot rad på rad, bud på bud, lite här och lite där, tills sanningens fullhet blir deras del, ja till och med rikets dolda hemligheter ska tillkännages för dem. ”Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas.” [Matt. 7:8; 3 Nephi 14:8; se även Jes. 28:10; L&F 76:1–10; 98:11–12.] Alla dessa är frälsningens arvingar. De ska krönas med härlighet, odödlighet och evigt liv, som Guds söner och döttrar, med upphöjelse i hans celestia rike.³⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- När du läser om president Smiths ansträngningar att lära känna evangeliet (se ”Ur Joseph Fielding Smiths liv”), fundera då över dina egna ansträngningar. Vilka välsignelser har du fått när du har studerat skrifterna och annan undervisning i evangeliet?
- Vad kan vi lära oss från avsnitt 1 om balansen mellan andlig kunskap och världslig kunskap? Hur kan vi hjälpa familjemedlemmar och andra att prioritera andlig kunskap i sin utbildning?
- Hur har skrifterna hjälpt dig att ”bli närmare bekant” med din himmelske Fader och Jesus Kristus? (Se avsnitt 2.) Fundera över vad du kan göra för att förbättra dina skriftstudier.

- Efter att ha läst avsnitt 3, fundera då över de välsignelser du har fått när du har följt kyrkans ledares råd. Hur kan vi dela med oss av de levande profeternas lärdomar till våra familjer och andra?
- Vad innebär det för dig att bevara Herrens ord? (Se exempel i avsnitt 4.) På vilka sätt skulle "femton minuter per dag att ägna åt systematisk läsning och eftertanke" kunna påverka våra liv?
- Fundera över hur rådet i avsnitt 5 kan tillämpas på ditt liv. När falsk information blir alltmer aggressiv och lättillgänglig, hur kan vi "skilja mellan ljus och mörker"? Vad kan vi göra för att hjälpa barn och ungdomar?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ps. 119:105; Joh. 7:17; 2 Tim. 3:15–17; 2 Nephi 4:15; 32:3; Helaman 3:29–30; L&F 19:23; 84:85; 88:77–80

Undervisningstips

"Också när du undervisar många människor samtidigt kan du nå fram till den enskilde. Du når till exempel fram till enskilda när du hälsar hjärtligt på varje person i början av lektionen. ... Du når också fram när du gör det inbjudande och tryggt för dem att delta" (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 35).

Slutnoter

1. Se Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 57.
2. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. v.
3. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 195.
4. Heber J. Grant, i Richard O Cowan, "Advice from a Prophet: Take Time Out", *Brigham Young University Studies*, våren 1976, s. 416.
5. "Jag vet att min förlossare lever", *Nordstjärnan* maj 1972, s. 181.
6. I Conference Report, okt. 1970, s. 5.
7. Tal vid Logans religionsinstitut, 10 jan. 1971, s. 1–2, Church History Library; opublicerat manuskript.
8. "Den viktigaste kunskapen", *Nordstjärnan*, sept. 1971, s. 259.
9. I Conference Report, apr. 1955, s. 51.
10. I Conference Report, okt. 1952, s. 60.
11. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 1:xiv; kursivering i originalet.
12. I Conference Report, okt. 1961, s. 18.
13. I Conference Report, okt. 1927, s. 142.
14. I Conference Report, okt. 1920, s. 58–59.
15. I Conference Report, okt. 1918, s. 56–57.
16. "Search the Scriptures", *Young Woman's Journal*, nov. 1917, s. 592.
17. I Conference Report, okt. 1916, s. 73.
18. "The Resurrection", *Improvement Era*, dec. 1942, s. 780; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 band (1954–1956), 1:221.
19. "How and What to Read", *Improvement Era*, aug. 1913, s. 1004–1005; se även *Frälsningens lära*, 3:170.

20. "Pres. Smith Stresses Value of Education", *Church News*, 12 juni 1971, s. 3.
21. "And the Truth Shall Make You Free", *Deseret News*, 30 mars, 1940, Kyrkodelen, s. 4; se även *Frälsningens lära*, 1:217.
22. *The Restoration of All Things* (1945), s. 195.
23. "Evidences of Eternal Life", *Deseret News*, 3 juni 1933, Kyrkodelen, s. 5; se även *Frälsningens lära*, 1:215.
24. I Conference Report, okt. 1934, s. 65; se även *Frälsningens lära*, 1:218–219.
25. "Ut ur mörkret", *Nordstjärnan*, okt 1971, s. 291.
26. I Conference Report, apr. 1931, s. 71; se även *Frälsningens lära*, 1:208.
27. "The New and Everlasting Covenant", *Deseret News*, 6 maj 1939, Kyrkodelen, s. 8; se även *Frälsningens lära*, 1:218–219.
28. I Conference Report, okt. 1959, s. 20.
29. "And the Truth Shall Make You Free", s. 4; standardiserad kommativering och stor begynnelsebokstav.
30. "Search the Scriptures", s. 591–592; se även *Frälsningens lära*, 1:219–220.

Hedra prästadömet nycklar som återställdes genom Joseph Smith

”Får jag nu säga mycket klart och med stort eftertryck att vi har det heliga prästadömet och att nycklarna till Guds rike finns här. De finns endast i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith förkunnade: ”Jag har en fullkomlig kunskap om profeten Joseph Smiths gudomliga mission. Det finns inget tvivel i mitt sinne om att Herren uppreste honom och gav honom uppenbarelser och befallningar, öppnade himlarna för honom och kallade honom att stå i spetsen för denna härliga tidsutdelning.”¹ President Smith kopplade ihop denna ”fullkomliga kunskap” med en respektfull vördnad för de prästadömet nycklar som återställdes genom profeten Joseph. Han hedrade och stödde alltid dem som innehade nycklarna och han rådde alla kyrkans medlemmar att visa samma respekt. Han sade: ”Varje man som blir vederbörligen utvald att presidera i något ämbete i kyrkan bör bli hedrad i sitt kall.”²

Vid ett tillfälle under Joseph Fielding Smiths verksamhet som apostel var första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum engagerade i en utdragen diskussion gällande en svår fråga. Äldste Smith uttryckte en stark åsikt om saken. En dag kom president Heber J. Grant, som då var kyrkans president, till äldste Smiths kontor. President Grant förklarade att efter att under bön ha funderat över saken hade han känt sig manad att rekommendera en åtgärd som inte stämde överens med äldste Smiths åsikter. Genast uttryckte äldste Smith sitt stöd för president Grants beslut. Han sade senare:

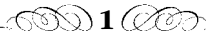
När Petrus Jakob och Johannes förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery melkisedekska prästadömet, överlämnade de också prästadömsnycklar.

”Min ståndpunkt är att när kyrkans president säger att Herren har visat någonting för honom eller inspirerat honom att göra något, så stödjer jag honom helt och fullt i den åtgärden.”³

Joseph Fielding Smith gav samma stöd till alla sina prästadömsledare, inte bara kyrkans president. Ett exempel är Nathan Eldon Tanner som kallades att verka som medlem i de tolv apostlarnas kворum i oktober 1962. Ett år senare kallades han som rådgivare i första presidentskapet vilket placerade honom i en presiderande position över president Smith som var president för de tolv apostlarnas kворum. President Tanner uttryckte senare sin tacksamhet för president Smiths stöd: ”När jag först kallades till första presidentskapet var han senior-medlem i de tolv och hade verkat i kворumet i över 50 år. Trots detta visade han mig stor respekt i mitt ämbete och gav mig sitt fulla stöd och förtroende.”⁴

President Smith hedrade också prästadömsledarna i sin församling. När han verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum sade han: ”Jag har ingen rätt ... att döpa ett av mina egna barn utan att först vända mig till biskopen i församlingen där jag bor och få hans godkännande, för han bär nycklarna för den församling jag tillhör som medlem. Jag har aldrig döpt något av mina barn ... utan att ha vänt mig till biskopen och fått hans tillstånd att utföra den förrättningen och att konfirmera dem som medlemmar i kyrkan.”⁵

Joseph Fielding Smiths lärdomar

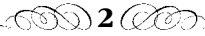
Prästadömsnycklar är makten och myndigheten att leda Herrens verk på jorden.

Det finns en skillnad mellan att få ett ämbete i prästadömet och att ta emot prästadömets nycklar. Detta bör vi tydligt förstå. ...

Även om alla män som ordineras till ett ämbete bär prästadömet, förlänas de som kallas att presidera särskilda ledarbefogenheter. Dessa befogenheter kallas nycklar.⁶

[Prästadömsnycklar] är rätten att presidera. De är kraften och myndigheten att styra och leda alla Guds angelägenheter på jorden. De som har dem har makt att leda och reglera de sätt varpå alla andra kan tjäna i prästadömet.⁷

När män bemyndigas av den som bär dessa nycklar är deras handlingar giltiga. Det som de gör beseglas och bekräftas i kyrkan både på jorden och i himlen.⁸

Herren har sänt heliga budbärare från sin närhet för att återställa prästadörets nycklar.

Vi tror att Herren efter en lång tid av mörker, otro och avvikelse från den rena och fullkomliga kristendomens sanningar, i sin oändliga visdom har återställt det eviga evangeliets fullhet till jorden.

Vi vet att Joseph Smith är en profet, att Fadern och Sonen visade sig för honom på våren 1820 för att påbörja denna slutliga evangelieutdelning, att han översatte Mormons bok genom Guds gåva och kraft, att han tog emot nycklar och myndighet från änglar som sändes ner för just denna avsikt, och att Herren uppenbarade för honom frälsningens lära.⁹

Herren erkänner inte någon förrättning eller ceremoni, även om den utförs i hans namn, som inte är i överensstämmelse med hans vilja och utförs av en som är erkänd som hans bemyndigade tjänare. Det var av denna anledning som han från sin närhet sände heliga budbärare till Joseph Smith och andra för att återupprätta det som hade tagits från jorden, ja, själva evangeliets fullhet och prästadörets fullhet och nycklar.¹⁰

Prästadörets nycklar måste återställas. Det räckte inte med att Johannes Döparen kom med aronska prästadörets nycklar, och Petrus, Jakob och Johannes med melkisedekska prästadörets nycklar genom vilka kyrkan organiserades. Himlarna måste öppnas och nycklarna som innehafts av alla profeter som har lett tidsutdelningar från Adams dagar till Petrus, Jakob och Johannes tid måste återställas. Dessa profeter kom var och en och förlänade honom myndigheten som han hade.¹¹

Alla nycklar i alla tidsutdelningar måste återställas för att uppfylla profeternas ord och Herrens syfte att åvägabrinda en fullständig återställelse av allting. Därför måste Adam, den mänskliga familjens fader och den första mannen på jorden, komma, och han kom med sin makt. Mose kom, och andra. Alla som hade nycklar kom och överlämnade sin myndighet. ... Vi vet inte vilka datum vissa

av dessa auktoriteter uppenbarade sig, men när profeten Joseph Smith skrev till de heliga i Nauvoo angående de dödas återlösning förkunnade han, som det står nedtecknat i kapitel 128 i Läran och förbunden [vers 17–21], att alla dessa profeter kom med sina nycklar i den tidsutdelning i vilken vi lever.¹²

Efter att kyrkan organiserats befallde Herren sina heliga att bygga ett hus åt hans namn. De heliga insåg inte hur viktigt det var, och de började inte genast bygga huset, så Herren tillrättavisade dem [se L&F 95:1–4]. Efter tillrättavisningen började de arbeta av all kraft och byggde i sin fattigdom Kirtlands tempel. Varför byggdes det? För att Jesus Kristus skulle få en helig fristad när han kom, dit han kunde sända sina tjänare profeterna med deras myndighets nycklar. ... Vi vet att tre av de stora profeterna från forna dagar som höll viktiga nycklar kom den 3 april år 1836.

Först kom Mose [se L&F 110:11]. Han gav Joseph Smith och Oliver Cowdery nycklarna till Israels insamling. ... Han samlade in Israel och fastän han inte hade förmånen att ge dem landet i besittning hade han nycklarna till insamlingen i sina händer. Han kom till Petrus, Jakob och Johannes på förklaringsberget och gav dem samma nycklar till Israels insamling för den tid då de levde. Han sändes till profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery för att förläna dem nycklarna till Israels insamling i tidernas fullhets utdelning. ...

Elias kom efter att Mose hade gett dem sina nycklar, och tog med sig Abrahams tidsutdelnings evangelium [se L&F 110:12]. Allt som tillhör den tidsutdelningen, välsignelserna som gavs till Abraham, löftena som gavs till hans efterkommande, allt måste återställas, och Elias, som hade den tidsutdelningens nycklar kom.

Sedan kom Elia, den siste av profeterna som innehade nycklarna till beseglingens makt i det gamla Israel, och förlänade den makten, beseglingens makt [se L&F 110:13–16]. Några av kyrkans medlemmar har varit förvirrade och trott att Elia kom med nycklarna till dopet för de döda eller de dödas frälsning. Elias nycklar var större än så. De var beseglingens nycklar, och dessa beseglingsnycklar är till för de levande och innefattar de döda som är villiga att omvända sig.¹³

Profeten Elia ... gav dem [Joseph Smith och Oliver Cowdery] beseglingsmakten, kraften att använda prästadömet för att binda på jorden och besegla i himlen.¹⁴

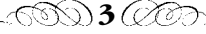

I Kirtlands tempel visade sig Elia för Joseph Smith och Oliver Cowdery och förlänade dem beseglingens nycklar.

Beseglingsmakten sätter godkännandets stämpel på varje förrättning som utförs i den här kyrkan och mer specifikt de som utförs i Herrens tempel.¹⁵

Bröder och systrar, det här är en härlig tidsutdelning. Alla andra tidsutdelningar leder fram till den. All myndighet, all kraft finns koncentrerad i den tidsutdelning vi lever i. Vi har förmånen att ta del av dessa välsignelser genom vår trofasthet.¹⁶

Får jag nu säga mycket klart och med stort eftertryck att vi har det heliga prästadömet och att nycklarna till Guds rike finns här. De finns endast i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.¹⁷

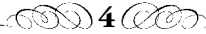

Kyrkans president har nycklarna över hela kyrkan.

En kort tid före sin martyrdöd gav profeten [Joseph Smith] de tolv apostlarna alla nycklar, alla förrättningar och allt prästadöme som var nödvändigt för att de skulle kunna fortsätta detta storslagna och härliga arbete för universell frälsning.¹⁸

Detta prästadöme och dessa nycklar ... har getts till varje man som blivit avskild som medlem av de tolv råds. Men eftersom de är rätten att presidera kan de endast utövas tillfullo av Guds seniorapostel på jorden, som är kyrkans president.¹⁹

Kyrkans president har nycklarna för hela kyrkan. ... Hos honom finns all makt i prästadömet koncentrerad. Han innehar alla slags nycklar för tidernas fullhets utdelning. Alla nycklarna från tidigare utdelningar som blivit uppenbarade, ligger hos honom.²⁰

Vi bör hedra dem som av kyrkans president getts myndighetens nycklar.

Kyrkans president har rätt att delegera myndighet och dra tillbaka myndighet så som han anser lämpligt och blir manad att göra.²¹

Kom ihåg att det bara finns en på jordens yta som bär prästadömets beseglingsnycklar, och han kan delegera den makten till andra, så att de kan agera och besegla på jorden på ett giltigt och bindande sätt, förutsatt att han har godkänt det. Om han tar tillbaka myndigheten kan ingen människa utöva den makten.²²

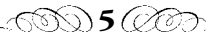
Ingen man kan officiera i templet och förläna dess välsignelser utan att ha fått myndigheten att göra det av kyrkans president. Ingen man kan officiera i något ämbete i denna kyrka utan att ha fått kraft att göra det genom makten och nycklarna som innehas av kyrkans president. ... Om han med sina nycklars kraft skulle säga att vissa förmåner skulle dras tillbaka från folket, skulle ingen man ha myndigheten att officiera i förlänandet av just dessa förmåner.

Om någon skulle försöka göra det, skulle handlingen vara ogiltig, och den som försökte officiera skulle få stå till svars vid Guds domarskrank, om inte inför kyrkan, och skulle befinnas skyldig till överträdelse. ...

... När apostlarna eller andra bröder besöker Sions stavar och får i uppdrag att organisera något som kräver deras uppmärksamhet där, gör det så med den kraft eller myndighet som de blivit delegerade av kyrkans president. Samma princip gäller ledarskapet i stavar och församlingar.²³

Varje man som blir vederbörligen utvald att presidera i något ämbete i kyrkan bör bli hedrad i sitt kall. När en man ordineras till biskop får han presidentskapets nycklar över den församling i vilken han bor och bör hedras i sitt ämbete av varje medlem i församlingen, oavsett vilket ämbete de har. Samma sak gäller för stavspresidenten, kvorumpresidenten eller vad än det må vara. För att illustrera vad det betyder får vi lära oss att ingen far, trots att han bär melkisedekska prästadömet, har rätt att döpa ett av sina egna barn utan att först få tillåtelse från sin biskop. När fadern har fått godkännandet har han myndigheten att utföra den förrättningen för sitt barn. Om en far egenmäktigt skulle utföra ett dop eller ordinera sin son utan att ha fått tillstånd av den presiderande ämbetsmannen som har myndighetens nycklar, begår han en överträdelse. Detta gäller såväl en apostel som en äldste i församlingen. Inte ens kyrkans president skulle handla på ett sådant sätt utan att först ha erkänt sin biskop eller stavspresident, och den myndighet som hade förlänats biskopen eller stavspresidenten.²⁴

**De förenade rösterna av dem som bär
rikets nycklar kommer alltid att vägleda
oss dit Herren vill att vi ska vara.**

Det är en sak som jag tror att vi borde ha utomordentligt klart för oss. Varken kyrkans president eller första presidentskapet, inte heller första presidentskapets och de tolv förenade röster kommer någonsin att leda de heliga vilse eller ge världen råd som är emot Herrens vilja.

En person kan falla av vägen eller ha åsikter eller ge råd som inte fyller måttet av det som Herren avser. Men första presidentskapets röst och de övrigas förenade röster som har nycklarna till riket ska alltid leda de heliga och världen på de stigar där Herren vill att de ska vara. ...

Jag betygar att om vi ser till första presidentskapet och följer deras råd, kan ingen makt på jorden hejda eller ändra vår kurs som kyrka, och som individer ska vi få frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen [se L&F 59:23].²⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- På vilka sätt kan vi följa president Smiths exempel när vi stödjer dem som innehar prästadömet nycklar? (Se ”Ur Joseph Fielding Smiths liv”.)
- Hur hjälper avsnitt 1 dig att förstå skillnaden mellan att ha ett ämbete i prästadömet och att ha prästadömet nycklar? Varför tycker du att det är en viktig skillnad?
- På vilka sätt har du blivit välsignad tack vare att prästadömet nycklar har återställts till jorden? (Se avsnitt 2.)
- Hur tror du att kyrkan stärks av organisationen som beskrivs i avsnitt 3 och 4? Hur blir individuella medlemmar i kyrkan stärkta?
- Vad får du för känslor när du tänker på president Smiths ord om enigheten som råder i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum? När har du fått vägledning genom deras ”enade röst”? (Se avsnitt 5.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 16:13–19; Apg. 3:21; L&F 21:4–6; 27:5–13; 65:2; 128:8–21; 132:7

Undervisningstips

”Det kan ... finnas tillfällen när du inte vet svaret på en fråga. Om så är fallet, säg då bara att du inte vet. Du kanske vill säga att du ska försöka hitta svaret. Eller också kanske du vill be eleverna hitta svaret, och ge dem tid under en annan lektion att rapportera vad de kommit fram till” (*Undervisning: Den högsta kallelsten*[2000], s. 64).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1951, s. 58.
2. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band. (1957–1966), 2:40.
3. Se Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 342.
4. N. Eldon Tanner, "A Man without Guile", *Ensign*, aug. 1972, s. 33.
5. "Principles of the Gospel: The New and Everlasting Covenant", *Deseret News*, 6 maj 1939, kyrkodelen, s. 5; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 3:117.
6. I Conference Report, apr. 1967, s. 98.
7. "Eviga nycklar och rätten att presidera", *Nordstjärnan*, mars 1973, s. 108.
8. I Conference Report, apr. 1967, s. 99.
9. "Ut ur mörkret", *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 293.
10. "Elias ankomst", *Nordstjärnan*, juni 1972, s. 225.
11. "The Keys of the Priesthood Restored", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1936, s. 98–99.
12. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101.
13. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 99–100.
14. I Conference Report, apr. 1970, s. 58.
15. I Conference Report, apr. 1948, s. 135; se även *Frälsningens lära*, 3:111.
16. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101.
17. "Eviga nycklar och rätten att presidera", s. 108.
18. *Frälsningens lära*, 3:129.
19. "Eviga nycklar och rätten att presidera", s. 108.
20. "Priesthood—Restoration of Keys", *Deseret News*, 16 sept. 1933; kyrkodelen, s. 4; se även *Frälsningens lära*, 3:115.
21. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101; se även *Frälsningens lära*, 3:115.
22. *Elijah the Prophet and His Mission och Salvation Universal* (1957), s. 50 se även *Frälsningens lära*, 3:116–117.
23. I Conference Report, apr. 1967, s. 98–99.
24. *Answers to Gospel Questions*, 2:40–41.
25. "Eviga nycklar och rätten att presidera", s. 108.

Prästadömet's ed och förbund

”Herrens välsignelser erbjuds de heliga och världen genom dem som håller detta heliga prästadöme, vilka representerar honom.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Den 9 april, efter att ha verkat som apostel i 41 år, inröstades Joseph Fielding Smith som president för de tolv apostlarnas kvorum. Strax efter inröstningen talade president Smith till församlingen. Han delade kortfattat med sig av sina känslor för ämbetet:

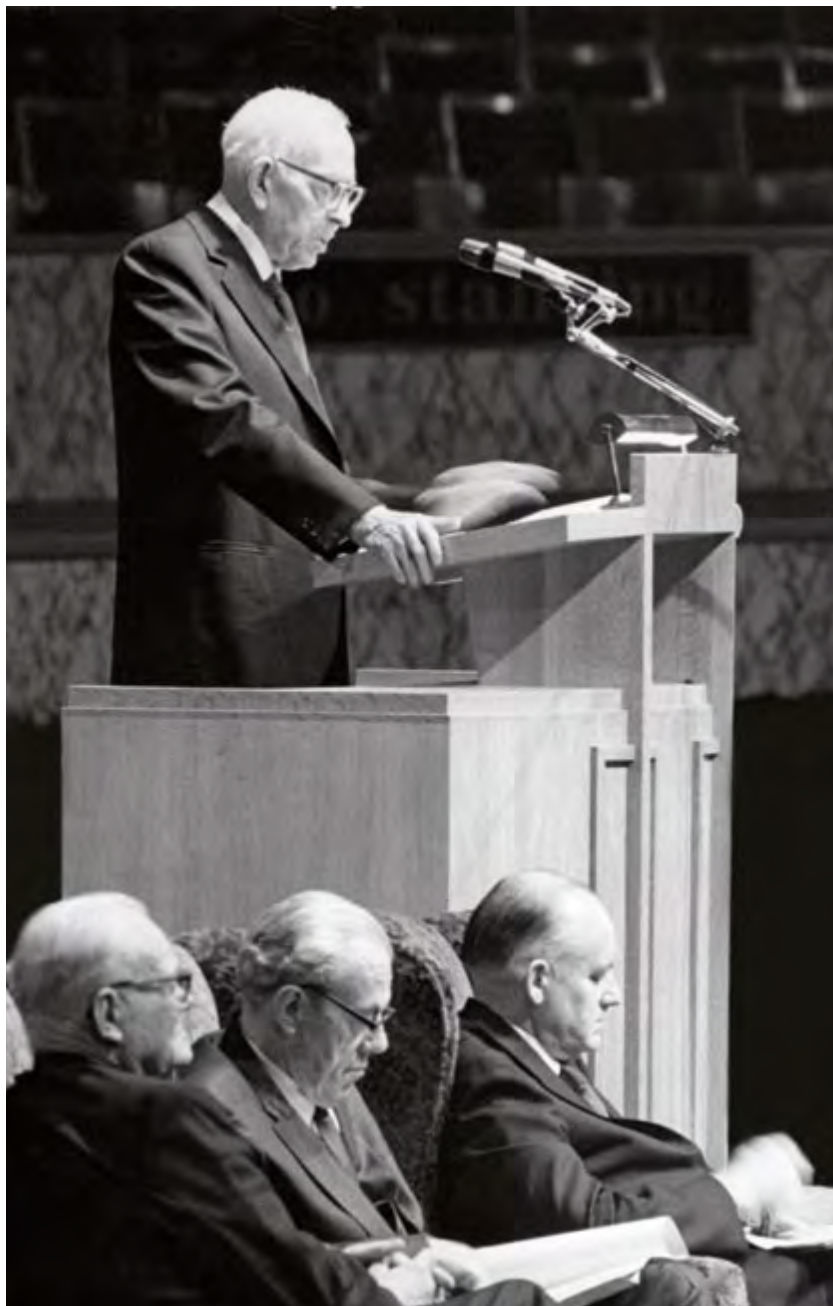
”Jag inser att uppgiften jag har kallats att utföra är en mycket viktig sådan. Den gör mig ödmjuk. ...

Jag tackar Herren för Jesu Kristi evangelium, för mitt medlemskap i kyrkan, för möjligheten jag har fått att tjäna. Jag har bara en önskan, svag som jag är, och det är att efter bästa förmåga ära det ämbete som jag fått.”¹

President Smith uppmanade ofta prästadömsbärare att ära sina ämbeten. Även om han talade offentligt om sin egen önskan att ära sina kall i prästadömet, ² berättade han sällan om sitt arbete med att göra det. Men en gång reflekterade han över det prästadöms-tjänande som han hade utfört tillsammans med sin vän, George F. Richards, som han efterträdde som president för de tolv apostlarnas kvorum.

”I 40 år satt jag i råd, närvarade vid konferenser och tjänade på olika sätt tillsammans med president George F. Richards. ...

Vi har rest tillsammans från ena änden av Sions stavar till den andra. Förr reste vi generalauktoriteter två och två då vi besökte Sions stavar. Till platser dit järnvägen inte kunde ta oss, vilket var många, reste vi oftast i lätta fjädervagnar med vitt tak. Längre resor innebar besök i minst två stavar, ofta tre eller fyra.

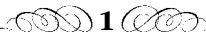
President Joseph Fielding Smith talar vid British Area Conference, augusti 1971. Sittande från vänster till höger: Äldsterna Marion. G. Romney, Richard L. Evans och Howard W. Hunter.

Under sådana resor hölls dagliga möten mellan stavskonferenser i stavarnas olika enheter eller församlingar. Sådana resor gick över ojämna vägar, ibland snarare stigar, genom tjock dimma på sommaren och bitande kyla på vintern, ofta genom tjock lera eller tungt snöfall.”³

Äldste Francis M. Gibbons, som verkade som sekreterare för första presidentskapet, delgav en insikt om hur president Smith ärade sina ämbeten i prästadömet: ”Även om han var fullständigt medveten om sin myndighet, var han alltid ödmjuk och mild i sitt sätt att utöva den. Som person var han aldrig arrogant, konstlad eller självbelåten. Han var aldrig inbilsk och skröt aldrig med ämbetets privilegier.”⁴

Som president för kyrkan talade Joseph Fielding Smith på fem prästadömssessioner under kyrkans generalkonferenser, och uppmantrade bröderna att ära sina kall i prästadömet. Lärdomarna i det här kapitlet har hämtats från fyra av de talen, med tonvikt på ett tal som president Smith gav den 3 oktober 1970. Eftersom talen hölls under prästadömsmöten är orden i kapitlet riktade till män. Men de ger en förståelse för att prästadömet kraft är en stor välsignelse för alla kyrkans medlemmar. I ett av talen sade president Smith: ”Jag tror att vi alla vet att prästadömet välsignelser inte är begränsade till enbart män. Välsignelserna utgjuts också över våra hustrur och döttrar och över alla de trofasta kvinnorna i kyrkan. De här goda systrarna kan genom att hålla buden och tjäna i kyrkan förbereda sig för välsignelserna i Herrens hus. Herren erbjuder sina döttrar varje andlig gåva och välsignelse som hans söner kan få, för mannen är inte till utan kvinnan eller kvinnan utan mannen i Herren [se 1 Kor. 11:11].”⁵

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Män bör ha en klar insikt om det förbund som de sluter när de tar emot ämbeten i prästadömet.

Jag vill uppmärksamma er på melkisedekska prästadömet ed och förbund. Jag tror att om vi har en klar insikt om förbundet vi sluter när vi tar emot ämbeten i prästadömet, och om de löften som

Herren ger oss om vi ärar våra kall, kommer vi att få en starkare önskan att göra allt det som vi måste göra för att få evigt liv.

Vidare vill jag säga att allt som hör till detta högre prästadöme är till för att förbereda oss för att få evigt liv i Guds rike.

I uppenbarelsen om prästadömet som Joseph Smith fick i september 1832 säger Herren att melkisedekska prästadömet är evigt, att det administrerar evangeliet, att det har funnits i den sanna kyrkan i alla tider, och att det har nycklarna till kunskapen om Gud. Han säger att det gör det möjligt för Herrens folk att bli helgade, att se Guds ansikte och att komma in i Herrens vila, ”den vila som utgör hans härlighets fullhet”. (Se L&F 84:17–24.)

Angående både aronska och melkisedekska prästadömet säger Herren: ”Ty de som är trofasta och får dessa båda prästadömen varom jag talat, och som ärar sin kallelse, blir heliggjorda genom Anden till sina kroppars förnyelse.

De blir Moses och Arons söner och Abrahams avkomlingar och kyrkan och riket och Guds utvalda.

Och vidare: Alla de som tar emot detta prästadöme tar emot mig, säger Herren,

ty den som tar emot mina tjänare tar emot mig,

och den som tar emot mig tar emot min Fader,

och den som tar emot min Fader tar emot min Faders rike. Därför skall allt vad min Fader har ges åt honom.

Och detta är i enlighet med den ed och det förbund som tillhör prästadömet.

Alla de som tar emot prästadömet tar därför emot min Faders ed och förbund, vilka han inte kan bryta, inte heller kan de upphävas.”

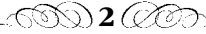
Straffet för att bryta förbundet och helt vända sig bort från det läggs sedan fram, tillsammans med denna befallning: ”... ta er tillvara och ge noga akt på det eviga livets ord.

Ty ni skall leva av varje ord som utgår från Guds mun.” (L&F 84:33–44.)⁶

De av er som bär aronska prästadömet har ännu inte tagit emot den ed och det förbund som tillhör det högre prästadömet, men

Herren har gett er stor makt och myndighet. Aronska prästadömet är ett förberedande prästadöme som skolar och utbildar oss att bli värdiga de andra stora välsignelser som kommer senare.

Om du tjänar trofast som diakon, som lärare och som präst får du erfarenheten och färdigheterna som gör det möjligt för dig att ta emot melkisedekska prästadömet och ära ditt ämbete i det.⁷

Prästadömsbärare lovar att ära sina kall i prästadömet och leva av varje ord som utgår från Guds mun.

Som vi alla vet är ett förbund ett kontrakt och en överenskommelse mellan minst två parter. När det gäller evangelieförbund är parterna Herren i himlen och människan på jorden. Människan går med på att hålla buden och Herren lovar att belöna henne för det. Själva evangeliet är det nya och eviga förbundet och innefattar alla överenskommelser, löften och belöningar som Herren erbjuder sitt folk.

Så när vi tar emot melkisedekska prästadömet gör vi det genom förbund. Vi lovar högtidligt att ta emot prästadömet, ära våra kall i det, och leva av varje ord som utgår från Guds mun. Herren å sin sida lovar oss att om vi håller förbundet ska vi ta emot allt det som Fadern har, vilket är evigt liv. Kan någon av er tänka sig en mer underbar överenskommelse?

Ibland talar vi i allmänna ordalag om att ära vårt prästadöme, men vad uppenbarelserna talar om är att ära våra kall i prästadömet som äldster, sjuttio, högpräster, patriarker och apostlar.

Prästadömet som bärs av mannen är Guds makt och myndighet, som getts till människan på jorden, att handla i allt för människornas frälsning. Prästadömet ämbeten eller kall är uppdrag att utföra särskilt tjänande i prästadömet. Och att ära dessa kall innebär att de som fått ett visst ämbete utför det arbete som ämbetet innefattar.

Det spelar ingen roll vilket ämbete vi har så länge som vi är trofasta våra plikter. Inget ämbete är större än något annat, men av administrativa skäl kan en viss prästadömsbärare kallas att presidera över och leda en annan prästadömsbärarens arbete.

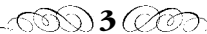
Min far, president Joseph F. Smith sade: ”Det finns inget ämbete i detta prästadöme som är eller kan vara större än själva prästadömet. Det är från prästadömet som ämbetet hämtar sin myndighet och makt. Inget ämbete ger prästadömet myndighet. Inget ämbete ger prästadömet större makt. Men alla kyrkans ämbeten hämtar sin makt, förmåga och myndighet *från* prästadömet.”

Vi har befallts att ära våra kall i prästadömet och utföra det arbete som vårt ämbete innefattar. Så säger Herren i uppenbarelsen om prästadömet: ”Låt därför var och en verka i sitt eget ämbete och arbeta i sin egen kallelse, ... så att alla kan byggas upp tillsammans, så att ordningen kan bevaras fullkomlig.” (L&F 84:109–110.)

Detta är ett av de största målen vi arbetar mot i kyrkans prästadömsprogram; att få äldsterna att utföra äldsternas uppgifter, de sjuttio de sjuttios uppgifter, högpräster högprästernas uppgifter och så vidare, så att alla prästadömsbärare kan ära sina kall och skörda de rika välsignelser som de blir lovade för det.⁸

Vi är Herrens Jesu Kristi ambassadörer. Vår uppgift är att representera honom. Vi är ålagda att predika hans evangelium, att utföra frälsande förrättningar, att välsigna mänskligheten, att hela de sjuka och kanske utföra under, att göra det han hade gjort om han var personligen närvarande — och allt detta för att vi bär det heliga prästadömet.

Som Herrens budbärare är vi bundna genom hans lag att göra det som han vill att vi ska göra, oavsett personliga känslor eller världsliga lockelser. Vi har inga egna frälsningsbudskap, ingen lära som måste accepteras, ingen egen makt att döpa eller förordna eller viga för tid och evighet. Allt detta kommer från Herren, och allt vi gör i samband med det är resultatet av delegerad auktoritet.⁹

**Löftet om upphöjelse ges till varje bärare av
melkisedekska prästadömet som är trofast
mot prästadömets ed och förbund.**

Låt mig nu säga några ord om den ed som hänger samman med mottagandet av melkisedekska prästadömet.

"Prästadömet är Guds makt och myndighet, delegerad till människan på jorden, att handla i allt för människornas frälsning."

Att svära med en ed är mänsklighetens mest högtidliga och bindande yttrandesätt. Det var detta slags språk Fadern valde att använda i den stora messianska profetian om Kristus och prästadömet. Om honom säger den: "HERREN har svurit och skall inte ångra sig: 'Du är präst för evigt, på samma sätt som Melki-Sedek.' (Ps. 110:4.)

I sin förklaring av denna messianska profetia säger Paulus att Jesus hade "ett prästadöme som varar för evigt", och att genom det kom "kraften av ett evigt liv". (Se Hebr. 7:24, 16.) Joseph Smith sade att "alla de som har ordinerats till detta prästadöme blir lika Guds

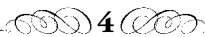
Son, och förblir präst för evigt”, förutsatt att de är trofasta och trogna [se Joseph Smith Translation, Hebr. 7:3].

Så Kristus är det stora föredömet beträffande prästadömet, precis som han är beträffande dopet och allt annat. Så på samma sätt som Fadern svär med en ed att hans Son ska ärva allt genom prästadömet, så svär han med en ed att var och en av oss som ärar vårt kall i samma prästadöme ska få allt som Fadern har.

Detta är upphöjelsens löfte som ges till varje man som bär melkisedekska prästadömet, men det är ett villkorligt löfte, ett löfte som är beroende av huruvida vi ärar våra kall i prästadömet och lever av varje ord som utgår från Guds mun.

Det är fullkomligt klart att inga mer ärorika löften har getts eller skulle kunna ges än de som kom till oss när vi accepterade förmånen och tog på oss ansvaret det innebär att bära det heliga prästadömet och att stå som Kristi budbärare.

Aronska prästadömet är ett förberedande prästadöme som ska göra oss värdiga att ingå det förbund och ta emot den ed som följer med detta högre prästadöme.¹⁰

Herrens välsignelser erbjuds alla människor genom betjäning av dem som bär hans heliga prästadöme.

Det finns inget viktigare i hela världen för var och en av oss än att sätta det som hör Guds rike till främst i våra liv, att hålla buden, att ära våra kall i prästadömet, att gå till Herrens hus och bli erbjudna fullheten av vår Faders rikets välsignelser.¹¹

Herrens välsignelser erbjuds de heliga och världen genom dem som håller detta heliga prästadöme, vilka representerar honom, som i själva verket är hans tjänare och sändebud och som är villiga att tjäna honom och hålla hans bud.¹²

Det är min bön att alla vi som har kallats att representera Herren och bära hans myndighet må komma ihåg vilka vi är och handla därefter.

... Jag har i hela mitt liv strävat efter att sätta min kallelse i prästadömet högt och hoppas att kunna hålla ut intill änden här i livet och få njuta av samvaron med de trofasta i livet efter detta.”¹³

Jag önskar välsigna dem, både unga och gamla, som ärar sina kall i prästadömet, och jag ber Herren att utgjuta över dem allt det goda från sin Ande i det här livet och evighetens rikedomar i livet efter detta. ...

Hur fantastiskt är det inte att veta att Herren har erbjudit var och en av oss prästadömet fullhet, och har lovat oss att om vi tar emot detta prästadöme och ärar våra kall, ska vi få ta emot ett evigt arv tillsammans med honom i hans rike!¹⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- President Smith lärde att Herren genom prästadömet ”erbjuder sina döttrar varje andlig gåva och välsignelse som hans söner kan få” (”Ur Joseph Fielding Smiths liv”). Vad får du för tankar när du begrundar dessa ord?
- President Smith sade att prästadömsbärare får en starkare önskan att göra allt det som de måste göra för att få evigt liv när de förstår sina förbund och Herrens löften (se avsnitt 1). Hur stämmer detta in på alla kyrkans medlemmar?
- Hur har du välsignats av tjänandet från medlemmar som har ärat sina kall?
- President Smith lärde: ”Kristus är det stora föredömet beträffande prästadömet” (avsnitt 3). Vad kan vi göra för att följa Jesu Kristi exempel i vårt tjänande av andra?
- Gå igenom president Smiths ord om templets välsignelser i avsnitt 4. Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att förbereda sig för prästadömet välsignelser som är tillgängliga i templet?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Hebr. 5:4; Alma 13:1–2, 6; L&F 20:38–60; 84:19–22; 107:99–100; Trosartiklarna 1:5

Undervisningstips

”En duktig lärare tänker inte: ‘Vad ska jag göra i klassen i dag?’ Han frågar sig i stället: ‘Vad ska mina elever göra i klassen i dag?’ Han frågar inte: ‘Vad ska jag undervisa om i dag?’ utan snarare: ‘Hur ska jag hjälpa mina elever att förstå vad de behöver lära sig?’”

(Virginia H Pearce, "Det vanliga klassrummet —en viktig plats för stabil och fortsatt tillväxt", *Ensign*, jan. 1997, s. 12; se även *Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 61).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1951, s. 152.
2. Se Conference Report, apr. 1951, s. 152; Conference Report, okt. 1970, s. 92.
3. "President George F. Richards: A Tribute", *Relief Society Magazine*, okt. 1950, s. 661.
4. Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 352.
5. I Conference Report, apr. 1970, s. 59.
6. I Conference Report, okt. 1970, s. 90–91.
7. I Conference Report, apr. 1970, s. 59.
8. I Conference Report, okt. 1970, s. 91–92; se även Joseph F. Smith, i Conference Report, okt. 1903, s. 87.
9. "Vårt ansvar som prästadömsbärare", *Nordstjärnan*, dec. 1971, s. 355.
10. I Conference Report, okt. 1970, s. 92.
11. I Conference Report, apr. 1970, s. 59.
12. "Prästadömetts välsignelser", *Nordstjärnan*, sept. 1972, s. 356.
13. I Conference Report, okt. 1970, s. 92.
14. I Conference Report, apr. 1970, s. 58.

Dopet

”Dopet innebär bokstavligen ... en överföring, eller uppståndelse från ett liv till ett annat — från ett liv i synd till ett liv i andlighet.”

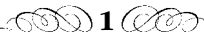
Ur Joseph Fielding Smiths liv

Under aprilkonferensen 1951 talade president Joseph Fielding Smith om upplevelsen han haft 67 år tidigare, då han döptes vid åtta års ålder. Han sade att på sin dopdag kände han att han ”stod ren inför Herren”. Men han lärde sig att han skulle behöva anstränga sig livet igenom för att förbli i det tillståndet. Han erinrade sig: ”Jag hade en syster som var mycket god, som alla mina systrar var, som i mitt sinne inpräntade behovet av att hålla mig obefläckad av världen. Det hon lärde mig den dag då jag döptes har jag kommit ihåg i hela mitt liv.”¹

Trofast mot sin systers undervisning uppmuntrade president Smith medlemmarna i kyrkan att hålla sitt dopförbund — genom att ”förbli i det andliga livet” som de tog emot när de blev döpta.² Han förkunnade:

”Inget viktigare råd kan ges till en medlem i kyrkan än att hålla buden efter dopet. Herren erbjuder oss frälsning på villkor att vi omvänder oss och trofast lyder hans lagar.”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Dop genom nedsänkning är en sinnebild av födelsen, döden och uppståndelsen.

Dopet, evangeliets tredje princip och första förrättning, är avgörande för vår frälsning och upphøjelse i Guds rike. Dopet är först och främst sättet varpå den botfärdige individen får syndernas

Målningen föreställer en man som döps i floden Dnjepr nära Kiev i Ukraina.

förlåtelse. För det andra är det porten till Guds rike. Det är vad Herren säger till Nikodemus i Johannes 3:1–11. ...

Dop sker genom nedsänkning. Dopet kan inte ske på något annat sätt än genom nedsänkning av hela kroppen i vattnet, av följande orsaker:

(1) Det är en sinnebild för Jesu Kristi död, begravning och uppståndelse samt av alla andra som har uppstått.

(2) Dopet är också en födelse och utförs som en sinnebild för ett barns födelse till världen.

(3) Dopet representerar inte bara i bildlig bemärkelse uppståndelsen utan innebär en bokstavlig uppståndelse från ett liv till ett annat —från ett liv i synd till ett liv i andlighet.

Jag skulle vilja behandla den andra punkten: Dopet är också en födelse och utförs som en sinnebild för ett barns födelse till världen. ... I Moses bok 6:58–60 kan vi läsa:

”Därför ger jag dig en befallning att oförbehållsamt undervisa dina barn om detta och säga:

På grund av överträdelse kommer fallet, ett fall som medför död och eftersom ni föddes in i världen genom vatten och blod och anden som jag har skapat och på så sätt av stoftet blev en levande själ, så måste även ni födas på nytt in i himmelriket av vatten och av Anden och bli renade genom blod, ja, min Enföddes blod, så att ni kan bli heliggjorda från all synd och åtnjuta det eviga livets ord i den här världen och evigt liv i den kommande världen, ja, odödlig härlighet.

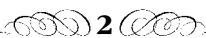
Ty genom vattnet håller ni budet, genom Anden är ni rättfärdiggjorda och genom blodet är ni heliggjorda.” ...

Varje barn som kommer till världen bärs i vatten och föds av vatten, blod och av ande. När vi föds in i Guds rike måste vi födas på samma sätt. Genom dopet föds vi av vattnet. Genom att Kristus utgöt sitt blod renas och helgas vi samt rättfärdigas genom Guds ande, ty dopet är inte fullständigt utan den Helige Andens dop. Du kan här se parallellen mellan födelsen till världen och födelsen till Guds rike. ...

Låt oss nu tala om den tredje punkten: Dopen representerar inte bara i bildlig bemärkelse uppståndelsen, utan innebär en bokstavlig uppståndelse från ett liv till ett annat — från ett liv i synd till ett liv i andlighet. ...

Varje man och kvinna behöver omvända sig. ... De är underkastade andlig död. Hur ska de återvända? Genom att begravas i vatten. De är döda och begravs i vattnet och stiger sedan upp i andens uppståndelse för att återigen åtnjuta det andliga livet. Detta är vad dopen innebär.⁴

Små barn som inte uppnått ansvarighetsålder behöver inte döpas, för de är återlösta genom Jesu Kristi försoning.

Jag vet att små barn som inte har uppnått ansvarighetsålder, och därför inte är skyldiga till synd, är återlösta genom Kristi blod, och det är ett allvarligt hån att hävda att de behöver döpas, och därigenom förneka Guds rättvisa och barmhärtighet [se Moroni 8:20–23].⁵

I kapitel 29 i Läran och förbunden säger Herren följande (verserna 46–47):

”Men se, jag säger er att små barn är återlösta från världens grundläggning genom min Enfödde,

därför kan de inte synda, ty Satan är inte given makt att fresta små barn förrän de börjar bli ansvariga inför mig.”

Det låter bra. ”Små barn är återlösta från världens grundläggning.” Vad menar han med det? Det betyder att innan jordens grundvalar lades, förbereddes denna återlösningsplan, frälsningsplanen som vi ska följa under jordelivet, och Gud som kände änden från begynnelsen, sörjde för att barnen skulle återlösas genom Jesu Kristi försoning. ...

När du ser in i ett litet barns ansikte och det tittar upp och ler mot dig, kan du då föreställa dig att det lilla barnet är befläckt av något slags synd som skulle hindra det från att vistas i Guds närhet om det skulle dö? ...

Jag minns att när jag verkade som missionär i England fanns det en amerikansk familj där. ... När mannen hörde äldsterna predika på gatorna bjöd han hem dem för att de var hans landsmän.

Han var inte intresserad av evangeliet, han var intresserad av dem eftersom de också kom från Förenta staterna. Nu råkade jag tjäna där. Jag var inte den förste han hörde predika, men jag blev senare inbjuden till hans hem. ...

Vi tänkte att vi skulle gå hem till honom och prata om baseboll, football och andra saker, och jämföra saker i Förenta staterna med saker i Storbritannien — saker som intresserade honom. Det var vad vi gjorde, och till en början sade vi inte ett ord om religion. Vi gick dit flera gånger, och han tyckte vi var rätt trevliga som inte försökte pracka på honom vår religion. Men efter en tid började de ställa frågor — det visste vi att de skulle — och en kväll när vi satt i deras hem vände sig mannens fru mot mig och sade: "Äldste Smith, jag vill fråga dig en sak." Innan hon kunde ställa frågan började hon gråta. Jag visste inte vad som var på tok. Hon snyftade och när hon hade samlat sig tillräckligt för att ställa frågan berättade hon den här historien:

När de reste över till England drabbades de av den stora sorgen att mista en liten baby. ... De talade med pastorn i kyrkan som de gick till, och bad att få ge babyen en kristen begravning. ... Pastorn sade till henne: "Vi kan inte ge ert barn en kristen begravning, för det var inte döpt. Er baby är förlorad." Det var ett hårt sätt att uttrycka sig, men det var så hon återgav det, och kvinnans hjärta hade värkt och värkt i två eller tre år. Så hon ställde frågan till mig: "Är min baby förlorad? Kommer jag aldrig att få se den igen?" Jag vände mig till Mormons bok och läste Mormons ord till sin son Moroni [se Moroni 8]. Jag sade: "Ditt barn är inte förlorat. Inget barn är förlorat. Alla små barn är frälsta i Guds rike när de dör."

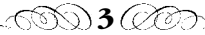
... "Och jag såg även att alla barn som dör innan de uppnår ansvarighetsåldern är frälsta i himlens celestiala rike." [L&F 137:10.] Det är vad Herren sade till profeten Joseph Smith i en uppenbarelse eller syn som han hade i Kirtlands tempel. Låter inte det bra? Är det inte rättvist? Är det inte rätt? ... En baby är inte ansvarig för arvssynden, den är inte ansvarig för någon synd, och Guds barmhärtighet gör anspråk på den och den blir återlöst.

Men hur är det med dig och mig? Här är vi, kapabla att förstå, och Herren säger: "Vem har fått kunskap utan att jag har befallt honom att omvända sig?" [L&F 29:49.] Vi är befallda att omvända oss, vi

är befallda att låta döpa oss, vi är befallda att få våra synder borttvättade i dopets vatten, för vi är kapabla att förstå och vi har alla syndat. Men varken du eller jag har blivit döpt för någonting som Adam gjorde. Precis som du har jag blivit döpt för att bli renad från det som jag själv har gjort, och för att kunna komma in i Guds rike.

... Herren har sört för dem som saknar lagen, och små barn är inte underkastade omvändelsens lag. Hur kan man lära ett litet barn att omvända sig? Det har ingenting att omvända sig från.

Herren har i sin visdom satt ansvarighetsåldern till åtta år. Efter att vi fyllt åtta år bör vi ha tillräckligt stor förståelse för att låta döpa oss. Herren tar hand om dem som är yngre än så.⁶

Varje person som döps in i kyrkan har slutit ett förbund med Herren.

Varje person tar när han går ner i dopets vatten på sig ett förbund.

”Och vidare, som befallning till kyrkan beträffande dopsättet: Alla de som ödmjukar sig för Gud och önskar bli döpta samt kommer fram med förkrossat hjärta och botfärdig ande och vittnar inför kyrkan att de verkligen har omvänt sig från alla sina synder och är villiga att ta på sig Jesu Kristi namn och är beslutna att tjäna honom intill änden och genom sina gärningar verkligen visar, att de har tagit emot av Kristi Ande till sina synders förlåtelse, skall genom dopet tas emot i hans kyrka.” (L&F 20:37.)⁷

Jag ska läsa från 59:e kapitlet i Läran och förbunden:

”Därför ger jag dem [kyrkans medlemmar] ett bud och säger så: Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta, med all din förmåga, allt ditt förstånd och all din styrka, och i Jesu Kristi namn skall du tjäna honom.

Du skall älska din nästa som dig själv. Du skall inte stjäla, inte heller begå äktenskapsbrott eller dräpa eller göra något som är detta likt.

Du skall tacka Herren, din Gud för allting.” [L&F 59:5–7.]

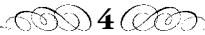

”Varje person som döps in i kyrkan har slutit ett förbund med Herren att hålla hans bud.”

Var och en som döps in i kyrkan har ingått ett förbund med Herren att åtlyda hans bud, och i detta bud, som återgetts i den tidsutdelning som vi nu lever i, får vi veta att vi ska tjäna Herren av allt vårt hjärta och allt vårt sinne och med all den styrka vi har, och att göra det i Jesu Kristi namn. Allt vi gör bör vi göra i Jesu Kristi namn.

I dopets vatten ingick vi förbundet att vi skulle hålla alla dessa bud. Vi lovade att vi skulle tjäna Herren och att vi skulle hålla det första och största budet att älska Herren vår Gud. Vi lovade att vi skulle hålla det näst största budet att älska vår nästa såsom oss själva samt att vi med all förmåga, all makt och av allt vårt hjärta skulle visa oss villiga att "leva av varje ord som utgår från Guds mun" [L&F 84:44], att vi skulle var lydiga och ödmjuka, flitigt tjäna honom, villigt lyda honom och hörsamma våra ledares råd samt göra allt med blicken fäst på Guds ära.

Vi bör aldrig glömma detta, ty det budet är bindande för oss som medlemmar i kyrkan.⁸

För att få evangeliets alla välsignelser måste vi fortsätta att vara ödmjuka, botfärdiga och lydiga efter vårt dop.

Ett av de viktigaste ändamålen med den sanna kyrkan är att lära människorna vad de måste göra efter dopet för att få evangeliets alla välsignelser.⁹

Varje människa som i sanning blivit döpt har ödmjukat sig. Hennes hjärta är förkrossat och hennes själ bedrövad. Hon har ingått ett förbund inför Gud att hon ska hålla hans bud och överge alla sina synder. Har en människa då privilegiet att synda efter att hon blivit medlem i kyrkan? Kan hon slappna av? Kan hon inlåta sig på sådant som Herren sagt att hon bör undvika? Nej. Det är lika nödvändigt för henne att ha denna bedrövade ande, detta förkrossade hjärta, efter dopet som det var före.¹⁰

Jag har hört några av våra unga män, och några inte så unga, tala om dopet. De säger att de inte kan förstå hur det kommer sig att man inte behöver döpa sig varje gång man begår en synd eftersom dopet är för syndernas förlåtelse. Kan du se anledningen? Så länge en människa förblir i det andliga livet, trots sina synder, är hon levande och kan omvända sig och bli förlåten. Hon behöver inte döpas igen för att återvända till det tillstånd hon redan befinner sig i.¹¹

Vem bland de sista dagars heliga söker en plats i det telestiala riket? Vem bland de sista dagars heliga söker en plats i det terrestriala riket? Vi bör inte vilja ha med dessa riken att göra. Ingen som döps in i kyrkan bör ha för avsikt att leva på ett sådant sätt att han

inte finner en plats i det celestialet riket, för själva dopet är porten in i det riket. Vi döper oss av två anledningar; först och främst för att få syndernas förlåtelse, men även för att få inträda i Guds rike, inte i det telestialet riket, inte i det terrestriala riket, utan i det celestialet riket, där Gud finns. Det är vad dopet är till för; det är vad den Helige Andens gåva genom handpåläggning är till för — att förbereda oss för att vi genom lydnad ska kunna sträva framåt och hålla Herrens bud tills vi ska få ta emot fullheten i det celestialet riket.¹²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- När du läser om president Smiths minnen i "Ur Joseph Fielding Smiths liv", reflektera då över ditt eget dop. Hur har din förståelse av dopet vuxit sedan dess? Hur kan vi hjälpa familjemedlemmar eller vänner som förbereder sig för dopet?
- Vilka insikter om dopet får du av president Smiths lärdomar i avsnitt 1? Hur kan hans lärdomar om dopets symbolik öka vår förståelse för dopförbundet?
- Vad kan vi lära oss av berättelsen i avsnitt 2 om vår himmelske Faders kärlek till sina barn? Tänk på personer du känner som skulle kunna ha glädje av att få del av den kunskap som berättelsen ger oss.
- Fundera över hur du anstränger dig för att hålla dopförbundet (se avsnitt 3). Hur påverkar det här förbundet ditt umgänge med familjemedlemmar och andra?
- Tänk på president Smiths ord i början av avsnitt 4. Vad tror du att man behöver undervisas om efter dopet? Hur kan vi hjälpa varandra att hålla vårt dopförbund?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 3:13–17; 2 Nephi 31:5–13; Mosiah 18:8–13; 3 Nephi 11:31–39; L&F 68:25–27; Trosartiklarna 1:4

Undervisningstips

"Du kan hjälpa dem du undervisar att känna sig säkrare på sin förmåga att delta i en diskussion om du säger något positivt om varje uppriktig kommentar. Du kan till exempel säga: "Tack för ditt

svar. Det var mycket tankeväckande' ... eller 'Det var ett bra exempel' eller 'Jag uppskattar allt ni sagt i dag'” (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 64).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1951, s. 57–58.
2. "Repentance and Baptism", *Deseret News*, 30 mars 1935, Kyrkodelen, s. 8; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:278.
3. I Conference Report, okt. 1970, s. 7.
4. "Repentance and Baptism", s. 6, 8; se även *Frälsningens lära*, 2:275–277.
5. "Testimony of Elder Joseph F. Smith Jr.", *Liahona: The Elder's Journal*, 30 mars 1915, s. 629.
6. "Redemption of Little Children", *Deseret News*, 29 april 1939, Kyrkodelen, s. 7.
7. "Seek Ye Earnestly the Best Gifts", *Ensign*, juni 1972, s. 2.
8. I Conference Report, apr 1940, s. 95; se även *Frälsningens lära*, 2:279.
9. "The Plan of Salvation", *Ensign*, nov. 1971, s. 5.
10. I Conference Report, okt. 1950, s. 12; se även *Frälsningens lära*, 2:279–280.
11. "Repentance and Baptism", s. 8; se även *Frälsningens lära*, 2:277–278.
12. I Conference Report, apr. 1922, s. 60–61.

Den Helige Andens gåva

”Efter dopet och konfirmationen kan den Helige Anden bli vår följeslagare. Den lär oss Herrens vägar, upplivar vårt förstånd och hjälper oss att förstå sanningen.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith lärde att varje trofast medlem i kyrkan ”har rätt att få de uppenbarelser som är nyttiga och nödvändiga för hans eller hennes personliga vägledning”.¹ Han sökte alltid personlig vägledning, särskilt i sina ansträngningar att undervisa och beskydda sina söner och döttrar. Äldste Francis M Gibbons, som verkade som sekreterare för första presidentskapet återger följande erfarenhet, som den berättades för honom av president Smiths son Reynolds (som hade smeknamnet Reyn):

”Reyn berättade att han hade haft en cigarett i munnen vid ett enda tillfälle i livet, och då bara för ett kort ögonblick. Det hände när han studerade vid Roosevelt Junior High School i Salt Lake City. Skolans ingång låg vid en lugn sidogata som var lite trafikerad. Den här dagen hade Reyn just gått ut genom skolans huvudingång med en vän som rökte, och som uppmuntrade honom, som så många gånger förr, att ”bara prova en”. Denna gång lyckades vännen. Reyn tog en av cigarrerterna och tände den. Några bloss senare, vem stannade då sin bil vid trottoaren, om inte Reyns far? Äldste Smith rullade ner fönstret och sade till sin förbluffade son: ‘Reynolds, jag vill tala med dig ikväll efter middagen’, och körde iväg. Reyn sade: ‘När min far kallade mig Reynolds visste jag att det var allvar.’ Äldste Smith lät Reyn ängslas resten av eftermiddagen, och under kvällsmålet, när han hade förvånansvärt lite att säga. Efteråt, sittande obekvämt i sin fars kontor, inväntade Reynolds sin dom. Vad han fick var bara en vänlig, kärleksfull undervisning om farorna med ‘den smutsiga ovanan’ och en påminnelse om vem han var och hur han

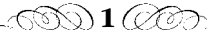

"Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem" (Apg. 19:6).

med sitt uppförande representerade hela familjen. Det hela avslutades med att Reyn fick lova att han aldrig mer skulle ta en cigarrett i munnen. Reyn lovade det. 'Det hände aldrig igen', sade han. Under alla år som följde, varav några tillbringades i Förenta Staternas flotta under andra världskriget där rökning hörde till normen, höll han löftet han gett sin far."

Äldste Gibbons funderade över denna berättelse och sade: "Oddsen mot att Joseph Fielding Smith skulle dyka upp på den avskilda gatan i samma ögonblick som hans unge son tände sin första och enda cigarrett är astronomiska. Även om Reyn inte sade det, så fick man en känsla av att händelsen övertygade honom om det enorma djupet och kraften i hans fars andliga känslighet, särskilt beträffande sin familjs välfärd."²

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Den Helige Andens uppgift är att vittna om Fadern och Sonen och om all sanning.

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Han är en Ande i en människas gestalt. Fadern och Sonen är personer med fysiska kroppar. De har kroppar av kött och ben. Den Helige Anden är en person som består av ande och har endast en andekropp [se L&F 130:22]. Hans uppgift är att bära vittne om Fadern och Sonen och om all sanning [se 2 Nephi 21:18; Moroni 10:5].³

Han tar del av det som rör Fadern och Sonen och uppenbarar det för dem som tjänar Herren i trofasthet. Det var genom Hjälparens eller den Helige Andens undervisning som apostlarna påminde sig Jesu Kristi lärdomar [se Joh. 14:26]. Det är genom den Helige Andens undervisning som profetior kommer [se 2 Petr. 1:21].⁴

Guds ande, som talar till människans ande, har kraft att förmedla sanning med större verkan och förståelse än en personlig kontakt med himmelska varelser. Genom den Helige Anden vävs sanningen in i kroppens alla fibrer och muskler så att den aldrig kan glömmas.⁵

 2

Den Helige Anden uppenbarar sanningen för ärliga människor överallt.

Vi tror att den Helige Anden är en uppenbarare och att han bär vittnesbörd för ärliga människor överallt att Jesus Kristus är Guds Son, att Joseph Smith är en profet och att denna kyrka är ”den enda sanna och levande [kyrkan] på hela jordens yta” (L&F 1:30).

Det är inte nödvändigt för någon att förbli i mörkret. Det eviga evangeliets ljus finns här och varje uppriktigt undersökare på jorden kan få ett personligt vittnesbörd från den Helige Anden om Herrens verks sanna och gudomliga natur.

Petrus sade: ”... Gud [gör inte] skillnad på människor, utan tar emot den som fruktar honom och gör det som är rätt” (Apg. 10:34–35), vilket innebär att Herren ska utgjuta sin Ande på de trofasta så att de själva ska veta om sanningen i denna religion.⁶

Den Helige Anden uppenbarar sig för vem som helst som ber om sanningen, liksom han gjorde för Kornelius [se Apg. 10]. Vi har Moronis ord i Mormons bok som han skrev när han avslutade sin uppteckning i kapitel 10, vers 4:

”Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.”

Den Helige Anden kan manifesteras sig för varje människa, också när hon står utanför kyrkan, om hon uppriktigt söker efter ljuset och sanningen. Den Helige Anden kommer och ger människan vittnesbördet hon söker och drar sig sedan undan.⁷

 3

Efter dopet ges den Helige Andens gåva genom handpåläggning.

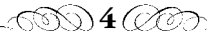
Löftet gavs under Jesu Kristi ursprungliga kyrkas dagar att alla som ville omvända sig, döpa sig för syndernas förlåtelse och förbli trofasta, skulle få ta emot den Helige Andens gåva genom

handpåläggning. Samma löfte har getts till alla som vill ta emot evangeliet i denna tidsutdelning, för Herren säger:

”Dem som har tro skall ni konfirmera i min kyrka genom handpåläggning, och jag skall ge dem den Helige Andens gåva.” [L&F 33:15.]⁸

Man kan inte få den Helige Andens gåva genom att be om den, genom att betala tionde, genom att hålla Visdomsordet — inte ens genom att bli döpt i vatten till syndernas förlåtelse. Man måste fullborda detta dop med den Helige Andens dop. Profeten sade vid ett tillfälle att man lika gärna kan döpa en sandsäck som att inte konfirmera en människa och ge henne den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Man kan inte få den på något annat sätt.⁹

Jag tror på läran om handpåläggning för den Helige Andens gåva, varigenom vi förs i kontakt med vår Fader i himlen och lär oss om hans vägar, att vi må vandra på hans stigar.¹⁰

Genom den Helige Andens gåva kan medlemmar i kyrkan ha den Helige Anden som ständig följeslagare.

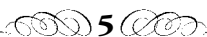
Den Helige Anden är Budbäraren eller Hjälparen som Frälsaren lovade sända till sina lärjungar efter korsfästelsen. Denne Hjälpare kan med sitt inflytande vara en ständig följeslagare till varje döpt individ och genom uppenbarelse och vägledning ge kyrkans medlemmar kunskap om sanningen så att de kan vandra i dess ljus. Det är den Helige Anden som upplyser sinnet hos den som uppriktigt låtit döpa sig. Det är genom honom vi får personlig uppenbarelse och sanningens ljus får en plats i våra hjärtan.¹¹

Efter att vi blivit döpta blir vi konfirmerade. Vad är syftet med konfirmationen? Att ge oss den Helige Anden som följeslagare, att ge oss förmånen att få vägledning av den tredje medlemmen i gudomen — ett kamratskap som upplyser våra sinnen så att vi kan bli levandegjorda av den Helige Anden och söka efter kunskap och förståelse gällande allt som rör vår upphöjelse.¹²

Efter dopet och konfirmationen kan den Helige Anden bli vår följeslagare. Den lär oss Herrens vägar, upplivar vårt förstånd och hjälper oss att förstå sanningen.¹³

Vi har blivit lovade att när vi döper oss, om vi är sanna och trofasta, kommer vi att ha den Helige Andens vägledning. Vad kan den göra för oss? Undervisa oss, vägleda oss, bära vittne för oss om Jesu Kristi evangeliums frälsande principer. Varje barn som blivit gammalt nog för dopet, och som låter döpa sig, har rätt till den Helige Andens vägledning. Jag har hört folk säga att ett litet barn som bara är åtta år inte kan förstå. Jag vet bättre än så. När jag var åtta år gammal hade jag fått ett vittnesbörd om sanningen genom den Helige Anden. Det har jag haft sedan dess.¹⁴

Vilken storslagen förmån det är att ständigt vägledas av den Helige Anden och få Guds rikets mysterier uppenbarade för sig.¹⁵

Den Helige Andens sällskap är bara tillgängligt för dem som förbereder sig för att ta emot det.

Enligt min mening finns det många medlemmar i den här kyrkan som har blivit döpta till syndernas förlåtelse, och som har fått händer lagda på sina huvuden för att få den Helige Andens gåva, men som aldrig har tagit emot gåvan — det vill säga dess manifestationer. Varför? Därför att de aldrig har tillrättat sig sina liv för att kunna ta emot dessa manifestationer. De har aldrig ödmjukat sig. De har aldrig tagit stegen som skulle förbereda dem för den Helige Andens sällskap. Därför går de genom livet utan den kunskapen, de brister i förståelse. När de som är falska och förslagna i sitt bedrägeri kommer till dem och kritiserar kyrkans ledare och lärdomar har dessa medlemmar inte tillräcklig förståelse, information eller vägledning från Herrens Ande för att kunna stå emot falska lärdomar. De lyssnar och tror att de kanske har begått ett misstag, och snart lämnar de kyrkan för att de saknar förståelse.¹⁶

Det är en befallning från Herren att kyrkans medlemmar ska vara flitiga i sina studier av evangeliets grundläggande sanningar, som de har blivit uppenbarade. Herrens Ande kommer inte att förbli hos de likgiltiga, egensinniga eller rebelliska som inte kan leva i den gudomliga sanningens ljus. Det är varje döpt medlems privilegium att ha ett orubbligt vittnesbörd om evangeliets återställelse, men detta vittnesbörd kommer att blekna och till sist försvinna om vi

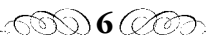
”Det är en befallning från Herren att kyrkans medlemmar ska vara flitiga i sina studier av evangeliets grundläggande sanningar.”

inte ständigt tar emot andlig näring genom studier, lydnad och flitigt sökande efter att få känna till och förstå sanningen.¹⁷

Vi har rätt till ledning av den Helige Anden, men vi kan inte få denna ledning om vi avsiktligt vägrar att beakta de uppenbarelser som vi har fått till hjälp för att förstå och få ledning i det eviga evangeliets ljus och sanning. Vi kan inte hoppas på att få den ledningen när vi vägrar att beakta dessa storslagna uppenbarelser som betyder så mycket för oss, både timligt och andligt. Om vi nu befinner oss i detta tillstånd, nämligen att vi är otroende eller ovilliga att söka efter det ljus och den kunskap som Herren har placerat inom räckhåll för oss, då riskerar vi eller löper fara för att bli bedragna av onda andar, djävulsläror eller mänskliga lärdomar [se L&F 46:7]. Och när sådana falska inflytanden läggs fram för oss, kommer vi inte att ha den urskiljande insikten varigenom vi kan särskilja dem och veta att de inte kommer från Herren. På så sätt kan vi bli offer för de ogudaktiga, de onda, de sluga, för människors list.¹⁸

Herrens Ande kan inte vistas i orena tabernakel, och när en person vänder sig bort från sanningen genom orättfärdighet, följer Anden inte med honom utan drar sig undan, och den ersätts av

lögnens ande, olydnadens ande, orättfärdighetens ande, den eviga undergångens ande.¹⁹

Om vi förblir trofasta kommer den Helige Anden att ge oss uppenbarelser som leder oss under hela vårt liv.

Herren har lovat alla som vill omvända sig och förbli trofasta i en anda av ödmjukhet och flit, att de ska ha rätt till den Helige Andens vägledning. Denna Ande kommer att leda dem under hela deras liv.²⁰

Varje medlem i kyrkan har fått den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Han har rätt att ta emot de uppenbarelser som är nyttiga och nödvändiga för hans personliga vägledning, inte för kyrkan, men för honom själv. Han har genom sin lydnad och ödmjukhet rätten att ta emot ljus och sanning såsom det uppenbaras genom sanningens Ande, och den som lyssnar till den Anden och söker efter Anden i ödmjukhet och tro ska inte bli bedragen.²¹

Vi måste leva heliga liv, i ljus och sanning, med rätt förståelse som kommer genom den Helige Andens gåva och kraft, vilken är lovad till alla som har tro till omvändelse och tar emot det eviga livets ord. Om vi befinner oss i harmoni med denna Ande så vandrar vi i ljuset och har gemenskap med Gud.²²

Det är ett privilegium som varje medlem i kyrkan har att känna till sanningen, att tala sanningen, och att ha den Helige Andens vägledning. Det är vars och ens privilegium att ta emot ljuset och vandra i ljuset. Och om vi förblir i Gud, det vill säga håller alla hans bud, får vi ta emot mer ljus ända tills den fullkomliga kunskapens dag ska komma. [Se L&F 50:24.]²³

Vi kommer slutligen tillbaka till Gud Faderns närhet med hjälp av den Helige Andens vägledning.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vad kan berättelsen i "Ur Joseph Fielding Smiths liv" lära oss om den Helige Anden? När har Anden manat dig att hjälpa någon?

- President Smith talade om "Guds ande, som talar till människans ande" (avsnitt 1) På vad sätt skiljer sig kommunikationen till vår ande från kommunikation till våra öron och ögon? Hur är den mer kraftfull?
- Vad finns det för skillnader mellan att ta emot en manifestation av Anden, som Kornelius gjorde, och ta emot den Helige Andens gåva? (Se avsnitt 2.)
- President Smith lärde att dopet inte är fullständigt utan den Helige Andens gåva (se avsnitt 3). På vilka sätt skulle ditt liv inte vara fullständigt utan den Helige Andens gåva?
- Fundera över president Smiths lärdomar i avsnitt 4 om vad det innebär att ha den Helige Anden som ständig följeslagare. På vilka sätt har du blivit välsignad genom detta?
- Vad kan vi göra för att förbereda oss för att få den Helige Andens sällskap? (Se exempel i avsnitt 5.)
- När du går igenom avsnitt 6, var då uppmärksam på den vägledning vi kan få genom den Helige Anden. Hur kan föräldrar lära sina barn att känna igen och ta emot denna vägledning?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Joh. 16:13; Apg. 19:1–6; 1 Kor. 12:3; 1 Nephi 10:17–19; 2 Nephi 31:15–20; 3 Nephi 19:9; L&F 46:13; Trosartiklarna 1:4

Undervisningstips

"Bli inte orolig om eleverna är tysta några sekunder efter det att du ställt en fråga. Svara inte själv på din fråga. Låt eleverna få tid att tänka på hur de ska svara. Ihållande tystnad kan emellertid tyda på att de inte förstått frågan och att du behöver formulera om den" (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 69).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1940, s. 96.
2. Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. xiv–xv.
3. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1977), 1:37; kursivering borttagen.
4. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:37.
5. "The Sin against the Holy Ghost", *Instructor*, okt. 1935, s. 431; se även *Frälsningens lära*, 1:44.
6. "Ut ur mörkret", *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 292.
7. "Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers", *Deseret News*, 27 apr. 1935, Kyrkodelen, s. 7; se även *Frälsningens lära*, 1:40.

8. "Avoid Needless Speculations", *Improvement Era*, dec. 1933, s. 866; se även *Frälsningens lära*, 1:37.
9. "Address by Elder Joseph Fielding Smith before Seminary Teachers", s. 7; se även *Frälsningens lära*, 1:39; *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 95.
10. I Conference Report, apr. 1915, s. 118.
11. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 2:149–150.
12. "Seek Ye Earnestly the Best Gifts", *Ensign*, juni 1972, s. 2.
13. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:40.
14. I Conference Report, okt. 1959, s. 19.
15. *Answers to Gospel Questions*, 4:90.
16. "Seek Ye Earnestly the Best Gifts", s. 3.
17. I Conference Report, okt. 1963, s. 22.
18. I Conference Report, okt. 1952, s. 59–60; se även *Frälsningens lära*, 1:40.
19. I Conference Report, apr. 1962, s. 45.
20. I Conference Report, apr. 1931, s. 68.
21. I Conference Report, apr. 1940, s. 96.
22. I Conference Report, apr. 1916, s. 74; se även *Frälsningens lära*, 3:234.
23. "What a Prophet Means to Latter-day Saints", *Relief Society Magazine*, jan. 1941, s. 7.
24. I Conference Report, apr. 1955, s. 51.

Evigt äktenskap

”Prästadömet och evangeliets fullhet är en följd av celestialet äktenskap. Det är evangeliets och templets krönande förrättning.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Den 18 år gamle Joseph Fielding Smith hade fått veta att en ung kvinna vid namn Louie Emily Shurtliff skulle bo hemma hos familjen Smith medan hon gick på college. Men han blev ändå överraskad — och glad — när han kom hem från arbetet en dag och såg Louie sitta och spela en psalm på familjens piano. Den dagen, på sensommaren 1894, föddes en vänskap mellan Joseph och Louie som blev allt djupare tills de blev förälskade. De beseglades i Salt Lake-templet den 26 april 1898.¹

Louie och Joseph hade ett kärleksfullt förhållande. När han kallades att tjäna som missionär i England i två år, strax efter bröllopet, började hon arbeta för sin far för att stödja Joseph ekonomiskt. Hon stödde honom också känslomässigt och andligt genom att skicka uppmuntrande brev. När han kom hem igen byggde de upp ett lyckligt hem och välkomnade två döttrar till familjen. Men efter tio års äktenskap blev Louie svårt sjuk under sin tredje graviditet och avled vid 31 års ålder.

Joseph fann tröst i vetskapen att Louie hade lämnat honom ”för en bättre värld” och i sin dagbok skrev han ner en bön om att han skulle ”vara värdig att möta henne i evig härlighet, att förenas med henne igen”.² Men trots den tröst och det hopp han fann i evangeliet saknade han Louie oändligt mycket. Han oroade sig också för hur hans döttrar skulle klara sig utan en mor. Strax efter Louies död träffade han Ethel Georgina Reynolds. Trots att hans kärlek till Louie inte hade minskat kom han att älska Ethel, och det gjorde även hans döttrar. Efter att ha bett sina föräldrar, Louies föräldrar

"Sista dagars heliga betraktar äktenskapet som ett evigt förbund."

och Ethels föräldrar om lov, friade Joseph till Ethel. De beseglades den 2 november 1908. De hade ett glädjefyllt och händelserikt liv tillsammans och fick nio barn. Deras hem kännetecknades av ordning, hårt arbete, respekt, renlighet, ömsint disciplin, kärlek och sunda nöjen.³

Efter 29 års äktenskap avled Ethel av en nedbrytande sjukdom som hade underminerat hennes krafter under fyra år. Återigen var Joseph ensam, men fann tröst i kunskapen om evigt äktenskap.⁴ Och på nytt träffade han någon som han kunde dela sitt liv med. Han och Jessie Evans beseglades den 12 april 1938. "Under deras 33 år tillsammans följde hon med honom nästan överallt, när som fjärran. Han å sin sida hjälpte henne att handla mat, torka disk och konservera frukt på hösten. Han var aldrig rädd för att vara en apostel med förkläde på sig."⁵ Jessie sade ofta om sin man: "Han är den snällaste man jag någonsin träffat. Jag har aldrig hört honom säga ett ovänligt ord." Han svarade med ett leende: "Jag kan inga ovänliga ord."⁶

Levnadstecknaren John J. Stewart skrev om president Smiths vänlighet och mildhet mot Jessie: "Från talarstolen förmanade han männen att vara kärleksfulla och hängivna mot sina hustrur. Men den predikan som berör mig mest är då han en het julidag 1971 gick nio kvarter uppför Salt Lake Citys branta norra avenyer till de sista dagars heligas sjukhus för att tillbringa sin 95:e födelsedag vid sin hustru Jessies sjukbädd. När hennes tillstånd försämrades stannade han hos henne dag och natt i flera veckor, vakade över henne och gav henne all den tröst och uppmuntran han kunde, ända till slutet."⁷

Jessie avled den 3 augusti 1971. Två månader senare höll president Smith inledningstalet på generalkonferensen. Hans vittnesbörd visade att hans sorg lindrades av hans tillit till Herren och hans hopp om evigt liv:

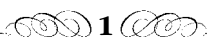
"Jag skulle vilja säga med den gamle Job, vars kunskap kom från samma källa som min har kommit ifrån: 'Men jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet. Jag själv skall få skåda honom, med egna ögon skall jag se honom.' (Job 19:25–27.)

Och då jag fogar mitt vittnesbörd till Jobs vill jag också förena mig med honom i tacksägelse, när han utropade i sorg och smärta: '... HERREN gav och HERREN tog. Lovat vare Herrens namn.' (Job 1:21.)

Jag ber att vi alla ska ledas av den Helige Andens kraft, att vi må vandra rättrådigt inför Herren och att vi ska ärva evigt liv i de boningar och riken som är beredda för de lydiga.”⁸

Efter president Smiths tal, sade president Harold B. Lee som ledde mötet: ”Jag är säker på att alla kyrkans medlemmar överallt inser under vilka omständigheter han har framfört detta mäktiga budskap och känner oss uppbyggda av kraften och styrkan som han har visat oss denna morgon. Tack, president Smith, ur djupet av våra hjärtan.”⁹

Joseph Fielding Smiths lärdomar

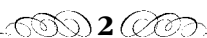

Det celestiaa äktenskapet är Jesu Kristi evangeliums krönande förrättning.

Det finns ingen annan förordning i Jesu Kristi evangelium som är högtidligare, heligare och viktigare för [vår] eviga glädje än äktenskapet.¹⁰

Prästadömet och evangeliets fullhet är en följd av celestiaa äktenskap. Det är evangeliets och templets krönande förrättning.¹¹

Jag vill vädja till mina goda bröder och systrar i kyrkan att komma till templet och vigas för tid och all evighet.¹²

Till skillnad från världens seder består äktenskapet för evigt i evangeliets plan.

Äktenskapet betraktas av många som bara ett civilt kontrakt eller en överenskommelse mellan en man och en kvinna om att de ska leva tillsammans i äktenskaplig relation. Faktum är att det är en evig princip som människans existens är beroende av. Herren gav människan denna lag i världens begynnelse som en del av evangeliets lag, och det första äktenskapet skulle vara för evigt. Enligt Herrens

lag bör varje äktenskap vara för evigt. Om hela mänskligheten noggrant lydde evangeliet och levde i den kärlek som vi får av Herrens Ande skulle alla äktenskap vara eviga. ...

... Sista dagars heliga betraktar äktenskapet som ett evigt förbund. Det är grunden till evig upphöjelse, för utan det skulle det inte finnas något evigt framåtskridande i Guds rike.¹³

Det är helt uppenbart för var och en av oss som läser dagstidningar, som lyssnar på nyheterna på radio och ser på teve att allt för många inte har den respekt för äktenskapet och familjen som Herren har avsett.¹⁴

Äktenskapet är ett heligt förbund, men de vulgära och orena skämtar många gånger om det och ser det som något övergående. Det gör även många som anser sig vara förfinade men inte ser heligheten i denna storslagna princip.¹⁵

Herren har gett oss sitt eviga evangelium för att det ska vara ett ljus och en norm för oss, och evangeliet innefattar det heliga äktenskapet som är evigt till naturen. Vi bör inte och får inte följa världens syn på äktenskapet. Vi har ett större ljus än världen har, och Herren förväntar sig mer av oss än av dem.

Vi känner till äktenskapets sanna ordning. Vi känner till familjens plats i frälsningsplanen. Vi vet att vi bör vigas i templet och att vi måste hålla oss rena och obefläckade för att våra äktenskap ska få löftets Helige Andes godkännande.

Vi är andebarn till vår himmelske Fader som gav oss en frälsningsplan varigenom vi kan komma till jorden och framåtskrida och bli lika honom. Det vill säga, han gav oss evangeliets plan som skulle göra det möjligt för oss att få egna eviga familjer och njuta av evigt liv.¹⁶

Herren avsåg aldrig att äktenskapet skulle ta slut när den jordiska kroppen dör, utan att det skulle ge de två makarna ära, herravälde och makt, och en bestående och evig familjeenhet i Guds rike. Sådana välsignelser väntar dem som är villiga att lyda detta förbund som Herren har uppenbarat. Det är inte enbart ett partnerskap mellan man och kvinna, för som Herren har sagt: I äktenskapet blir de ett kött och ingår i ett kompanjonskap med Gud.¹⁷

"Familjerelationen, och enheten i familjen, om den är rätt organiserad, ska fortsätta i rättfärdighet i livet efter detta."

3

Trofasthet mot äktenskapsförbundet ger glädje och leder till den eviga härlighetens välsignelser.

Jag är tacksam mot Herren för kunskapen jag har om äktenskapsförbundets eviga natur, som ger mannen rätt till sin hustru och hustrun rätt till sin man i den tillkommande världen, på villkor att de har gått till Herrens hus och förenats för tid och all evighet av en som har beseglingsnycklarna. Denna stora välsignelse kan inte fås på annat sätt. Jag är också tacksam för kunskapen att familjerelationen, och enheten i familjen, om den är rätt organiserad, ska fortsätta i rättfärdighet i livet efter detta.¹⁸

Jag vill vädja till dem som har vigts i templet att vara trogna och sanna mot sina förbund och skyldigheter, för i Herrens hus har de slutit högtidliga förbund.¹⁹

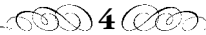
Det finns ingenting som lättare förbereder mänskligheten för härlighet i Guds rike än trohet mot äktenskapsförbundet. ...

Om detta förbund tas emot på rätt sätt blir det ett medel till den största lyckan. Den största heder i detta liv och i livet efter detta

— ära, herravälde och makt i fullkomlig kärlek — utgör de välsignelser som förbundet kan ge. Den eviga härlighetens välsignelser hålls i beredskap för dem som är villiga att hålla detta och alla andra förbund i evangeliet.²⁰

Vad innebär äktenskapet för medlemmar i kyrkan? Det innebär att vi genom den förrättningen tar emot den största, krönande välsignelsen, de eviga livens välsignelse. Det är så Herren uttrycker det — ”eviga liv” — vilket innebär att inte bara mannen och hustrun får evigt liv, utan att deras barn som föds inom förbundet kommer, även de, att få rätt till evigt liv genom deras trofasthet. Det innebär också att mannen och hustrun efter de dödas uppståndelse inte kommer att upphöra. Med det menar Herren att de kommer att få en fortsättning på sin avkomma för evigt och att familjeorganisationen inte upphör. [Se L&F 132:19–24.]²¹

För att kunna uppfylla vår himmelske Faders avsikter måste män och hustrur förenas och ta emot de välsignelser som är utlovade till dem som är trofasta och sanna, vilket kommer att upphöja dem till gudaskap. En man kan inte ensam ta emot Guds rikets välsignelsers fullhet, och det kan inte heller kvinnan, men de två tillsammans kan ta emot alla välsignelser och privilegier som hör till Faderns rikets fullhet.²²

**Varje själ vars hjärta är rättfärdigt får möjlighet
att ta emot det eviga äktenskapets välsignelser,
i detta liv eller i det tillkommande.**

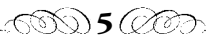
I den stora frälsningsplanen har ingenting förbisetts. Jesu Kristi evangelium är det vackraste som finns i världen. Det innefattar varje själ vars hjärta är rättfärdigt och som flitigt söker honom och önskar lyda hans lagar och förbund. Om en person därför av någon anledning förmenas privilegiet att lyda något av förbunden, kommer Herren att döma honom eller henne enligt hjärtats avsikter. Det finns tusentals medlemmar i kyrkan [som inte har tillgång till tempel] som har gift sig och fostrat familjer i kyrkan, som inte har haft möjlighet att beseglas för tid och evighet. Många av dessa har gått bort, och de får sina välsignelser genom ställföreträdare. Evangeliet är ett ställföreträdande arbete. Jesus utförde ett ställföreträdande

arbete för oss alla för att vi inte kunde utföra det för oss själva. På samma sätt låter han levande medlemmar i kyrkan arbeta som ställföreträdare för de döda som gått bort utan att ha fått möjlighet att ta emot förrättningar för egen del.

Dessutom finns det tusentals unga män och unga kvinnor som har gått vidare till andevärlden utan att ha haft möjlighet att ta emot dessa välsignelser. Många av dem har gett sitt liv i strid; många har dött i tidig ungdom, och många har dött som barn. Herren glömer inte bort en enda av dem. De kommer att få alla upphöjelsens välsignelser, för så fungerar rättvisan och barmhärtigheten. Så vad gäller dem som lever i Sions stavar och i skuggan av våra tempel — om de förmenas välsignelser i det här livet kommer de att få dessa välsignelser under tusenårsriket.²³

Ingen kan berövas upphöjelse som förblir trofast. ... En ovärdig man [kan inte] hindra sin trofasta hustru från att bli upphöjd och tvärtom.²⁴

Barn och ungdomar förbereder sig för evigt äktenskap när de lär sig om äktenskapsförbundet, utvecklar en stark tro och håller sig rena och obefläckade.

Må alla sista dagars heliga fäder och mödrar se till att undervisa sina barn om äktenskapsförbundets helighet. Låt dem inpränta i sina barn att de inte kan nå *eviga liv* om de inte ärar Guds förbund, där det eviga äktenskapsförbundet är ett av de största och mest nödvändiga.²⁵

Livet är kort och evigheten är lång. När vi betänker att äktenskapsförbundet kommer att vara för evigt, är det i sin ordning att vi omsorgsfullt överväger det. ... Ett lämpligt råd till våra ungdomar är att omsorgsfullt välja en äktenskapspartner som har en orubblig tro på evangeliet. Det är mera troligt att en sådan person kommer att visa sig trofast mot varje löfte och förbund. När den unge mannen och den unga kvinnan är fast grundade i tron på Herrens gudomliga mission och på evangeliet som det uppenbarats genom profeten Joseph Smith, har de alla förutsättningar att skapa en lycklig förening som kommer att bestå för alltid.²⁶

Jag vädjar till er, Sions ungdomar överallt, att hålla er rena och obefläckade så att ni kan komma till Herrens hus och, tillsammans med den partner som ni valt, ta emot alla dessa underbara välsignelser som Herren vill ge er.²⁷

En sak ... som jag vill uppmärksamma er på är att unga personer när de gifter sig inte nöjer sig med att börja enkelt, utan de vill ha precis lika mycket som deras föräldrar har när de gifter sig. ... De vill ha alla tänkbara bekvämligheter redan från början. Jag tror att det är ett misstag. Jag tror att de ska börja i all enkelhet, förlita sig på Herren, bygga lite här och lite där efter bästa förmåga, och samla ihop lite i taget, tills de kan nå det välstånd de önskar.²⁸

6

När en man och en hustru trofast håller alla evangeliets förbund och principer, växer deras glädje i äktenskapet.

Äktenskapet instiftades av Gud. Det är en rättfärdig princip när det ingås och utövas i helighet. Om män och kvinnor idag skulle sluta detta förbund i en anda av ödmjukhet, kärlek och tro, så som de är befallda att göra, och vandra rättfärdigt på det eviga livets vägar, skulle det inte finnas några skilsmässor eller trasiga hem, utan bara utesärlig glädje och lycka.²⁹

Jag vill uppmana alla mina goda bröder och systrar som har vigts i templet att aldrig glömma de storslagna välsignelserna de fick ta emot: Att Herren, på villkor av deras trofasthet, har gett dem rätten att bli hans söner och döttrar, medarvingar med Jesus Kristus, som har, som det står här, allt som Fadern har [hänvisande till Rom. 8:13–19 och L&F 76:54–60].

Och ändå finns det medlemmar i kyrkan som inte förstår detta och efter att de har vigts för tid och all evighet, ... och tagit emot löftet om Faderns rikets fullhet, tillåter de saker att komma in i deras liv som skapar osämja och skiljer dem åt. Och de glömmar att de har slutit förbund för tid och all evighet med varandra, och även med sin himmelske Fader.³⁰

Om en man och hans hustru uppriktigt och trofast iakttar alla evangeliets förrättningar och principer skulle det inte finnas några skäl för skilsmässa. Glädjen och lyckan som hör äktenskapet till skulle växa sig större, och man och hustru skulle bli mer och mer

När man och hustru trofast lever efter evangeliet tillsammans kommer deras glädje och lycka i äktenskapet att "växa sig större".

fästa vid varandra för var dag. Inte nog med att mannen skulle älska sin hustru och hustrun sin man. Deras barn skulle också leva i en atmosfär av kärlek och harmoni. Kärleken till varandra skulle inte vara begränsad, och dessutom skulle hela familjens kärlek till vår himmelske Fader och hans son Jesus Kristus vara djupare rotad i deras själar.³¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Det här kapitlet inleds med exempel på den glädje och sorg som kan vara en del av äktenskapet och familjelivet. Hur kan läran om eviga familjer bära oss genom glädje och sorg i våra liv?
- Vad är det med det celestia äktenskapet som gör det till "tempelns krönande förrättning"? (Se avsnitt 1.)
- President Smith jämförde Herrens syn på äktenskapet med världens syn på äktenskapet (se avsnitt 2). Vad är viktigt för dig med denna jämförelse? Hur kan vi skydda och stärka äktenskapet och familjen i världen idag?

- I avsnitt 3 listar president Smith minst fem välsignelser som ges till dem som är "trogna och sanna" mot äktenskapsförbundet. Vad innebär det för dig att vara trogen och sann mot äktenskapsförbundet?
- Vad är några saker som föräldrar kan göra för att "lära sina barn om äktenskapsförbundets helighet"? (Se exempel i avsnitt 5.)
- I avsnitt 6 förklarar president Smith hur en äktenskapsrelation kan "växa sig starkare". Vilka exempel har du sett på den här principen? Om du är gift, fundera då på vad du kan göra för att få mer glädje och kärlek i ditt äktenskap.

Skriftställen som hör till detta ämne:

1 Kor. 11:11; L&F 42:22; 131:1–4; Mose 3:18–24

Undervisningstips

"Frågor som skrivits på tavlan före lektionen hjälper eleverna att börja tänka på ämnet redan innan lektionen börjar" (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 93).

Slutnoter

1. Se Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 65–75; Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 51–55.
2. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 162.
3. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 214–241.
4. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 249.
5. *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 12–13.
6. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 268.
7. John J. Stewart, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 11; även om denna bok skrevs av både John J. Stewart and Joseph Fielding Smith Jr, är denna kommentar en personlig observation av John J. Stewart.
8. "Jag vet att min förlössare lever", *Nordstjärnan* maj 1972, s. 181.
9. I Conference Report, okt. 1971, s. 7.
10. "The Law of Chastity", *Improvement Era*, sept. 1931, s. 643; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:57.
11. I "Lay Cornerstone at Provo Temple", *Deseret News*, 22 maj 1971, B2.
12. I Conference Report, okt. 1951, s. 120.
13. "The Perfect Marriage Covenant", *Improvement Era*, okt. 1931, s. 704.
14. "President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California", *New Era*, juli 1971, s. 7–8.
15. *The Restoration of All Things* (1945), s. 259.
16. "President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California", s. 8.
17. *The Restoration of All Things*, s. 259.
18. I Conference Report, apr. 1915, s. 119.
19. I Conference Report, okt. 1951, s. 120.
20. "The Law of Chastity", s. 643; se även *Frälsningens lära*, 2:57.
21. I Conference Report, okt. 1951, s. 120–121.

22. "Obedience to the Truth", *Relief Society Magazine*, jan. 1960, s. 6.
23. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr 5 band (1957–1966), 2:37–38.
24. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 2:62–63.
25. I Conference Report, okt. 1965, s. 30.
26. "Marriage Ordained of God", *Young Woman's Journal*, juni 1920, s. 307–308; se även *Frälsningens lära*, 2:73.
27. "President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California", s. 10.
28. I Conference Report, apr. 1958, s. 30.
29. *The Restoration of All Things*, s. 259.
30. I Conference Report, apr. 1949, s. 135.
31. I Conference Report, apr. 1965, s. 11.

Att fostra barn i ljus och sanning

*”Den främsta plikten att undervisa
kyrkans barn vilar på hemmet.”*

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith beskrev sin far, president Joseph F. Smith, som ”en som jag har haft större förtroende för än någon annan jag har känt i denna värld”.¹ Han erinrade sig att hans far ofta samlade familjen och ”undervisade sina barn om evangeliets principer. Var och en av dem gladdes i hans närvaro och var tack-samma för de goda råd och den undervisning han gav dem. ... De har aldrig glömt vad de blev lärda. Dessa intryck har stannat kvar hos dem och kommer förmodligen att göra det för alltid.”² Han sade även: ”Min far var den mest ömsinta människa jag någonsin känt. ... Några av mina käraste minnen är de timmar jag tillbringade vid hans sida med att diskutera principer i evangeliet och ta emot undervisning som bara han kunde ge den. På det här sättet lades grunden till min egen kunskap om sanningen, så att också jag kan säga att jag vet att min Förlössare lever och att Joseph Smith är, var och alltid ska vara den levande Gudens profet.”³

Joseph Fielding Smith talade också kärleksfullt om sin mor, Julina L. Smith, och hennes undervisning. Han sade: ”Jag lärdes vid min mors knä att älska profeten Joseph Smith och att älska min Återlösare. ... Jag är tacksam för den undervisning jag fick och jag försökte följa de råd som min far gav mig. Men jag kan inte ge honom hela äran. Jag tror att en stor del av den, en mycket stor del, bör ges min mor vars knä jag brukade sitta i som liten och lyssna till hennes berättelser om pionjäreerna. ... Hon brukade undervisa mig och när jag var gammal nog för att läsa gav hon mig texter som jag kunde förstå. Hon lärde mig att be [och] att vara sann och trofast

President Joseph Fielding Smith med sitt barnbarns barn Shanna McConkie

mot mina förbund och förpliktelser, att sköta mina uppgifter som diakon och som lärare ... och senare som präst. ... Jag hade en mor som såg till att jag läste, och jag älskade att läsa.”⁴

När Joseph Fielding Smith blev far, följde han sina föräldrars exempel. Hans dotter Amelia sade:

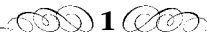
”Far var den perfekta studenten och läraren, en som inte bara undervisade oss utifrån sin egen stora kunskap men också uppmuntrade oss att lära oss på egen hand. ...

Med sina små barn följde han rådet som återfinns i L&F 93:40: ‘Men jag har befallt er att fostra era barn i ljus och sanning.’

Han undervisade oss vid frukostbordet när han berättade historier från skrifterna, och hade förmågan att få var och en av dem att låta ny och spännande trots att vi hade hört dem många gånger tidigare. Spänningen jag kände när jag undrade om Faraos soldater skulle hitta guldbägaren i Benjamins säck med säd är verklig än idag. Vi lärde oss om hur Joseph Smith hittade guldplåtarna, och om besöket från Fadern och Sonen. Om far hade tid att följa oss till skolan fortsatte berättelserna. Vi gick förbi Salt Lake-templet på väg till skolan och han berättade för oss om ängeln Moroni. Vi lärde oss att templet var en mycket speciell plats, att man måste vara snäll för att få gå dit, och när man gifte sig där så var det för evigt. Han undervisade oss genom det han bad för i våra familjeböner när vi böjde knä vid våra stolar före frukost och igen vid middagstid. ...

Idag blir inte bara hans ättlingar upplyfta och stärkta av hans undervisning, utan också oräkneliga trofasta medlemmar i kyrkan. Vilket privilegium och vilken välsignelse det har varit att vara hans dotter.”⁵

Joseph Fielding Smiths lärdomar

För att barn ska kunna stå emot motståndarens inflytande måste föräldrarna fostra dem i ljus och sanning.

Vikten av enighet i familjen, att känna kärlek till och omtanke om varandra i familjen, kan inte nog betonas. Andlig solidaritet i familjerelationer är den trygga grund på vilken kyrkan och hela samhället kommer att blomstra. Detta är något som motståndaren

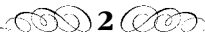

väl känner till, och mer än någonsin använder han varje slugt medel och inflytande och varje kraft i hans kontroll för att undergräva och förstöra denna eviga institution. Endast när Jesu Kristi evangelium tillämpas i familjerelationer kommer denna djävulska förstörande kraft att omintetgöras.⁶

Det finns många stora och verkliga faror omkring oss, och de som bekymrar oss mer än alla andra tillsammans har att göra med våra barn. Det enda verkliga eller tillräckliga skyddet kan erbjudas av hemmet och dess inflytande.⁷

Vi behöver lära våra barn att skilja mellan gott och ont. Annars kommer de inte att förstå varför de inte får ägna sig åt sådant som är vanligt bland deras vänner. Om de inte får lära sig kyrkans lära kan det hända att de inte förstår vad det är för farligt med att gå på konserter, teaterpjäser, bio, matcher eller liknande på söndagar när deras vänner uppmuntras att ägna sig åt dessa saker som Herren har förbjudit på hans heliga dag. Föräldrarna bär ansvaret att undervisa sina barn, [och] Herren kommer att döma föräldrarna om deras barn växer upp utan inflytandet av principerna i vår Herres Jesu Kristi evangelium.⁸

Herren har befallt oss, var och en av oss, att fostra våra barn i ljus och sanning. Där denna ande finns kan inte missämja, olydnad eller försummelse av heliga plikter få grund.⁹

Föräldrar bär det största ansvaret för sina barns undervisning.

Fadern har aldrig avstått från sina anspråk på de barn som fötts hit till världen. De är fortfarande hans barn. Han har placerat dem i dödliga föräldrars vård med uppmaningen att de ska uppfostras i ljus och sanning. Det främsta ansvaret, som också är grundläggande, vilar på föräldrarna att undervisa sina barn i ljus och sanning.¹⁰

Den främsta plikten att undervisa kyrkans barn vilar på hemmet. Det är föräldrarnas ansvar att fostra sina barn i ljus och sanning, och Herren har kungjort att om de underlåter att göra detta, kommer de att ställas till svars inför domarskranket.¹¹

I en uppenbarelse till kyrkan 1831 sade Herren:

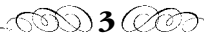
”Och vidare: Om det i Sion eller någon av dess organiserade stavar finns föräldrar som har barn, och som inte lär dem att vid åtta års ålder förstå läran om omvändelse, tro på Kristus, den levande Gudens Son, och om dopet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning, skall synden vila på föräldrarnas huvuden.

Ty detta skall vara lag för invånarna i Sion eller i alla dess organiserade stavar.” [L&F 68:25–26.]

... Herren begär detta av oss.¹²

Föräldrar blir ansvariga för sina barns handlingar om de inte har brytt sig om att undervisa dem genom föredöme och bud.

Om föräldrarna har gjort allt som står i deras förmåga att undervisa sina barn rätt med ord och handling, och barnen sedan går vilse, så kommer föräldrarna inte att hållas ansvariga och synden vilar på barnen.¹³

Kyrkan hjälper föräldrar i deras strävan att undervisa sina barn.

Huvudansvaret för att göra de saker som leder till frälsning vilar hos varje individ. Vi har alla satts på jorden för att gå igenom prövningens erfarenheter i jordelivet. Vi är här för att se om vi kommer att hålla buden och övervinna världen och vi måste göra allt vi kan för oss själva.

Nästa ansvar för vår frälsning vilar på våra familjer. Föräldrar finns till för att vara ljus och ledare för sina barn och är befallda att uppfostra dem i ljus och sanning, undervisa dem om evangeliet och föregå med gott exempel. Barn förväntas lyda sina föräldrar och hedra och respektera dem.

Kyrkan och dess organisationer utgör en serviceorganisation som ska hjälpa familjen och individen.¹⁴

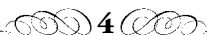
Jag väddar till er, mina kära bröder och systrar, män och hustrur, fäder och mödrar, att utnyttja varje möjlighet som kyrkan erbjuder att låta era barn undervisas i de olika organisationer som gjorts tillgängliga för dem genom Herrens uppenbarelser: Primär, Söndagsskolan, de gemensamma utbildningsföreningarna [Unga män

”Kyrkan och dess organisationer utgör en serviceorganisation som ska hjälpa familjen och individen.”

och Unga kvinnor], och det lägre prästadömetts kворum under ledning av våra biskopsråd. ...

Vi har seminarier och institut överallt i kyrkan där det är möjligt för oss att erbjuda det. ... Bröder och systrar, skicka era barn till dessa seminarier. De som går på högskolan är, om de har fått tillräckligt med undervisning i sin ungdom, tillräckligt gamla för att närvara vid kyrkans institut.¹⁵

Föräldrar bör göra allt de kan för att hjälpa sina barn att förstå och leva efter Jesu Kristi evangelium.

Ett individuellt, personligt vittnesbörd är och kommer alltid att vara styrkan i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Man utvecklar lättast ett vittnesbörd omgiven av sin familj. ... Det borde vara ett familjeprojekt att se till att alla får och bevarar ett vittnesbörd.

Försumma ingenting som kan hjälpa till att stärka en familjemedlems vittnesbörd.¹⁶

Vi måste efter bästa förmåga skydda [barnen] från världens synder och ondska, så att de inte leds bort från sanningens och rättfärdighetens stigar.¹⁷

Hjälp era barn på alla sätt ni kan, att växa upp med en kunskap om Jesu Kristi evangelium. Lär dem att be. Lär dem att hålla Visdomsordet, att vandra i rättfärdighet och ödmjukhet inför Herren. Då kan de, när de vuxit upp till män eller kvinnor, tacka er för det som ni gjort för dem och se tillbaka på sina liv med tacksamma hjärtan och med kärlek till sina föräldrar för det sätt på vilket de tog hand om dem och undervisade dem om Jesu Kristi evangelium.¹⁸

Var goda exempel

Vi ber föräldrarna att de ska föregå med exempel på rättfärdighet i sitt eget liv och samla sina barn omkring sig och undervisa dem om evangeliet, vid hemaftnar och vid andra tillfällen.¹⁹

Föräldrar måste försöka vara, eller åtminstone göra sitt bästa för att vara som de vill att deras barn ska vara. Det är omöjligt för er att vara ett exempel på något som ni inte är.²⁰

Ni ska undervisa med både ord och handling. Ni ska knäböja med era barn i bön. Ni ska undervisa dem, i all ödmjukhet, om vår Frälsares Jesu Kristi mission. Ni måste visa dem vägen, och den far som visar sin son vägen säger inte: "Min son, gå till Söndagsskolan, eller gå till Unga män, eller gå till prästadömsmötet", utan säger: "Kom, följ med mig." Han undervisar genom föredöme.²¹

Börja undervisa barnen när de är små.

Ingen är för ung för att tjäna Herren. ... Barn följer sina föräldrars undervisning. Ett barn som undervisas i rättfärdighet från födseln kommer med största sannolikhet alltid att vandra i rättfärdighet. Goda vanor formas och följs lätt.²²

Det bör finnas bön och tro och kärlek och lydnad mot Gud i hemmet. Det är föräldrarnas plikt att lära sina barn de frälsande principerna i Jesu Kristi evangelium, så att de vet varför de ska döpas och så att en önskan att fortsätta hålla Guds bud sedan de döpts ska inpräntas i deras hjärtan, så att de kan komma tillbaka

till hans närhet. Vill ni, mina goda bröder och systrar, ha kvar era familjer, era barn? Vill ni bli beseglade till era fäder och era mödrar före er? Vill ni att denna familjeenhet ska vara fullständig när ni, om ni får tillåtelse, inträder i Guds celestiala rike? I så fall måste ni börja er undervisning vid vaggan.²³

Lär barnen att be.

Vad är ett hem utan bönsens anda? Det är inte ett sista dagars heliga hem. Vi bör be. Vi bör inte låta en morgon gå förbi utan att vi på våra knän tackar Herren i familjekretsen, tackar honom för hans välsignelser och ber om hans vägledning. Vi bör inte låta kvällen gå förbi, vi bör inte gå till sängs förrän vi på nytt har samlat familjemedlemmarna och tackat Herren för hans beskydd och bett om hans vägledning varje dag i vårt liv.²⁴

Jag hoppas att ni undervisar era barn i era hem om att be. Jag hoppas att ni håller familjebön, morgon och kväll, att era barn undervisas genom exempel och föreskrifter att lyda de bud som är så värdefulla och heliga och betyder så mycket för vår frälsning i Guds rike.²⁵

Introducera skrifterna för barn

Det finns inte ett hem i någon del av världen där det inte bör finnas en bibel att tillgå. Det finns inget hem där det inte bör finnas en Mormons bok att tillgå. Jag talar om sista dagars heligas hem. Det finns inte ett hem där det inte bör finnas Läran och förbunden och Den kostbara pärlan att tillgå. Förvara dem inte på hyllor eller i skåp, utan låt dem ligga framme där de är lätt tillgängliga, så att familjemedlemmarna kan ha tillgång till dem och sitta ner och läsa och studera evangeliets principer för sig själva.²⁶

Håll hemaftnar

Barn som växer upp i hem där de deltar i hemaftnar, där det råder en ymnighet av kärlek och enighet, bygger stabila grundvalar för gott medborgarskap och aktivt deltagande i kyrkan. Det finns ingen bättre arvedel som föräldrar kan lämna till sina barn än minnet och välsignelserna av ett lyckligt, enat och kärleksfullt hem.

Välplanerade hemaftnar kan vara en källa till varaktig glädje och varaktigt inflytande. Dessa kvällar är tidpunkter för gruppaktiviteter,

för att organisera, för att uttrycka kärlek, för att bära vittnesbörd, för att lära sig evangelieprinciper, för att ha roligt tillsammans som familj, och framför allt, för att känna enighet och solidaritet i familjen.

Fäder och mödrar som trofast håller hemaftnar och som bygger familjeenighet på varje tänkbart sätt, fullgör med heder det största av alla ansvar — nämligen föräldraskapet.²⁷

Fäder kan inte bidra med något bättre ledarskap i Guds rike än att leda sina familjer i att hålla hemaftnar. När sådana upplevelser utgör en del av hemlivet så byggs det upp en enighet och familjerespekt som påverkar var och en till ökad rättfärdighet och lycka.²⁸

Föräldrar som ignorerar detta programs stora hjälp [familjens hemafton] sätter sina barns framtid på spel.²⁹

Undervisa om dygd, kyskhet och moral

Ni ska undervisa era barn om dygd och kyskhet, och de bör undervisas om detta från barndomen. Och de bör göras medvetna om de fallgropar och faror som är så allmänt förekommande runt om i världen.³⁰

Vi hyser stor omsorg om och oro för alla ungdomars andliga och moraliska välfärd. Moral, kyskhet, dygd, frihet från synd — är och måste vara grundläggande för vårt sätt att leva, om vi ska förverkliga dess hela ändamål.

Vi vädjar till fäder och mödrar att lära ut personlig renhet genom ord och handling och tala med barnen om allt sådant. ...

Vi känner tillit till det unga och uppväxande släktet i kyrkan och vädjar till dem att inte följa världsliga seder och bruk, att inte ta del av en upproriskhetens anda, att inte överge sanningens och dygdens stigar. Vi tror på deras inneboende godhet och förväntar oss av dem att de ska vara rättfärdiga pelare som för vidare kyrkans verk med allt större tro och effektivitet.³¹

Förbered barnen att vara vittnen om sanningen och att verka som missionärer

Våra ungdomar tillhör de mest välsignade och gynnade av vår Faders barn. De tillhör himlens ädla skara, ett utvalt släkte med en

gudomlig bestämmelse. Deras andar har sparats för att komma fram i dessa dagar när evangeliet finns på jorden och när Herren behöver tappra tjänare för att föra vidare hans stora verk i de sista dagarna.³²

Vi måste förbereda [barnen] att vara levande vittnen om sanningen och gudomligheten i detta stora verk i de sista dagarna, och särskilt när det gäller våra söner, att se till att de är värdiga och kvalificerade att verka som missionärer för att predika evangeliet till vår Faders andra barn.³³

Hjälp barnen förbereda sig för att ha egna eviga familjer

Undervisar ni [era barn] så att de vill komma till Herrens hus när de gifter sig? Undervisar ni dem så att de vill ta emot den stora begåvning som Herren har i beredskap åt dem? Har ni inpräntat i dem det faktum att de kan beseglas som män och hustrur och bli förlånade varje gåva och varje välsignelse som tillhör det celestialet riket?³⁴

Vi måste ... så vägleda [barnen] att de väljer lämpliga äktenskapspartners och vigs i Herrens hus och därigenom blir arvingar till alla de stora välsignelser som vi har talat om.³⁵

Låt oss ödmjukt hålla våra familjer intakta, att bevara dem under Herrens Andes inflytande, undervisade om evangeliets principer så att de kan växa upp i rättfärdighet och sanning. ... [Barn] har getts oss för att vi ska undervisa dem om livets vägar, evigt liv, att de ska komma tillbaka till Gud, sin Faders, närhet.³⁶

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Lagg märke till i "Ur Joseph Smiths liv" exemplen på föräldrar som visar kärlek till sina barn. Fundera över hur du kan följa dessa exempel, oavsett ditt familjeansvar. Hur kan föräldrar organisera sig för att kunna tillbringa mer tid med sina barn?
- President Smith nämnde andliga faror som rådde under hans livstid (se avsnitt 1). Vilka andra faror finns det idag? Hur kan föräldrar och mor- och farföräldrar hjälpa barnen att motstå dessa inflytanden?

- Begrunnda det förtroende som vår himmelske Fader visar föräldrar när han låter dem att ta hand om hans barn (se avsnitt 2). Vilken vägledning och hjälp erbjuder han?
- På vilka sätt är kyrkan ”utgör en serviceorganisation till hjälp för familjen och individen”? (Se avsnitt 3.) Hur har kyrkans organisationer hjälpt dig och din familj? Vad kan vi göra för att hjälpa barn och ungdomar att bli mer engagerade?
- Avsnitt 4 nämner ett flertal sätt varpå man kan hjälpa barn och ungdomar att leva efter evangeliet. Beakta följande frågor när du går igenom råden: Nämn någonting som du och din familj är bra på? Hur kan ni bli bättre på det? Vad kan du göra för att hjälpa kyrkans ungdomar att stärka sina vittnesbörd?

Skriftställen som hör till detta ämne:

5 Mos. 6:1–7; Ps. 132:12; Mosiah 1:4; 4:14–15; L&F 68:25–28; 93:36–40; se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”

Undervisningstips

”Var försiktig med att inte avsluta en bra diskussion för snabbt i ett försök att lägga fram allt material du förberett. Även om det är viktigt att hinna med materialet, är det ännu viktigare att hjälpa eleverna att känna Andens inflytande, besvara deras frågor, öka deras kunskap om evangeliet och stärka deras beslut att hålla buden. Men det är också ”viktigt att avsluta diskussioner vid rätt tidpunkt. Mycken av andan i en upplyftande diskussion går förlorad om den varar för länge ... Håll tiden. Var medveten om när lektionen bör sluta. Ge dig själv tillräckligt med tid att sammanfatta det som sagts och bära ditt vittnesbörd” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [1999], s. 64, 65).

Anteckningar

1. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 40.
2. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 40.
3. I Bryant S. Hinckley, ”Joseph Fielding Smith”, *Improvement Era*, juni 1932, s. 459.
4. I *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 56.
5. Amelia Smith McConkie, ”Joseph Fielding Smith”, *Church News*, 30 okt. 1993, s. 8, 10.
6. Message from the First Presidency, i *Family Home Evenings 1970–71* (family home evening lesson manual, 1970), s. v.
7. ”Our Children—”The Loveliest Flowers from God’s Own Garden””, *Relief Society Magazine*, jan. 1969, s. 5.
8. I Conference Report, okt. 1916, s. 71–72.
9. I Conference Report, apr. 1965, s. 11.

10. "The Sunday School's Responsibility", *Instructor*, maj 1949, s. 206; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 band (1954–1956), 1:229.
11. *Take Heed to Yourselves!* (1966), s. 221.
12. I Conference Report, apr. 1958, s. 29–30.
13. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:229; kursivering borttagen.
14. "Use the Programs of the Church", *Improvement Era*, okt. 1970, s. 3.
15. I Conference Report, apr. 1958, s. 29–30.
16. "The Old and the New Magazines", *Improvement Era*, nov. 1970, s. 11.
17. "Mothers in Israel", *Relief Society Magazine*, dec. 1970, s. 886.
18. I Conference Report, apr. 1958, s. 30.
19. I Conference Report, apr. 1970, s. 6.
20. "Our Children—"The Loveliest Flowers from God's Own Garden'", s. 6.
21. I Conference Report, okt. 1948, s. 153.
22. *Take Heed to Yourselves!* 414.
23. I Conference Report, okt. 1948, s. 153.
24. "How to Teach the Gospel at Home", *Relief Society Magazine*, dec. 1931, s. 685.
25. I Conference Report, apr. 1958, s. 29.
26. "Keeping the Commandments of Our Eternal Father", *Relief Society Magazine*, dec. 1966, s. 884.
27. Message from the First Presidency, i *Family Home Evenings 1970–71*, s. v.
28. Message from the First Presidency, i *Family Home Evenings 1971* (family home evening lesson manual, 1970), s. v.
29. I "Budskap från första presidentskapet", *Nordstjärnan*, apr. 1971, s. 100.
30. "Teach Virtue and Modesty", *Relief Society Magazine*, jan. 1963, s. 5.
31. I Conference Report, apr. 1970, s. 5–6.
32. I Conference Report, apr. 1970, s. 6.
33. "Mothers in Israel", s. 886.
34. I Conference Report, okt. 1948, s. 154.
35. "Mothers in Israel", s. 886.
36. I Conference Report, apr. 1958, s. 30.

Beseglingsmakten och templets välsignelser

”Elia kom för att återställa fullheten av prästadömets kraft på jorden. Prästadömet innehar nycklarna till att både på jorden och i himlen binda och besegla alla frälsande förrättningar och principer, så att de bli giltiga i Guds celestials rike.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

År 1902 reste Joseph Fielding Smith till staten Massachusetts där han lyckades hitta information om sina förfäder i slakten Smith. Medan han var där träffade han en genealog vid namn Sidney Perley. Mr. Perley anförtrodde honom: ”Det är min ambition att, om jag kan, söka rätt på varje individs uppteckningar som kom till Essex County före år 1700.”

President Smith erinrade sig senare: ”Jag sade till honom: ‘Mr. Perley, du har visst tagit dig an ett stort arbete, eller hur?’ Han svarade: ‘Ja, och jag är rädd att jag aldrig kommer att bli färdig.’ Då sade jag till honom: ‘Varför gör du det här arbetet?’ Han tänkte efter ett ögonblick och med ett förbryllat uttryck svarade han: ‘Jag vet inte varför, men nu när jag börjat kan jag inte sluta.’ Jag sade: ‘Jag kan tala om för dig varför du gör det här och varför du inte kan sluta, men om jag gjorde det skulle du inte tro mig, utan skratta åt mig.’

‘Jag vet inte’, sade han. ‘Om du berättar för mig, kommer jag säkert att vara intresserad.’ Då berättade jag för honom om profetian angående Elia, och om uppfyllandet av detta löfte till profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery den 3 april 1836 i Kirtlands tempel. Jag berättade att denna lust att forska har gripit många människor som har hängett sig åt att söka efter sina döda som en uppfyllelse av detta stora löfte som skulle komma före Kristi andra

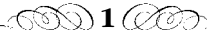
Alla familjemedlemmar kan delta i släktforskningsarbetet.

ankomst, för att jorden inte skulle drabbas av en förbannelse. Nu vände barnen sina hjärtan till sina fäder och utförde förrättningar för de döda så att de skulle kunna återlösas och få privilegiet att komma in i Guds rike, trots att de var döda.

När jag var färdig skrattade han och sade: 'Det var en fin historia, men jag tror inte på den.' Men han erkände att det var något som manade honom att fortsätta forska och att han inte kunde sluta. Jag har träffat många andra som också de har börjat och inte kunnat sluta. Män och kvinnor som inte är medlemmar i kyrkan. Så idag finns det tusentals män och kvinnor som söker efter de dödas uppteckningar. De vet inte varför, men det är för att vi ska vi ska kunna få tag på dessa sammanställda uppteckningar och komma till våra tempel och utföra arbete för de döda."¹

President Smith lärde att släktforskning handlar om mer än att hitta namn, datum och platser och samla ihop berättelser. Det handlar om att ombesörja tempelförrättningar som förenar familjer för evigt och beseglar trofasta människor från alla släktled som medlemmar i Guds familj. "Föräldrar måste beseglas till varandra och barnen till föräldrarna om de ska kunna få det celestials rikets välsignelser", sade han. "Därför är vår frälsning och vårt framåtskridande beroende av våra värdiga dödas frälsning med vilka vi måste förenas med familjeband. Detta kan bara ske i våra tempel."² Före invigningen av templet i Ogden i Utah sade han: "Får jag påminna er om att när vi inviger ett hus åt Herren överlämnar vi i själva verket oss själva i Herrens tjänst, med ett förbund att vi skall använda huset på det sätt som det är avsett att användas."³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Elia återställde kraften att besegla, eller binda, på jorden och i himlen.

Malaki, Gamla testamentets siste profet, avslutade sina förutsägelser med dessa ord:

"Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda.

Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning.” (Mal. 4:5–6.)

Det känns helt rätt att den siste av de gamla profeterna skulle sluta sina ord med ett löfte till framtida generationer och i det löftet förutsäga en tid som ska komma då gångna tidshushållningar ska länkas samman med de kommande. ...

Vi har en mycket klarare tolkning av Malakis ord givna av den nephitiske profeten Moroni, som visade sig för Joseph Smith den 21 september 1823. Så här sade ängeln:

”Se, jag skall uppenbara prästadömet för er genom profeten Elias hand, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer ...

Och han skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder.

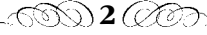
Om det inte vore så, skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid hans ankomst.” (L&F 2:1–3.)

Moroni talade om för Joseph Smith att denna förutsägelse snart skulle uppfyllas. Uppfyllelsen kom ungefär tolv år senare, den 3 april 1836. På den dagen visade Elia sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland och där förlänades de hans prästadöme ... makten att binda, eller besegla, på jorden och i himlen. Nycklarna till detta prästadöme hölls av Elia, till vilken Herren gav makt över elementen liksom över människorna, med myndighet att besegla för tid och evighet till de rättfärdiga alla de förordningar som rör frälsningens fullhet.⁴

Några av kyrkans medlemmar har varit förvirrade och trott att Elia kom med nycklarna till dopet för de döda eller de dödas frälsning. Elias nycklar var större än så. De var beseglingens nycklar, och dessa beseglingsnycklar är till för de levande och innefattar de döda som är villiga att omvända sig.⁵

Elia kom för att återställa fullheten av prästadömets kraft till jorden genom att förläna den till Herrens bemyndigade jordiska profeter. Prästadömet innehar nycklarna till att både på jorden och i himlen binda och besegla alla frälsande förrättningar och principer, så att de blir giltiga i Guds celestia rike. ...

Det är i kraft av denna auktoritet som förrättningar utförs i templet för både levande och döda. Det är den kraften som förenar män och hustrur för all evighet när de ingår äktenskap enligt den eviga planen. Det är den myndighet som ger föräldrar rätten till föräldraskap i all evighet, och inte bara för tiden, så att familjen kan bli evig i Guds rike.⁶

Återställelsen av beseglingsmakten räddar jorden från att bli ödelagd vid Jesu Kristi ankomst.

Vi har skäl att tro att om Elia inte hade kommit skulle allt arbete utfört av gångna tidsåldrar varit till liten nytta, för Herren har sagt att hela jorden under sådana omständigheter skulle ödeläggas vid hans ankomst. Därför var hans mission av stor betydelse för världen. Det handlar inte bara om dop för de döda, utan också om beseglingen av föräldrar till varandra och barnen till föräldrarna, så att "en hel och fullständig och fullkomlig förening och sammansvetsning av tidsutdelningar och nycklar och krafter och härligheter äger rum" från begynnelsen till tidens slut [se L&F 128:18]. Om denna beseglingskraft inte fanns på jorden skulle förvirring råda och ordning skulle ersätta ordning vid Herrens ankomst, och så kan det naturligtvis inte vara, för allting styrs och kontrolleras genom fullkomliga lagar i Guds rike.⁷

Varför skulle jorden ödeläggas? Helt enkelt därför att om det inte fanns en länk mellan fäderna och barnen — vilket är arbetet för de döda — skulle vi alla bli förkastade. Hela Guds verk skulle gå om intet. Så kommer det naturligtvis inte att bli.⁸

Därför är [beseglingsmaktens] återställelse den surdeg som räddar jorden från att gå till spillo vid Jesu Kristi ankomst. När vi får denna sanning fast och klart fastställd för oss är det lätt att inse att det endast skulle råda förvirring och katastrof om Kristus skulle komma och beseglingens makt inte skulle finnas här.⁹

Prästadömets beseglade makt "förenar män och hustrur för all evighet när de ingår äktenskap enligt den eviga planen".

3

För att förbereda oss för frälsningens fullhet måste vi ta emot templets förrättningar genom beseglingsmakten.

Herren har gett oss privilegier och välsignelser, och möjligheten att ingå förbund och ta emot frälsande förrättningar utöver det som predikas i världen, utöver grundsatserna tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse från synd och dop till syndernas förlåtelse och handpåläggning för den Helige Andens gåva. Dessa principer och förbund kan man endast ta emot i Guds tempel.¹⁰

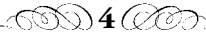
Tempelarbetet är så sammanvävt med frälsningsplanen att det ena inte kan existera utan det andra. Med andra ord kan det inte finnas någon frälsning utan tempelförrättningar som särskilt hör templet till.¹¹

Det finns tusentals sista dagars heliga som ... är villiga att närvara vid möten, betala sitt tionde och utföra sina uppgifter i kyrkan, men

som inte tycks känna eller förstå vikten av att ta emot Herrens tempels välsignelser vilka kommer att leda dem till upphøjelse. Det är märkligt. Folk tycks vara nöjda med att bara glida med utan att dra nytta av möjligheterna de får och utan att ta emot dessa nödvändiga förbund som kommer att föra dem tillbaka till Guds närhet som söner och döttrar.¹²

Om man vill få frälsningens fullhet, vilket är upphøjelse i Guds rike, ... måste man komma till Herrens tempel och ta emot dessa heliga förrättningar som hör till det huset, och som inte kan fås på någon annan plats. Ingen man kan ensam uppnå evighetens fullhet, upphøjelse. Ingen kvinna kan ensam få denna välsignelse. Men man och hustru tillsammans kan, om de tar emot beseglingens makt i Herrens tempel, uppnå upphøjelse och ska framåtskrida och bli lika Herren. Och detta är människans bestämmelse. Det är detta Herren önskar för sina barn.¹³

Obs: För att läsa några av president Smiths hoppgivande ord för trofasta medlemmar som inte kan ta emot alla templets förrättningar under sin livstid, se kapitel 15 i denna bok.

Tack vare beseglingens makt kan vi utföra frälsande förrättningar för dem som har dött utan att ta emot dem.

Vilka är de fäder som Malaki talar om, och vilka är barnen? Fäderna är våra döda förfäder som dog utan att ha fått tillfälle att ta emot evangeliet, men som blev lovade att den dagen skulle komma då de skulle få detta privilegium. Barnen är de nu levande som samlar information om släktingar och som utför de ställföreträdande förrättningarna i templet.¹⁴

Elia kom med beseglingens nycklar och vi har fått makten att sträcka oss ut efter de döda. Beseglingens makt omfattar de döda som är villiga att omvända sig och ta emot evangeliet men som dog utan den kunskapen, på samma sätt som den omfattar dem som omvänder sig som ännu är i livet.¹⁵

Herren har bestämt att alla hans andebarn, varje själ som har levat eller kommer att leva på jorden, ska ha en rättvis chans att tro på och lyda hans eviga evangeliums lagar. De som tar emot

evangeliet och lever i samklang med dess lagar, inklusive dop och evigt äktenskap, ska få evigt liv.

Det är uppenbart att bara en liten del av människosläktet hittills har hört den uppenbarade sanningens ord från en av Herrens sanna tjänare. Enligt Herrens visdom och rättvisa måste alla få göra det. Som Petrus sade:

”Ty avsikten med att evangeliet predikades också för dem som nu är döda, var att de visserligen skulle dömas kroppsligen som människor döms, men leva andligen, liksom Gud lever.” (1 Petr. 4:6.)

De som inte hade möjlighet att höra frälsningens budskap i det här livet, men som skulle ha tagit emot det av hela sitt hjärta om de hade fått det — det är de som kommer att ta emot det i andevärlden. Det är för dem vi ska utföra templets förrättningar. Och det är de som på detta sätt ska bli medarvingar med oss till frälsning och evigt liv.¹⁶

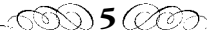
Vändandet av fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna är makten att frälsa de döda genom ställföreträdande arbete som barnen utför för sina fäder, och är på alla sätt rimligt och följdriktigt. Jag har hört det sägas många gånger av dem som motsätter sig detta arbete att det är omöjligt för en person att vara ställföreträdare för någon annan. De som uttrycker sig på det här sättet förbiser det faktum att hela frälsningsarbetet är ett ställföreträdande arbete. Jesus Kristus har sonat för oss och återlöst oss från döden för vilken vi inte bar ansvaret. Han återlöste oss också från ansvaret för våra egna synder, på villkor att vi omvänder oss och tar emot evangeliet. Han har gjort detta i en oändligt stor skala och genom samma princip har han gett kyrkans medlemmar myndighet att arbeta för de döda som inte har möjlighet att utföra de frälsande förrättningarna för sig själva.¹⁷

Jag tror att vi ibland ser på frälsningsarbetet ur ett för snävt perspektiv. Det är fel att se på personerna som vi utför arbete för i Herrens tempel för som döda. Vi bör betrakta dem som levande och att ställföreträdaren endast representerar dem när han eller hon tar emot de välsignelser som de skulle ha tagit emot i det här livet om de hade levt under en evangelieutdelning. Därför betraktas

varje död individ för vilken arbete utförs i templet som levande när förrättningen utförs.¹⁸

Läran om de dödas återlösning är en av de mest storslagna principer som någonsin uppenbarats för människan. Det är på detta sätt som evangeliet ska nå alla människor. Det bevisar att Gud inte gör skillnad på människor [se Apg. 10:34]; att varje själ är dyrbar i hans ögon och att alla människor verkligen ska dömas efter sina gärningar.

Jag tackar Herren för att han har återupprättat sitt eviga evangelium till oss i denna tid. Jag tackar honom för beseglingens makt som återställts till jorden av profeten Elia. Jag tackar honom för den eviga familjen, för förmånen vi har att själva kunna beseglas i hans heliga tempel och sedan göra dessa välsignelser tillgängliga för våra förfäder som har dött utan kunskap om evangeliet.¹⁹

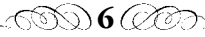

Släktforskning och tempelarbete för de döda är ett kärleksarbete.

Det finns många goda, ödmjuka själar som har offrat sin bekvämlighet och ibland livets nödortft för att kunna samla in uppteckningar och utföra arbete för sina döda förfäder för att de ska kunna få frälsningens gåva. Detta kärleksarbete kommer inte att gå obemärkt förbi, för alla de som har arbetat för denna goda sak kommer att finna sin skatt i Guds celestiaala rike. Deras belöning ska bli stor, ja, större än vi dödliga kan förstå.²⁰

Inget annat arbete som är förenat med evangeliet är mer osjälviskt än arbetet för våra döda i Herrens hus. De som arbetar för de döda förväntar sig ingen världslig ersättning eller belöning. Mer än något annat är det ett kärleksarbete som föds i hjärtat hos dem som trofast och flitigt utför dessa frälsande förrättningar. Ingen får någon ekonomisk ersättning, men glädjen blir stor i himlen tillsammans med de själar som vi har hjälpt att uppnå frälsningen. Det är ett arbete som förstörar människans själ, vidgar hennes vyer beträffande sin nästas välfärd och fyller hennes hjärta med kärlek till alla vår himmelske Faders barn. Inget annat arbete kan bättre lära människan att älska sin nästa som sig själv som arbetet för de döda i templet. Jesus älskade världen så mycket att han var villig att

offra sig själv som ett offer för synden för att världen skulle kunna frälsas. Vi har också privilegiet, om än i liten skala, att visa vår stora kärlek till honom och våra medmänniskor genom att hjälpa dem få evangeliets välsignelser som de nu inte kan få utan vår hjälp.²¹

Genom släktforskning och tempelarbete kan vi fullkomna familjeorganisationen från släktled till släktled.

Läran om frälsning för de döda och tempelarbete ger oss en härlig vision av att familjen kan vara för evigt. Den lär oss att familjebanden inte ska brytas, att män och hustrur kommer att få vara tillsammans med varandra och med sina barn fram till den sista generationen. Men för att få dessa förmåner måste vi ta emot beseglingens förrättningar i vår Guds tempel. Alla förbund, avtal, förpliktelser och överenskommelser gjorda av människan kommer att upphöra, men de förbund och överenskommelser som ingåtts i Herrens hus kommer att vara för evigt om vi trofast håller dem [se L&F 132:7]. Denna lära ger oss bättre förståelse för Herrens ändamål med sina barn. Den visar hans stora och obegränsade barmhärtighet och kärlek till alla som lyder honom, ja, till och med dem som gör uppror mot honom, för i sin godhet kommer han även att välsigna dem.²²

Jesu Kristi evangelium lär oss att familjeorganisationen, vad den celestials upphöjelsen beträffar, kommer att bli en fullständig sådan. Det kommer att bli en organisation i vilken far, mor och barn i ett släktled har sammanlänkats med far, mor och barn i nästa släktled. På så sätt utvidgar den sig fram till tidens slut.²³

En sammanlänkning måste ske av alla generationer från Adams dagar till tidens slut. Familjer kommer att förenas och länkas samman, föräldrar till barn, barn till föräldrar, generation till generation, tills vi är förenade i en stor och underbar familj med vår fader Adam i spetsen, där Herren satte honom. Vi kan alltså inte frälsas och få upphöjelse i Guds rike om vi inte i våra hjärtan har en önskan att utföra detta arbete efter bästa förmåga för våra döda. Det här är en underbar lära, en av de storslagna sanningar som uppenbarats genom profeten Joseph Smith. Vi bör dra nytta av våra möjligheter och visa att vi är värdiga och goda i Herrens ögon, så att vi själva

När vi vänder våra hjärtan till avlidna förfäder kan vi också vända våra hjärtan till levande familjemedlemmar.

kan uppnå upphöjelse och glädjas i Guds rike tillsammans med släktingar och vänner i den stora återföreningen och insamlingen av den förstföddes kyrkas heliga, som har hållit sig fria och obefläckade från världens synder.

Må Herren välsigna oss och ge oss en önskan i våra hjärtan att ära vårt kall och trofast tjäna honom i allt detta, är min bön.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Gå till "Ur Joseph Fielding Smiths liv" och läs president Smiths ord om vad vi "i själva verket" gör när vi inviger ett tempel. Vad kan vi göra för att följa denna uppmaning?

- Hur kan lärdomarna i avsnitt 1 tillämpas på våra ansträngningar att hjälpa våra avlidna förfäder? Hur kan de tillämpas på våra relationer till levande släktingar?
- När du läser avsnitt 2, leta då efter president Smiths förklaring på varför beseglingens makt ”räddar jorden från att ödeläggas vid Jesu Kristi ankomst”. Vad lär oss detta om familjens plats i frälsningsplanen?
- På vilka sätt är tempelarbetet ”sammanvävt med frälsningsplanen”? (Se avsnitt 3.) Hur kan denna princip påverka våra känslor för tempelarbetet?
- President Smith sade att när vi utför tempelarbete för de döda ska vi betrakta personerna som levande (se avsnitt 4). Vad innebär detta för dig? Hur kan denna tanke påverka ditt sätt att tjäna i templet?
- När du går igenom avsnitt 5, leta då efter välsignelser som president Smith sade skulle komma till dem som utför släktforskningsarbete. På vilket sätt har du funnit att det här är sant?
- Studera avsnitt 6 och föreställ dig att du gläds tillsammans med dina förfäder i den ”stora återföreningen”. Fundera på vad du kan göra för att förbereda dig själv och din familj för den förmånen.

Skriftställen som hör till detta ämne:

1 Kor. 15:29; L&F 95:8; 97:15–16; 128:16–19

Undervisningstips

”När en person ställer en fråga, försök då uppmuntra andra att svara i stället för att själv besvara frågan. Du kan till exempel säga: ‘Det var en intressant fråga. Vad tror ni andra?’ eller ‘Kan någon hjälpa mig att svara på frågan?’” (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 64).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1948, s. 134.
2. ”Salvation for the Dead,” *Improvement Era*, febr. 1917, s. 361; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 2:129–130.
3. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, mars 1972, s. 6.
4. ”Elias ankomst”, *Nordstjärnan*, juni 1972, s. 223.
5. ”The Keys of the Priesthood Restored”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1936, s. 100.
6. ”A Peculiar People: The Authority Elijah Restored”, *Deseret News*, 16 jan. 1932, Kyrkodelen, s. 8; se även *Frälsningens lära*, 2:104–105.

7. "Salvation for the Living and the Dead", *Relief Society Magazine*, dec. 1918, 677–78; se även *Frälsningens lära*, 2:108.
8. *Frälsningens lära*, 2:108.
9. "Elias ankomst", s. 225.
10. "Relief Society Conference Minutes", *Relief Society Magazine*, aug. 1919, s. 466, se även *Frälsningens lära*, 2:43.
11. "One Hundred Years of Progress", *Liahona: The Elders' Journal*, 15 apr. 1930, s. 520.
12. "The Keys of the Priesthood Restored", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, jan. 1939, s. 4.
13. "Elijah the Prophet and His Mission—IV", *Instructor*, mars 1952, s. 67.
14. "Salvation for the Dead", *Millennial Star*, 8 dec. 1927, s. 775; se även *Frälsningens lära*, 2:113.
15. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 101.
16. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 jan. 1971), s. 2–3; kursivering borttagen.
17. *The Restoration of All Things* (1945), s. 174–175.
18. "The Keys of the Priesthood Restored", s. 100–101.
19. *Sealing Power and Salvation*, s. 3.
20. "A Greeting", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, jan. 1935, s. 5; se även *Frälsningens lära*, 2:156.
21. "Salvation for the Dead", *Improvement Era*, febr. 1917, s. 362; se även *Frälsningens lära*, 2:127.
22. "Salvation for the Dead", *Improvement Era*, febr. 1917, s. 362; se även *Frälsningens lära*, 2:150–151.
23. I Conference Report, apr. 1942, s. 26; se även *Frälsningens lära*, 2:152.
24. I Conference Report, okt. 1911, s. 122.

"Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud" (Joh. 14:15).

Leva av varje ord som utgår från Guds mun

*”Det största tecknet på tillbedjan är att hålla
buden, att följa i Guds Sons fotspår, att
alltid göra det som behagar honom.”*

Ur Joseph Fielding Smiths liv

”Jag söker min frälsning”, förkunnade president Joseph Fielding Smith, ”och jag vet att jag endast kan finna den när jag lyder Herrens lagar och bud, verkar i rättfärdighet och följer i Jesu fotspår, han som är föredömet för oss alla.”¹

Förutom att söka sin egen frälsning arbetade president Smith flitigt med att hjälpa andra att göra detsamma. Äldste Francis M. Gibbons, som verkade som sekreterare för första presidentskapet, lade märke till att president Smith ”såg det som sin plikt att höja en varningens röst när människor började förvilla sig från stigen som utmärkts i skrifterna. Och han hade inte för avsikt att ignorera den plikten, oavsett vad folk sade. Att hans frispråkighet gjorde honom impopulär i vissa kretsar tycks inte ha avskräckt honom. Hans mål var inte att bli populär eller berömd i människors ögon. Istället tog han på sig sin roll som väktare på tornet, vars plikt det var att varna dem där nere som inte kunde se den annalkande faran.”²

President Smith delgav en gång en erfarenhet som illustrerade den hjärtats förändring som kan komma till den som lyssnar till varningsropet:

”Jag besökte en stavskonferens för ett antal år sedan och talade om Visdomsordet. ... När jag efter konferensens slut gick till den bakre delen av byggnaden hade nästan alla gått därifrån, men en man räckte mig sin hand och sade:

‘Broder Smith, det var det första talet om Visdomsordet som jag någonsin tyckt om.’

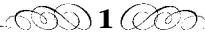
Jag sade: ‘Har du inte hört andra tal om Visdomsordet?’

Han sade: ‘Jo, men det här var det första jag tyckte om.’

Jag sade: ‘Vad beror det på?’

Han sade: ‘Jo, ni förstår, nu håller jag Visdomsordet.’”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Gud styr universum genom lag, och vi är underkastade den lagen.

Alla människor borde erkänna att eftersom den Allsmäktige regerar hela universum genom omutliga lagar, måste människan, som är den största av alla hans skapelser, själv vara föremål för sådana lagar. Herren har uttryckt denna sanning på ett koncist och övertygande sätt i en uppenbarelse till kyrkan:

”Alla riken är givna en lag.

Och det finns många riken, ty det finns inget rum i vilket det inte finns något rike, och det finns inget rike, vare sig ett större eller ett mindre rike, i vilket det inte finns något rum.

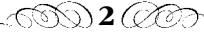
Och för varje rike är en lag given, och för varje lag finns även vissa begränsningar och villkor.

Ingen varelse som inte rättar sig efter dessa villkor är rättfärdigad.” L&F 88:36–39.)

Denna sanning talar för sig själv. Alltså är det rimligt att förvänta sig att Guds rike styrs genom lag och att alla som önskar inträda där är underkastade den lagen. ”Se, mitt hus är ett ordningens hus, säger Herren Gud, och inte ett oordningens hus.” (L&F 132:8.)

Herren har gett människan en samling lagar som vi kallar Jesu Kristi evangelium. På grund av bristande inspiration och andlig vägledning skiljer sig människorna åt beträffande dessa lagar och hur de tillämpas. Men det kan knappast råda något tvivel om det faktum att sådana lagar verkligen existerar och att alla som söker inträde i det riket är underkastade dem.⁴

Vi har varje sanning, varje lära, varje lag och krav, varje förrättning som behövs för att frälsa och upphöja oss i den celestials världens högsta himmel.⁵

Att hålla buden är ett uttryck för vår kärlek till Herren.

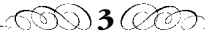
Vårt ansvar i kyrkan är att dyrka Herren i anda och sanning, och detta söker vi göra med allt vårt hjärta, allt förstånd och all förmåga. Jesus sade: "Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna." (Matt. 4:10.)

Vi tror att tillbedjan är mycket mer än bön och predikan och gudstjänst. Det största tecknet på tillbedjan är att hålla buden, att följa i Guds Sons fotspår, att alltid göra det som behagar honom. Det är en sak att tillbe Herren med läpparna, en helt annan sak att respektera och ära hans vilja genom att följa det exempel som han har satt upp för oss. ... Jag gläds åt privilegiet att få följa i hans fotspår. Jag är tacksam för det eviga livets ord som jag har fått. Jag är mycket glad åt att jag har fått ta emot det i den här världen. Jag är också tacksam för hoppet jag har om evigt liv i den kommande världen om jag förblir trofast och trogen till änden.⁶

Detta är kyrkans lag till medlemmarna, med Frälsarens ord: "Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. ... "(Joh. 14:21). Frälsaren sade även: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud" (Joh. 14:15) ...

Frälsaren begick aldrig någon synd eller led av dåligt samvete. Han behövde inte omvända sig som du och jag gör, men på något sätt som jag inte fullt förstår, bar han tyngden av allas våra överträdelse. Han kom och gav sig själv som offer för att betala skulden för var och en av oss som är villig att omvända sig från sina synder och återvända till honom och hålla hans bud. Föreställ dig det, om du kan. Frälsaren bar den bördan på ett sätt som övergår vårt förstånd. Jag vet det därför att jag tror på hans ord. Han berättar för oss om det lidande han gick igenom, det lidande som var så svårt att han vädjade till Fadern att han om det var möjligt inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga: "... "Men ske inte min vilja utan din." (Luk. 22:42.) Svaret han fick av sin Fader var: "Du måste dricka den."

Kan jag hjälpa att jag älskar honom? Nej, det kan jag inte. Älskar du honom? Håll då hans bud.⁷

Om vi vänder oss bort från Herrens bud kan vi inte förvänta oss att få hans välsignelser.

När vi vänder oss bort från de bud som Herren har gett oss för att vägleda oss kan vi inte göra anspråk på Herrens välsignelser.⁸

Vad gör det oss för nytta att be till Herren om vi inte tänker hålla hans bud? Sådan bön är ett hån och en förolämpning inför nådens tron. Hur vågar vi förvänta oss ett fördelaktigt svar om så är fallet? ”Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdiga sina tankar och vända om till HERREN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse.” Så sade Jesaja (Jesaja 55:6–7). Men är Herren inte alltid nära när vi ber till honom? Sannerligen inte! Han har sagt: ”De var sena att hörsamma Herrens, sin Guds, röst. Därför är Herren, deras Gud, sen att höra deras böner och att besvara dem i deras provningars dagar. I de dagar då frid rådde värdesatte de föga mitt råd, men i sina provningars dagar söker de mig av nödtvång” [L&F 101:7–8]. Om vi närmar oss honom närmar han sig oss, och vi blir inte bortglömda. Men om vi inte närmar oss honom har vi inget löfte om att han kommer att svara oss i vår upproriskhet.⁹

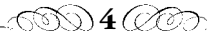
Vi kan inte be till Herren och säga: ”Lyssna till vår sak, ge oss seger, gör det som vi vill att du ska göra, men be oss inte att göra det som du vill att vi ska göra.”¹⁰

Det är nödvändigt att vi vandrar i sanningens fulla ljus, inte bara i en del av sanningen. Jag har inte friheten att bortse från några av evangeliets principer och tro på andra, och sedan känna att jag har rätt till frälsningens fulla välsignelser och upphöjelse i Guds rike. Om vi vill nå upphöjelse, om vi vill ha den plats som Herren har förberett för dem som är rättfärdiga och sanna, måste vi vara villiga att vandra i det fullständiga ljuset av Jesu Kristi evangelium och hålla alla buden. Vi kan inte säga att några av dem är små och obetydliga och att Herren därför inte bryr sig om ifall vi bryter mot

Föräldrar kan hjälpa sina barn att "vandra i sanningens fulla ljus".

dem. Vi har blivit befallda att leva av varje ord som utgår från Guds mun [se 5 Mos. 8:3; L&F 98:11]. "Varför kallar ni mig 'Herre, Herre', när ni inte gör vad jag säger?" [Se Luk. 6:46.]¹¹

När vi håller Herrens bud, vandrar vi på vägen mot fullkomlighet.

Herren förväntar sig att vi ska tro på honom, ta emot hans eviga evangelium och leva i samklang med hans regler och villkor. Vi har inte rätt att välja och lyda de evangelieprinciper som vi tycker om och glömma de andra. Vi har inte friheten att besluta att vissa principer inte längre är tillämpliga på våra sociala och kulturella omständigheter.

Herrens lagar är eviga och vi har fullheten av hans eviga evangelium och är förpliktigade att tro på alla hans lagar och sanningar och sedan leva efter dem. Det finns inget viktigare än att hålla

Herrens bud. Han förväntar sig att vi ska hålla oss till varje sann princip, att vi ska sätta det som hör hans rike till främst i våra liv, att vi ska gå framåt med ståndaktighet i Kristus, och att vi ska tjäna honom med all makt, sinne och styrka. Låt oss höra hur skrifterna sammanfattar det hela: "Frukta Gud och håll hans bud, det hör alla människor till." (Pred. 12:13.)¹²

Jag tänker ofta på, och det tror jag att ni också gör, den storslagna och underbara predikan — den största som någonsin getts, såvitt vi vet — som vi kallar Bergspredikan. ... Om vi bara lyssnar till den undervisningen kan vi få återvända till Gud Faderns, och hans Son Jesu Kristi närhet.

Jag tänker ofta på det som egentligen är en sammanfattning:

"Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig."
[Matt. 5:48.]

... Jag tror att Herren menade precis vad han sade, att vi bör vara fullkomliga, som vår himmelske Fader är fullkomlig. Detta sker inte med en gång utan gradvis, rad på rad, bud efter bud och exempel efter exempel. Inte ens på så sätt uppnår vi fullkomlighet under detta jordeliv, för vi måste gå bortom graven innan vi når fullkomlighet och blir lika Gud.

Men här lägger vi grunden. Det är här i detta prøvotillstånd som vi undervisas om Jesu Kristi evangeliums enkla sanningar för att beredas för fullkomlighet. Det är allas vår plikt att vara bättre idag än vi var igår och bättre i morgon än vi var idag. Varför? Därför att vi vandrar på den vägen. Om vi håller Herrens bud vandrar vi på vägen mot fullkomlighet, och det kan bara ske genom lydnad och en önskan i våra hjärtan att övervinna världen. ...

... Om vi har en brist, om vi har en svaghet, så är det på den vi bör koncentrera oss, med en önskan att övervinna den, tills vi gör det. Om en man känner att det är svårt för honom att betala tionde så är det detta han bör göra tills han lär sig att betala tionde. Om det är Visdomsordet så är det detta han ska koncentrera sig på tills han lär sig att älska det budet.¹³

 5

**Herren tröstar och välsignar oss när vi håller
buden, och stärker oss så att vi kan bli män
och kvinnor värdiga upphøjelse.**

För att behaga Herren måste vi inte bara tillbe honom i tacksägelse utan också vara villiga att lyda hans bud. Genom att vi gör detta är han bunden att välsigna oss, för det är på denna princip (lydnad mot lagen) som allt vilar [se L&F 130:20–21].¹⁴

Gud har gett oss bud så att vi kan komma närmare honom och bli uppbyggda i tro och styrka. Han har aldrig gett oss något bud som inte syftade till att trösta och välsigna oss. Buden är inte bara till för att behaga Herren utan för att göra oss till bättre män och kvinnor som är värdiga frälsning och upphøjelse i hans rike.¹⁵

Om vi går in i templet höjer vi våra händer och sluter förbund att tjäna Herren, lyda buden och hålla oss obefläckade av världen. Om vi inser vad vi gör då, blir vår begåvning ett skydd för oss under hela livet — ett skydd som endast den som kommer till templet har.

Jag har hört min far säga att i prövningens stund, i frestelsens stund, brukade han tänka på de löften han gett, de förbund han slutit i Herrens hus, och de var ett skydd för honom. ... Detta skydd är till en del vad dessa ceremonier är till för. De räddar oss nu och upphöjer oss efter detta, om vi ärar dem. Jag vet att vi får det här skyddet, för även jag har fått det, liksom tusentals andra som har kommit ihåg sina förpliktelser.¹⁶

Herren ger oss gåvor. Han väcker våra sinnen. Han ger oss kunskap som reder ut alla svårigheter och hjälper oss leva i samklang med buden han har gett oss. Han ger oss kunskap som blir så djupt rotad i våra själar att den aldrig kan ryckas upp, om vi bara söker efter ljuset och sanningen och förståelsen som vi har blivit lovade och som vi kan få om vi är trogna och trofasta varje förbund och förpliktelse som hör till Jesu Kristi evangelium.¹⁷

Det stora löftet som ges till kyrkans medlemmar som är villiga att lyda lagen och hålla Herrens bud är att de inte bara ska få en plats i Guds rike, utan att de också ska få leva i Faderns och Sonens närhet. Och det är inte allt, för Herren har lovat att de ska få allt som han har [se L&F 84:33–39].¹⁸

I templet sluter vi förbund att "tjåna Herren, lyda hans bud och hålla oss obefläckade av världen".

Genom ständig lydriad mot de bud som vi fått genom Jesu Kristi evangelium ska vi få odödlighet, ära och evigt liv och leva i Gud Faderns och hans son Jesu Kristi närhet, där vi ska få lära känna dem.¹⁹

Om vi vill gå i dygdens och helighetens spår kommer Herren att strö sina välsignelser över oss i en sådan mängd som vi aldrig trott var möjligt. Vi kommer verkligen att bli, som Petrus uttryckte det, "ett utvalt slåkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk". (1 Petr. 2:9.) Och vi blir ett Guds eget folk därför att vi kommer att skilja oss från andra folk, som inte lever efter dessa normer. ...

Som Herrens tjänare det är vårt mål att vandra på den stig han har kartlagt för oss. Vi inte bara önskar att göra och säga det som behagar honom. Vi försöker också leva så att vårt liv kommer att likna hans.

Han satte själv det fullkomliga exemplet för oss i allt, och han sade till oss: "Följ mig." Han frågade sina nephitiska lärjungar: "Vad slags män bör ni då vara?" och svarade sedan: "Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är." (3 Ne 27:27.)

Vi är nu engagerade i det största arbetet i världen. Det prästdöme vi har är Herrens egen makt och myndighet, och han har lovat oss att om vi helgar vårt kall och vandrar i ljuset så som han är i ljuset så kommer vi att få ära och upphöjelse med honom för evigt i Faderns rike.

Med ett så ärofyllt hopp framför oss kan vi väl knappast göra mindre än att överge världens ondska? Ska vi inte sätta Guds rike främst i våra liv? Ska vi inte försöka leva av varje ord som utgår från hans mun?²⁰

Jag vittnar om att Herren har talat i våra dagar, att hans budskap är ett hoppets, glädjens och frälsningens budskap, och jag lovar er att om ni vill vandra i himlens ljus, ära ert förtroende och hålla buden ska ni få frid och glädje i detta liv och evigt liv efter detta.²¹

Håll buden. Vandra i ljuset. Uthärda intill änden. Var trofasta mot varje förbund och förpliktelse, så kommer Herren att välsigna er mer än ni kunnat drömma om.²²

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Läs igenom berättelsen i slutet av "Ur Joseph Fielding Smiths liv". Varför förändras våra känslor för evangeliet när vi anstränger oss för att hålla buden?
- Vad lär du dig av de skriftställen som citeras i avsnitt 1?
- Hur är lydnad mot buden ett uttryck för vår kärlek till Jesus Kristus? Hur är det ett uttryck för tacksamhet för hans försoningsoffer? Hur är det ett uttryck för tillbedjan? (Se avsnitt 2.)
- Fundera över lärdomarna i avsnitt 3. Varför är det fel att förvänta sig att Herren ska välsigna oss om vi inte strävar efter att vara lydiga?
- Hur hjälper det dig att veta att du inte ska förvänta dig att bli fullkomlig med en gång, eller ens i det här livet? (Se avsnitt 4.)

Fundera över vad du kan göra varje dag, med Herrens hjälp, för att stanna kvar ”på vägen mot fullkomlighet”.

- I avsnitt 5 nämner president Smith minst tio sätt som Herren kommer att välsigna oss på om vi håller buden. Finns det någon erfarenhet du kan dela med dig av när du fick någon av dessa välsignelser?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 4:4; 2 Nephi 31:19–20; Omni 1:26; L&F 11:20; 82:8–10; 93:1; 130:20–21; 138:1–4

Undervisningstips

”Be deltagarna berätta vad de lärde sig när de studerade kapitlet på egen hand. Kontakta gärna några deltagare under veckan och be dem att vara beredda att berätta vad de har lärt sig.” (från s. vii i denna bok).

Slutnoter

1. I Conference Report, okt. 1969, s. 110.
2. Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 313.
3. I Conference Report, okt. 1935, s. 12.
4. ”Rättvisa åt de döda”, *Nordstjärnan*, okt. 1972, s. 400.
5. Se ”President Smith’s Last Two Addresses”, *Ensign*, aug. 1972, s. 46.
6. ”Jag vet att min förlössare lever”, *Nordstjärnan* maj 1972, s. 181.
7. I Conference Report, apr. 1967, s. 121–122.
8. I Conference Report, okt. 1935, s. 15.
9. I Conference Report, apr. 1943, s. 14.
10. I Conference Report, okt. 1944, s. 144–145.
11. I Conference Report, apr. 1927, s. 111–112.
12. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, sept. 1971, s. 40.
13. I Conference Report, okt. 1941, s. 95.
14. ”To the Relief Society”, *Relief Society Magazine*, jan. 1968, s. 5.
15. I Conference Report, apr. 1911, s. 86.
16. ”The Pearl of Great Price”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1930, s. 103.
17. ”Seek Ye Earnestly the Best Gifts”, *Ensign*, juni 1972, s. 3.
18. ”Keep the Commandments”, *Improvement Era*, aug. 1970, s. 3.
19. I Conference Report, okt. 1925, s. 116.
20. ”Vårt ansvar som prästadömsbärare”, *Nordstjärnan*, dec. 1971, s. 355, 356.
21. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 7.
22. ”Råd till de heliga och till världen”, *Nordstjärnan*, dec. 1972, s. 495.

I världen men inte av världen

”Men även om vi är i världen, så är vi inte av världen. Vi förväntas övervinna världen och leva som det anstår de heliga.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Den 29 december 1944 stupade president Joseph Fielding Smiths son Lewis när han tjänstgjorde i Förenta staternas armé. Trots sorgen som president Smith upplevde fann han tröst i minnet av Lewis goda liv. ”Om Lewis någonsin sade något elakt så har jag inte hört talas om det”, skrev president Smith i sin dagbok. ”Både hans tankar och hans handlingar var rena. ... Hur stor smärtan än är känner vi frid och glädje i vetskapen om att han var ren och fri från de laster som finns i så stor mängd i världen och i armén. Han var fast i tron och är värdig en härlig uppståndelse när vi ska förenas igen.”¹

Omkring elva år senare såg president Joseph Fielding Smith och hans hustru Jessie liknande egenskaper hos andra militärer. De reste runt till kyrkans missioner i östra Asien och besökte även sista dagars heliga från Förenta staterna som tjänstgjorde i det militära. President och syster Smith blev imponerade av dessa unga män, som, trots världens frestelser levde goda, rena liv. På generalkonferensen i oktober 1955 sade president Smith:

”Ni fäder och mödrar vars söner tjänstgör i de väpnade styrkorna, var stolta över dem. De är fina unga män. Några av våra militärer är omvända som har förts in i kyrkan genom andra medlemmars undervisning, uppmaningar och exempel — främst exempel — som tjänstgör tillsammans med dem i det militära.

Jag mötte många unga män som sade: ‘Vi blev medlemmar i kyrkan tack vare de liv som dessa unga män lever och tack vare att de undervisade oss om evangeliets principer.’

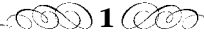
Även i krigstider kan vi leva i världen men inte av världen.

De utför ett gott arbete. Det kanske finns några få som är vårdslösa, men de unga män som jag hade förmånen att tala med bar vittnesbörd om sanningen och vandrade i ödmjukhet.

Och när jag träffade officerarna och fältprästerna ... , sade de alla: 'Vi tycker om era unga män. De är rena. De är pålitliga.'"²

President Smith uppmanade kyrkans medlemmar att vara som dessa unga militärer, "annorlunda än resten av världen".³ Under sådana predikningar talade han ofta om att helga sabbaten, lyda Visdomsordet, respektera vår himmelske Faders och Jesu Kristi namn, klä sig anständigt och hålla kyskhetslagen. Han försäkrade de sista dagars heliga att välsignelserna de skulle få om de övergav världens ondskas och höll buden skulle "[överskrida] vår fattningsförmåga".⁴

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Herren förväntar sig att vi överger världens ondskas och lever som det anstår de heliga.

Vi lever i en ond och orättfärdig värld. Men även om vi är i världen, så är vi inte av världen. Vi förväntas övervinna världen och leva som det anstår de heliga. ... Vi har ett större ljus än världen har, och Herren förväntar sig mer av oss än av dem.⁵

I Johannesevangeliets 17:e kapitel — jag kan knappast läsa det här kapitlet utan att bli tårögd — ... när Herren bad till sin Fader av hela sin själs ömhet eftersom han visste att tiden var inne för honom att ge sig själv som offer, bad han för sina lärjungar. I den bönen sade han:

"Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.

De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen.

Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning." (Joh. 17:15–17.)

Om vi lever efter den religion som Herren har uppenbarat och vi har tagit emot, är vi inte av världen. Vi borde inte ha någonting med dess dumheter att göra. Vi borde inte ta del av dess synder och felaktigheter — felaktigheter i filosofi, lära, styressätt, eller några andra felaktigheter — vi har ingen del i dem.

Vår enda uppgift är att hålla Guds bud. Det är allt. Att vara trogen varje förbund och varje förpliktelse som vi har ingått och tagit på oss.⁶

Jag hoppas inte att det jag sagt gett er intrycket att vi bör hålla oss borta från alla utanför kyrkan och inte umgås med dem. Det har jag inte sagt. Men jag vill att vi ska vara konsekventa sista dagars heliga, och om världens människor vandrar i mörker och synd och går emot Herrens vilja, så är det där vi ska dra gränsen.⁷

När vi blir medlemmar i kyrkan ... , förväntas det av oss att vi ska överge många av världens vanor och leva som det anstår de heliga. Vi ska inte längre klä oss, tala eller ens tänka som andra alltför ofta gör. Många i världen använder te, kaffe, tobak och sprit och missbrukar narkotika. Många är gudlösa, vulgära och oanständiga, omoraliska och orena i sitt sätt att leva, men allt detta bör vara främmande för oss. Vi är den Allrahögstes heliga. ...

Jag uppmanar kyrkan och alla dess medlemmar att överge världens ondska. Vi måste undvika okyskhet och alla former av omoral på samma sätt som om det är en farsot ...

Som Herrens tjänare är vårt mål att vandra på den stig han har kartlagt för oss. Vi inte bara önskar att göra och säga det som behagar honom. Vi försöker också leva så att vårt liv kommer att likna hans.⁸

Att helga sabbatsdagen

Jag skulle vilja säga några ord om att tänka på sabbatsdagen och att hålla den helig. Det budet gavs i begynnelsen, och Gud befallde de heliga och alla jordens folk att de skulle iaktta sabbatsdagen och hålla den helig — en dag av sju. Den dagen bör vi vila från vårt arbete, vi bör gå till Herrens hus och offra våra sakrament på hans heliga dag. För det här är en dag bestämd åt oss till att vila från vårt arbete och ägna den Allrahögste vår andakt. [Se L&F 59:9–10.] Den här dagen bör vi tacka honom och ära honom genom bön, fasta, och sång och genom att bygga upp och undervisa varandra.⁹

Sabbatsdagen har blivit en dag för nöjen, för frosseri, för allt annat än gudsdyrkan, ... och jag är ledsen att behöva säga att alltför många — och en vore för många — medlemmar i Jesu Kristi Kyrka

av Sista Dagens Heliga har anslutit sig till den processionen. Vissa av kyrkans medlemmar betraktar sabbatsdagen som en dag för frosseri och nöjen snarare än en dag då vi kan tjäna Herren vår Gud med hela vårt hjärta, vår förmåga, vårt sinne och vår styrka. ...

Detta är lagen för kyrkan idag precis som det var lagen för det forna Israel, och somliga av våra medlemmar blir störda därför att de anser att helgandet av sabbatsdagen begränsar deras aktiviteter.¹⁰

Vi har inte rätt att bryta sabbatsbudet. ... Det bekymrar mig mycket att till och med bland sista dagars heliga så är det vissa som inte ser på den här läran som de borde. Det finns vissa bland oss som tycks anse att det är helt i sin ordning att följa världens seder vad detta beträffar. De anammar världens idéer och föreställningar och bryter på så sätt Herrens bud. Men om vi gör detta kommer Herren att hålla oss ansvariga, och vi kan inte gå emot hans ord och ta emot de trofastas välsignelser.¹¹

Att följa Visdomsordet

Visdomsordet är en grundläggande lag. Den visar vägen och ger oss rikliga instruktioner gällande mat och dryck som är nyttiga för kroppen och som är skadliga. Om vi uppriktigt följer det som står med hjälp av Herrens Ande behöver vi inga ytterligare råd. Dessa underbara instruktioner innehåller följande löfte:

”Alla heliga som kommer ihåg att hålla och handla enligt dessa ord och vandrar i lydnad mot buden, skall få hälsa i naveln och märg i benen

och skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter,

och skall springa och inte bli trötta och skall gå och inte bli matta.” [L&F 89:18–20.]¹²

Miljarder dollar spenderas varje år på alkohol och tobak. Den dryckenskap och oanständighet som detta onda tillför människorna underminerar inte bara hälsan utan också människornas moral och andliga bålverk.¹³

Familjer bryts sönder av ett ökat bruk av illegala droger och missbruk av lagliga droger.¹⁴

Herren uppenbarade Visdomsordet för profeten Joseph Smith för att hjälpa de heliga att få fysisk och andlig styrka.

Vi får inte lyssna till lockelserna och den onda marknadsföringen av sådant som är skadligt för kroppen och som fördöms av vår himmelske Fader och hans son Jesus Kristus enligt det evangelium de gett oss. ...

Våra kroppar måste vara rena. Våra tankar måste vara rena. Vi måste i våra hjärtan ha en önskan att tjäna Herren och hålla hans bud, att komma ihåg våra böner och i ödmjukhet söka de råd som kommer genom Herrens Andes vägledning.¹⁵

Att respektera gudomens namn

Vi bör hålla gudomens namn i den heligaste och mest högtidliga aktning. Det är få saker som är så beklämmande eller sårande för en känslig människa som att höra en okultiverad, okunnig eller oanständig människa vräka ur sig gudomens namn. Vissa personer har blivit så vanvördiga att det verkar vara nästan omöjligt för dem att säga ett par meningar utan att göra en betoning, som de tycker,

med hjälp av en vulgär eller hädisk svordom. Det finns också vissa människor som tycks tro, eller detta är åtminstone det intryck som de ger andra, att ett hädiskt språk är manligt och höjer dem över mängden. ... Orenhet i varje form är nedsättande och själsdödande och bör undvikas som ett dödligt gift av varje medlem i kyrkan.

Bra berättelser har ofta blivit förstörda helt enkelt därför att författarna inte har förstått hur man lämpligen använder heliga namn. När hädiska uttryck läggs i munnen på annars respektabla personer minskar de berättelsens värde och intresse istället för att öka den. ... Är det inte underligt att vissa människor, dessutom goda människor, tror att deras berättelser får ökat intresse, mera kvickhet och större kraft av att de lägger till något uttryck som omfattar Herrens namn! ...

Framför alla andra folk på jorden bör sista dagars heliga behandla allt som är heligt med största helighet och vördnad. Världens människor har inte fått samma utbildning som vi i fråga om det här, även om det finns många ärliga, hängivna och fina människor i världen. Men vi har vägledning av den Helige Anden och av Herrens uppenbarelser, och han har högtidligen i vår egen tid lärt oss vår plikt i fråga om allt sådant.¹⁶

Att klä sig anständigt och hålla kyskhetslagen

De sista dagars heliga bör inte anamma världens mode och oanständighet. Vi är Herrens folk. Han förväntar sig att vi ska leva rena, dygdiga liv, hålla våra tankar rena och våra sinnen obefläckade och trofasta i att hålla alla hans övriga bud. Varför skulle vi följa världen? Varför kan vi inte vara anständiga? Varför kan vi inte göra det som Herren vill att vi ska göra?¹⁷

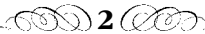
När jag går längs gatorna på väg till eller från kyrkans kontorsbyggnad ser jag både yngre och äldre kvinnor, många av vilka är "Sions döttrar", som är olämpligt klädda [se Jes. 3:16–24]. Jag förstår att tiderna och modet förändras. ... Men principen om anständighet och lämplighet är fortfarande densamma. ... De normer som kyrkans generalauktoriteter har framlagt är att kvinnor, såväl som män, bör klä sig på ett passande sätt. De blir undervisade om att alltid uppföra sig väl och anständigt.

Som jag ser det är opassande klädsel en sorglig återspeglning av "Sions döttrar". Dessutom gäller detta både män och kvinnor. Herren gav det forna Israel befallningen att både män och kvinnor skulle skyla sina kroppar och alltid hålla kyskhetsslagen.

Jag vädjar om anständighet och kyskhet och om att alla kyrkans medlemmar, både män och kvinnor, ska vara kyska, leva rena liv och lyda de förbund och befallningar som Herren har gett oss. ...

... När unga kvinnor eller unga män i kyrkan klär sig olämpligt, vilket kan tyckas vara en liten sak, tar det bort någonting från dem. Det gör det helt enkelt svårare för dem att hålla de eviga principer som vi alla måste leva efter om vi vill återvända till vår himmelske Faders närhet.¹⁸

De välsignelser som utlovas till de trofasta är mycket större än världens tillfälliga nöjen.

En medlem i kyrkan sade en gång att han inte riktigt kunde förstå att han trots att han betalade tionde, höll Visdomsordet, kom ihåg sina böner och försökte lyda alla Herrens bud måste kämpa för att försörja sig, medan hans granne bröt mot sabbatsbudet, rökte och drack och roade sig, utan att bry sig det minsta om vår Herres och Frälsares Jesu Kristi lära, och ändå var framgångsrik.

Det finns många medlemmar i kyrkan som undrar över det i sina hjärtan och frågar sig varför. Varför den här mannen tycks bli välsignad med allt jordens goda, varav många råkar vara dåliga saker som han tror är goda, medan så många av kyrkans medlemmar kämpar och arbetar flitigt för att försöka klara livhanken.

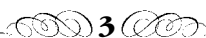
Svaret är enkelt. Om jag går på en fotbollsmatch eller basebollmatch eller på något annat nöje, vilket jag gör ibland, omges jag alltid av män och kvinnor med bolmande cigaretter eller cigarrer eller smutsiga pipor. Det blir väldigt irriterande och jag blir besvrad. Jag vänder mig till syster Smith och säger något, och hon svarar: "Du vet vad du har lärt mig. Du är i *deras* värld. Det här är deras värld." Och det får mig liksom att komma till besinning. Ja, vi är i deras värld, men vi måste inte vara av den.

Så eftersom det är deras värld vi lever i så har de framgång, men, mina goda bröder och systrar, deras värld närmar sig sitt slut. ...

Dagen kommer när vi inte kommer att ha *den här* världen. Den kommer att förändras. Vi kommer att få en bättre värld. Vi kommer att få en som är rättfärdig, för när Kristus kommer, ska han rena världen.¹⁹

Om vi söker flitigt, ber ständigt, tror och vandrar rättrådigt har Herren lovat oss att allt ska samverka till vårt bästa [se L&F 90:24]. Detta är inte ett löfte om att vi ska vara fria från livets prövningar och problem, för detta prövotillstånd är utformat för att ge oss erfarenheter och svåra och förvirrande situationer.

Livet var aldrig avsett att vara lätt, men Herren har lovat att han ska låta alla prövningar och svårigheter vara till nytta för oss. Han kommer att ge oss styrka och förmåga att övervinna världen och stå fasta i tron trots allt motstånd. Det är ett löfte om att vi ska ha frid i hjärtat trots världens upplopp och oroligheter. Och framförallt är det ett löfte om att vi, när detta liv är över, ska få evig frid i hans närhet vars ansikte vi har sökt, vars lagar vi har hållit och som vi har valt att tjäna.²⁰

När vi sätter Guds rike främst i våra liv är vi ljus för världen och ett föredöme som andra kan följa.

De sista dagars heliga är som en stad på ett berg som inte kan döljas, och som ljuset som lyser för alla i huset. Det är vår plikt att låta vårt ljus lysa som ett rättfärdigt föredöme, inte bara för människor i vår närhet, utan för hela jorden. [Se Matt. 5:14–16.]²¹

Vi önskar se de heliga i alla nationer ta emot evangeliets alla välsignelser och stå som andliga ledare i sina länder.²²

Bröder och systrar, låt oss hålla Guds bud så som de har uppenbarats för oss. Låt oss vara föredömen för jordens folk så att de, när de ser våra goda gärningar, känner att de vill omvända sig, ta emot sanningen och acceptera frälsningsplanen, så att de kan få frälsning i Guds celestiala rike.²³

Jag ber att de heliga ska stå fasta mot världens tryck och frestelser, att de ska sätta Guds rike främst i sina liv, att de ska vara trofasta mot varje förtroende och hålla varje bud.

Jag ber för att den unga och uppväxande generationen ska hålla sina sinnen och kroppar rena, fria från omoral, drogmissbruk och den anda av uppror och trots mot anständighet som sveper fram över landet.

Vår Fader, utgjut din Ande över dessa dina barn så att de kan bli skonade från världens faror och förbli rena och obefläckade, kvalificerade för att återvända till din närhet och leva med dig.

Och bevara alla dem som söker ditt ansikte och som vandrar inför dig i sina själars uppriktighet, så att de kan vara ljus för världen, redskap i dina händer för att uppfylla dina avsikter på jorden.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- När du läser "Ur Joseph Fielding Smiths liv", tänk då på utmaningar som ungdomar möter idag när deras föräldrar eller vuxna ledare inte är med dem. Vad kan vi göra för att hjälpa ungdomarna att hålla sig trofasta i sådana situationer?
- Vilka välsignelser kan vi få när vi håller de bud som omnämns i avsnitt 1?
- Hur kan du använda lärdomarna i avsnitt 2 för att hjälpa någon som är distraherad av saker som hör världen till? Hur kan vi finna "frid i våra hjärtan trots världens upplopp och oroligheter"?
- Hur kan våra föredömen hjälpa andra avstå från världens sätt? (Se avsnitt 3.) När har du sett kraften i ett rättfärdigt exempel? Fundera över vad du kan göra för att vara ett rättfärdigt exempel för din familj och för andra.

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 6:24; Mark. 8:34–36; Joh. 14:27; Fil. 2:14–15; Moroni 10:30, 32

Undervisningstips

"Du kan uttrycka kärlek till dem du undervisar genom att lyssna uppmärksamt på dem och vara uppriktigt intresserad av dem.

Kristuslik kärlek har kraft att uppmjuka hjärtan och hjälpa människor bli mottagliga för Andens viskningar” (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 46).

Slutnoter

1. Joseph Fielding Smith Jr. och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 287–288.
2. I Conference Report, okt. 1955, s. 43–44.
3. I Conference Report, apr. 1947, s. 60–61.
4. ”Vårt ansvar som prästadömsbärare”, *Nordstjärnan*, dec. 1971, s. 356.
5. ”President Joseph Fielding Smith Speaks to 14,000 Youth at Long Beach, California”, *New Era*, juli 1971, s. 8.
6. I Conference Report, apr. 1952, s. 27–28.
7. ”The Pearl of Great Price”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1930, s. 104.
8. ”Vårt ansvar som prästadömsbärare”, s. 55–356.
9. I Conference Report, apr. 1911, s. 86.
10. I Conference Report, apr. 1957, s. 60–61.
11. I Conference Report, apr. 1927, s. 111.
12. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 1:199.
13. ”Be Ye Clean!” *Church News*, 2 okt. 1943, s. 4; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 3:223–224.
14. I ”Budskap från första presidentskapet”, *Nordstjärnan*, apr. 1971, s. 100.
15. I Conference Report, okt. 1960, s. 51.
16. ”The Spirit of Reverence and Worship”, *Improvement Era*, sept. 1941, s. 525; se även *Frälsningens lära*, 1:19–20.
17. ”Teach Virtue and Modesty”, *Relief Society Magazine*, jan. 1963, s. 6.
18. ”My Dear Young Fellow Workers”, *New Era*, jan. 1971, s. 5.
19. I Conference Report, apr. 1952, s. 28.
20. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, sept. 1971, s. 40.
21. I Conference Report, okt. 1930, s. 23.
22. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 6.
23. I Conference Report, apr. 1954, s. 28.
24. ”A Witness and a Blessing”, *Ensign*, juni 1971, s. 110.

"Men Petrus sade: 'Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig: I Jesu Kristi, nasarens, namn: stig upp och gå!'" (Apg. 3:6).

Kärlek till och omtanke om alla vår Faders barn

”Jag tror att om alla människor visste och förstod vilka de är, och var medvetna om sitt gudomliga ursprung, ... skulle de känna en vänskap och samhörighet för varandra som skulle förändra deras sätt att leva och ge fred på jorden.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Joseph Fielding Smith Jr. och John J. Stewart lade märke till att ”det var genom de omtänksamma små sakerna i livet som den riktige Joseph Fielding Smith kunde urskiljas allra tydligast”. De delade sedan med sig av tre exempel på ”omtänksamma små saker” som han hade gjort:

”En dag på en av kyrkans konferenser i tabernaklet på Temple Square hade en 12 år gammal pojke som var ivrig att vara där för första gången kommit tidigt för att få en plats långt fram. ... Precis innan mötet började, och när alla sittplatser var fyllda, bad en vaktmästare pojken att ge sin plats till en av landets senatorer som kom sent till mötet. Pojken gjorde ödmjukt som han blev tillsagd och ställde sig besviken, skamsen och gråtande i gången.” President Joseph Fielding Smith ”lade märke till den unge pojken och gjorde tecken åt honom att komma upp på förhöjningen. När pojken berättade för honom vad som hänt sade han: ‘Vaktmästaren hade ingen rätt att göra så mot dig. Men kom och sätt dig bredvid mig’, och delade sin stol med honom mitt bland kyrkans apostlar.

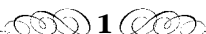
En dag när han intervjuade en grupp unga män som skulle resa ut som missionärer för kyrkan i två år lade han märke till en bondpojke som hade blivit kallad att verka i östra Kanada. ‘Det är kallt där uppe, min pojke. Har du en varm vinterrock?’ ‘Nej, sir, det har

jag inte.' Han tog med sig pojken över gatan till ett varuhus och köpte honom den varmaste rocken de hade.

Den dag då han röstades in som kyrkans president på generalkonferensen tog sig en liten flicka fram till honom genom trängseln efter mötet och sträckte sig efter hans hand. Han blev så rörd över gesten att han böjde sig ner och tog det lilla barnen i famnen. Han fick veta att hon hette Venus Hobbs och att hon snart skulle fylla fyra år. På sin födelsedag fick Venus ett överraskande telefonsamtal: Joseph Fielding Smith och hans hustru ringde långväga ifrån för att sjunga födelsedagssången för henne.”¹

Dessa vänliga handlingar var inte enstaka företeelser utan en del av ett livslångt mönster. President Smith var ”en man med stor ömhet och medkänsla. Under hela sitt liv erbjöd han upprepade gånger hjälp åt de behövande, tröst åt de förtvvlade, råd åt de förvirrade och var ett föredöme för den kärlek som är ‘Kristi rena kärlek’. [Moroni 7:47.]”²

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Med kunskap om att Gud är alla människors Fader har vi en önskan att älska och välsigna andra.

Jag tror att om alla människor visste och förstod vilka de är, och var medvetna om sitt gudomliga ursprung och om den oändliga potential som är en del av deras arvedel, skulle de känna en vänskap och samhörighet för varandra som skulle förändra deras sätt att leva och ge fred på jorden.

Vi tror på människans värdighet och gudomliga ursprung. Vår tro grundar sig på det faktum att Gud är vår Fader och att vi är hans barn och att alla människor är bröder och systrar i samma eviga familj.

Som medlemmar i hans familj levde vi hos honom innan jordens grundvalar lades och han utformade frälsningsplanen varigenom vi fick möjlighet att utvecklas och framåtskrida efter bästa förmåga.

Den Gud som vi tillber är en förhärligad varelse som besitter all makt och fullkomlighet, och han har skapat människan i sin likhet och avbild, med de egenskaper och attribut som han själv har.

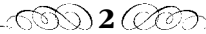
Så vår tro på människans värdighet och bestämmelse är en viktig del av både vår teologi och vårt sätt att leva. Den är grunden för vår Herres undervisning om att ”det största och främsta budet” är: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd”; och att det andra stora budet är: ”Du skall älska din nästa som dig själv.” (Se Matt. 22:37–39.)

Eftersom Gud är vår Fader har vi en naturlig önskan att älska och tjäna honom och vara värdiga medlemmar i hans familj. Vi känner en skyldighet att göra det som han vill att vi ska göra, att hålla hans bud och leva i enlighet med hans evangeliums normer — som alla är viktiga delar av sann tillbedjan.

Och eftersom alla människor är våra syskon har vi en önskan att älska, välsigna och vara vän med dem — och detta betraktar vi också som en viktig del av sann gudsdyrkan.

Alltså är det så att allt vi gör i kyrkan kretsar kring den gudomliga lag som säger att vi ska älska och tillbe Gud och tjäna vår nästa.

Så det är inte undra på att vi som kyrka och som folk har en djup och innerlig omsorg om alla vår Faders barns välfärd. Vi söker deras timliga och andliga välfärd såväl som vår egen. Vi ber för dem som vi ber för oss själva, och vi försöker leva på ett sådant sätt att de, när de ser våra goda gärningar, kan prisa vår Fader i himlen. [Se Matt. 5:16.]³

När vi älskar och stödjer varandra i kyrkan blir vi ett gott inflytande i världen.

”Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud.” [Joh. 14:15.]

Dessa ord sade Mästaren till sina lärjungar bara några timmar före sin död, när han hade samlat dem för att äta påskmåltiden och ge dem de sista instruktionerna innan han skulle lida för världens synder. Vid samma tillfälle och strax innan han yttrade dessa ord talade han om samma sak när han sade:

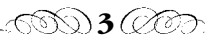
”Mina barn, ännu en kort tid är jag hos er. Ni kommer att söka efter mig, och det jag sade till judarna, det säger jag nu till er: Dit jag går kan ni inte komma. Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.” [Joh. 13:33–34.] ...

... Vi är inte bara vänner; vi är bröder och systrar, Guds barn, som har kommit ut ur världen för att ingå förbund, för att följa hans lagar och lyda allt som har getts oss genom inspiration. Vi är befallda att älska varandra. "Ett nytt bud", har Herren sagt, och ändå är det som många andra bud lika gammalt som evigheten. Det har aldrig funnits en tid då det budet inte har existerat och varit avgörande för frälsningen, och ändå är det alltid nytt. Det blir aldrig föråldrat, för det är sant.⁴

Jag anser att det är vår plikt att älska varandra, att tro på varandra, att lita på varandra. Att det är vår plikt att bortse från varandras fel och brister, och att inte förstora dem vare sig i våra egna ögon eller i världens ögon. Vi bör inte söka efter fel hos, förtala eller tala illa om varandra i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Vi bör vara ärliga mot varandra och mot varje princip i vår religion och inte avundas varandra. Vi bör inte vara avundsamma mot varandra, eller arga på varandra, och det bör inte finnas en ovilja i våra hjärtan att förlåta varandras överträdelser. Det bör inte i Guds barns hjärtan finnas en ovilja att förlåta någon människa, vem det än må vara. ...

Vi bör inte hysa agg mot varandra utan vara förlåtande och älska varandra som syskon. Må var och en av oss komma ihåg sina egna brister och svagheter och försöka att rätta till dem. Vi är ännu inte fullkomliga, och kan knappast förvänta oss att bli det i det här livet. Ändå kan vi, med hjälp av den Helige Anden stå förenade, hålla sams och övervinna våra synder och ofullkomligheter. Om vi gör detta och respekterar alla Herrens bud, ska vi bli ett gott inflytande i världen. Vi ska övervinna all ondska, allt motstånd mot sanningen, och göra världen till en rättfärdig plats. För evangeliet kommer att spridas och världens invånare kommer att känna det inflytande som utgår från Sions folk, och de kommer att få en större önskan att omvända sig från sina synder och ta emot sanningen.⁵

**Vi uttrycker vår kärlek till våra
medmänniskor genom att tjäna dem.**

Vår Frälsare kom till världen för att lära oss att älska varandra, och eftersom han gjorde det genom att lida och dö för att vi skulle

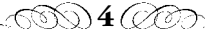
När vi sträcker ut en hjälpsam hand till andra visar vi vår kärlek till dem.

få leva, borde vi då inte uttrycka vår kärlek till våra medmänniskor genom att tjäna dem? ...

Tjänande måste ges till förmån för andra. Vi måste sträcka ut en hjälpsam hand till de mindre lyckligt lottade, till dem som inte har hört sanningen och som befinner sig i andligt mörker, till de behövande, de förtryckta. Är det svårt? Låt oss tänka på poeten Will L Thompsons ord. Dikten börjar så här:

”Har jag gjort något gott på vår jord i dag?
 Har jag tröstat den som fällt en tår?
 Har jag glatt någon vän,
 visat kärlek igen,
 och gjort allt vad jag förmår?” [*Se Hymns*, nr. 223.]⁶

Vi har ett uppdrag som inbegriper hela världen — att ge frid, hopp och lycka, samt timlig och evig frälsning till alla vår Faders barn. ... Med all min övertalningsförmåga uppmanar jag detta folk att fortsätta att sträcka sig ut och välsigna alla vår Faders barn överallt.⁷

Vi behöver uppskatta och älska människor för dem de är.

När jag var en liten pojke hade vi en häst som hette Junie. Hon var ett av de intelligentaste djur jag någonsin sett. Hon verkade nästan mänsklig i sin klokhet. Jag kunde inte hålla henne inlåst i stallet, för hon lyckades alltid få upp haspen till dörren på sin spilta. Jag brukade hänga remmen till spiltans halva dörr i en ögla över dörrposten, men hon lyfte bara av den med mulen och tänderna. Sedan gick hon ut på gården.

Det fanns en vattenkran på gården som vi använde för att hämta vatten åt djuren. Junie brukade sätta på kranen med tänderna och sedan låta vattnet rinna. Min far brukade klandra mig för att jag inte kunde se till att hästen stannade kvar i stallet. Hon sprang aldrig bort, hon bara satte på vattnet och gick sedan omkring på gården eller på gräsmattorna i trädgården. Mitt i natten kunde jag höra vattnet rinna och då var jag tvungen att gå upp och stänga av det och låsa in Junie igen.

Far antydde att hästen var smartare än jag. En dag bestämde han sig för att han skulle låsa in henne så att hon inte skulle kunna ta sig ut. Han tog remmen som brukade hänga i en ögla om dörrposten och knöt den om en tvärgående stång för säkerhets skull, och sedan sade han: 'Unga dam, nu ska vi se om du kommer ut!' Far och jag gick därifrån och började gå tillbaka till huset, men innan vi var framme var Junie vid vår sida, och jag måste medge att jag var lite förtjust. Sedan gick hon bort och vred på vattenkranen igen.

Jag sa att nu var hon kanske smartare än oss båda. Vi kunde inte hindra Junie från att ta sig ut ur sin spilta. Men det betyder inte att hon var en dålig häst, för det var hon inte. Far hade inte för avsikt att sälja eller byta bort henne, för hon hade så många andra goda egenskaper som vägde upp den här lilla bristen.

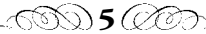
Hästen var lika pålitlig när det gällde att dra vår vagn som hon var skicklig på att ta sig ut ur spiltan. Och det här var viktigt, för mor var legitimerad barnmorska. När hon blev kallad till en bostad någonstans i dalen, ofta mitt i natten, måste jag stiga upp, ta lyktan till stallet och sela på Junie.

Jag var bara tio eller elva år då, så hästen måste vara snäll men ändå stark nog för att ta mig och mor över hela dalen, oavsett väder. Men en sak som jag aldrig kunde förstå var varför de flesta bebisar måste födas på natten, och så många av dem på vintern.

Jag väntade ofta på mor i vagnen, och då var det trevligt att ha sällskap av snälla gamla Junie. Min erfarenhet av den här hästen var väldigt bra för mig, för tidigt i livet fick jag lära mig att älska och uppskatta henne för den hon var. Hon var en underbar häst som bara råkade ha ett par ovanor. På samma sätt är det med människor. Ingen av oss är fullkomlig, men alla försöker bli fullkomlig som vår Fader i himlen. Vi behöver uppskatta och älska människor för dem de är.

Kanske behöver du komma ihåg det när du utvärderar dina föräldrar eller lärare eller församlings- eller stavsledare eller vänner — eller syskon. Jag har alltid burit den här lärdomen med mig — att se det goda i människor även om vi försöker hjälpa dem att övervinna ett par ovanor. ...

Jag lärde mig tidigt i livet att älska och inte döma andra, och alltid försöka övervinna mina egna brister.⁸

När vi älskar Herren av hela vårt hjärta och vår nästa som oss själva lever vi i samklang med all helig lag.

”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du skall älska din nästa som dig själv.

På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.” (Matt. 22:37–40.)

Med andra ord är det så att allt som har uppenbarats för oss gällande människans frälsning från begynnelsen till vår tid är omskrivet i, inbegripet i och en del av dessa två stora lagar. Om vi älskar Herren av hela vårt hjärta och av hela vår själ och av hela vårt förstånd, och vår nästa som oss själva kan man inte önska mer av oss. Då kommer vi att leva i samklang med all helig lag. Om vi är villiga att

leva i samklang med dessa två stora bud — och det måste vi tids nog göra om vi ska vara värdiga att leva i Guds närhet — så skulle ondska, svartsjuka, avund, girighet, blodspillan och alla typer av synd utrotas från jorden. Då skulle det komma en dag av evig frid och lycka. Vilken underbar dag det skulle bli! Vi har begåvats med tillräckligt förnuft för att veta att ett sådant tillstånd är högst önskvärt och att det bland människorna skulle etablera Guds faderskap och människans fullkomliga broderskap.

... Kan vi säga att vi älskar Herren av hela vår själ? Kan vi säga att vi värnar lika mycket om vår nästas välfärd som vår egen?⁹

Låt oss älska Herren, för det är grunden till allt. Det är det första budet; och det andra budet, att älska vår nästa som oss själva, liknar det, och när vi har lyckats med det har vi uppfyllt lagen, för då kommer inget att vara ofullbordat.¹⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Fundera över "de omtänksamma små saker" som president Joseph Fielding Smith gjorde för andra (se "Ur Joseph Fielding Smiths liv"). Vad kan vi göra för att skapa liknande mönster av vänlighet i våra liv?
- Hur kan lärdomarna i avsnitt 1 hjälpa oss att vara vänliga och kärleksfulla mot människor omkring oss?
- Vad i president Smiths undervisning i avsnitt 2 gör störst intryck på dig? Varför tror du att vi kommer att vara "ett gott inflytande i världen" om vi följer hans råd?
- Vad har Jesus Kristus gjort för att lära oss att älska varandra? (Se avsnitt 3.) På vilka sätt kan vi följa hans exempel?
- Gå tillbaka till berättelsen om hästen Junie (se avsnitt 4). Varför tror du att det är viktigt att "uppskatta och älska människor för dem de är"? Vad kan vi göra för att se det goda i andra även om vi försöker hjälpa dem att övervinna dåliga vanor?
- Vad betyder det för dig att hålla buden i Matteus 22:37–49? (Se exempel i avsnitt 5.) Varför lever vi "i samklang med all helig lag" när vi håller dessa bud?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Apg. 17:28–29; Rom 8:16–17; 1 Joh. 4:18–21; Mosiah 2:17; 18:8–10; Moroni 7:45–48

Undervisningstips

Överväg att inbjuda deltagarna att läsa underrubrikerna i kapitlet och välja ett avsnitt som är betydelsefullt för dem eller deras familj. Be dem att studera president Smiths lärdomar i det avsnittet och också tillhörande frågor i slutet av kapitlet. Be dem därefter berätta vad de har lärt sig.

Slutnoter

1. Joseph Fielding Smith Jr. och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 10–11.
2. S Perry Lee, "Church Expresses Devotions to President Smith", *Church News*, 14 juli 1956, s. 2.
3. I Conference Report, apr. 1970, s. 4–5.
4. I Conference Report, okt. 1920, s. 53–55.
5. I Conference Report, apr. 1915, s. 119–120.
6. I Conference Report, apr. 1968, s. 12.
7. I Conference Report, apr. 1970, s. 4.
8. "My Dear Young Fellow Workers", *New Era*, jan. 1971, s. 4–5.
9. I Conference Report, apr. 1943, s. 12.
10. I Conference Report, okt. 1920, s. 59.

Äldste Joseph Fielding Smith 1910, strax efter sin ordination till apostel

Att förkunna evangeliet för världen

”Vi har smakat evangeliets frukter och vet att de är goda och vi önskar att alla människor ska ta emot samma välsignelser och samma anda som har utgjutits så rikligt på oss.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Joseph Fielding Smith och hans hustru, Louie, blev inte förvånade när de fick ett brev undertecknat president Lorenzo Snow, där Joseph kallades att tjäna som heltidsmissionär. I kyrkans tidiga dagar tjänade gifta män ofta borta från hemmet. Så när det där brevet kom den 17 mars 1899, ungefär en månad före deras ettåriga bröllopsdag, tackade Joseph och Louie ja till möjligheten med tro och mod blandat med ledsamhet vid tanken på att vara åtskilda i två år.

Äldste Smith verkade i England, ca 760 mil hemifrån. Han och Louie skickade ofta brev till varandra — brev som var fyllda av uttryck för kärlek och vittnesbörd. I ett av äldste Smiths första brev till Louie skrev han: ”Jag vet att det verk jag kallats till är Guds verk, i annat fall skulle jag inte stanna här en minut till, nej, jag skulle inte ha lämnat hemmet. Men jag vet att vår lycka är beroende av min trofasthet medan jag är här. Jag borde vara villig att göra det här av kärlek till mänskligheten när vår Frälsare led som han gjorde för oss. ... Jag är i vår himmelske Faders händer och han kommer att vaka över och beskydda mig om jag gör hans vilja. Och han kommer att vara med dig medan jag är borta och vaka över och beskydda dig i allt som du gör.”¹

Äldste Smith och hans missionärskamrater var hängivna tjänare till Herren. I ett brev till Louie rapporterade han att varje månad delade han och de andra missionärerna ut omkring 10 000 broschyrer

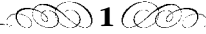
och besökte nästan 4 000 hem. Den rapporten följdes dock av en lite dystrare observation: "Jag tror inte att en, eller mer än en, broschyr på hundra blir läst."² Medan äldste Smith var i England tog väldigt få människor där emot budskapet om det återställda evangeliet. Under sina två år som missionär "lyckades han inte omvända någon, fick inte utföra ett enda dop, men fick konfirmera en omvänd."³ Trots att han inte fick se många resultat av sitt arbete fann han tröst i vetskapen om att han gjorde Herrens vilja och att han hjälpte till att förbereda människor som kanske skulle ta emot evangeliet senare i livet.

Under omkring två veckor av sin mission låg äldste Smith på sjukhus tillsammans med fyra andra missionärer. De fem äldsterna hade exponerats för smittkoppor, så de låg i karantän för att sjukdomen inte skulle spridas. Även om äldste Smith kallade sjukhusvistelsen för en "inspärning" gjorde han och hans kamrater det bästa av den. De delade till och med sig av evangeliet till sjukhusets personal. Mot slutet av vistelsen skrev äldste Smith följande rapport i sin dagbok: "Vi har blivit vän med sjuksköterskorna och andra som har besökt oss i vårt fängelse. Många gånger har vi talat med dem om evangeliet och även gett dem böcker att läsa. När vi lämnade sjukhuset sjöng vi ett par psalmer som gjorde intryck på dem som lyssnade, för de hade tårar i ögonen när vi gick. Jag tror att vi har gjort ett gott intryck på sjukhuset, särskilt på sjuksköterskorna som erkänner att vi inte är de personer som de trodde att vi var och att de nu alltid kommer att försvara oss."⁴

Äldste Smith avslutade sin mission i juni 1901. 70 år senare återvände han till England som kyrkans president för att presidera över en områdeskonferens. Vid det laget hade de frön som han och andra hade planterat grott och blomstrat. Han gladdes åt att se så många brittiska heliga besöka mötena.⁵ Han sade: "Flera stavar i Sion, ett tempel invigt åt Herren, ett stort antal församlings- och stavsbyggnader, och ett mycket framgångsrikt missionsarbete — allt detta vittnar om att kyrkan börjar nå myndig ålder i Storbritannien." Och han sade att dessa framsteg i Storbritannien var representativt för vad som skulle hända i resten av världen. Han förkunnade att evangeliet är till för alla människor och att "kyrkan ska etableras

överallt, i alla nationer, ända till världens ändar, före Människosonens andra ankomst”.⁶

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Endast vi har det återställda evangeliets fullhet, och vi önskar att alla människor ska få samma välsignelse.

I sin oändliga visdom, och för att uppfylla förbunden och löften som gavs till forna dagars profeter, har Herren i dessa sista dagar återställt sitt eviga evangeliums fullhet. Detta evangelium är frälsningsplanen. Det grundades och organiserades i evighetens råd innan jordens grundläggning och det har uppenbarats på nytt i våra dagar till frälsning och välsignelse för alla vår Faders barn överallt. ...

Nästan sex hundra år före Kristus, det vill säga hans ankomst, sade den store profeten Nephi till sitt folk: "... det finns en Gud och en Herde över hela jorden.

Och tiden kommer då han skall uppenbara sig för alla nationer. ..." (1 Nephi 13:41–42.)

Den utlovade dagen nalkas nu. Detta är den utsedda tid då evangeliet ska predikas i hela världen och för uppbyggandet av Herrens rike i alla nationer. Det finns goda och uppriktiga människor i alla nationer som ger sanningen gensvar, som kommer att komma in i kyrkan och som kommer att bli ljus för att vägleda sitt eget folk. ...

Evangeliet är till för alla människor, och Herren väntar sig att de som tar emot det också lever efter dess sanningar och erbjuder dem till andra människor i sitt eget land.

Så nu inbjuder vi alla människor överallt i en anda av kärlek och broderskap att lyssna till de ord om evigt liv som uppenbarats i denna tid genom profeten Joseph Smith och hans likar.

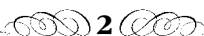
Vi inbjuder vår Faders andra barn att "komma till Kristus och bli fullkomnade i honom" och förneka sig all "all ogudaktighet". (Moroni 10:32.)

Vi inbjuder dem att tro på Kristus och hans evangelium, att komma in i hans kyrka och bli ett med hans heliga.

Vi har smakat evangeliets frukter och vet att de är goda och vi önskar att alla människor ska erhålla samma välsignelser och samma anda som har utgjutits så rikligt över oss.⁷

Jag är inte omedveten om att det finns goda och trofasta människor i alla sekter, partier och trossamfund, och de kommer att bli välsignade och belönade för allt gott de gör. Men faktum kvarstår att endast vi har fullheten av de lagar och förrättningar som förbereder människan för belöningens fullhet i boningen i höjden. Så vi säger till de goda och ädla, de hederliga och trofasta människorna överallt: Behåll allt det goda ni har, håll er till varje sann princip som nu är er, men kom och ta del av ytterligare ljus och kunskap som den Gud som är densamme igår, idag och för evigt åter utgjuter över sitt folk.⁸

Jag ber att Herrens avsikter på jorden, både i och utanför kyrkan med hast ska uppfyllas, att han ska välsigna sina trofasta heliga och att alla de människors hjärtan som söker sanningen och vars hjärtan är rättfärdiga inför Herren ska bli medarvingar med oss till det återupprättade evangeliets fulla välsignelser.⁹

Alla kyrkans medlemmar har ett ansvar att använda sina medel, sin styrka och energi och sitt inflytande till att förkunna evangeliet.

Vi har fått höra att vi alla är missionärer. ... Vi är alla avskilda, inte genom handpåläggning för vi har inte fått ett särskilt kall eller utvalts att utföra missionsarbete, men som medlemmar i kyrkan som har lovat att bidra till att Jesu Kristi evangelium ska gå framåt blir vi missionärer. Det är en del av ansvaret som varje medlem i kyrkan har.¹⁰

Med ett hjärta fyllt av kärlek till alla människor ber jag kyrkans medlemmar att lära sig att leva efter evangeliet och använda sin styrka och energi och sina medel till att förkunna det för världen. Vi har fått ett uppdrag av Herren. Han har gett oss gudomligt mandat. Han har befallt oss att gå framåt med outtröttlig flit och erbjuda hans andra barn de frälsande sanningar som uppenbarades för profeten Joseph Smith.¹¹

"Varje person som tar emot evangeliets ljus blir ett ljus och en vägledare för alla som han kan undervisa."

Så vitt det står i vår makt är vår mission, säger jag, ändå att pånyttföda, att bringa till omvändelse så många av vår himmelske Faders barn som det är möjligt för oss ... Det är en förpliktelse som Herren har ålagt kyrkan, och i synnerhet kyrkans prästadömskvorum, och ändå åvilar förpliktelsen varje själ.¹²

Det finns många ärliga själar ibland oss som aldrig har tagit emot möjligheten, eller aldrig har bemödat sig om att söka så att de kan finna dessa härliga sanningar som har tillkännagetts i uppenbarelser från Herren. De tänker inte på dessa saker. De lever ibland oss, vi umgås med dem och kommer i kontakt med dem dagligen. De tycker att vi är ett rätt trevligt folk, men lite annorlunda i våra religiösa åsikter, och därför bryr de sig inte om vår tro, och därför består det stora missionsarbetet som nu utförs i Sions stavar i att samla in en skörd av ärliga, trofasta själar bland dem som aldrig tidigare har tagit chansen, som de har fått, att höra evangeliet.¹³

Vi som har tagit emot det eviga evangeliets sanningar bör inte nöja oss med mindre än det bästa, och det bästa är Faderns rikes fullhet. För det hoppas och ber jag att vi ska leva rättfärdigt och föregå med gott exempel för alla människor så att ingen ska snubbla, så att ingen ska vackla, så att ingen ska avvika från rättfärdighetens stig, på grund av någonting som vi gör eller säger.¹⁴

Det finns ett inflytande som utstrålas inte bara av individen utan också av kyrkan. Jag tror att vår framgång i världen till stor del beror på de heligas inställning. Om vi var fullkomligt eniga i tanke, gärning och handlingar, om vi älskade sanningens ord, om vi vandrade i det så som Herren vill att vi gör, då skulle vårt samhälle, våra sista dagars heliga församlingar i alla dessa samhällen utstråla ett inflytande som skulle vara oemotståndligt. Fler ärliga män och kvinnor skulle omvända sig för Herrens Ande skulle gå före oss och bereda vägen. ... Om de, detta folk, skulle hålla Herrens bud skulle det ge en kraft och en makt och ett inflytande som skulle bryta ner motståndet och som skulle förbereda människor för att ta emot det eviga evangeliets ljus, och när vi inte gör det tar vi på oss ett ansvar vars konsekvenser är fruktansvärda.

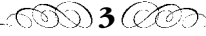
Hur kommer jag eller du att känna oss när vi kallas fram till domarskranket om någon ska peka på mig eller dig och säga att ”vore det inte för den mannens eller den gruppens handlingar så hade jag tagit emot sanningen, men jag förblindades för att de, som utgav sig för att ha ljuset, inte levde efter det”.¹⁵

Herren säger att om vi arbetar hela vårt liv och frälser en enda själ, hur mycket kommer vi inte att glädjas med honom [se L&F 18:15]. Å andra sidan, hur stor blir inte vår sorg och vår fördömlelse om vi genom våra gärningar har lett en enda själ bort från sanningen.¹⁶

De sista dagars heliga, var de än må vara, är och bör vara ett ljus för världen. Evangeliet är ett ljus som bryter fram i mörkret, och varje person som tar emot evangeliets ljus blir ett ljus och en vägledare för alla som han kan undervisa.

Ert ansvar ... är att vara levande vittnen om verkets sanning och gudomlighet. Vi hoppas att ni vill leva efter evangeliet och arbeta

på er egen frälsning, och att andra som ser era goda gärningar ska vilja prisa vår Fader i himlen [se Matt. 5:16].¹⁷

Kyrkan behöver fler missionärer som kan gå Herrens ärenden.

Vi behöver missionärer. ... Skörden är stor, men arbetarna är få [se Luk. 10:2]. Fältet har redan vitnat och är redo för skörden [se L&F 4:4]. ...

... Våra missionärer går ut. Ingen kraft har kunnat hindra deras händer. Man har försökt. Stora ansträngningar gjordes i början när det bara fanns en handfull missionärer, men verkets framgång kunde aldrig stoppas. Det kan inte stoppas nu. Det måste och kommer att gå framåt så att världens invånare kan få möjlighet att omvända sig från sina synder och ta emot syndernas förlåtelse och komma in i kyrkan och Guds rike, innan de onda ska straffas med förstörelse, för det är utlovat. ...

Och dessa missionärer, mestadels unga män, olärda beträffande världslig kunskap, går framåt med detta frälsningsbudskap och bringar de stora och mäktiga på skam, därför att de har sanningen. De förkunnar detta evangelium, de ärliga och uppriktiga hör det och omvänder sig från sina synder och kommer in i kyrkan.¹⁸

Vi hoppas få se den dagen då alla värdiga och kvalificerade sista dagars heliga män kommer att få förmånen att gå Herrens ärenden och stå som vittnen om sanningen i jordens nationer.

Vi har nu, och har användning för många fler stabila och mogna par i detta stora missionärsverk, och vi hoppas att de som är värdiga och kvalificerade ska ordna upp sina affärer och ta emot kallet att predika evangeliet och utföra sina åligganden väl.

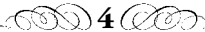
Vi har även, och behöver många, unga systrar i detta arbete, även om samma ansvar inte vilar på dem som vilar på bröderna, och vi hellre ser att unga systrar ingår lämpliga äktenskapsförbund i Herrens tempel.

Vi inbjuder medlemmar i kyrkan att bidra ekonomiskt till missionsarbetet och att frikostigt ge av sina medel för att evangeliets ska spridas.

"Vi lovordar dem som tjänar så trofast i det storslagna missionsarbetet."

Vi lovordar dem som tjänar så trofast i det stora missionsarbetet. Joseph Smith sade: "Efter allt som sagts är [vår] största och viktigaste plikt att predika evangeliet."¹⁹

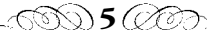
Vi bör predika frälsningens lära som den står nedskrivnen i skrifterna, tydligt och enkelt och enligt Andens vägledning.

I denna tidsutdelnings tidiga dagar sade Herren till dem som kallades att tjäna i hans verk "att var och en [skulle] kunna tala i Herren Guds, ja, i världens Frälsares namn, ... så att mitt evangeliums fullhet skall kunna förkunnas av de svaga och ringa till världens ändar och inför kungar och styresmän". (L&F 1:20, 23.)

Till dem som kallats "att gå ut och predika" hans evangelium och till alla kyrkans "äldster, präster och lärare" sade han: De "skall undervisa om mitt evangeliums principer, vilka finns i Bibeln och Mormons bok" och de andra skrifterna, "såsom Anden leder dem". (Se L&F 42:11–13.)

Som Herrens sändebud är vi inte kallade eller bemyndigade att undervisa om världens filosofier eller den vetenskapliga ålderns spekulativa teorier. Vårt uppdrag är att predika frälsningens lära *tydligt* och enkelt som de har uppenbarats och nedtecknats i skrifterna.

Efter att ha instruerat oss att undervisa om evangeliets principer som de återges i standardverken, enligt Andens maning, gjorde Herren ett storslaget uttalande till vägledning för all undervisning om evangeliet av alla kyrkans medlemmar: ”Anden skall ges till er genom trons bön, och om ni inte får del av Anden, skall ni inte undervisa.” (L&F 42:14.)²⁰

Evangeliet är världens enda hopp, det enda som kan ge fred på jorden.

Vet ni vilken som är den största makten, den mäktigaste faktorn i hela världen, för att uppnå varaktig fred på jorden? Jag ska svara på den frågan, eller åtminstone uttrycka min åsikt i ämnet, utan att säga någonting om andra rörelser. Den största faktorn i hela världen är det heliga prästadömet kraft, och den finns i de sista dagars heligas ägo. Ända från början sände Herren ut äldster i världen och befallde dem att ropa till folket att omvända sig och komma till Sion. Tro på mitt evangelium och ni ska få frid.

Frid är, naturligtvis, en följd av rättfärdighet, rättvisa, Guds barmhärtighet, och den kraft han kan ge oss, genom vilken våra hjärtan kan beröras och vi kan känna kärlek till varandra. Vår plikt är att tillkännage dessa saker till alla människor, kalla dem att komma till Sion där baneret har rests —fridens baner— och att ta emot välsignelser i Herrens hus och hans Helige Andes inflytande som manifesteras här. Och jag vill säga er att vi själva, om vi tjänar Herren, har en underbar kraft i skapandet av frid i världen.

Vi vill att andra rörelser mot detta mål ska fortsätta sitt arbete. Vi stödjer allt som kan ge fred till världen. Men låt oss inte förlora det faktum ur sikte att vi sista dagars heliga, om vi verkar tillsammans, står förenade i vår Herres tjänst och sprider det eviga livets ord bland nationerna, kommer att ha större makt, enligt min mening, att etablera fred på jorden än någon annan kraft. Jag håller fullständigt med om åsikten som har uttryckts, att Herren använder många

instanser. Att hans verk inte är begränsat till de sista dagars heliga, utan att han har kallat många utanför kyrkan till sin tjänst och har gett dem kraft och inspirerat dem att utföra hans arbete. ... Men, mina bröder och systrar, låt oss inte glömma att vi är ett gott inflytande på jorden och kan sprida sanningen och etablera fred bland alla nationer, släkter, tungomål och folk. ... Vårt uppdrag är, och har alltid varit: "Omvänd er, ty himmelriket är nära." [Se L&F 33:10.]

Vi måste fortsätta tills alla de rättfärdiga har samlats in, tills alla människor har varnats, tills de som vill höra har fått höra, liksom de som inte vill höra, för Herren har förkunnat att det inte ska finnas en enda själ som inte ska få höra, och inte ett enda hjärta som inte ska genomborras [se L&F 1:2, för hans ord ska gå framåt; om det sker med hjälp av hans äldster eller på något annat sätt spelar ingen roll. I sinom tid ska han förkorta sitt verk i rättfärdighet. Han ska etablera sin sanning och komma och regera på jorden.²¹

Vi respekterar vår Faders övriga barn i alla sekter och kyrkosamfund och har ingen högre önskan än att se dem ta emot det ytterligare ljus och den ytterligare kunskap som har kommit till oss genom uppenbarelse och tillsammans med oss få ärva de välsignelser som evangeliets återställelse medför.

Men vi har frälsningsplanen, vi administrerar evangeliet. Och evangeliet är världens enda hopp, det enda sättet varigenom vi kan få frid på jorden och varigenom man kan rätta till de fel som finns i alla nationer.²²

Vi vet att om människor har tro på Kristus, omvänder sig från sina synder, sluter förbund i dopets vatten att hålla hans bud, och sedan tar emot den Helige Anden genom handpåläggning av dem som har kallats och ordinerats till denna myndighet — och om de sedan håller buden — kommer de att ha frid i denna världen och evigt liv i den kommande världen [se L&F].²³

Det finns ingen bot för världens sjukdomar utom Herren Jesu Kristi evangelium. Vår förhoppning om fred, om timlig och andlig välgång och ett slutligt arv i Guds rike ligger enbart i och genom det återställda evangeliet. Ingen av oss kan ägna sig åt något arbete som är viktigare än att predika evangeliet och bygga upp kyrkan och Guds rike på jorden.²⁴

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Tänk på hur Joseph Fielding Smith reagerade på utmaningarna han fick som heltidsmissionär (se "Ur Joseph Fielding Smiths liv"). Hur kan hans föredöme påverka ditt tjänande i kyrkan?
- Fundera över välsignelsen det är att smaka "evangeliets frukter" (avsnitt 1). Försök att komma på vilka människor du kan dela dessa "frukter" med.
- Hur kan president Smiths ord i avsnitt 2 hjälpa oss att dela med oss av evangeliet till andra?
- President Smith sade att kyrkan behöver fler heltidsmissionärer och däribland "mogna par" (avsnitt 3). Vad kan vi göra för att hjälpa ungdomar att förbereda sig för att verka som missionärer? Vad kan du göra för att förbereda dig själv för att tjäna?
- På vilka sätt kan våra ord och handlingar kommunicera evangeliets tydlighet och enkelhet? (Se avsnitt 4.) När har du känt den Helige Anden vägleda dig i dessa ansträngningar?
- Vilka lärdomar i avsnitt 5 är särskilt inspirerande för dig? Vad får du för känslor när du tänker på att dela med dig av "världens enda hopp, det enda som kan ge fred på jorden"?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 24:14; Mark. 16:15; 1 Nephi 13:37; 2 Nephi 2:6–8; 3 Nephi 12:13–16; L&F 1:17–24; 4; 50:13–14; 88:81; 133:57–58

Undervisningstips

Be deltagarna att medan en person läser högt ur president Smiths lärdomar "lyssna och leta efter speciella principer eller begrepp. Om ett skriftställe innehåller ovanliga eller svåra ord eller uttryck, förklara då dessa innan du läser det. Om någon i gruppen har läsvårigheter kan du be frivilliga läsa, i stället för att låta dem turas om" (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 56).

Slutnoter

1. Joseph Fielding Smith till Louie Shurtliff Smith, i Joseph Fielding Smith Jr and John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 114–115.

2. Joseph Fielding Smith till Louie Shurtliff Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 102.

3. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 91.
4. Joseph Fielding Smiths dagbok, 30 apr. 1901, kyrkans historiska bibliotek; standardiserad kommatering och stor begynnelsebokstav.
5. Se Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 85.
6. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 176.
7. "Jag vet att min Förlossare lever", *Nordstjärnan* maj 1972, s. 180.
8. "A Witness and a Blessing" *Ensign*, juni 1971, s. 109–110.
9. "Ut ur mörkret", *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 293.
10. *Take Heed to Yourselves*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr (1966), s. 27–28.
11. I Conference Report, okt. 1970, s. 5–6.
12. I Conference Report, okt 1944, s. 50; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 1:224.
13. I Conference Report, apr. 1921, s. 42.
14. I Conference Report, apr. 1923, s. 139.
15. I Conference Report, okt. 1933, s. 62–63.
16. I Conference Report, apr. 1951, s. 153.
17. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 176.
18. I Conference Report, apr 1953, s. 19–20.
19. I Conference Report, okt. 1970, s. 7; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 328.
20. I Conference Report, okt. 1970, s. 5.
21. I Conference Report, okt. 1919, s. 89–90.
22. "Budskap till de heliga i Storbritannien", *Nordstjärnan*, feb. 1972, s. 48.
23. I Conference Report, okt. 1970, s. 7.
24. "Råd till de heliga och till världen", *Nordstjärnan*, dec. 1972, s. 494.

Bön — en befallning och en välsignelse

*”Det finns få ting i livet som är viktigare
än att närma oss gudomen i bön.”*

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith lärde att vi bör göra bönens anda till ”en del av vår varelse”.¹ Han var ett föredöme i denna princip genom sitt sätt att leva och sitt sätt att be — enskilt, tillsammans med familjemedlemmar och offentligt.

Efter sin första hustru Louies död skrev han ner denna ömma vädjan i sin dagbok, som ger oss en glimt av hans personliga böner: ”O, min Fader i himlen, jag ber dig att hjälpa mig att leva så att jag kan vara värdig att möta henne i evig härlighet, att förenas med henne igen för att vi sedan aldrig mer ska skiljas åt, genom evighetens oräkneliga tidsåldrar. Hjälp mig att vara ödmjuk och förtrösta på dig. Ge mig visdom och kunskap om himmelska ting så att jag kan ha kraften att motstå allt ont och förbli trofast mot din *sanning*. O Herre, hjälp mig, ge mig evigt liv i ditt rike. Vägled mina steg i rättfärdighet, ge mig din Andes fullhet. Hjälp mig att uppfostra mina älskade små barn så att de kan förbli rena och obefläckade genom hela sina liv, och när vi har fullbordat vårt lopp, ta oss då till ditt celestiaa rike, vi ber dig. I vår Återlösares namn, må det ske, Amen.”²

President Smiths son Joseph Jr berättade om en minnesvärd bön som president Smith höll när de två var på väg hem till Salt Lake City efter en resa till östra Utah. De blev ”uppslukade av ett kraftigt regnoväder och körde fel”, så att de hamnade på en plats som hette Indian Canyon. ”Stormen blev allt hårdare och vägen så lerig och hal att det inte bara var farligt utan rent omöjligt att åka vidare. Den

"Det är föräldrars plikt att lära sina barn att be så snart de börjar förstå."

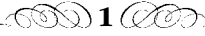
tunga dimman dolde den djupa ravinen intill den smala grusvägen, och den unge Joseph Jr och dr. David E. Smith som var passagerare försökte skjuta på och stadga bilen av rädsla för att den skulle glida ner i den djupa ravinen nedanför. Hjulen började spinna i leran, och till slut stannade bilen. ... Joseph mindes att hans far sade: 'Vi har gjort allt vi kan. Nu åkallar vi Herren.' Han böjde huvudet i bön och vädjade till Herren att göra det möjligt för honom att rätta till sitt misstag och ta oss bort från den farliga ravinen så att vi kunde fortsätta vår resa hem. Han talade om för Herren att han hade viktiga åtaganden som han behövde ägna sig åt nästa dag och att det var viktigt att han kom tillbaka till Salt Lake City. Mirakulöst nog stillades stormen, en vind började blåsa och torkade vägen tillräckligt mycket för att de så småningom skulle kunna ta sig tillbaka till en landsväg. Så fort som de hade kommit ner på vägen hämtade stormen ny kraft och hejdade all trafik i området i flera timmar. När de körde nedför Provo Canyon mot Salt Lake City, efter många timmars fördröjning, stoppades de av en patrullerande polis som frågade var de kom ifrån. När de berättade att de hade kört genom Indian Canyon sade polisen: 'Det är omöjligt! Det har rapporterats att alla broar i det området har spolats bort.' Till deras förvåning stod det i följande dags tidning att 200 bilar hade blivit stående i det område de undkommit."³

Under president Smiths 62 år som apostel innehöll många av hans predikningar offentliga böner där han bad om himlens välsignelser över kyrkans medlemmar och människor över hela världen. Under sin första generalkonferens som president för kyrkan sade han till exempel: "Jag ber att Gud, vår himmelske Fader, ska öppna himlens fönster och över alla sina barn på jorden utgjuta de stora och eviga välsignelser som kommer att förbättra deras liv, både timligt och andligt."⁴

President Smiths böner avslöjade hans vittnesbörds djup och hans kärlek till sin himmelske Fader och sin Frälsare. President Boyd K. Packer, som kallades att verka i de tolv apostlarnas kворum medan Joseph Fielding Smith var kyrkans president, sade: "Det var en upplevelse att höra president Joseph Fielding Smith be. Till och med när han var över nittio år gammal bad han att han skulle

kunna 'hålla förbunden och uppfylla sina skyldigheter samt hålla ut till änden'".⁵

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Vi har blivit befallda att närma oss vår himmelske Fader i bön.

Det är en befallning från Herren att vi ständigt ska söka honom i ödmjuk bön. När Frälsaren var tillsammans med lärjungarna lärde han dem att be och han var ett föredöme för dem i sina flitiga böner till sin Fader. Eftersom det är en befallning från Herren att vi ska be så kan vi vara säkra på att bönen kan göra gott, och när vi söker Herren bör det vara i en anda av ödmjukhet och vördnad. ...

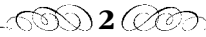
... Det är föräldrars plikt att lära sina barn att be så snart de börjar förstå. Låt dem skapa en vana att närma sig sin himmelske Fader med förståelse för bönens syfte. Om man etablerar den här vanan som barn, kan man ha den kvar till vuxen ålder, och den man eller kvinna som uppriktigt har sökt Herren och tackat honom för sina välsignelser kan vara förvissade om att Herren inte kommer att glömma dem i deras prövningar.⁶

Jag undrar om vi någonsin stannar upp och funderar över varför Herren har befallt oss att be. Gjorde han det för att han ville se oss böja oss ner och dyrka honom? Är det huvudsyftet? Det tror inte jag. Han är vår himmelske Fader och vi har blivit ålagda att dyrka honom och be till honom i hans älskade sons Jesu Kristi namn. Men Herren kan klara sig utan våra böner. Hans verk kommer att gå framåt oavsett om vi ber eller inte. ... Bönen är något som *vi* behöver, inte som Herren behöver. Han vet mycket väl hur han ska sköta sina angelägenheter utan vår hjälp. Syftet med våra böner är inte att tala om för honom hur han ska sköta sitt jobb. Om vi tror något sådant, så har vi naturligtvis fel. Våra böner yttras mer för vår skull, för att bygga upp oss och ge oss styrka och mod, och för att öka vår tro på honom.

Bön är någonting som ödmjucar själen. Den utvidgar vårt förstånd och väcker vårt sinne till liv. Den för oss närmare vår himmelske Fader. Vi behöver hans hjälp, det råder det inga tvivel om.

Vi behöver hans Helige Andes vägledning. Vi behöver veta vilka principer vi har fått för att kunna komma tillbaka till hans närhet. Vi behöver få våra sinnen väckta till liv av den inspiration som kommer från honom. Därför ber vi till honom. För att han ska kunna hjälpa oss att leva på ett sådant sätt att vi kan känna till hans sanning och vandra i dess ljus, att vi, genom vår trofasthet och lydnad, ska kunna komma tillbaka till hans närhet.⁷

Det finns få ting i livet som är viktigare än att närma oss gudomen i bön. Herren har låtit en glömskans slöja falla över våra sinnen så att vi inte minns honom eller vårt umgänge med honom som hans familjemedlemmar i föruttilvaron. Bönen är det kommunikationssätt som han har gett oss för att komma nära honom igen. Därför är ett av de främsta syftena med vår jordiska provotid att lära oss att alltid ha bönens anda i våra hjärtan så att vi, när Herren väljer att tala, kan höra hans röst i våra själar.⁸

Tiden är alltid inne att be.

”Och en befallning ger jag dem, att den som inte ber sina böner inför Herren då tiden är inne att be, låt honom bli ihågkommen inför mitt folks domare.” [L&F 68:33.]

Jag tror inte att vi har läst den versen i det här kapitlet alltför ofta, och ibland undrar jag om vi inser hur viktig denna befallning verkligen är. Ingen kan behålla Herrens Ande om han inte ber. Ingen kan ha den Helige Andens vägledning om bönens anda inte finns i hans hjärta. ...

Jag skulle vilja tala om det här skriftstället ett ögonblick. ... När är tiden inne för att be?

Somliga av oss kanske anser att tiden för att be är inne när vi stiger upp på morgonen och när vi ska gå och lägga oss på kvällen, när vårt arbete är avslutat, och aldrig annars. Men jag säger er, och har gott stöd för det, att tiden för att be alltid är inne. Låt mig läsa det för er. Ni vet att jag tycker om att styrka vad jag säger. Jag tycker om att låta andra vittna om det som jag uttrycker, och jag begär inte att någon ska acceptera det jag säger om det inte står i fullständig samklang med det som Herren har sagt, antingen direkt eller genom

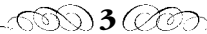
Amulek, här avbildad med Alma, uppmuntrade folket att "ropa till Herren] om barmhärtighet, ty han är mäktig att frälsa" [Alma 34:18).

sina profeter. I Mormons bok läser vi Amuleks ord till de stackars Zoramiterna som hade vikit av från sanningen. Efter att ha kastats ut ur sina synagogor på grund av sin fattigdom, och eftersom de kände att de bara kunde be en i taget uppe på Rameumptom som det kallades [se Alma 31:12–23], visste de inte vad de skulle göra. Amulek undervisade dem på följande sätt:

”Ja, ropa till honom om barmhärtighet, ty han är mäktig att frälsa, ja, ödmjuka er och fortsätt att be till honom. Ropa till honom när ni är på era åkrar, ja, för alla era hjordar. Ropa till honom i era hus, ja, för hela ert hushåll, både morgon, middag och kväll. Ja, ropa till honom mot era fienders makt. Ja ropa till honom mot djävulen, som är fiende till allt rättfärdigt. Ropa till honom för grödan på era åkrar, så att ni kan få framgång genom dem. Ropa för hjordarna på era betesmarker, så att de kan förökas. Men detta är inte allt. Ni måste

utgjuta era själar i era kammare och på era dolda platser och i er vildmark. Ja, och när ni inte ropar till Herren, låt då era hjärtan vara fyllda, vända till honom i ständig bön för er välfärd och för deras välfärd som är omkring er. Och se, mina älskade bröder, nu säger jag er: Tro inte att detta är allt. Ty om ni, när ni har gjort allt detta, avvisar de behövande och de nakna och inte besöker de sjuka och lidande och inte ger av era ägodelar, om ni har några, till dem som står i behov — jag säger er att om ni inte gör något av detta, se, då är er bön förgäves och till ingen nytta för er, och ni är hycklare som förnekar tron.” [Alma 34:18–28.]

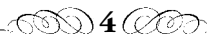
Jag anser att det är en utmärkt lära, och jag läste skriftstället för att förklara när tiden är inne för att be. Tiden är inne på morgonen, innan familjen skiljs åt. Ett bra tillfälle att be är när ni sätter er ner vid bordet för att äta frukost, och då kan familjemedlemmarna turas om att be. Då är tiden inne för att be. Tiden för en köpman att be är inne på morgonen när han går till arbetet och innan han börjar arbeta, och han kan då be för sin verksamhet. För herden är tiden inne för att be när han är ute och vaktar sina hjordar. För bonden är tiden inne när han plöjer sin åker, när han sår sin säd och när han samlar in sin skörd. Och om en man vill be så som det här skriftstället befäller honom att göra, kommer han med största sannolikhet att i rättfärdighet hålla Herrens bud.⁹

Allt vi gör bör stå i samklang med våra böner.

Vi bör inte bara be med våra läppar. I varje handling, i våra samtal och i allt vi gör bör vi försöka ge uttryck för våra böner och leva i samklang med de tankar som vi delar med Herren i våra dagliga böner.¹⁰

Har vi börens ande? Har vi gjort den till en del av oss? Har vi kontakt med vår himmelske Fader genom den Helige Anden eller inte?¹¹

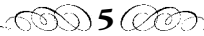

I våra böner bör vi utgjuta våra själar i tacksägelse.

Vi borde anstränga oss för att genom ett bönerikt liv utveckla en tacksam attityd. Jag anser att en av de största synder som jordens

invånare gör sig skyldiga till idag är otacksamhet, bristen på erkännande av Herren och hans rätt att regera och leda.¹²

I våra böner bör vi utgjuta våra själar i tacksamhet för våra liv, för Guds Sons försoningsoffer, för frälsningens evangelium, för Joseph Smith och den storslagna återställelsen som kom genom honom. Vi bör erkänna Herrens hand i allt och tacka honom för allt, både timligt och andligt.¹³

Vi bör delge alla våra rättfärdiga önsknings till vår himmelske Fader.

Vi bör be till vår himmelske Fader om tro och integritet och om varje gudalik egenskap, för detta verks seger och framgång, om den Helige Andens vägledning och om frälsning i hans rike. Vi bör be för våra familjer, för våra hustrur och barn, om mat, husrum och kläder, för våra affärer och för alla våra rättfärdiga önsknings.¹⁴

Jag ber att himlens välsignelser må komma över oss och alla människor.

Om ändå himlen kunde utgjuta rättfärdighet och sanning över hela världen!

Om bara alla människor överallt ville lyssna och att de ville hörsamma sanningens och ljusets ord som kommer från Herrens tjänare!

Om ändå Herrens avsikter med alla folk i alla nationer snart kunde uppfyllas!

Jag ber för kyrkans medlemmar som är den Allrahögstes heliga, att de må bli stärkta i tron, och att deras önskan om rättfärdighet må växa i deras hjärtan och att de må arbeta på sin frälsning med fruktan och bävan inför Herren [se Fil. 2:12; Mormon 9:27].

Jag ber för de goda och ståndaktiga bland människorna, att de må bli ledda att söka sanningen, att ta emot varje sann princip och främja frihetens och rättvisans sak.

I dessa bekymmersamma och svåra tider ber jag att alla människor må vägledas av det ljus som ger ljus åt alla människor som

kommer till världen [se Joh. 1:9; L&F 93:2], och att de på så sätt ska få visdomen att lösa de problem som plågar mänskligheten.

Jag väddar till en nåderik Fader att låta sina välsignelser flöda över alla människor, över de gamla och de unga, över dem som har anledning att sörja, över de hungriga och behövande, över dem som är fångna i olyckliga omständigheter eller osunda miljöer, och över alla som behöver hjälp, och tröst, och visdom, och allt gott som bara han kan ge oss.

Jag har, precis som var och en av er, kärlek till och omsorg om vår Faders barn på hela jorden, och ber att deras omständigheter ska förbättras, både timligt och andligt. Jag ber att de ska komma till Kristus och lära av honom och ta på sig hans ok så att de kan finna vila för själen, för hans ok är mildt och hans börda är lätt [se Matt. 11:29–30].

Jag ber att de sista dagars heliga och alla som tillsammans med dem vill hålla Faderns bud må leva på ett sådant sätt att de kan få frid i det här livet och evigt liv i det tillkommande [se L&F 59:23]. Allt detta ber jag om i ödmjukhet och tacksamhet, och i Herren Jesu Kristi namn. Amen.¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- I "Ur Joseph Fielding Smiths liv" finns fyra exempel på böner som hållits av president Smith. Vad kan vi lära oss av de här exemplen?
- Fundera över dina egna böner. Vad kan vi göra för att våra böner ska hjälpa oss att "närma oss vår himmelske Fader"? (Se avsnitt 1.)
- President Smith lärde: "Tiden är alltid inne att be" (avsnitt 2). Hur kan vi följa rådet att alltid be?
- Vad innebär det att "ge uttryck för våra böner"? (Se avsnitt 3.) Fundera på vad du kan göra för att förbättra dig på det här området.
- Hur förändras vår attityd när vi "utgjuter våra själar i tacksägelse" till vår himmelske Fader? (Se avsnitt 4.)

- När du studerar president Smiths bön i avsnitt 5, fundera då över dina egna böner. Begrunda tyst denna fråga: Vilka personer och saker borde du oftare ta upp i dina böner?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Matt. 7:7–8; Fil 4:6; 1 Tess. 5:17–18; Jak. 1:5–6; 2 Nephi 32:8–9; Alma 34:38–39; 3 Nephi 18:18–21; L&F 10:5

Undervisningstips

”Uppmuntra till diskussion med hjälp av frågorna i slutet av kapitlet. Du kan också formulera egna frågor speciellt för dem du undervisar” (från s. vi i denna bok).

Slutnoter

1. I Conference Report, apr. 1918, s. 156.
2. I Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 162–163; kursivering i originalet.
3. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 232–233.
4. I Conference Report, apr. 1970, s. 6.
5. Boyd K. Packer, ”Förbund”, *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 78; kursiveringar borttagna från originalet.
6. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr 5 band (1957–1966), 3:83–85.
7. I Conference Report, apr. 1968, s. 10; kursivering i originalet.
8. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, *New Era*, sept. 1971, s. 40.
9. I Conference Report, okt. 1919, s. 142–143.
10. I Conference Report, okt. 1913, s. 73.
11. I Conference Report, apr. 1918, s. 156.
12. I Conference Report, okt. 1969, s. 110.
13. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, s. 40.
14. ”President Joseph Fielding Smith Speaks on the New MIA Theme”, s. 40.
15. I Conference Report, apr. 1970, s. 149.

Personligt ansvar

”Vi förväntar oss av alla medlemmar överallt att lära sig rätta principer och styra sig själva.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Broder D. Arthur Haycock gick mot kyrkans administrationsbyggnad en dag när han såg att president Joseph Fielding Smith höll på att låsa upp sidodörren. Broder Haycock som behövde komma in i byggnaden, där han arbetade som sekreterare för de tolv apostlarna, ”skyndade uppför trappan, två eller tre steg i taget, för att hinna få in en fot i dörrspringan innan dörren stängdes. Han hann precis i tid. När han kom in i byggnaden skyndade han ikapp president Smith för att gå till hissen med honom. Han sade till honom: ‘Jag hoppas jag kan ha turen att tränga mig in i himlen genom dörren som du öppnar.’” President Smith svarade först inte och broder Haycock blev rädd att han i sitt försök att vara rolig hade sagt något olämpligt. Men ”när de kom fram till hissen sade president Smith med glimten i ögat: ‘Broder, det ska du aldrig räkna med!’”¹

Med sina predikningar och handlingar undervisade president Smith ständigt om principen han delade med sig av till broder Haycock. Han betonade att även om sista dagars heliga flitigt bör hjälpa andra att få evangeliets välsignelser, så är frälsningen ett individuellt ansvar. Han uppmuntrade också de heliga att vara oberoende och arbeta hårt för sin timliga välfärd. ”Det är vad livet handlar om”, sade han, ”att utveckla vår potential, och särskilt vår självkontroll.”²

Joseph Fielding Smith lärde sig arbeta som ung pojke. Hans far var ofta hemifrån, så ”han tillbringade en stor del av sin barndom med att utföra en vuxens arbete”. Han arbetade faktiskt så flitigt att han ”ovetande skaffade sig ett jobb tidigare än han hade behövt, när han i pojkkaktig stolthet i hemlighet mjölkade en av familjens

"Herren förväntar sig att vi ska ha kunskap om världsliga ting."

kor för att visa att han klarade av det, och på så sätt blev tilldelad uppgiften permanent".³

Hans villighet att arbeta förblev stark när han verkade som heltdissionsmissionär i England. Hans hustru Louie skrev följande till honom medan han var där: "Jag vet att du älskar plikt mycket mer än nöje, och jag känner så mycket kärlek och tillit att det tycks mig som om du är så fullkomlig som en ung man kan bli."⁴ Förutom att han fullgjorde sin plikt att undervisa om evangeliet arbetade han hårt för att lära sig evangeliet för egen del. I ett av breven han skickade hem berättade han om sina ansträngningar att memorera ett skriftställe: "Jag har hela dagen försökt att memorera ett skriftställe och har inte lyckats än. Men jag är fast besluten att lära mig det innan jag är klar."⁵

President Smith förde sin arbetsmoral vidare till sina barn. Han sade till dem: "Människor dör i sängen. Och det gör också ambitionen." Med denna princip i åtanke såg han och hans hustru till att barnen steg upp tidigt varje morgon och gjorde sin del för att hålla hemmet rent och organiserat. "På något sätt verkade pappa tycka att det var omoraliskt av oss att ligga kvar i sängen efter klockan sex", erinrade sig en av hans söner. "Fast jag prövade bara en gång. Det såg far till."⁶ President Smith hjälpte också till i hemmet. När han och Louie var nygifta gjorde han så mycket som möjligt av arbetet på deras nya hem. Under åren gjorde han själv de flesta reparationer på huset själv, hjälpte till i köket och hjälpte till att plocka mogen frukt och konservera den i flaskor.⁷

Broder Haycock, samme man som en gång skyndade efter president Smith in i kyrkans administrationsbyggnad, blev senare personlig sekreterare för fem av kyrkans presidenter, däribland president Smith. I detta nära samarbete såg han president Smiths ständiga strävan att förbättra sig själv andligen. Han sade att han ofta kom in på president Smiths kontor och såg profeten studera skrifterna eller läsa en annan bok.⁸

Joseph Fielding Smiths lärdomar

1

Herren förväntar sig att vi är flitiga i vårt sökande efter timliga och andliga välsignelser.

Herren sade till [Adam]: ”I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd” [1 Mos. 3:19; se även Mose 4:25], och i alla tider har Herren befallt sitt folk att vara flitiga, att tjäna honom i trofasthet och att arbeta. ...

Under kyrkans tidiga dagar i dessa dalar [i Utah], betonade Brigham Young och de andra bröderna vikten av arbetsamhet, och det var nödvändigt, för våra förfäder kom hit tomhänta. De var tvungna att arbeta. De var tvungna att vara arbetsamma. Det var avgörande att de producerade det som de behövde, och därför befalldes de ständigt att de skulle vara arbetsamma. De blev undervisade att inte vara stolta i hjärtat. De kom hit för att kunna tillbe Herren deras Gud och hålla hans bud. De blev tillsagda att vara både ödmjuka och flitiga. ... Vad jag önskar att vi kunde minnas det. Jag sörjer att vi har glömt det. ...

... Herren sade: ”Du skall inte vara lat, ty den som är lat skall varken äta arbetarens bröd eller bära hans kläder.” [L&F 42:42.] Det låter väl vettigt? Varför ska en lat man få ta del av de arbetsammars arbete, förutsatt att denne late man har förmåga att arbeta? Jag stödjer inga rörelser som förstör manligheten genom att uppmuntra män att vara lata, och jag bryr mig inte om vid vilken ålder. Det spelar ingen roll hur gammal han är. Om en man är stark i kroppen och kapabel att arbeta bör han ta hand om sig själv. Det förväntar sig Herren.

Herren sade i en annan uppenbarelse:

”Och vidare: Sannerligen säger jag er, att varje man som är förpliktad att försörja sin egen familj, låt honom försörja den, och han skall på intet sätt förlora sin krona. Och låt honom arbeta i kyrkan. Låt var och en vara flitig i allt. Och lättingen skall inte ha någon plats i kyrkan, om han inte omvänder sig och ändrar sitt levnads-sätt.” [L&F 75:28–29.]

Det är alltså detta råd som Herren har gett kyrkan idag. Och det syftar inte bara på att plöja åkrar, skörda och delta i annat arbete.

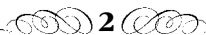
Det betyder också att en man bör vara flitig i andliga ting såväl som i det arbete som han försörjer sig med.⁹

Vi är här för ett stort ändamål. Det ändamålet är inte att leva 100 år eller mindre, så våra åkrar, skörda vår gröda, samla frukt, bo i hus och omge oss med jordelivets nödvändiga ting. Detta är inte livets syfte. Allt sådant är nödvändigt för vår tillvaro här, och det är orsaken till att vi bör vara flitiga. Men hur många människor tillbringar inte sin tid med att tänka på denna världens goda som det väsentliga i livet, att leva bekvämt och omge sig med all den lyx, de privilegier och de nöjen som det är möjligt att få under jordelivet, och aldrig ägna en tanke åt något utöver det?

Allt det här är ju bara timliga välsignelser. Vi äter för att leva. Vi klär oss för att hålla oss varma och skylda. Vi har hus att bo i för att det är bekvämt och lämpligt, men vi borde betrakta alla dessa välsignelser som timliga välsignelser som är nödvändiga medan vi färdas genom det här livet. Det är det enda goda de här välsignelserna gör oss. Vi kan inte ta någon av dem med oss när vi dör. Guld, silver och ädla stenar, som kallas rikedomar, är värdelösa för människan utöver att de gör det möjligt för henne att ta hand om sig själv och tillgodose hennes behov här.¹⁰

Herren förväntar sig att vi ska ha kunskap om världsliga ting så att vi kan ta hand om oss själva timligen, så att vi kan tjäna vår nästa, och så att vi kan sprida evangeliets budskap till hans andra barn runtom i världen.¹¹

Syftet med vår vistelse här är att göra Faderns vilja, liksom den görs i himlen, att utöva rättfärdighet på jorden, att underkuva ondskan och lägga den under våra fötter, att besegra synden och vår själs motståndare, att höja oss över den fallna mänsklighetens brister och svagheter genom Herrens inspiration och den kraft som han har uppenbarat, och på så sätt bli Herrens heliga och hans tjänare på jorden.¹²

Vi är till sist ansvariga inför Herren för hur väl vi utfört vår plikt.

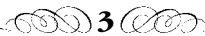
Det här handlar om vår tro och vårt samvete. Det är med Herren ni har att göra, inte med mig eller med kyrkans presidentskap. Det

är inte en människa jag ställs till svars för angående mitt tionde, utan Herren. Detsamma gäller allt mitt uppträdande i kyrkan och min lydnad mot kyrkans övriga lagar och regler. Om jag inte lyckas hålla kyrkans lagar är jag ansvarig inför Herren och måste svara inför honom för att jag försummat min plikt, och jag kan tvingas svara inför kyrkan angående mitt medlemskap. När jag fullföljer min plikt enligt min förståelse för de krav som Herren har på mig, bör mitt samvete vara rent. Jag bör kunna känna mig tillfreds i själen för att jag har gjort min plikt så som jag förstår den, och jag kan acceptera konsekvenserna. För mig är det en sak mellan mig och Herren, och det borde det vara för var och en av oss.

Han som sände sin Enfödde Son till världen för att fullfölja sin mission, sände också varje själ som hör min röst, och även varje man och kvinna i världen, för att fullfölja en uppgift, och den uppgiften kan inte fullföljas i försummelse, likgiltighet eller okunnighet.

Vi bör lära oss vilka förpliktelser vi har inför Herren och inför varandra. Detta är viktigt och vi kan inte få framgång i andliga ting, vi kan inte växa i kunskap om Herren eller i visdom, utan att använda våra tankar och ansträngningar för att förbättra oss och öka vår visdom och kunskap gällande det som hör Herren till.¹³

Det är så lätt för människan att ge någon annan skulden för sina misstag, och så lätt för oss på grund av vår mänskliga natur, att ta åt oss äran när vi lyckas med något som är till nytta och glädje för andra. Men vi vill aldrig ta på oss ansvaret för våra misstag som inte är till glädje för någon, så vi försöker lägga det ansvaret någon annanstans och på någon annan. ... Låt oss axla våra egna skyldigheter och inte försöka ge någon annan ansvaret.¹⁴

Gud har gett oss handlingsfrihet och förväntar sig att vi ska göra allt vi kan för oss själva.

Handlingsfriheten är den stora gåva som Herren har gett varje människa att handla av sig själv, att göra sina egna val, att vara fri att tro på och acceptera sanningen och få evigt liv, eller att tacka nej till sanningen och lida samvetsqual. Detta är en av Guds största gåvor. Vad vore vi utan den, om vi vore tvingade, som vissa tycker om att tvinga andra att göra deras vilja? Då skulle det inte kunna finnas

"Fadern har aldrig tvingat någon människa att göra gott. ... Var och en får handla av sig själv."

någon frälsning. Vi skulle inte kunna belönas för vår rättfärdighet, eller straffas för vår orättfärdighet, för människan skulle inte vara ansvarig inför sin Skapare.¹⁵

Joseph Smith fick frågan hur han kunde styra ett så stort och mångfaldigt folk som de sista dagars heliga. Han svarade: "Jag lär dem rätta principer, sedan styr de sig själva."

Det är efter denna princip vi leder kyrkan. Vi förväntar oss av medlemmar överallt att lära sig rätta principer och styra sig själva.¹⁶

Denna stora handlingsfrihetens gåva, människans privilegium att fatta sina egna beslut, har aldrig återkallats och kommer aldrig återkallas. Det är en evig princip som ger varje själ friheten att tänka och handla av sig själv. Fadern har aldrig tvingat någon människa att göra gott. Ingen människa har någonsin tvingats göra ont. Var och en får handla av sig själv. Det var Satans plan att förstöra denna handlingsfrihet och tvinga människan att göra hans vilja. Vår

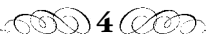
existens skulle inte vara tillfredsställande utan denna stora gåva. Människan måste ha privilegiet att välja, även om det kan innebära att de gör uppror mot de gudomliga lagarna. Naturligtvis måste frälsning och upphöjelse vara ett resultat av den fria viljan, utan tvång och av egen förtjänst, för att rättvisa belöningar ska kunna ges och lämpliga bestraffningar tilldelas syndaren.¹⁷

Vi tror att det är genom nåd som vi blir frälsta sedan vi gjort allt vi kan göra, och att alla människor, byggt på en grund av Kristi försoning, måste utarbeta sin egen frälsning med fruktan inför Herren [se 2 Nephi 25:23; Mormon 9:27].¹⁸

Det är ett betydelsefullt faktum, som visar sig i direkta handlingar och i tillämpning av all helig skrift, att Gud har gjort allt som människan inte kan göra själv för att försäkra sig om frälsning, men han förväntar sig att människan ska göra allt hon förmår göra själv.

Enligt denna princip strider det mot himlens ordning, som instiftades innan jordens grundläggning, att heliga budbärare som har uppstått eller budbärare som tillhör den himmelska sfären, kommer till jorden och utför arbete för människorna som dessa kan göra själva. ...

Det är ett mycket allvarligt misstag att tro att Jesus gjort allting för människorna om de bara vill bekänna honom med sina läppar, utan att behöva göra någonting annat. Människan har ett verk att utföra för att få frälsning. Det var i harmoni med denna eviga lag som ängeln ledde Kornelius till Petrus [se Apg. 10], och som Ananias sändes till Paulus [se Apg. 9:1–22]. Det var på samma sätt i lydnad mot denna lag som Moroni, som förstod tecknen på de nephitiska plåtarna, inte utförde översättningen utan gav under Herrens ledning Joseph Smith Urim och Tummim genom vilka han kunde utföra detta viktiga arbete genom Guds gåva och kraft.¹⁹

Våra två stora skyldigheter är att söka vår egen frälsning och arbeta flitigt för andras frälsning.

Vi har dessa två stora skyldigheter. ... För det första att söka vår egen frälsning och för det andra att uppfylla den skyldighet vi har mot våra medmänniskor. Som jag förstår det är det först min

skyldighet att söka min egen frälsning. Varje medlem i kyrkan har den skyldigheten gentemot sig själv.²⁰

Vår främsta angelägenhet bör vara vår egen frälsning. Vi bör söka alla evangeliets välsignelser för egen del. Vi bör döpas och inträda i det celestiaala äktenskapsförbundet så att vi kan bli arvingar i Faderns rikets fullhet. Därefter bör vi prioritera våra familjer, våra barn och våra förfäder.²¹

Skyldigheten att frälsa världen, både levande och döda, vilar ... på oss. Vi frälser de levande som vill omvända sig genom att predika evangeliet för nationerna och samla in dem av Israels barn som är uppriktiga i hjärtat. Vi frälser de döda genom att komma till Herrens hus och utföra dessa ceremonier — dop, handpåläggning, konfirmation och varje annan förrättning som Herren fordrar av oss.²²

Det är min plikt, liksom det är er, mina bröder och systrar, för ni har fått ansvaret att göra allt som står i er makt, och inte rygga, utan att av hela vår själ sträva efter att ära de kall Herren har gett oss, att var och en arbeta flitigt för vårt eget hus frälsning, och för vår nästas frälsning, och för deras frälsning som bor i andra länder.²³

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vad i president Smiths ansträngningar att lära sina barn att arbeta gör intryck på dig? (Se "Ur Joseph Fielding Smiths liv".) Vad kan vi göra för att hjälpa barnen att ta större ansvar?
- Hur ökar undervisningen i avsnitt 1 din förståelse för oberoende? Tänk efter vad du kan göra för att bli mer oberoende.
- Gå igenom råden i avsnitt 2. Vad innebär det för dig att vara "ansvarig inför Herren"?
- President Smith lärde: "Vi förväntar oss av våra medlemmar överallt att lära sig rätta principer och styra sig själva" (avsnitt 3). Hur kan denna undervisning vara till nytta för familjer? Hur kan den leda prästadömskvorum och hjälpföreningar?
- I vår strävan att tjäna andra, varför tror du att "vår främsta angelägenhet bör vara vår egen frälsning"? (Se avsnitt 4.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

Fil. 2:12; 2 Nephi 2:14–16, 25–30; L&F 58:26–28

Undervisningstips

”När du undervisar ur boken, be då andra att delge sina tankar, ställa frågor och undervisa varandra. När de deltar aktivt är de mer förberedda på att inhämta kunskap och ta emot personlig uppenbarelse” (från sidorna v–vi i den här boken).

Slutnoter

1. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, (1972), s. 358–359.
2. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 10.
3. Joseph Fielding Smith Jr och John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 51–52.
4. Louie Shurtliff Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 113.
5. Joseph Fielding Smith, i *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 116.
6. I Joseph Fielding McConkie, ”Joseph Fielding Smith”, i Leonard J. Arrington, utg. *The Presidents of the Church* (1986), s. 336–337; se även *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 217–221.
7. Se *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 12–13, 155–157; Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 202.
8. Se Jay M Todd, ”A Day in the Life of President Joseph Fielding Smith”, *Ensign*, juli 1972, s. 5.
9. I Conference Report, apr. 1945, s. 48–49.
10. ”Salvation for the Dead”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, apr. 1926, 154–155; se även *Frälsningens lära*, sammanst. Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 1:58–59.
11. Tal vid Logans religionsinstitut, 10 jan. 1971, s. 2, Church History Library; opublicerat manuskript.
12. I Conference Report, okt. 1969, s. 108.
13. I Conference Report, okt. 1969, s. 108.
14. I Conference Report, okt. 1932, s. 88.
15. I Conference Report, okt. 1949, s. 88.
16. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 6; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 283.
17. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 2:20.
18. ”Ut ur mörkret”, *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 292.
19. ”Priesthood—Restoration of Divine Authority”, *Deseret News*, 2 sept. 1933, Kyrkodelen, s. 4; se även *Frälsningens lära*, 3:81.
20. ”The Duties of the Priesthood in Temple Work”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, jan. 1939, s. 3; se även *Frälsningens lära*, 2:128.
21. *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (12 jan 1971), s. 2.
22. I Conference Report, okt. 1911, s. 120; se även *Frälsningens lära*, 2:166.
23. I Conference Report, apr. 1921, s. 41.

Sista dagars heliga kvinnors arbete: ”Osjälvvisk hängivenhet till detta härliga verk”

”Det finns ingen gräns för det goda som våra systrar kan uträtta.”

Ur Joseph Fielding Smiths liv

På ett hjälpföreningsmöte den 2 oktober 1963 sade president Joseph Fielding Smith: ”Vi bröder i kyrkan ärar och respekterar våra goda systrar för deras osjälviska hängivenhet till detta härliga verk.”¹

När han sade detta talade president Smith av många års egen erfarenhet. Han hade tillbringat hela livet med att tjäna sida vid sida med trofasta sista dagars heliga kvinnor. Detta tjänande tog sin början i slutet av 1880-talet, när han var omkring 10 år gammal. På den tiden uppmuntrades kvinnorna i kyrkan att skaffa sig en utbildning i medicin och sjukvård. Hans mor, Julina L. Smith, följde detta råd och utbildade sig till barnmorska. Hon väckte honom ofta mitt i natten så att han kunde köra deras hästdragna vagn till ett hem där en baby snart skulle födas. Genom att tjäna tillsammans med sin mor på det här sättet såg den unge Joseph Fielding Smith ett exempel på kyrkans kvinnors styrka och medkänsla.² Syster Smith verkade senare som rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap.

President Smith hade stor respekt för Hjälpföreningen som han sade ”är en viktig del av Guds rike på jorden”.³ Hans andra hustru, Ethel, verkade som medlem i Hjälpföreningens generalkommitté i 21 år. Syster Amy Brown Lyman, som tjänade tillsammans med Ethel i kommittén och senare som Hjälpföreningens president sade: ”Syster Smith var en av de mest lysande kvinnor jag någonsin känt. Jag ansåg att hon var kommitténs skickligaste skribent och talare.”⁴ I detta ämbete besökte Ethel stavskonferenser för att undervisa

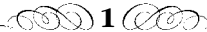
Genom hela kyrkans historia har kvinnan spelat en viktig roll i Herrens verk i de sista dagarna.

Hjälpföreningens systrar på olika platser. Hon och president Smith åkte på några kyrkoupdrag tillsammans, och de två delade ofta talarstolen för att undervisa medlemmarna.⁵

Efter Ethels död gifte sig president Smith med Jessie Evans. Jessie följde med honom nästan varje gång han reste för att undervisa de heliga. Hon hade en vacker sångröst och president Smith ville alltid att hon skulle sjunga på mötena de besökte. Äldste Francis M Gibbons, som verkade som sekreterare för första presidentskapet berättade: "Varje gång Joseph Fielding presiderade ville han att hon skulle sjunga, av den enkla anledningen att han aldrig tröttnade på att höra henne sjunga. Dessutom bidrog hennes välskolade altröst när hon sjöng heliga psalmer till en särskilt ande som inspirerade åhörarna och förhöjde hans egen förmåga att förmedla det talade ordet. Senare fick Jessie honom genom ihärdig och lekfull uppmantran att sjunga duetter med henne och låta sin fina barytonröst blandas med hennes röst. Vid dessa tillfällen satt de ofta tillsammans på pianopallen medan Jessie ackompanjerade och anpassade sin starka röst för att inte dränka sin makes sång."⁶

Som president för kyrkan arbetade Joseph Fielding Smith regelbundet tillsammans med syster Belle S Spafford, Hjälpföreningens generalpresident. Syster Spafford talade senare om sin erfarenhet av att arbeta med honom: "President Joseph Fielding Smith var en ömsint man som kände stor kärlek till folket. Han visade alltid en djup insikt om kvinnornas arbete i kyrkan och förmedlade detta till Hjälpföreningens presidentskap oräkneliga gånger och på många sätt. Han gav oss en vision och vägledde oss."⁷

Joseph Fielding Smiths lärdomar

I skrifterna kan vi läsa om trofasta kvinnor som har haft ansvarsuppgifter i Herrens kyrka.

I Den kostbara pärlan kan vi läsa att efter det att Adam och Eva fick ta emot konsekvenserna av fallet så var det Eva som talade. Det var ett kort men underbart meningsfullt tal:

"...Om det inte vore för vår överträdelses skull, skulle vi aldrig ha fått avkomlingar, och skulle aldrig ha haft kunskap om gott och

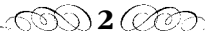
ont och känt glädjen över vår återlösning och det eviga livet som Gud ger till alla de lydiga.” [Mose 5:11.]

”Och Adam och Eva välsignade Guds namn och *de* kungjorde allt för sina söner och sina döttrar.” [Mose 5:12; kursivering tillagd.]

Av detta lär vi oss att både Eva och Adam tog emot uppenbarelser och bud för att undervisa sina barn om evigt liv.⁸

Vi kan läsa att i Israels tidiga dagar var kvinnor aktiva och hade plikter att utföra [se 2 Mos. 15:20; Dom. 4–5].⁹

I Nya testamentet läser vi om ett stort antal trofasta kvinnor som sökte och gav råd. Många av dessa följde Herren och betjänade honom [se Luk. 8:1–3; 10:38–42].¹⁰

I de sista dagarna spelar Hjälpföreningens systrar en viktig roll i Jesu Kristi upprättade kyrka.

Den 17 mars 1842 sammanträdde profeten Joseph Smith med ett antal systrar i kyrkan i Nauvoo, och organiserade dem till en förening som fick namnet ”Nauvoos kvinnliga hjälpförening”. ... Det råder inga tvivel om att föreningen blev till genom uppenbarelse. Denna sanning har blivit uppenbar upprepade gånger genom åren och idag kan många vittna om föreningens värde och oumbärlighet.¹¹

Jesu Kristi kyrka hade i sanning inte varit fullständigt organiserad om inte denna underbara organisation hade grundats. ... Denna återställelse hade inte varit fullständig utan Hjälpföreningen, i vilken systrarna har möjlighet att uppfylla ett gudomligt tilldelat tjänande som är så avgörande för kyrkans välfärd.¹²

”Nauvoos kvinnliga hjälpförening” organiserades av profeten Joseph Smith med hjälp av äldste John Taylor. Herren hade uppenbarat att kyrkans kvinnor skulle organiseras till en förening eftersom det fanns ett viktigt arbete för dem att utföra i att ”frambringa och upprätta Sions sak”. [L&F 6:6.] Systrarnas arbete skulle framför allt bestå i att främja, uppmuntra och föra fram kvinnorna i kyrkan så att de kunde vara förberedda i allt för en plats i det celestialet riket. De fick också i ansvar att bistå de fattiga, sjuka och nödställda i kyrkan och i barmhärtighet lindra deras lidande. Ända

sedan föreningen organiserades har systrarna varit trogna sitt kall och har med stor heder trofast utfört detta arbete. Ingen uppgift har varit för svår, inget ansvar försummat och genom deras tjänande har tusentals blivit välsignade.¹³

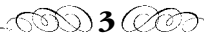
Hjälpföreningen ... har blivit en kraft i kyrkan. Hjälpföreningen är absolut nödvändig. Vi talar om den som en biorganisation, vilket betyder en hjälp, men Hjälpföreningen är mer än så. Den behövs.¹⁴

Jag vill berömma systrarna i denna storslagna organisation för den integritet och trofasthet som de ständigt har uppvisat, ända sedan tiden i Nauvoo.¹⁵

Herren gläds åt ert arbete. Ni har genom ert tjänande hjälpt till att bygga upp och stärka Guds rike. Hjälpföreningens arbete i kyrkan är precis lika nödvändigt som det som prästadömet kvorum utför. Nu kanske vissa känner att jag uttrycker mig lite för starkt, men min åsikt är att det arbete som ni, våra goda systrar, uträttar är precis lika viktigt för att bygga upp riket, stärka det, få det att växa, lägga grunden på vilken vi alla kan bygga, som de bröders arbete som bär Guds prästadöme. Vi klarar oss inte utan er.¹⁶

[Hjälpföreningens systrar] är medlemmar i den bästa kvinnoorganisationen i världen, en organisation som är en viktig del av Guds rike på jorden och som utformats och drivs så att den hjälper sina trofasta medlemmar att sträva efter evigt liv i vår Faders rike. ...

Hjälpföreningen organiserades genom inspirationens ande, har väglets av den anden [ända sedan dess], och har ingjutit i oräkneliga systrars hjärtan en önskan om rättfärdighet som har behagat Herren.¹⁷

Hjälpföreningens systrar hjälper till att sörja för Guds barns timliga och andliga välfärd.

I sin visdom har Herren kallat våra systrar att vara en hjälp för prästadömet. Tack vare deras medkänsla, barmhärtighet och godhet ser Herren till [kvinnorna] och ger dem plikterna och ansvaret att betjäna de behövande och nödställda. Han har pekats ut stigen de bör följa och har gett dem denna storslagna organisation där de har möjlighet att tjäna under ledning av och i enighet med

Hjälpföreningen är "den bästa kvinnoorganisationen i världen, en organisation som är en viktig del av Guds rike på jorden".

församlingarnas biskopar, och se efter vårt folks behov, både andliga och timliga.

Och Herren kan kalla sina systrar att gå hem till andra och trösta de behövande, hjälpa och bistå de nödställda, knäböja i bön tillsammans med dem, och Herren kommer att höra systrarnas böner när de uppsänds i uppriktighet till förmån för de sjuka, precis som han lyssnar till bönerna som uppsänds av kyrkans äldster.¹⁸

Hjälpföreningens syften och plikter är många. ... Min far, president Joseph F. Smith [sade]: "Detta är en organisation som etablerades av profeten Joseph Smith. Därför är den kyrkans äldsta biorganisation, och den allra viktigaste. Den ska inte enbart ägna sig åt de fattigas, de sjukas och nödställdas behov, utan en del av uppgifterna — den största delen — består i att sörja för Sions mödrars och döttrars andliga välfärd och frälsning, att se till att ingen blir försummad utan att alla skyddas mot olycka, katastrofer, mörkrets makter och de onda ting som hotar dem i världen. Det är

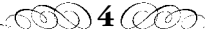
Hjälpföreningens plikt att ta hand om sin egen och alla kvinnliga medlemmar i kyrkans andliga välfärd.”¹⁹

Det är Hjälpföreningens plikt att inte bara ta hand om dem som är medlemmar i Hjälpföreningen, utan deras arbete bör sträcka sig utanför dessa gränser. Där det finns någon som har problem, behöver hjälp, möter svårigheter, är sjuk eller nödställd, kallar vi in Hjälpföreningen. ... De kan utföra ett stort och underbart verk genom att uppmuntra de vilsegångna, hjälpa dem, föra dem tillbaka till aktivitet, hjälpa dem att övervinna sina svagheter eller synder och ofullkomligheter, och hjälpa dem att få en förståelse för sanningen. Jag vill säga att det inte finns någon gräns för det goda som våra systrar kan uträtta.

... Jag har ingen aning om vad våra stavspresidenter och biskoparna i församlingarna skulle göra om de inte hade de goda systrarna i Hjälpföreningen att förlita sig på; systrar som de många gånger kan kalla till sin tjänst för att hantera situationer som skulle vara känsliga för våra bröder men som våra systrar utför på ett utomordentligt sätt. Det skulle vara underbart om alla kyrkans medlemmar var fullkomliga. Om så var fallet skulle vi alla ha mindre ansvar, både män och kvinnor, men den tiden har ännu inte kommit. Vi har medlemmar bland våra systrar som behöver uppmuntran, lite hjälp både andligen och timligen, och ingen kan erbjuda denna hjälp bättre än våra systrar som tillhör denna storslagna och underbara organisation.

I detta verk kan systrarna hjälpa till genom att uppmuntra och hjälpa de vilsegångna, likgiltiga och vårdslösa, precis som bröderna i prästadömet kallas att hjälpa de vilsegångna, obetänksamma och vårdslösa bland sina bröder. Vi bör alla verka för att åstadkomma rättfärdighet och försöka återaktivera dem som har drivit bort och försummat kyrkans plikter.²⁰

Sedan dess enkla början under de svåraste av omständigheter, när antalet medlemmar i kyrkan var litet har vi fått se denna förening växa. ... Det goda som har uträttats i omsorgen om de fattiga, sjuka och nödställda och de som har fysiska, psykiska eller andliga behov, kommer aldrig helt att bli känt. ... Allt detta har utförts genom kärlekens anda i enlighet med Jesu Kristi evangeliums sanna anda.²¹

Herren förväntar sig att kvinnor ska söka ljus och sanning så att de kan nå celestial härlighet.

Evangeliet betyder precis lika mycket för våra systrar som det gör för bröderna. De bryr sig lika mycket om det som bröderna gör. Och när Herren sade till profeten Joseph Smith: ”Utforska dessa bud, ty de är sanna och trovärdiga, och de profetior och löften som finns i dem skall alla fullbordas”, [L&F 1:37] begränsade han inte det budet endast till kyrkans bröder. ... Det är precis lika viktigt att våra systrar förstår frälsningsplanen som att männen gör det. Det är precis lika viktigt att de håller buden. Ingen kvinna kommer att frälsas i Guds rike utan att döpas till syndernas förlåtelse och ta emot den Helige Andens gåva genom handpåläggning. ...

...När Herren sade att ingen kan bli frälst i okunnighet [se L&F 131:6] tror jag att han syftade på både kvinnor och män, och jag tror att kyrkans kvinnor är förpliktade att studera skrifterna.²²

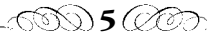
Herren kräver av såväl kvinnorna som männen i kyrkan att de känner till hans gudomliga vilja och har ett starkt vittnesbörd i sina hjärtan om den återställda sanningen beträffande frälsning i Guds rike. Herren uppenbarade inte Mormons bok enbart för dem som bär prästadömet, utan för varje själ som söker sanningen, man som kvinna.²³

Herren förväntar sig att systrarna med ett vittnesbörd om sanningen kvalificerar sig för att förstå kyrkans lära, på samma sätt som han förväntar sig det av prästadömsbärare. Om vi når upphöjelse, vilket vi hoppas göra, är det nödvändigt att vi förbereder oss genom kunskap, tro och bön. Och när Herren sade: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet”, [Matt 6:33; 3 Nephi 13:33] talade han inte bara till en grupp män, det var en blandad församling.²⁴

Varje kvinna som döps in i kyrkan får äldsternas händer lagda på sitt huvud för att ta emot den Helige Andens gåva så att hon kan få vägledning av den anden i all sanning. Det är Herrens vilja att ingen ska sakna gudomlig vägledning vilken kommer att uppenbara sanningen för dem och göra det möjligt för dem att skilja ljuset från mörkret och på så sätt bli stärkta och få kraft att stå emot alla falska läror, teorier och föreställningar, som är så vanliga i världen idag.²⁵

Våra systrar har samma rätt till den Helige Andens inspiration för deras behov som männen, precis samma rätt. De har rätt till profeti-ans ande beträffande sådant som är viktigt för dem att känna till. ... När de ber bör de be uppriktigt och förvänta sig att få svar på sina böner. Herren kommer att höra dem om de är uppriktiga och ärliga på samma sätt som han kommer att höra bröderna.²⁶

Herren har lovat alla, män som kvinnor, den Helige Andens gåva på villkor att de är trofasta, ödmjuka och villiga att omvända sig. De är ålagda att studera och känna till evangeliets sanningar och att genom studier, tro och lydnad mot alla buden förbereda sig själva att söka ljus och sanning så att de kan nå celestial härlighet.²⁷

Genom prästadömet erbjuder Gud sina döttrar varje andlig gåva och välsignelse som hans söner kan få.

Jag tror att vi alla vet att prästadömet välsignelser inte är begränsade till enbart män. Dessa välsignelser utgjuts också ... över alla de trofasta kvinnorna i kyrkan. Dessa goda systrar kan genom att hålla buden och tjäna i kyrkan förbereda sig för välsignelserna i Herrens hus. Herren erbjuder sina döttrar varje andlig gåva och välsignelse som hans söner kan få, för mannen är inte till utan kvinnan eller kvinnan utan mannen i Herren [se 1 Kor. 11:11].²⁸

Vi är alla medvetna om att Herren talade om för Abraham att han skulle bli far till många nationer och att hans avkomma skulle bli lika talrika som stjärnorna på himlen och som sand på havets strand, men vi får inte glömma att Sara fick samma löften.

”Och Gud sade till Abraham: ”Din hustru Saraj skall du inte mer kalla Saraj, utan hennes namn skall vara Sara. Jag skall välsigna henne och ge dig en son också med henne. Jag skall välsigna henne så att folkslag och kungar över folk skall komma från henne.” [1 Mos. 17:15–16.]²⁹

Herren — som talade om prästadömet och prästadömet kraft, och kyrkans förordningar som vi får genom prästadömet — hade detta att säga: ”Och detta större prästadöme förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud.”

”Herren kräver av kvinnorna ... i kyrkan att de känner till hans gudomliga vilja och har ett starkt vittnesbörd i sina hjärtan.”

... Låt mig läsa det igen: ”Och detta större prästadöme förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud. Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förordningar. Och utan dess förordningar och prästadömetts myndighet är gudaktighetens kraft inte uppenbar för människorna i köttet, ty utan detta kan ingen människa se Guds, ja Faderns, ansikte och leva.” [L&F 84:19–22.]

När vi läser sådant borde var och en av oss som bär prästadömet glädja oss över tanken att vi har fått denna stora auktoritet genom vilken vi kan känna Gud. Det är inte bara männen som bär prästadömet som känner till denna stora sanning, utan på grund av detta prästadöme och dess förordningar, kan varje medlem i kyrkan, både män och kvinnor, känna Gud.³⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vad kan vi lära oss av erfarenheterna som beskrivs i ”Ur Joseph Fielding Smiths liv”? Vilka liknande erfarenheter har du varit med om?

- President Smith talade om kvinnor i olika tider som har uppfyllt viktiga ansvar i Guds rike (se avsnitt 1). På vilka sätt har du sett kvinnor bidra till sina familjers och kyrkans styrka?
- Hur har du sett att Hjälpföreningens tjänande är ”avgörande för kyrkans välfärd”? (Se avsnitt 2.) På vilka sätt samarbetar systrarna i Hjälpföreningen och prästadömsbärarna med att bygga upp Guds rike?
- På vilka sätt tar Hjälpföreningen hand om sista dagars heliga kvinnors andliga välfärd? På vilka sätt når Hjälpföreningen ut med sitt inflytande utanför sin organisation? (Se exempel i avsnitt 3.)
- President Smith betonade att alla kvinnor och män behöver förstå evangeliets lära, stärka sina vittnesbörd och ta emot uppenbarelse (se avsnitt 4). Varför tror du att det är viktigt för var och en av oss att söka efter dessa gåvor?
- President Smith lärde att prästadöms välsignelser ”utgjuts ... över alla de trofasta kvinnorna i kyrkan” (avsnitt 5). Varför behöver kvinnor prästadöms välsignelser för att utföra sina plikter i hemmet och i kyrkan? Vilka exempel har du sett på kvinnor som tagit emot andliga gåvor?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Apg. 5:12–14; Alma 32:22–23; L&F 46:8–9

Undervisningstips

”Det hjälper ofta att börja tänka på nästa lektion så snart du har hållit den föregående. Du vet troligtvis mest om dem du undervisar och om deras behov och intressen när du nyss har träffat dem” (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, [2000], s. 97).

Slutnoter

1. ”Purpose of the Relief Society”, *Relief Society Magazine*, jan. 1964, s. 5.
2. För att läsa mer om när Joseph Fielding Smith hjälpte sin mor i hennes arbete som barmorska, se kapitel 20 i denna bok.
3. ”Mothers in Israel”, *Relief Society Magazine*, dec. 1970, s. 883.
4. Amy Brown Lyman, i Joseph Fielding Smith and John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), s. 243.
5. Se Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), s. 261.
6. Francis M Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, s. 281.
7. Belle S. Spafford, *Latter-day Prophet—Presidents I Have Known* (tal hållet vid Brigham Young-universitetet, 29 maj, 1973), s. 4.

8. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 3:66.
9. "The Relief Society Organized by Revelation", *Relief Society Magazine*, jan. 1965, s. 5.
10. *Answers to Gospel Questions*, 3:67.
11. "Purpose of the Relief Society", s. 4.
12. "The Relief Society Organized by Revelation", s. 6.
13. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, okt. 1954, s. 644.
14. "Relief Society—An Aid to the Priesthood", *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4.
15. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, okt. 1954, s. 646.
16. "Relief Society—An Aid to the Priesthood", s. 6; kommaterering standardiserad.
17. "Mothers in Israel", s. 883.
18. "Relief Society—An Aid to the Priesthood", s. 5.
19. "Teaching the Gospel", *Relief Society Magazine*, jan. 1966, s. 5; se även Joseph F. Smith, i Conference Report, apr. 1906, s. 3.
20. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, mars 1954, s. 151–152.
21. "Purpose of the Relief Society", s. 5.
22. "Obedience to the Truth", *Relief Society Magazine*, jan. 1960, s. 6–7.
23. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, okt. 1954, s. 644.
24. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, mars 1954, s. 152.
25. "Relief Society Responsibilities", *Relief Society Magazine*, okt. 1954, s. 644.
26. "Obedience to the Truth", s. 7.
27. *Answers to Gospel Questions*, 3:68–69.
28. I Conference Report, apr. 1970, s. 59.
29. "Mothers in Israel", s. 885.
30. "And the Truth Shall Make You Free", *Deseret News*, 30 mars, 1940, Kyrkodelen, s. 4; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 delar [1954–1956], 3:121).

Jesu Kristi födelse: "Ett glatt budskap om stor glädje"

"Så hur är det med den här underbara berättelsen? Har vi låtit den genomsyra och påverka våra liv? Har vi tagit emot den i dess fulla innebörd utan förbehåll?"

Ur Joseph Fielding Smiths liv

Under julen 1971 hade en tidningsreporter möjlighet att tillbringa tid med president Joseph Fielding Smith och några av hans familjemedlemmar. Reportern delade med sig av en glimt av profetens liv:

"Julen är en speciell tid för president Joseph Fielding Smith. Det är en dag för familjen och för att minnas. Men för president Smith är julen framförallt en dag för barnen.

'Jag tror att det jag tycker mest om med julen är barnen', sade president Smith och kramade om sitt barnbarnsbarn.

Med en stor bibel med bilder i knät satt president Smith och två av hans barnbarnsbarn, Shanna McConkie, 4, och Sherri 2 och tittade på bilderna som handlade om Jesusbarnets födelse. De tittade länge på bilden av krubban. Det fanns en närhet mellan president Smith och flickorna. ...

President Smith har haft besök av många familjemedlemmar under julen. 'Julen är en tid för familjen att vara tillsammans', sade han."¹

För president Smith kretsar julens traditioner kring Frälsarens födelse, verksamhet och försoning. Som svar på julhälsningarna som han fick från kyrkans medlemmar sade han: "Jag uppskattar deras omtänksamhet som skickar julkort. Jag betraktar dem som ett uttryck för kärlek och en påminnelse om Frälsarens födelse, han som vi ärar och tillber som kyrkans överhuvud. Hans budskap

*Berättelsen om Frälsarens födelse "åldras aldrig,
oavsett hur ofta den återges".*

handlade om frid och välvilja. Detta är min önskan för mina medmänniskor överallt.”²

I december 1970 gav president Smith ut ett julbudskap till kyrkans medlemmar över hela världen. I det sade han bland annat:

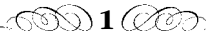
”Jag hälsar er i denna juletid med kärlek och vänskap och med en bön att vår evige Fader kommer att se ned på er i barmhärtighet och utgjuta sina rika välsignelser över er.

I dessa tider när det finns så mycket orättfärdighet, när världen plågas av lidanden, när det finns krig och rykten om krig behöver vi alla, mer än någonsin, Herrens vägledande och beskyddande omsorg.

Vi behöver veta att trots alla problem och prövningar vi får leder Herren fortfarande jordens angelägenheter och att om vi håller hans bud och är trofasta och sanna mot hans lagar kommer han att välsigna oss här och nu och belöna oss med evigt liv i sitt rike när den dagen kommer. ...

”... Jag ber nu att vi i denna juletid, och alltid, må koncentrera vår tro på Guds Son och ta emot den frid som övergår allt förstånd.”³

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Berättelsen om vår Återlösares födelse är värtalig i sin ödmjuka enkelhet.

Ingen berättelse är vackrare eller kan röra den ödmjukes själ på ett djupare sätt än den storslagna berättelsen om vår Återlösares födelse. Inga ord som människan kan yttra kan försköna eller förbättra dess ödmjuka enkelhet. Den åldras aldrig, oavsett hur många gånger den återges, och den återges alldeles för sällan i människornas hem. Låt oss försöka föreställa oss tillsammans med herdarna som vakade över sina hjordar den där minnesvärda natten. De var ödmjuka män som inte hade mist sina fäders tro, vars hjärtan inte hade förhärdats som judarnas ledares hjärtan hade gjort vid tiden för Herrens verksamhet, för hade det varit så hade änglarna inte visat sig för dem med sitt underbara budskap. Låt oss påminna oss den förunderliga berättelsen.

”I samma trakt uppehöll sig några herdar, som låg ute och vaktade sin hjord om natten.

Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket förskräckta.

Men ängeln sade: ‘Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.

Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.

Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba’.

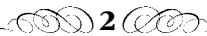
Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

‘Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag.’

När änglarna hade farit upp till himlen, sade herdarna till varandra: ‘Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss få veta.’

De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.” [Luk. 2:8–16.]

Kan någon människa läsa detta och inte bli rörd av ödmjukhetens ande och känna kraften av berättelsens enkla sanning?⁴

Trots att Jesus Kristus var Guds Son, föddes han till världen som ett litet barn och gick från nåd till nåd tills han mottog en fullhet.

Nu utgår jag ifrån att vi alla förstår det faktum att Jesus Kristus var Jehova som ledde Israel i Abrahams och Mose dagar, och faktiskt ända från Adams dagar. Vi vet också att Jehova, eller Jesus Kristus, som andevarelse visade sig för Jareds broder och att han föddes som spädbarn till denna värld och växte till mandom i denna värld.⁵

Vår Frälsare var en Gud innan han föddes till världen, och han hade samma ställning när han kom hit. Han var lika mycket en Gud när han föddes till världen som han var tidigare. Men vad detta liv beträffar tycks det som om han måste börja precis som alla andra

I sin ungdom fick Jesus kunskap "rad på rad och bud på bud".

barn och skaffa sig kunskap rad efter rad. Lukas säger att han "växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor". [Luk. 2:52.] Johannes skriver att han "inte [mottog] fullheten från början" utan måste fortsätta "från nåd till nåd tills han mottog en fullhet". [L&F 93:13.] ...

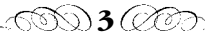
Innan han var 12 år — för då förvånade han lärarna och de kloka männen i templet — hade han uppenbarligen lärt sig mycket om det som rörde hans Fader [se Luk. 2:46–49]. Han kunde ha fått denna kunskap genom uppenbarelser, genom änglabesök eller på något annat sätt. Men vad det här livet beträffar måste hans kunskap komma rad på rad, bud efter bud. Det råder inget tvivel om att han då och då stod i förbindelse med sin himmelske Fader.

... "Och det hände sig att Jesus växte upp tillsammans med sina bröder och växte sig stark och väntade på Herren intill tiden för sitt kommande tjänande. Och han verkade under sin far, och han talade inte som andra människor, inte heller kunde han bli undervisad, ty han behövde inte bli undervisad av någon människa. Och efter många år närmade sig timmen för hans tjänande." [Joseph Smiths översättning av Matteus 3:24–26 i Handledning för skriftstudier, s. 217.]

När vår Herre sade att han inte kunde göra något utom det han hade sett Fadern göra, menade han helt enkelt att det hade uppenbarats för honom vad hans Fader hade gjort [se Joh. 5:19–20]. Utan tvivel kom Jesus till världen under samma villkor som gällde för var och en av oss — han glömde allt, och han måste växa från nåd till nåd. Att han glömde allt, eller fick sin tidigare kunskap borttagen, var ett krav, såsom fallet är för var och en av oss, för att fullborda den nuvarande timliga tillvaron.

Frälsaren hade inte fullheten från början, men sedan han fått sin kropp och uppstått, fick han all makt, både i himlen och på jorden. Fastän han var en Gud, till och med Guds Son, med makt och auktoritet att skapa denna och andra jordar, så fattades det vissa saker som han inte fick förrän efter sin uppståndelse. Med andra ord hade han inte nått fullheten förrän han fått en uppstånden kropp.⁶

Jesus Kristus kom till den här världen för att återlösa oss från fysisk och andlig död.

Jesus kom hit för att fullborda en bestämd mission som tilldelats honom före jordens grundläggning. I skrifterna omnämns han som ”Lammet som är slaktat från världens grundläggning”. [Upp. 13:8.] Han erbjöd sig frivilligt att komma, i tidens mitt, för att återlösa människan från fallet som skulle komma över dem genom Adams överträdelse.

... Jesus är den enda människa som fötts till jorden utan en jordisk far. Hans kropps Fader är även hans andes Fader, och Fader till alla människors andar. Av sin Fader fick han evigt liv; av sin mor fick han makten att dö, för hans mor var en dödlig kvinna. Av henne fick han sitt blod, och av sin Fader fick han sin odödlighet. Eftersom han på detta sätt hade makten att ge sitt liv och ta det tillbaka, kunde han betala priset för Adams överträdelse och återlösa alla människor från graven.⁷

Den verkliga orsaken till att Jesus Kristus kom till världen var först och främst för att han skulle återlösa *alla* människor från den fysiska eller jordiska död som Adam förde in i världen. För det andra skulle han återlösa alla människor från den andliga döden eller förvisningen från Herrens närhet. För att den senare delen ska

träda i kraft måste människorna omvända sig, få förlåtelse för sina synder och hålla ut intill änden.⁸

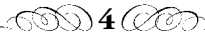
Vi gläds åt Guds Sons födelse bland människorna.

Vi är tacksamma för försoningsoffret som han gav genom att utgjuta sitt eget blod.

Vi är tacksamma för att han har återlöst oss från döden och öppnat dörren så att vi kan få evigt liv.

Vi ber om att få fred på jorden, att evangeliet ska spridas och att sanningen ska segra till slut.

Vi vädjar till vår Faders barn överallt att förena sig med oss och göra de saker som kommer att ge oss frid i den här världen och evig härlighet i den kommande världen [se L&F 59:23].⁹

Vi bör låta berättelsen om Frälsarens födelse genomsyra och påverka våra liv.

När julen är här kommer somliga att böja huvudet i ödmjuk tacksamhet till ljusets Fader för de välsignelser de har fått genom hans älskade Sons lidanden, och kommer att läsa den förunderliga berättelsen i tacksam glädje. Andra som bara känner till lite, om ens minsta lilla, om vad de är skyldiga Guds Son, kommer tyvärr att fira julen i hädiskt och berusat frosseri istället för lovprisning och ödmjuk bön, och kommer inte att skänka minsta tanke åt mannen från Galiléens födelse. ...

Hur kan någon läsa denna rörande berättelse om Jesu Kristi födelse utan att vilja överge sina synder? Under denna årstid är det passande för var och en av oss — kungen i sitt palats, om det finns kungar i palats nu för tiden, bonden i sin enkla stuga, rik som fattig — att böja våra knän och hedra honom som var utan synd, vars liv präglades av uppoffring och sorg till förmån för sina medmänniskor; vars blod utgöts som ett offer för synden. ...

Så hur är det med den här underbara berättelsen? Har vi låtit den genomsyra och påverka våra liv? Har vi tagit emot den i dess fulla innebörd utan förbehåll? Tror vi att detta spädbarn verkligen var Guds enfödde Son i köttet? Har vi en orubblig tro på hans mission och är vi villiga att lydigt följa honom? Om världen hade haft en

sådan tro och uppriktigt hörsammat hans undervisning så hade den inte slitits sönder av osämja och ondska genom alla tider. ... Många människor som uppger sig vara Guds Sons efterföljare tillber Gud med läpparna, men deras dyrkan är inte grundad på hans lärdomars helighet.

Ängeln förkunnade för herdarna den där natten att han bar bud till dem om en stor glädje för hela folket [se Luk. 2:8–10], men de flesta människor på jordens yta har inte tagit emot välsignelserna som det budskapet för med sig. De har inte varit villiga att överge sina synder, att ödmjuka sig och förändra sina liv så att de kan leva i harmoni med Mästarens undervisning. ...

Återigen väddar jag till alla människor överallt: Överge er orättfärdighet och tillbe Guds Son så att era själar kan bli frälsta i hans rike.¹⁰

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Vad gör ni i ert hem för att minnas Frälsaren under julen? Vad kan vi lära oss av president Smiths jultraditioner? (Se "Ur Joseph Fielding Smiths liv".)
- Varför tror du att berättelsen om Jesu Kristi födelse "aldrig blir föråldrad"? (Se avsnitt 1.)
- Gå igenom president Smiths ord om hur Jesus Kristus kom till världen som ett spädbarn och utstod jordelivets svårigheter (se avsnitt 2). Vad får du för tankar och känslor när du begrundar Frälsarens villighet att göra detta?
- Fundera över kopplingen mellan Frälsarens födelse och hans försoning (se avsnitt 3). Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att förstå detta? Hur kan denna förståelse påverka våra jultraditioner?
- Vad kan vi göra för att låta berättelsen om Frälsarens födelse "genomsyra och påverka våra liv"? (Se avsnitt 4.)

Skriftställen som hör till detta ämne:

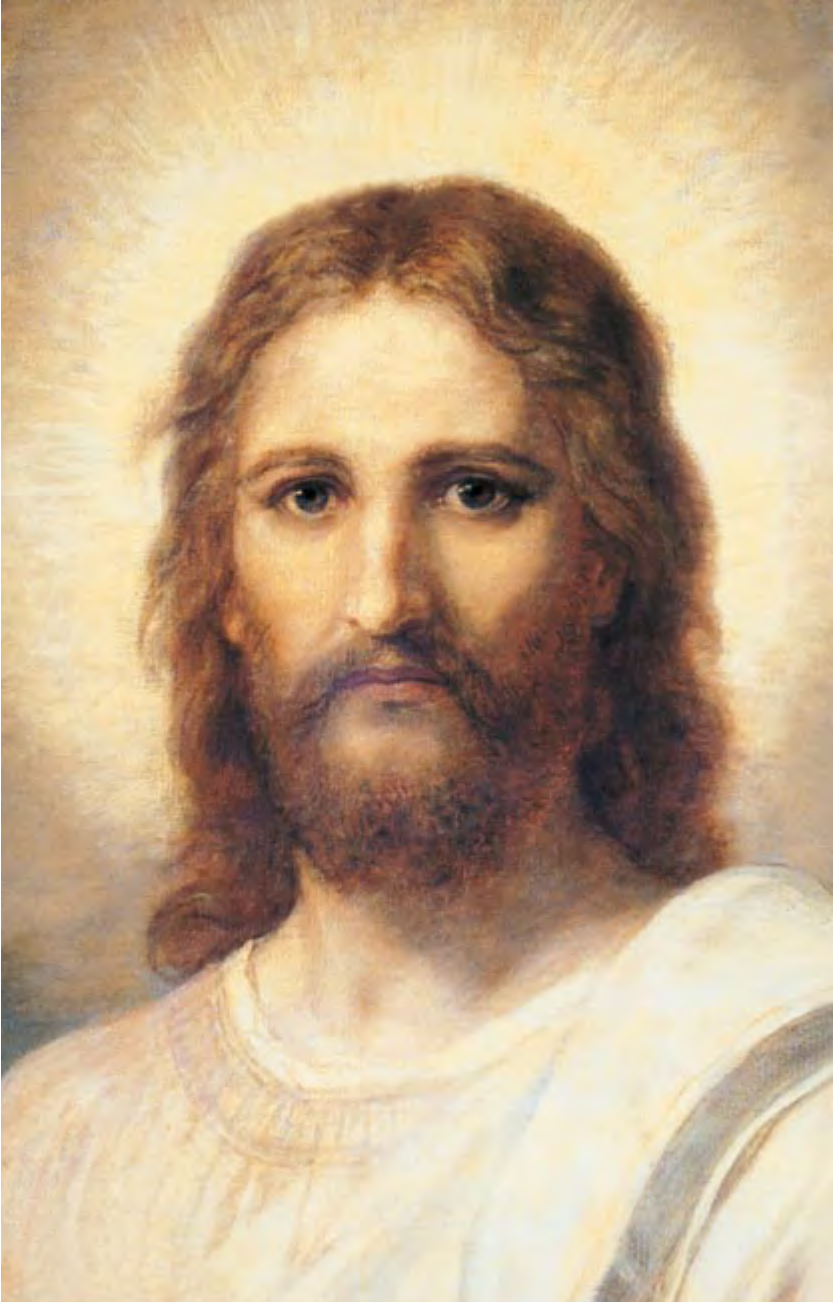
Jes. 53; Luk. 1:26–35; 2; 1 Nephi 11:8–23

Undervisningstips

Diskussioner i små grupper ”ger ett stort antal personer möjlighet att delta i en lektion. Personer som vanligtvis är tveksamma till att delta kanske kommer med idéer i en liten grupp som de inte skulle gjort framför hela gruppen” (*Undervisning: Den högsta kallelsen*, s. 167).

Slutnoter

1. ”A Big Christmas Hug from Pres. Smith”, *Church News*, 25 dec. 1971, s. 3.
2. ”A Big Christmas Hug from Pres. Smith”, s. 3.
3. ”Christmas Greetings from President Joseph Fielding Smith to the Members of the Church throughout the World”, *Church News*, 19 dec. 1970, s. 3.
4. *The Restoration of All Things* (1945), s. 279–280.
5. Personlig korrespondens, citerad i *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 1:18.
6. Personlig korrespondens citerad i *Frälsningens lära*, 1:32–33.
7. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 2:134, 136.
8. ”The Resurrection”, *Improvement Era*, dec 1942, s. 780–781; se även *Frälsningens lära*, 2:221–222.
9. ”Christmas Greetings”, s. 3.
10. *The Restoration of All Things*, 278–279, 281–82, 286; standardiserad kommatering.

"Vi längtar efter den dag då Fridsfursten ska komma."

Att förbereda sig för vår Herres ankomst

”Bered Herrens väg och gör hans stigar raka, ty timmen för hans ankomst är nära” (L&F 133:17).

Ur Joseph Fielding Smiths liv

President Joseph Fielding Smith berättade en gång för en grupp sista dagars heliga att han ”bad för världens undergång”. Han sade: ”Om den kom i morgon skulle jag glädja mig.” Som svar på det uttalandet sade en kvinna, tillräckligt högt för att de andra skulle höra: ”O, jag hoppas inte det.”

När han berättade om händelsen en tid senare lärde president Smith:

”Vill ni inte att världens undergång ska komma?

De flesta har fel uppfattning av vad världens undergång innebär. ...

”... När Kristus kommer ska världen gå under. ... Det kommer inte att finnas några krig, några oroligheter, något avund, några lögner; det kommer inte att finnas någon orättfärdighet. Människan kommer då att lära sig att älska Herren och hålla hans bud, och om de inte gör det kommer de inte att stanna kvar här. Det är världens undergång, och det är vad Frälsaren bad om när hans lärjungar kom till honom och sade: ‘Lär oss att be.’ Vad gjorde han? Han lärde dem: ‘Fader vår, som är i himlen. Helgat blive ditt namn. Komme ditt rike. Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.’ (Se Luk. 11:1–2.)

Det är det jag ber om. Herren bad om världens undergång, och det gör jag också.”¹

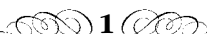
I predikningar och skrifter citerade president Smith ofta profetior ur skrifterna om de sista dagarna, om Joseph Smiths roll i att bereda

vägen för Herren och om Frälsarens ankomst till jorden i härlighet. Han uttryckte sina djupa känslor för dessa profetior i invigningsbönen för Ogdens tempel i Utah.

”Som du vet, o Gud, lever vi i de sista dagarna när tidernas tecken visar sig; när du påskyndar ditt verk; och när vi redan har hört rösten av en som ropar i vildmarken: Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom [se Matt. 3:3.] ...

O, vår Fader, vi längtar efter den dag då Fridsfursten ska komma, då jorden ska vila och rättfärdigheten återigen ska finnas på dess yta. Det är vår bön, uttalad ur ödmjuka och förkrossade hjärtan, att vi ska uthärda den dagen och befinnas värdiga att leva med honom som du har utvalt att stå som kungarnas Kung och herrarnas Herre, till vilken all härlighet och ära och makt och kraft tillhör nu och för evigt.”²

Joseph Fielding Smiths lärdomar

Herrens ankomst är nära.

Herrens stora dag närmar sig snabbt, ”vederkvickelsens” tid, när han ska komma bland himlens moln för att ta hämnd på de ogudaktiga och förbereda jorden för alla dem för fridens regering som är villiga att lyda hans lag [se Apg. 3:19–20].³

Många saker har ägt rum ... för att visa kyrkans trofasta medlemmar att Herrens ankomst är nära. Evangeliet har återställts. Kyrkan har blivit fullständigt organiserad. Prästadömet har förlänats människan. De olika evangelieutdelningarna från begynnelsen har uppenbarats och dess nycklar och myndighet har getts till kyrkan. Israel har insamlats och håller även nu på att insamlas i Sions land. Judarna återvänder till Jerusalem. Evangeliet predikas i hela världen som ett vittne för varje nation. Tempel byggs och förrättningar till förmån för de döda såväl som de levande utförs i dem. Barnens hjärtan har vänts till fäderna och barnen söker efter sina döda. De förbund som Herren lovade sluta med Israel i de sista dagarna har uppenbarats och tusentals av Israels insamlade har ingått dessa förbund. På så sätt ser vi att Herrens verk går framåt och att alla dessa saker är tecken på att vår Herre snart ska komma. ...

Profeternas ord går snabbt i uppfyllelse, men det sker på ett så naturligt sätt att de flesta av oss inte ser det.

Joel lovade att Herren skulle utgjuta sin ande över allt kött: ”Era söner och döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner” [se Joel 2:28–29]. ...

Ett av tecknen för de sista dagarna är att kunskapen ska öka. Daniel befalldes att gömma och försegla sin profetias skrift ”till ändens tid [då] många skall forska i den och kunskapen skall bli stor”. (Dan. 12:4.) Forskar inte folk mer idag än de någonsin har gjort i världshistorien? ...

... Ökar inte kunskapen? Har det någonsin funnits en tid i världshistorien då så mycket kunskap har utgjutits över folket? Men sorgligt nog är Paulus ord sanna — folket ”undervisas [ständigt] men [kan] aldrig komma till insikt om sanningen”. (2 Tim. 3:7.) ...

Har vi inte hört många rykten om krig? [Se L&F 45:26.] Har vi inte upplevt krig, sådana krig som världen aldrig tidigare skådat? Förekommer det inte oroligheter mellan olika länder idag och är inte deras regenter betryckta? Har inte kungariket omstörtats och stora förändringar gjorts bland länderna? Hela jorden är i oordning. Det rapporteras om jordbävningar på olika platser varje dag [se L&F] ...

Ändå fortsätter världen som vanligt, utan att lägga mycket vikt vid allt som Herren har sagt och vid alla de tecken som har getts. Människor förhärdar sina hjärtan och säger ”... att Kristus uppskjuter sin ankomst till jordens ände”. (L&F 45:26.)⁴

För inte så länge sedan blev jag tillfrågad, om jag kunde tala om när Herren skulle komma. Jag svarade ja, och jag svarar ja, i dag. Jag vet när han kommer. Han kommer i morgon. Vi har hans ord på det. Låt mig läsa det:

”Se, nu heter det i dag ända till Människosonens ankomst, och detta är sannerligen en dag för offer, och en dag då mitt folk skall betala tionde, ty den som betalar tionde skall inte brinna vid hans ankomst.”

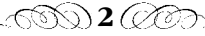
Där har vi en tillräckligt omfattande predikan om tionde.

”Ty efter i dag kommer elden — detta är enligt Herrens taleätt — ty sannerligen säger jag: I morgon skall alla de högmodiga och

de som handla ogudaktigt bli som stubb, och jag skall bränna upp dem, ty jag är Härskarornas Herre och jag skall inte skona någon som blir kvar i Babylon.” [L&F 64:23–24.]

Herren kommer alltså i morgon. Låt oss därför vara beredda.⁵

Vid Kristi ankomst kommer vi att dömas.

Herrens liknelse om vetet och ogräset syftar på de sista dagarna. Enligt denna berättelse sådde en man god säd i sin åker, men medan han sov kom hans ovän och sådde ogräs bland vetet. När bladen började synas ville tjänarna gå ut och ta bort ogräset, men Herren befallde dem att låta både vetet och ogräset växa upp tillsammans tills skörden var mogen, så att de inte ryckte upp vetet med ogräset. Sedan, i slutet av skörden, skulle de samla ihop vetet och binda ihop ogräset för att brännas. I förklaringen till denna liknelse sade Herren till sina lärjungar att ”skördetiden är tidsålderns slut, och skördemännen är änglar”. [Se Matt. 13:24–30, 36–43; L&F 86.]⁶

Ogräset och vetet växer tillsammans och har vuxit på samma åker under alla dessa år, men dagen är nära för handen då vetet ska samlas ihop. På samma sätt ska ogräset samlas ihop för att brännas, och de rättfärdiga ska skiljas från de ogudaktiga. Och var och en av oss behöver hålla Herrens bud, omvända oss från våra synder och börja leva rättfärdigt om det i våra hjärtan finns ett behov av omvändelse.⁷

Bygg upp och stärk kyrkans medlemmar i tro på Gud — det behöver vi verkligen. Det finns så många inflytanden som försöker splittra oss, till och med bland kyrkans medlemmar, och inom en inte alltför avlägsen framtid ska ogräset skiljas från vetet, och vi är antingen vete eller ogräs. Vi kommer att vara på antingen den ena eller den andra sidan.⁸

Dagen kommer när vi inte kommer att ha *den här* världen. Den kommer att förändras. Vi kommer att få en bättre värld. Vi kommer att få en som är rättfärdig, för när Kristus kommer, ska han rena världen.

Läs vad som står i skrifterna. Läs vad han själv har sagt. När han kommer ska han rena jorden från all orättfärdighet, och gällande

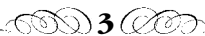
"Herrens stora dag närmar sig snabbt, 'vederkvickelsens' tid, när han ska komma bland himlens moln."

kyrkan har han sagt att han ska sända sina änglar och att de ska samla ihop och föra bort ur hans rike, vilket är kyrkan, allt som förtörnar Gud [se Matt. 13:41].⁹

[Den] stora och fruktansvärda [dagen] kan inte vara någon annan än Jesu Kristi återkomst för att grunda sitt rike i makt bland de rättfärdiga på jorden och rensa hela jorden från all ogudaktighet. Det kommer inte att bli en dag av fruktan eller som orsakar rädsla i de rättfärdigas hjärtan, men det kommer att vara en dag av fruktan och skräck för de ogudaktiga. Detta har vi lärt oss av Frälsarens egna ord som han talade till sina lärjungar [se Matt. 24; Joseph Smith — Matteus].¹⁰

Vid Kristi ankomst kommer vi att dömas. Vi vet att böckerna ska öppnas och att de döda ska dömas efter det som står skrivet i böckerna, och bland dessa böcker ska livets bok finnas [se Upp. 20:12]. Vi ska se dess sidor. Vi ska se oss själva precis som vi är. Vi ska förstå med en rättfärdig förståelse att de domar som utmäts är lika sanna och rättvisa antingen vi kommer till Guds rike för att ta emot dess härliga välsignelser, eller blir förvisade.¹¹

Jag vädjar till de sista dagars heliga att stå fasta och trofasta i utförandet av varje plikt, att hålla Herrens bud och ära prästadömet så att vi är värdiga när Herren kommer — oavsett om vi lever eller är döda, det spelar ingen roll — för att ta del av hans härlighet.¹²

För att förbereda oss för Herrens ankomst måste vi vaka och be och ställa våra hus i ordning.

Många händelser i världen idag tyder på att Herrens stora dag närmar sig, då Återlösaren kommer tillbaka för att etablera sitt rike i rättfärdighet som förberedelse för sin regering i tusenårsriket. Till dess är det vår plikt som medlemmar i kyrkan att söka efter kunskap och förbereda oss genom studier och genom tro för att inleda den stora och härliga dagen.¹³

Vi behöver inte oro oss för den tid då Kristus ska komma, men vi behöver vaka och be och vara beredda.¹⁴

Jag blir ibland förargad på några av våra äldster som i sina tal säger att Herren ska komma när vi alla blir tillräckligt rättfärdiga

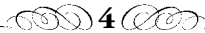
för att ta emot honom. Herren kommer inte att vänta tills vi blir rättfärdiga. När han är redo att komma, kommer han — när ogudaktighetens bägare är fylld — och om vi då inte är rättfärdiga, är det beklagligt för oss, för vi kommer att placeras bland de ogudaktiga och bli som stubb som sopas bort från jordens yta, för Herren säger att ogudaktigheten inte kommer att bestå.¹⁵

Ska vi slumra vidare i ren glömska eller likgiltighet inför alla varningstecken Herren har gett oss? Jag säger er: ”Var därför vaksamma. Ty ni vet inte vilken dag er Herre kommer.

Men det förstår ni att om husets ägare visste när på natten tjuven kom, då skulle han hålla sig vaken och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus.

Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.” (Matt. 24:42–44.)

Må vi hörsamma den här varningen som Herren gett oss och ställa våra hus i ordning och bereda oss för Herrens ankomst.¹⁶

Sista dagars heliga kan vara redskap i Guds händer för att förbereda folket för Herrens ankomst.

Skulle det inte vara mycket underligt om Herren skulle komma och börja sin fridsregering — hämnas de ogudaktiga, rena jorden från synd — och inte sända budbärare som bereder vägen för honom? Ska vi anta att Herren kommer för att döma jorden utan att först ge alla som vill omvända sig en varning och en utväg?

Noa sändes till världen för att varna den för floden. Om människorna hade lyssnat skulle de ha kommit undan. Mose sändes för att leda Israel till det utlovade landet och för att uppfylla de löften som getts till Abraham. Johannes Döparen sändes för att förbereda vägen för Kristi ankomst. I samtliga fall kom kallelsen genom att himlarna öppnades. Jesaja, Jeremia och andra profeter sändes för att varna Israel och Juda innan förskingringen och fångenskapen drabbade dem. Om de hade lyssnat skulle en annorlunda sida i historien blivit skriven. De hade sitt tillfälle att lyssna, de blev varnade och fick chansen att komma undan, men de förkastade den.

När ängeln Moroni besökte den unge Joseph Smith profeterade han om Frälsarens andra ankomst (se Joseph Smith — Historien 1:36–41).

Herren lovade att ha samma intresse för mänskligheten före sin andra ankomst.¹⁷

Joseph Smith sändes för att bereda vägen för denna andra ankomst genom att förkunna evangeliets fullhet och ge alla människor möjlighet att fly undan orättfärdighet och överträdelser.¹⁸

Johannes på Patmos såg i en syn om de sista dagarna en ”ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att

förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag”. [Upp. 14:6.]

Som uppfyllelse av detta löfte förkunnade Joseph Smith att Moroni, en forntida och nu uppståndna profet på den amerikanska kontinenten, undervisade honom om evangeliet och gav honom instruktioner angående återställelsen av allting som skulle föregå Kristi ankomst. Herren sade: ”Ty se, Herren Gud har sänt ut ängeln som ropar mitt i himlen och säger: Bered Herrens väg och gör hans stigar raka, ty timmen för hans ankomst är nära.” [L&F 133:17.]

De sista dagars heliga, som accepterar detta som sanning, tror att kommunikationen med himlarna har upprättats i modern tid och nu predikas evangeliet om riket som ett vittnesbörd för världen för Kristi ankomst [se Matt. 24:14].¹⁹

De sista dagars heliga kan betraktas som annorlunda och märkliga för att de tror att de har blivit kallade att fullborda detta skriftställe [Matt. 24:14], men det är med en övertygelse om att Herren har talat som de hängivet skickar ut missionärer över hela världen. Dessutom är det så att när alla nationer har hört detta budskap, som det har uppenbarats i dessa sista dagar, kan vi se fram emot vår Herres och Frälsares Jesu Kristi ankomst, för på den dagen kommer alla nationer att ha blivit varnade av budbärare som sändes till dem i enlighet med Herrens löfte.²⁰

Evangeliet är till för alla människor och kyrkan ska etableras överallt, i alla nationer, ända till världens ändar, före Människosönens andra ankomst. ...

Han har än en gång satt sin hand till verket att samla in Israel till kyrkan, och denna gång kommer han att etablera församlingar av sina heliga i alla nationer.²¹

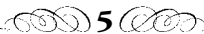
Följande sades i invigningsbönen för templet i Ogden, Utah:

O Fader, må den dagen komma snart då rättfärdigheten ska segra; när nationernas regenter ska öppna sina gränser för predikandet av evangeliet; när frälsningens port ska öppnas på vid gavel för de ärliga och uppriktiga och goda bland varje folk.

Vi ber för spridningen av sanningen; vi ber för missionsarbetet; vi söker styrka och medel för att förkunna dina eviga sanningar till

fler av dina barn i varje nation, bland varje tungomål och bland varje folk. ...

Det är vår önskan att vara redskap i dina händer för att förbereda ett folk för din Sons ankomst.²²

Tusenårsriket blir en tid av fred och en tid att arbeta i Herrens verk.

De rättfärdiga kommer att jubla när han kommer, för då ska freden komma till jorden, rättfärdighet åt folket, och samma anda av frid och lycka och glädje som rådde på den amerikanska kontinenten under två hundra år [se 4 Nephi 1:1–22] ska åter upprättas bland folket och så småningom över hela jorden, och Kristus ska regera som herrarnas Herre och kungarnas Kung i tusen år. Vi ser fram emot den tiden.²³

I ett tusen år ska denna lyckliga tid av fred råda och i sinom tid ska alla jordens invånare föras in i kyrkans fårajord.²⁴

Evangeliet kommer att undervisas långt mer intensivt och med större kraft under tusenårsriket, tills alla jordens invånare har tagit emot det.²⁵

Istället för att vara en tid för vila kommer tusenårsriket att vara en tid då alla måste arbeta. Det kommer inte att finnas någon lättja, bättre metoder kommer att användas, inte lika mycket tid kommer att gå åt till dagliga göromål och mer tid kommer att kunna läggas på det som hör riket till. De heliga kommer att hållas sysselsatta i de tempel som kommer att byggas över hela världen. Faktum är att de kommer att vara så sysselsatta att templen kommer att vara fyllda större delen av tiden.²⁶

Det kommer att finnas dödlighet på jorden under de tusen åren, på grund av det stora verk som ska utföras för de dödas frälsning. Under denna tusenåriga fred ska Herrens stora verk utföras i templen. I dessa tempel ska människorna arbeta för dem som har gått bort och som väntar på att få dessa förrättningar som rör deras frälsning utförda för sig själva av dem som fortfarande lever på jorden.²⁷

Det är vår plikt att frälsa de döda och det arbetet kommer att fortsätta under tusenårsriket till dess alla som är berättigade till det kommer att ha begåvats och beseglats.²⁸

Alla de som har dött i Kristus kommer att uppstå från de döda vid hans ankomst och ska leva på jorden som Kristus ska leva på jorden under tusenårsriket. De kommer inte bli kvar under alla dessa tusen år, men de kommer att blanda sig med dem som fortfarande befinner sig här i dödligheten. Dessa uppståndna heliga och Frälsaren själv ska komma för att ge oss undervisning och vägledning, för att uppenbara sådant för oss som vi behöver veta, för att ge oss information som rör arbetet i Herrens tempel så att vi kan utföra det arbete som är nödvändigt för värdiga människors frälsning.²⁹

Herren har genom sin tjänare sagt att de som gått bort och uppstått under tusenårsriket själva kommer att uppenbara för dem som fortfarande lever på jorden allt det som krävs för att utföra arbete för dem som har lämnat detta liv. Då ska de döda få förmånen att tala om vad de önskar sig och är berättigade att få. På detta sätt kommer ingen själ att försummas och Herrens verk kommer att fullbordas.³⁰

Jag ber varje dag av mitt liv att Herren ska påskynda sitt verk. ... Jag ber om världens undergång för jag vill ha en bättre värld. Jag vill att Kristus ska komma. Jag vill att fred ska regera. Jag vill att den tid ska komma då alla människor kan leva i fred och i en anda av tro, ödmjukhet och bön.³¹

Förslag till studier och diskussion

Frågor

- Hur påverkar redogörelsen i "Ur Joseph Fielding Smiths liv" dina känslor för världens undergång?
- Hur kan profetierna som omnämns i avsnitt 1 hjälpa oss att förbereda oss för Herrens ankomst?
- Gå igenom president Smiths undervisning om liknelsen om vetet och ogräset i avsnitt 2. Vad kan vi göra för att vara en del av "vetet"? Vad kan vi göra för att hjälpa våra familjer och andra?

- Vad tror du menas med att ”vaka och be” när vi talar om att förbereda sig för Herrens ankomst? Vad tror du menas med att ”ställa våra hus i ordning”? (Se avsnitt 3.)
- President Smith bad: ”Det är vår önskan att vara redskap i dina händer för att förbereda ett folk för din Sons ankomst” (avsnitt 4). Hur kan vi hjälpa andra att förbereda sig för Herrens ankomst?
- Gå igenom avsnitt 5. På vilka sätt är det en fördel för oss att veta vad som kommer att hända i tusenårsriket?

Skriftställen som hör till detta ämne:

Ps. 102:16; Jes. 40:3–5; Jak. 5:7–8; L&F 1:12; 39:20–21; 45:39, 56–59

Undervisningstips

”Den högsta, övertygande, omvandlande kraften i evangelieundervisning kommer till uttryck när en inspirerad lärare säger: ’Jag vet genom den Helige Andens kraft, genom att den Helige Anden uppenbarat det för min själ, att de lärdomar jag undervisat om är sanna’” (Bruce R McConkie, citerad i *Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 43).

Slutnoter

1. *The Signs of the Times* (1943), s. 103–105.
2. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, mars 1972, s. 10–11.
3. *The Restoration of All Things* (1945), s. 302.
4. I Conference Report, apr. 1966, s. 12–14.
5. I Conference Report, okt. 1935, s. 98; se även *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R McConkie, 3 band (1954–1956), 3:11.
6. ”Watch Therefore”, *Deseret News*, 2 aug. 1941, Kyrkodelen, s. 2; se även *Frälsningens lära*, 3:22.
7. I Conference Report, apr. 1918, s. 156; se även *Frälsningens lära*, 3:22.
8. ”How to Teach the Gospel at Home”, *Relief Society Magazine*, dec. 1931, s. 688; se även *Frälsningens lära*, 3:23.
9. I Conference Report, apr. 1952, s. 28; kursivering i original.
10. ”Elias ankomst”, *Nordstjärnan*, juni 1972, s. 225.
11. ”The Reign of Righteousness”, *Deseret News*, 7 jan. 1933, s. 7; se även *Frälsningens lära*, 3:58.
12. I Conference Report, apr. 1935, s. 99; se även *Frälsningens lära*, 3:40.
13. *Answers to Gospel Questions*, sammanst. av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band (1957–1966), 5:xii.
14. ”A Warning Cry for Repentance”, *Deseret News*, 4 maj 1935, Kyrkodelen, s. 6.
15. ”A Warning Cry for Repentance”, s. 8.
16. I Conference Report, apr. 1966, s. 15.
17. ”A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni”, *Deseret News*, 6 juni 1931, Kyrkodelen, s. 8; se även *Frälsningens lära*, 3:13.
18. ”A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled”, *Deseret News*, 19 sept. 1931, Kyrkodelen, s. 6.

19. "A Peculiar People: Modern Revelation—The Coming of Moroni", s. 8; se även *Frälsningens lära*, 3:14.
20. "A Peculiar People: Prophecy Being Fulfilled", *Deseret News*, 7 nov. 1931, Kyrkodelen, s. 6; se även *Frälsningens lära*, 3:15.
21. I Conference Report, British Area General Conference 1971, s. 176.
22. "Ogden Temple Dedicatory Prayer", s. 9, 11.
23. "The Right to Rule", *Deseret News*, 6 febr. 1932, Kyrkodelen, s. 8.
24. "Priesthood—Dispensation of the Fullness of Times", *Deseret News*, 19 aug. 1933, s. 4; se även *Frälsningens lära*, 3:63.
25. "Churches on Earth During the Millennium", *Improvement Era*, mars 1955, s. 176; se även *Frälsningens lära*, 3:61.
26. *The Way to Perfection* (1931), s. 323–324.
27. "The Reign of Righteousness", s. 7; se även *Frälsningens lära*, 3:56.
28. I "Question Answered", *Deseret News*, 13 jan. 1934, Kyrkodelen, s. 8; se även *Frälsningens lära*, 2:144.
29. "The Reign of Righteousness", s. 7; se även *Frälsningens lära*, 3:57.
30. "Faith Leads to a Fulness of Truth and Righteousness", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1930, s. 154; kursivering borttagen; se även *Frälsningens lära*, 3:62.
31. *The Signs of the Times*, s. 149.

Bildförteckning

- Omslag: Bakgrund © Artbeats.
- Sidan 5: *Den unge Joseph Fielding Smith studerar Mormons bok*, av Michael T. Malm. © Michael T. Malm.
- Sidan 36: Detalj från *Jag såg ett ljus*, av Jon McNaughton © Jon McNaughton.
- Sidan 41: Detalj från *Herren visade honom hela landet*, av Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.
- Sidan 48: *(Kristus) räddar det förlorade lammet*, av Minerva Teichert.
- Sidan 52: *Den sista måltiden*, av Simon Dewey. © Simon Dewey.
- Sidan 58: Detalj från fotografi © Corbis. Får inte kopieras, laddas ner eller distribueras.
- Sidan 60: Detalj från *Adam och Eva lämnar Edens lustgård*, av Joseph Brickey. © 1998 Joseph Brickey.
- Sidan 65: Detalj från *Kristus i Getsemane*, av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Sidan 94: Detalj från *Jesus instiftar sakramentet*, av Gary E. Smith. © 1982 Gary E. Smith.
- Sidan 102: *Joseph och Hyrum Smith vid flod*, av Theodore S. Gorka. © 1996 Intellectual Reserve, Inc.
- Sidan 107: Detalj från *Den första synen*, av Del Parson © 1987 Intellectual Reserve, Inc.
- Sidan 110: *Josephs och Hyrums martyrskap*, av Gary E. Smith. © 1984 Intellectual Reserve, Inc.
- Sidan 126: *En ängel visar guldplåtarna för Joseph Smith, Oliver Cowdery och David Whitmer*, av William L. Maughan. © 1988 William L. Maughan.
- Sidan 130: *Åtta vittnen ser plåtarna till Mormons bok*, av Harold T. (Dale) Kilborn. © Dale Kilbourn.
- Sidan 141: Detalj från *Jesus undervisar folket vid stranden*, av James Tissot.
- Sidan 150: *Melkisedekska prästadöms återställelse*, av Minerva Teichert. Med tillstånd av Church History Museum.
- Sidan 154: *Elia uppenbarar sig i Kirtlands tempel*, av Daniel A. Lewis © 2007 Daniel A. Lewis.
- Sidan 170: Detalj från *Mitt dop i Kiev*, av Mijkola Krisatjenko. Med tillstånd av Church History Museum.
- Sidan 180: Detalj från *Paulus förlänar den Helige Anden*, av Michael T. Malm. © 2006 Michael T. Malm.
- Sidan 226: Detalj från *Herrens bön*, av James Tissot.
- Sidan 242: Detalj från *Visdomsordet uppenbaras*, av Kenneth A. Corbett. © Kenneth A. Corbett.
- Sidan 248: *Allt vad jag har ger jag till dig*, av Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

BILDFÖRTECKNING

Sidan 258: Foto med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek och arkiv

Sidan 276: Detalj från *Alma och Amulek i fångelser*, av Gary L. Kapp. © Gary L. Kapp.

Sidan 304: Detalj från *Se Guds lamm*, av Walter Rane. © Intellectual Reserve, Inc.

Sidan 307 *Kristus i templet*, av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co., Inc.

Sidan 312: Detalj från *Kristus*, av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C. Harrison Conroy Co., Inc.

Sidan 317 *Kristi andra ankomst*, av Harry Anderson. © Intellectual Reserve, Inc.

Sidan 320: *Ängeln Moroni uppenbarar sig för Joseph Smith*, av Tom Lovell. © 2003 Intellectual Reserve, Inc.

Ämnesregister

A

- Adams och Evas fall
jämförs med en man som fallit
i en djup grop, 63–64
nödvändigt för frälsningsplanen,
60
övertunnet genom Jesu Kristi
försoning, 42–43, 60–63
- Andra trosuppfattningar, respekt
för, 267–268
- Anständighet, 209, 243–244
- Arbete
för frälsning, 285–286
värdet av, 281–285
- Avfall, 116–117

B

- Benson, Ezra Taft, 28
- Beseglade kraft
förbereder heliga för frälsningens
fullhet, 218–219
och frälsning för de döda,
219–221
räddar jorden från ödeläggelse,
217
återställd genom Elia, 215–217
Se också Elia; Släktforskning;
Tempeltjänst
- Buden
att hålla, medför stora välsignel-
ser, 63–65, 68, 231–232
att hålla, uttrycker kärlek till Her-
ren, 229–230
att vända sig från, leder till förlust
av välsignelser, 230–231

Bön

- alltid läglig tidpunkt för, 275–277
för att förstå evangeliets lär-
domar, 145–146
för den enskilde närmare Gud,
274–275
Joseph Fielding Smiths exempel
på, 271, 273, 278–279
leva i harmoni med, 281–282
uttrycka tacksamhet i, 277–278
vädja för rättfärdiga önsknings-
ar, 277

D

- Den Helige Andens gåva. *Se* Helige
Anden, dess gåva
- Dop
av Joseph Fielding Smith, 169
behövs inte för barn under åtta
år, 172–174
dess tvåfaldiga natur, 176
förbundet, 174–176
genom nedsänkning, symboliken
i, 169, 171–172
och frälsningsplanen., 64
som uppståndelse från ett liv i
synd till ett liv i andlighet, 172
trofasthet efter att ha tagit emot,
176–177
- Död, fysisk och andlig, 60–61

E

- Elia
dess anda, 213, 215
återställde beseglingsmakten,
215–217
Se också Beseglade kraft; Släkt-
forskning; Tempeltjänst

Evangeliet
 fullheten av, endast i den åter-
 ställda kyrkan, 261–262
 ska predikas med enkelhet,
 266–267
 återställt genom Joseph Smith,
 108–109, 261
 är familjecentrerat, 75–
 är till för alla människor, 122–123,
 261
 är världens enda hopp, 57,
 267–268
 Exempel, 206–207, 237–239,
 245–246

F

Familjen
 hur man stärker, 74–75, 78–79
 instiftades av Herren för att vara
 för evigt, 75–77
 och upphöjelse, 67–68
 viktigaste organisationen i tid och
 evighet, 29, 74–75
Se också Beseglade kraft;
 Familjens hemafton; Föräldrar;
 Släktforskning; Äktenskapet
 Familjens hemafton, 208–209
Se också Familjen; Föräldrar
 Flit. *Se* Arbete
 Frälsning
 hjälpa andra att söka, 288–289
 söka personlig, 288–289
Se också Frälsningsplanen
 Frälsningsplanen
 inbegriper fallet, 59–60
 och Jesu Kristi försoning, 43–45,
 51, 60–66, 105
 tog emot med glädje i den förj-
 ordiska andevärlden, 59
 upprättades av vår himmelske
 Fader före skapelsen, 59
 är familjeinriktad, 67–68

Första presidentskapet, råd från,
 156–157
 Första synen
 ledde till att Joseph Smith stod i
 spetsen för den sista tidsutdel-
 ningen, 106–107
 återställde den sanna kunskapen
 om Gud, 37–38
Se också Smith, Joseph
 Föräldrar
 deras ansvar, att undervisa
 barnen om sanningen, 203–204
 deras rättfärdiga exempel, 206–207
 få hjälp från kyrkan i sina ansvar,
 205–206
 förbereda barnen att själva bli
 föräldrar, 210
 förbereda barnen att vittna om
 sanningen och verka som mis-
 sionärer, 209–210
 hjälp barnen motstå den onde,
 203–204
 hålla familjens hemafton, 208–209
 introducera barnen i skrifterna,
 208
 lär barnen att be, 208
 undervisa barnen när de är
 små, 208
 undervisa barnen om kyskhet
 och dygd, 209
Se också Familjen; Familjens
 hemafton; Äktenskapet

G

Grant, Heber J., 139, 149
 Gud Fadern. *Se* Vår himmelske
 Fader
 Gudsdyrkan
 dess anda, under sakramentet,
 96, 100–101
 följa Jesu Kristi exempel på,
 54–55

- kräver kunskap om hans egenskaper, 38–39
 leder till frid, 90
 på sabbatsdagen, 240–241
 yttersta beviset på är att hålla buden, 229, 233
- H**
-
- Handlingsfrihet, 286–288
- Helige Anden, den
 dess kraft, i att tala till den enskilde, 181–182
 Joseph Fielding Smith får vägledning från, i sin familj, 179, 181
 mission, 181–182
 uppenbarar sanningen för alla människor, 143–144, 182
 vistas inte i oheliga tabernakel, 186
- Helige Anden, dess gåva
 förberedelser för att ta emot välsignelsen med, 184–186
 förlänas genom handpåläggning, 182–183
 leder till uppenbarelser som vägleder personliga liv, 186
 låter oss ha Den Helige Anden som ständige följeslagare, 183–186
 och frälsningsplanen, 63–64
- Hemmet. *Se* Familjen; Familjens hemafton; Föräldrar; Äktenskapet
- Hinckley, Gordon B., 1
- Hjälpföreningen
 grundandet av, 294
 timliga och andliga syften med, 295–297
 är nödvändig för kyrkans verksamhet, 294–295
Se också Kvinnor
- Hålla ut till änden, 1, 63–64, 67–68, 273
- J**
-
- Jesu Kristi andra ankomst
 dom vid tidpunkten för, 316, 318–319
 förbereda för, 318–322
 världen ska rensas vid tidpunkten för, 244–245, 318
 är nära, 314–316
- Jesu Kristi försoning
 blir ihågkommen genom sakramentet, 96–99
 frälsning genom, 60–63, 308–309
 i Getsemane och på korset., 60–63, 96–99
 jämförd med att rädda man ur djup grop, 63
 minnas, under julen, 303–305, 309–310
 tacksamhet för, 63
 uppståndelsen en följd av, 66, 105
Se också Jesus Kristus
- Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
 biorganisationer i, 118–119
 förmånen av medlemskap i, 117–118
 hjälper föräldrar undervisa barn, 205–206
 kärlek i, sätter exempel för världen, 251–252
 leds av Jesus Kristus, 117–118
 ska spridas ut över världen, 121–123
 tjänande i, uttrycker uppskattning för Herrens tjänande av oss, 119–121
 återställelse av, efter sekler av avfall, 116–117
 är Guds rike på jorden, 117–118
 är organiserad för att hjälpa enskilda och familjer finna glädje och evigt liv, 118–119

Jesus Kristus

allting koncentrerat i och runt honom, 50
 barndom och ungdom, 306–308
 bli hans söner och döttrar, 51–52
 de sista dagars heligas tro på, 49–51
 få ett vittnesbörd om, 52–53
 följa hans exempel, 54–55, 164–166, 235
 gick från nåd till nåd tills han mottog en fullhet, 306–308
 hans andra ankomst, 313, 314–316, 318–322
 hans födelse, 51, 305–310
 hans försoning, 43–44, 51–52, 60–65, 96–99, 105, 308–309
 hans lidande, i Getsemane och på korset, 60–63, 96–99
 hans roll, i frälsningsplanen, 43–45, 51–52, 60–63, 105–106
 hålla fast vid vittnesbördet om, 52–54
 i den här tidsutdelningen, 52–53
 instiftar sakramentet, 93–95
 Joseph Fielding Smiths kärlek till, 47–49
 leder kyrkan, 117–118
 minnas, under julen, 305–306, 309–310
 minnas, under sakramentet, 99
 och Joseph Smith, 105–106
 skänker frälsning från fallet, 60–63
 skänker frälsning från synd, 60–63
 utöva tro på, 83–84
 är den stora förebilden för tjänande i prästadömet, 164–166
 är Guds enfödde Son, 49–51
Se också Jesu Kristi andra ankomst; Jesu Kristi försoning

Joseph Fielding Smith. *Se* Smith, Joseph Fielding

Joseph Smith. *Se* Smith, Joseph Jul, 303–305, 309–310
Se också Jesus Kristus

K

Kunskap. *Se* Inläring

Kvinnor

deras arbete väsentligt för Herrens rike, 293–294
 exempel på tjänande av, i skrifterna, 293–294
 förväntas söka ljus och sanning, 298–299
 prästadömet välsignelser tillgängliga för, 299–300
Se också Hjälpföreningen

kvorum, de tolv apostlarnas, råd från, 156–157

Kyrkans president

innehar prästadömsnycklarna för hela kyrkan, 155
 leder inte kyrkan vilse, 156–157

Kyskhet, lagen om, 208–209, 243–244

Kärlek

bland sista dagars heliga, 251–252
 inbegriper att bli förlåten och se det goda hos andra, 251–252
 Joseph Fielding Smith lär sig om, genom sin häst Junie, 254–255
 och att uppskatta människor för dem de är, 254–255
 till Herren och andra, leder till harmoni med helig lag, 255–256
 uttrycks genom tjänande, 252–253
 ökas genom kunskapen att alla människor är Guds barn, 250–251

L**Lagar**

- lydnad till, krävs för frälsning, 63–64
- styr universum och Guds rike, 228–229

Lee, Harold B., 31

Leva i världen men inte av världen, 244–245

Se också Världslighet

Livet, dess mening, 64–65

Lydnad. *Se* Buden

Lärdom

- från kyrkans ledare, 142–143
- från skrifterna, 132–134, 140–142, 146
- genom den Helige Andens vägledning, 143–144
- genom studier, tro och lydnad, 143–144
- och skilja sant från falskt, 139–140
- söka, inom många områden, 140–141
- viktigast om evangeliet, 140–142
- ökas genom rättfärdigt leverne, 144–146

M**Missionsarbete**

- bringar hopp och frid till världen, 267–268
- Joseph Fielding Smith som hel-tidsmissionär, 7–11, 259–261
- kyrkan behöver fler missionärer, 265–266
- och dela med sig av fullheten av evangeliets välsignelser, 261–262
- sista dagars heligas ansvar att delta i, 262–265
- ska utföras med enkelhet och med Anden, 266–267

Monson, Thomas S., 1

Mormons bok

- få ett vittnesbörd om, 132–134
- innehåller evangeliet, 127–128
- Joseph Fielding Smith läser, som ung pojke, 4–5, 139
- Joseph Fielding Smiths personliga vittnesbörd om, 125, 127, 134
- personliga studier av, 132–134
- tre och åtta vittnen om, 125–134
- vittnar om Jesus Kristus, 127–128

Motgångar, nyttan med, 244–245

O**Omvändelse**

- ansvar att hjälpa andra till, 89–90
- inbegriper uppriktig sorg över synd och att vända sig bort från den, 88
- Joseph Fielding Smiths mission att kalla människor till, 81–83
- leder till förlåtelse tillsammans med tro, 81
- och frälsningsplanen., 63–64, 86
- tiden för, är nu, 88–99
- visar vår himmelske Faders och Jesu Kristi barmhärtighet, 86–88
- är evangeliets andra princip, 86

P

Packer, Boyd K., 18–19, 27

Personligt ansvar, 281–289

Plikt, personlig ansvarighet, 285–286

Prästadömet

- dess ed och förbund, 161–162
- dess välsignelser, erbjuds till alla, 161, 166–167, 299–300
- Jesus Kristus den stora förebilden för, 164–166
- löften till värdiga bärare av, 166–167
- ära kallelser i, 161–163, 166–167

Prästadömet's nycklar. *Se* Prästadömsnycklar

Prästadömsnycklar

definition av, 151–152

för hela kyrkan, innehas av kyrkans president, 155

hedra dem som bär, 149, 151, 155–156

återställda av himmelska budbärare genom Joseph Smith, 152–155

Prövningar, nyttan med, 244–245

S

Sabbatsdagen, 240–241

Sakramentet

befallning att ta del av, 95

förbund ingångna genom att ta del av, 99–100

inställning, när man tar del av, 99–100

Jesu Kristi instiftande av, 93–95

till minne av Jesu Kristi försoning, 96–99

är en helig förrättning, 95

Sakramentsmöte, 93

Skilja sant från falskt, 139–140, 144–146

Släktforskning

bidrar till att fullständiga familjeorganisationen från generation till generation, 222–223

vänder hjärtan till förfäder, 213, 215–217

är ett kärleksarbete, 222–223

Se också Beseglade kraft; Elia

Smith, Ethel Reynolds (andra hustru), 14–15, 19–20, 71, 189, 191, 291, 293

Smith, Hyrum (farfar)

hans lojalitet, till Joseph Smith och kyrkan, 103, 109–112

hans martyrskap, 3, 110–112

hans redbarhet, 109

hans tjänande, 1, 3, 103

Smith, Jessie Evans (tredje hustru), 21–23, 30, 191–192, 291

Smith, Joseph

evangeliet återställt genom, 106–107

få ett vittnesbörd om hans mission, 104

förenad med sin bror Hyrum, 111–113

hans första syn, 37–38, 106–107

hans martyrskap, 3, 110–112

Joseph Fielding Smiths personliga vittnesbörd om, 104

kallad att stå som överhuvud för den sista tidsutdelningen, 106–107

och Jesus Kristus, 105–106

prästadömsnycklar återställda genom, 149–151, 152–155

som uppenbarare av kunskapen om Kristus, 106

Smith, Joseph F. (far), 1, 3, 104, 137, 163–164, 201, 298–299

Smith, Joseph Fielding

ber för alla människor, 278–279

ber för att storm ska bedarra, 271–273, 273–274

ber för att världen ska gå under, 313, 314

ber offentligt i predikningar, 273

ber om styrka att vara trofast till änden, 1, 273

ber om styrka efter sin första hustru Louies död, 271

finner frid vid dödsfall, 14, 21, 25, 30–31, 57, 189, 191–192, 237

- flit i att studera evangeliet, 4–5, 137, 139
- framhåller familjens betydelse, 28, 74–75
- förklarar personliga anledningar till tjänande i kyrkan, 115
- ger råd till D. Arthur Haycock, 281
- ger vinterrock till behövande missionär, 249–250
- går till möte trots att han brutit benet, 116
- hans arvedel, 1, 3, 103, 110–112
- hans barndom, 3–6
- hans dop, 169
- hans död, 31
- hans födelse, 1
- hans förlåtande personlighet, 18–19, 83
- hans mission, att kalla till omvändelse och höja en varnande röst, 18, 81–83, 227
- hans personliga vittnesbörd, 104
- hans verksamhet, kännetecknas av stränghet och förlåtelse, 18–19
- hedrar prästadsömsnycklar, 149, 151
- hjälper sin far med administrativa plikter, 13
- hjälper sin mor med barnmorskeplikter, 254–255, 291
- hyllning till, 26–27, 30, 31–32
- håller en invigningsbön i sin fars ställe, 13–14
- inbjuder en ung man att sitta bredvid honom på generalkonferensen, 249
- inspirerad att hjälpa en son hålla Visdomsordet, 179, 181
- kallad att verka i de tolvskvorum, 15–18, 115
- kyrkans tillväxt under hans presidentskap, 29
- kärlek till, för de människor han undervisade, 81–83
- lovordar rättfärdiga sista dagars heligas exempel i det militära, 237–239
- lär sig att arbeta som ung man, 3–4, 281–283
- lär sig evangeliet av sina föräldrar, 201, 203
- lär sig om kärlek och acceptans av hästen Junie, 254–255
- läser handskrivet vittnesbörd av David Whitmer och Oliver Cowdery, 125
- närhet till Gud, 35
- närvarar vid invigningen av Salt Lake-templet som ung man, 5
- närvarar vid invigningen av templet i S:t George som baby, 115
- publicerar ett julbudskap, 305
- sjunger offentligt med hustrun Jessie, 293
- som kyrkans historiker, 17, 125
- som kyrkans president, 27–30
- som make, far och farfar, 19–20, 71–74, 189, 191–192, 203
- som medlem i de tolvskvorum, 15–18, 23–25, 115–116
- studerar skrifterna som ung man, 4–5, 137
- sörjer sin andra hustru Ethels död, 21, 191–192
- sörjer sin första hustru Louies död, 14, 189, 271
- sörjer sin tredje hustru Jessies död, 30, 193–192
- talar med genealog som inte kan förklara sitt intresse för släktforskning, 213, 215
- talar med man som har njutit av tal om Visdomsordet för första gången, 227–228
- undervisar sina barn om evangeliet, 203

uppmärksammar en liten flicka
i en folksamling, 250
upprättar hem och familj med
hustrun Louie, 13–14
utför en heltidsmission i England,
7–11, 259–261
uttrycker kärlek till Jesus Kristus,
47–49
uttrycker kärlek till Joseph
Smith, 104
verkar i Europa när andra värld-
skriget börjar, 23–25
verkar i kyrkan i många kapaci-
teter, 13, 115–116, 159, 161
verkar tillsammans med hängivna
kvinnor i kyrkan, 291, 293
visar barmhärtighet mot en man
som orsakade en bilolycka
med missionärerna, 18–19
återvänder till England som kyr-
kans president, 259–260
äktenskap med Ethel Reynolds,
14–15, 189, 191
äktenskap med Jessie Evans,
21–23, 191
äktenskap med Louie Shurtliff,
6–7, 14, 189
är tillsammans med familjen
under julen, 303
Smith, Julina Lambson (mor), 1, 3,
201, 203, 255, 291
Smith, Louie Shurtliff (första hustru),
6–14, 189
Språk, ett vördnadsfullt, 242–244
Svordomar, 242–243

T

Tempelinvigning, ett uttryck för
personlig hängivenhet, 215
Tempeltjänst
hjälp till med att fullständiga
familjeorganisationen från gene-
ration till generation, 222–223

vänder hjärtan till förfäder, 213,
215, 216, 219
är ett kärleksarbete, 221–222
Se också Beseglade kraft; Elia;
Släktforskning
Thompson, Mercy, 103
Tjänande, 252–253
Tro
innebär handling, 84–86
kräver kunskap om Guds
egenskaper, 38–39
och frälsningsplanen, 64
på vår himmelske Fader och
Jesus Kristus, 38–39, 83–84
tillsammans med omvändelse
leder till förlåtelse, 81
vandra i, 84–86
är evangeliets första princip,
83–84
Tusenårsriket, 322–323

U

Uppståndelsen, 66

V

Varning
Joseph Fielding Smiths mission
att höja en varningens röst, 18,
81–83, 227
sista dagars heligas ansvar att
höja en varningens röst, 89–90
Visdomsordet, 228, 241–242
Vittneslagen, 128–130
Vår himmelske Fader
gråter över sina olydiga barn,
42–43
hans egenskaper, 37–43
hans familj, alla människors med-
lemskap i, 39–40, 59, 250–251
hans kärlek till oss, 40–43
hans plan, 43–45, 51–52, 57–68
hans verk, att åstadkomma odöd-
lighet och evigt liv, 41–42

inbjuder alla människor att
komma till hans älskade Son,
44–45

kunskap om, saknas i världen,
35, 38–39

sände sin enfödde Son, 43–44,
308

utöva tro på, 38–39, 83–84

vill att vi ska återvända till
honom, 43–45

är Fader till alla människors
andar, 39–40, 250–251

Världslighet
besvarar frågor om varför
världsliga människor tycks ha
framgång, 244–245

försaka, 239–246

Ä

Äktenskapet
blir allt ljuvare allt eftersom man
och hustru lever efter evange-
liet tillsammans, 197–198

celestialt, tillgängligt för alla tro-
fasta, 195–196

dess heliga natur, 193

det celestiala, är evangeliets
krönande förrättning, 192

förbereda barn och ungdomar
för, 196–197

trofasthet till, för med sig lycka
och eviga välsignelser, 194–195

varar för evigt i evangeliets plan,
192–193

Se också Beseglade kraft;
Familjen; Föräldrar

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

